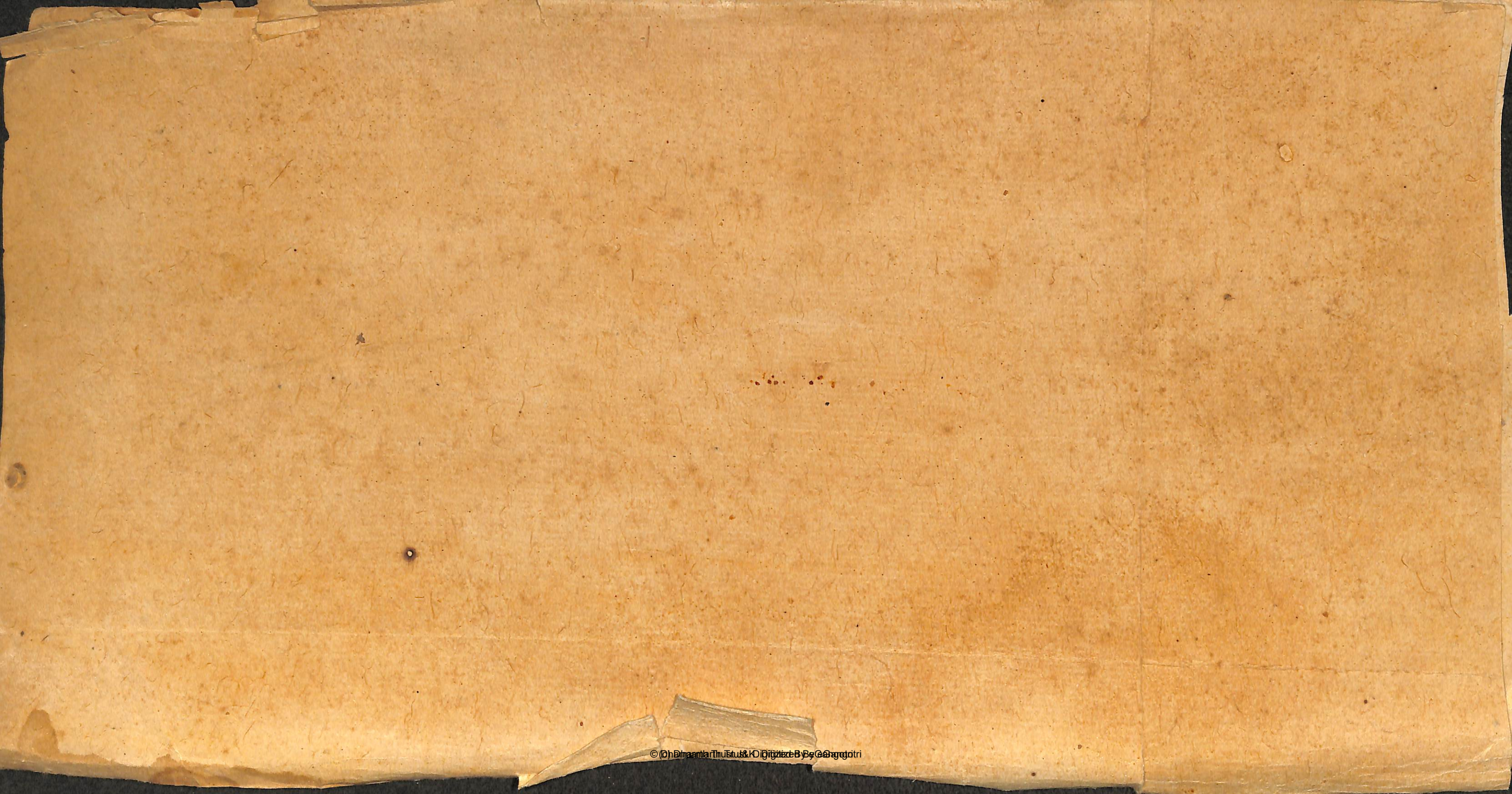

1. - 572079a

2. - 41114

१२२

सभापर्व २

५० दी०

प३

श्रीगणेशायनमः वीजांकुरदुमसमेखरसूत्रविश्वान्मोहायविंतयतयूपमेभद्वुद्धा हास्यायवीजशतगमेफलाभमेकंगोपालमेवकलयामजगन्निदाने
१ जीवमुनिः स्वपरसहचरैर्वयत्रेणजापरधियाभिजयायावः सदैरुपाधिभिरसंगवितावपीष्टातस्मिन्ममास्तरतिरात्मनिलक्ष्मणाप्ये २ प्रणाम्यनारायण
तीर्थवर्षानधीरशमिग्रहमीरयुर्मान् प्राचांगुशगां हृदयानुत्पंकुमेः सभाषवेणिभावेदीपे ३ तत्रपूर्वेस्मिन्मर्वेणिअंतेशाङ्गे काः ज्ञानवलादेववद्विमुखा
द्विसुक्तादसुक्ततवज्ञानेभगवद्भक्तिवलादेवलम्यतइतिप्रतिपादनायेहसभाषवेआरभ्यते तत्रभक्तावपिरुच्युत्पादनार्थेभक्तिवलेनेवपांडवानांदिव्यसभाला

नारायणोनमस्तत्पनरंचैवनरोत्तमं देवीसरस्वतीचैवततो जयमुदीरयेत् १ वैशंपायन उवाच ततोब्रवीन्मयः पा
थ्यंवासुदेवससन्निधौप्राजलिः श्रुत्वायावावापूजयित्वापुनः पुनः २ मयउवाच अस्माकृष्णात्सुसंरक्षायावका
चदिभक्षतः त्वयात्रातोस्मिकौतेयवह्निंकरवारिणते ३ ॥

माद्यैश्चर्यैर्देवेणापिभगवद्ज्ञानेभगवत्प्रायुज्यप्रायकमितिशिमुपालनिर्यारोहध्यानमाहात्म्येनिरप्याधिष्ठापिपांडवेषुअभक्तानांउर्योधनादीनांदेवोत्पत्त्यां
५ भक्तेदोषाः द्युतेदोषदीप्रारोहभगवतोभक्तपक्षपातित्वंसमर्थानामपिपांडवानांसापरोक्षेष्ठापिउर्योधनादिषुअप्रकोपेनभक्तानांतिनिश्चायेतिभक्तगु
णादर्शिताः ॥ तत्रउपकर्त्रेप्रत्युपकारो नश्येकर्त्रेअस्मेतदर्शयितुंपांडवार्थेमयेनवद्विक्तोमेधितेनअभूत्पूर्वोसभाकृतेतितावद्वर्णयेत्ततोब्रवीन्म
यः पार्थमित्यादिनां २ स्वाउवदाहेकृष्णात्चक्रेणजिघांसतः ३

राम०

१

४ ५ विश्वं कर्म कृतिसाध्यं यस्मिन् विश्वं कर्म महाकविः शिल्पपंडितः । एवं गते प्रत्युपकारार्थं प्राप्ते लपि सति ७ संदध्यौ विचारितवान् १० हे देते पदे दानवा ११
 १२ असुरान् मानुषानि सुपलक्षणां देवगंधर्वादीनां सप्यभिप्रायान् लेपवित्रे लेस्यवित्रे च चतुर्दशभुवनान्तरस्थितं तज्ज्ञातीयस्वीभाविकानां विधलीलाप्रदर्शः ।

अर्जुन उवाच कृतमेव त्वया सर्वं स्त्रीराष्ट्रमहासुर प्रीतिमान् भवेमिति प्रीतिमंतो वयं च ४ मय उवाच युक्ते मे तच्च यि विभो यथा त्वय्यपुरु
 षर्षेभ प्रीतिर्ह्वमहं किंचित्कर्तुमिच्छामि भारत ५ अहं हि विश्वं कर्म वै दानवानां महाकविः सोहं वै तत्कृते कर्तुं किंचिदिच्छामि पांडव ६
 अर्जुन उवाच प्राणैकच्छाद्दुमुक्ते त्वमात्मानं मन्यसे मया एवं गते न शक्यमि किंचित्कारयितुं त्वया ७ न चापि तव संकल्पमोघमिच्छामि
 दानव क्लृप्तस्य क्रियतां किंचित्प्रयाप्रति कृतं मयि ८ चोदितो वासुदेवस्तु मे येन भरतर्षभ मुहूर्तमिव संदध्यौ किमयं चोद्यतामिति ९
 ततो विचिंत्य मनसा लोकनाथः प्रजापतिः चोदयामास तं कृत्स्नः समौ वै क्रियतामिति १० यदित्वं कर्तुं कामोसि प्रियं शिल्पवतां वर
 धर्मराज स्पंदे त्वेयया दृशीमिह मन्यसे ११ पांशुतां नानु कुर्वेति मानवाः प्रेक्ष्य धिष्ठिताः मनुष्यलोकैः सकले तादृशी कुर्वेवै सभा १२
 यत्र दिव्या नभिप्रायान् पश्येमहि कृतां त्वया आसुरं मानुषां चैव सभां तां कुरु वै मय १३ वैशंभय न उवाच प्रतिगृह्यतु तद्वाक्यं संप्र
 हृष्टो मयस्तदा विमानप्रतिमां चैकपांडव स्मृषुषां सभा १४ ततः क्लृप्तश्च पार्थ श्रद्धं मराजे युधिष्ठिर सर्वमेतत्समावेद्य दर्शयामास
 तु मे मय १५ तस्मै युधिष्ठिरः पूजां यथाहमकरोत्तदा सत्तुतां प्रतिजग्राह मयः सत्कृत्य भारत ॥ १६ ॥ ॥

नेन मनोहरीः पश्येमयं दर्शयतां तां जगत्सर्वं वस्तु ज्ञाते दृष्टं प्रायं भवतीत्यर्थः १३ विमानप्रतिमेति नाम विमानसदृशी वा १४ १५ १६

पूर्वदेवो ह्ययवो दानवः तस्मै चरिते विदुः स शस्यज्ञ करणदि १० आश्वस्वस्थवित्रो भस्त्रा प्रचक्रमे आरचवान् १२ १६ २० किङ्करेतः सर्वतः चतुर्दिक्षु
२१ सभापर्वभावदीपः ध्यायः प्रथमः २५ अर्थ्यं अर्थ्यं दत्तयेत् नथ्यं सत्तं लघुसत्त्वाक्षरं युक्तं युक्तिमत् अतएवानुत्तरं पूर्वपक्षवदप्रत्ययं नथ्यं

स पूर्वदेवचरितं तदा तत्र विंशति कथयामासे दत्तेयः पारुषुत्रेषु भारत १० सकालं कंचिदाश्वस्वविश्वकर्मा विचिंस्तु सभाप्रचक्रमे कर्तुं पा
उवाच महामाता १२ अभिप्रायेण पार्थो नो ह्यस्य च महामाताः पुरोपहनिमहातेजाः कृतकौतुकमंगलः १६ तय्ययित्वा द्विजश्रेष्ठान्
पापसेनसहस्रशः धनं वदुर्विधं दत्तां तेष्वयं च वीर्यवान् २० सर्वत्र गुणसंपन्नो दिव्यरूपां मनोरमां दशकिङ्क सहस्रांतां मापयामास
सर्वतः २१ इति महाभारते सभापर्वणि प्रथमोऽध्यायः चण्डालाय न उवाच उषित्वा स्वांश्च प्रस्थे सुखं वासं जनार्दनः पार्थः प्रीति
समायुक्तैः पूजनाहोभिर्पूजितः १ गमनाय मतिं चक्रे पितुर्दर्शनलालसः धर्मराजमथामे अपृथा च पृथुलोचनः २ वचं देव
रौगमूर्द्धा जगद्द्वयः पितृघसुः सतयामूर्द्धा पाघ्रातः परिश्रुतश्चक्रे शवः ३ दर्शनं नंतरं कृत्वा भगिनीं स्वामहायणाः तामुपेत्य हृषीके।
शः प्रीत्या वाष्पसमवितः ४ अर्थ्यं तथ्यं हितं वा कलघुयुक्तमनुत्तरं उवाच भगवान् भद्रो सुभद्रो भद्रभाषिणी ५ तया स्वजनगा
मीति अविता वचनानि संपूजितश्चाप्यसकृत् शिरसा चाभिवादिनः ६ तामनुजायवासेयः प्रतिनेद्य च भामिनी दर्शनं नंतरं कृत्वा
धौम्यं चापि जनार्दनः ७ ॥ ॥

अर्थ्यं हितं वा कलघुसत्त्वाक्षरं मृदु इति पाठे प्रथमं सन्मार्गं दत्तयेत् तं गुरुवद्द्वयं ५ स्वजनगामीति पाठे मात्रादिषु स्ववांघवेषु कुशलसंदेशरूपाणि ६ भामि
नी दीप्तिमती भामिनीमिति पाठे सद्भावयुक्ता ७

ववेदेचेतिपुरुषसत्तमः पुरुषेषुअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयेषुपंचमुद्राद्यो व्यवहारः तस्यः उत्तरेत्तरेषां तु पूर्वपूर्वाधिष्ठानत्वात्तत्ररूपेक्षया
सत्तत्रत्वेपुच्छं च तत्पुच्छं तेषामधिष्ठानभूतं मोक्षेष्ववाभ्यत्वात्तत्रमः ननु कथं सत्तमे अस्थूलमनगुनिक्कलं निश्चि यं शांते मित्यादि कृतेः सर्वविशेषसन्त्येनाम
रूपवदनादिक्रियायोगो ववेदेनेति चेत् अत्र त्रयमः कौलिकप्रतिमाद्वारा चेत्त्रयो भोगश्चेति अत्र त्रयो भोगो जीवोद्यकलितोपाधियोगतः अनादौ संसारे जीवेश्वरविभाग
गम्याप्यनादित्वात्तज्ज्वां भुजंगद्वयजीवोद्यस्याविद्यया मुद्देपि चिदात्मनि देशसत्त्वादिकं कल्पितं इदमेव ब्रह्मणः शरीरमिति यथा कौलिकः प्रतिमां कृत्वा इदमेवै
त्रयशरीरमिति भावयति तद्वत् यथा च प्रतिमाद्वारा चेत्त्रयो भोगो भवेत्तत्र त्रयो भोगो यामपि चिति जीवोद्यकलितोपाधिवद्दर्शनदिकं भवति एतावोक्तविशेषः

ववेदेव यथा न्यायं धौम्यं पुरुषसत्तमः द्वौ पदौ सांख्ये त्वा च आमे अच
जनादैनः ८ ॥

जीवस्मत्त्वाविद्याकल्पितं शरीरं तस्मिन् प्रतिमानि निमित्तकोपि भोगः स्वदेहावेच्छेदेनैव जायेत न प्रतिमावेच्छेदेन चित्तस्तत्तद्भावादि सुखाद्यपरकलितोपाध्य
वेच्छेदेनैव निषेत्तत्वादिकं भवति तच्चाकर्मजत्वाच्चित्तो न संसृज्यते यथा जीवभोगः यथा वा कल्पितसर्पगतं मीषरात्वरज्ज्वा एवं व्यवहारतः संसारस्या
स्माद्यंतश्च न्यत्वात्तत्कारणीभूतस्पर्शशब्दरपितथा त्ववक्राव्य किमुतद्देशादिकारणीभूतायाः क्लृप्तमूर्तेः तथाहि बीजां कुरुत रूपमेषु देशसत्त्वं
विगच्छन् अनेन बीजगर्भफलोपमः श्रीकृष्णः अनंतकोटिब्रह्माण्डनायक इति प्रसिद्धं अप्रमेय श्रीमत्शंकरभगवत्पादैर्देवैर्हंत सार्वभौमवृक्षदृष्टा
तेन समसिद्धिचूपायस्थूलसूक्ष्मकारणानि प्रतिपाद्य समसिद्धि वनदृष्टांतेन प्रतिपादितः शास्त्रेपि अंतर्गतद्वर्मेपादे शदिसत्रय रज्ज्वांतरादित्येहिरगमयः
पुरुषोद्देश्यते हिरगपश्मश्च हिरगपकेश आप्रगत्वा त सर्वस्वसुवर्गास्तस्य यथा कप्या

संपुंरीकमेवमक्षिणीतस्योदितिनामसप्तसर्वेभ्यः पापभ्योऽदित उदितिहैवे सर्वेभ्यः पापभ्योऽपसंववेदितिनामनृपवंतं आदित्यमंडलान्तर्वर्तिनं नागा
 यगामुदाहृतस्य तस्य त्रयसामचगेष्ठाविति नागयगस्य कृत्तप्रपंचात्मके त्रयकृत्तमि अयुलिपर्वणी इत्युक्तं ततोऽनंतकोटिब्रह्मांडाश्रयत्वं सूर्याकृते ब्रह्मरो
 युज्यते अयमेव नंदनं नंदनो महासायावी सुप्रिप्रलयैकैवल्यसुकर्मोपरमे सति जगदिदं जालं स्वमूर्त्या महजिरो धायापास्त समस्त विशेयं ब्रह्मात्मानं प्रापय
 ति कर्मशेषसत्त्वे पुनरुद्भावयति च ततश्चास्य स्वाविद्याः भावादसंगत्वं परविद्या कल्पिनोऽप्राधिसंवेक्षोत्पत्तिमायाभोजकत्ववर्तनियंत्वं त्वमविद्याया
 आघेतश्च न्यत्वात् तन्निमित्तं त्रेतिसिद्धं ततश्चासंगत्वाद्युक्तमस्य पुत्रसंज्ञमत्वं जननमपि तत्त्वरूपजनार्दनत्वेन नियंत्वं त्वं नियंत्वा देवचउत्सीदयिष्ये लोकान
 कुर्यात्कर्मचैव ह मिति वक्ष्यमाणरीत्या जनशिक्षार्थं धौम्यवदनेन वैदिकमर्यादापरिपालकत्वं द्रौपदी सात्वेन न च सुहृदनुग्राहत्वं चेत्यादि सर्वसमंज
 सं। अयमेवार्थो मंगलश्लोकाभ्यामस्माभिः संगृहीतो न प्रसम्येत्यः ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भ्रातृनपितृषु पुत्रान् ८ ११ तस्य कथां स्थितिमतां वरः सनातन इत्यर्थः १२ १६ अभीष्टं रथाश्वरश्मीन् १७ १८ सुपीडितं गात्रं यथाभवति तथा

भ्रातृनभ्यगमद्विद्वान्पार्थिवसहितो वली भ्रातृभिः पंचभिः कृत्स्नो वृत्तः शक्रश्चामरैः ८ यात्राकालस्य योग्यानि कर्माणि गुरुध्वजः
कर्तुं कामः शुचिर्भूत्वा स्नातवान्समलंकृतः अर्चयामास देवांश्च हिजांश्च यदुपुंगवः माल्यजाप्यनमस्कारैर्गंधैरुच्चावचैरेपि ११ सकृत्
त्वासर्वकार्येण प्रतस्थे तस्य कथां वरः उपेत्य स यदुप्रेक्ष्योवात्स्य कक्षाद्विनिर्गतः १२ स्वस्तिवाच्याहेतोर्विप्रान् दधिपात्रफलाक्षतैः
वसुप्रदाय च ततः प्रदक्षिणामथाकरोत् १३ कांचनं रथमास्थाय ताक्ष्यं केतनमाश्रुणं गदाचक्रांसि शार्ङ्गं धैर्ययुधैरुत्तमैः १४
निधाय वयचनक्षत्रैर्महत्तैश्च गुराणिविते प्रययौ पुंडरीकाक्षः शैब्यसुग्रीववाहनः १५ अचानुरोह चाप्येनं प्रप्राणायुधिष्ठिरः अपा
स्य चास्पयं तारुदानुकपेत् स तमं १६ अभीष्टं स प्रजग्राह स्वयं कुतुपतिस्तदा उपावुत् सार्जुनश्चापि चामरव्यजनं सितं १७ रुक्म
दंडं दृष्ट्वा दुर्बिडुधावप्रदक्षिणं तथैव भीमसेनोऽपि यमाभ्यां सहितो वली १८ यष्टनो नुययौ कृत्स्नमृत्विक्पौरं जनैः सह स तथा
भ्रातृभिः सर्वैः केशवः परवीरहा १९ अवीपमानः शुशुभे शिष्यैश्च गुरुः प्रियैः पार्थमांसेभ्यो गोविंदः परिष्वज्य सुपीडितं २०

२१

भवति तथा परिष्वज्य २०

२१

२१

२१

२१

१४ संविदं पुनरेष्यामीति निश्चयं कृत्वा १५ लोचनेनैरिति सर्वेन्द्रियाग्राह्यमपि परमात्मानं प्रथमं प्रतिपदितुं संचिंत्य मनोभिरिति पश्चात् १६ सति मां तत्कामने सेवयितुं तेषां तत्पुत्रं १७ मनसो लपे शौचं रिमानं समर्पितुं तदंशं अतएव ते अकामाः निर्विकल्पसमाधिस्थाः यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा ये स्पृहं श्रिताः अथ मर्त्याः मृतो

युधिष्ठिरं पूजयित्वा भीमसेनं यमौजसा परीक्षितो नृपतेः कृत्यमाभ्यासमिवारितः २१ योजनार्द्धमधोगत्वा कुरुः परपुरं जयः युधिष्ठिरं
रंसमामं अनिवर्त्तयेति भारत २२ ततो भिवाद्यगोविंदः पादौ जग्राह धर्मवित् उत्थाप्य धर्मराजं कुरुं पादौ यकेशवं २३
पादौ बोधादवश्रेष्ठं कुरुं कमललोचनं गम्पतामि सनुताप्य धर्मराजो युधिष्ठिरः २४ ततो मेः संविदं कृत्वा यथावन्महसदनः निव
त्सेवतया कृष्णस्योऽवाप्तपदानुगान् २५ स्वां पुरी प्रययौ दृष्ट्वा यथाशक्तामरावतीं लोचनेन नुजगमुस्तेन मादृष्टियथा तदा २६
मनोभिरनुजगमुस्ते कुरुं प्रीतिसमवयात् अतः समनसो मेवेतेषां केशवदर्शने २७ क्षिप्रं तदंशं शौचं रिश्च शुष्मां प्रियदर्शनः
अकामा एव पाथो लोको विंदत मानसाः २८ निवृत्त्योपययुर्गुरुं तपुः पुत्रपुत्रमाः स्पंदनेनाथ कुरुं पितृविरिंतं द्वारकामगा
त् २९ सावितेन च वीरेणादृष्टो यायिना तदा राहुकेण च तत्तेन सहितो देवकी सुतः सगतो द्वारकां विष्णुर्गुरुत्मानिव वेगावा

न ३०

मवत्सवत्रयसमश्रुतं रतिश्रुतः यतो गोविंदे निर्विकल्पे ब्रह्मणि गतं लीनं मानसं ये जाते तथा भूताः २८ निवृत्त्येति समाधि सुखानुभवांतरं सुखान्ध्वनितं २९
सगतेति यथा गत्वा शीघ्रं गमनशीलः गमेः अन्येभ्योऽपि दृश्यते इति कनिष्कः अनुदातोपदेशेति अनुनासिकलोपेह स्वस्थेति तु गागमः ३० ३०

राम०

४

३६ अध्यायः २ १ २ भोऽमिव भोऽंमूलधनं विचित्रं गोपादानं द्रव्यं कृतं हिं गुलादि वनिर्निर्मितं मणिमयं मणिप्रचुरं येन कृत्रिममयूरदीनां च द्रव्यलोचनादी

वैशंपायन उवाच निरुसधर्मराजस्तु सद्भ्रातृभिरच्युतः सुहृत्प्रीतोरगताप्रविवेशपुरोत्तमं ३१ विसृज्य सुहृदः सर्वान्भ्रातृन्
पुत्रान्श्वधर्मराज सुमोदपुत्रव्याघ्राद्यौपद्यासहितोत्तमः ३२ वैशंपायन उवाच केशवोऽपि मुदा युक्तः प्रविवेशपुरोत्तमं ३३
मानो यदुप्रेक्ष्य स तेन मुखात्तथा ३३ आद्रुकं पितरं रं दं मातरं च यशस्विनी अभिवाद्य बलं चैव स्थितः कमललोचनः ३४
प्रद्युम्नसावनिशठाश्चारुदेहं गदंतया अनिउद्धे च भानुं च परिषज्य जनार्दनः ३५ महर्षेः स्यनुज्ञातो रुक्मिण्यभिवन्दयै
मयेऽपि सुमहाभागः सर्वरत्नविभूषिता विधिवत्कल्पयामास स भो धर्मसुतायै वै ३६ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि वै।
शंपायन उवाच अथाब्रवीन्मयः पार्थ मर्जुने जयतां वरं आरुह्यैवागमिष्यामि पुनरेष्यामि चाप्यहं १ उत्तरेणातु कैलासं।
मेनाकं पर्वतं प्रति यियक्ष्मणोऽपु पुरादानं चैव मया कृतं २ चित्रं मणिमयं भोऽंरम्पविंदुसरः प्रति सभायां सत्यसंधस्य दामी
दृष्य पर्वताः ३ आगमिष्यामि तद्गृह्यदिति च प्रतिभारत ततः सभो करिष्यामि पांडवस्य यशस्विनी ४ मनः प्रह्लादि
नीचित्रां सर्वरत्नविभूषिता अस्ति विंदुसरस्सुग्राहा च कुनुनेहन ५ ॥ ॥

निक्रियंते

३

४

५

५

५

५

राज्ञावृषयवर्गानिहितासाशनीमयः स्तीतिभावयामीतियोजं ततोः वाग्भीमसेनंविनातदुधमनयोग्यस्पृष्टोः जातलारितिभावः भारसहागदांतेरेगसनि
पानिसम्पविचाल्या यतोदृष्टा ६ सौवै शतसहस्रसलक्षस्यगदालक्षेरातुल्येसर्थः स्वर्गाभारसहस्रस्मैतिपादेतुनुलापलशतप्राङ्गर्भरस्पाद्विशतिस्तलेति

निहिताभावयामिपुंराज्ञाहत्वारगेरिष्ट सुवर्गाविंशतिश्चित्रागुर्वीभारसहादृष्टा ६ सौवैशतसहस्रसममित्ताशत्रुधातिनी ३
नुत्पावभीमस्यगंटीवंभवतोयथा ७ वात्रगाश्रमहाशखोदेवदत्तः सुद्योषवान् सर्वमेतत्तदोष्माभिभवतेनात्रसशयः ८
इत्युक्तासोसुरः पार्थप्रागुदीचीदिशंगतः अथोत्तरेगकैलासात्मीनाकपर्वतंप्रति ९ हिरण्यपञ्चगः सुमहान्महामरिगमयो
गिरिः रम्पविंशसरोनामयत्रराजाभगीरथः १० इष्टुभागीरथीगंगामुवासवकुलाः समाः यत्रेष्टसर्वभूतानामीश्वरेणामहा
त्मना ११ आदृताः क्रतवोसुर्याः शतंभरतसत्तम यत्रपूयामरिगमयाश्चैसाश्चापिहिरण्यमयाः १२ शोभार्थविहितास्त
त्रनतुदृष्टान्ततः कृताः यत्रेष्टासगतः सिद्धिसहस्राक्षः शचीपतिः १३ यत्रभूतपतिः सख्यासर्वान्लोकान्सनातनः उपास्य
तेतिगमेजाः स्थितोभूतैः सहस्रशः १४ ॥

स्तलेतिशाल्लोक्तमनेनगुर्वीमर्थः ७ ८ प्रागुदीचीमैराणी उत्तरेगाउत्तरतः ९ हिरण्यपञ्चगोमैनाकावयवमृतेगिरिः १० ईश्वरेणप्रजापतिना ११
१२ दृष्टान्ततः शास्त्रसिद्धान्ततः १३ भूतपतिर्महदेवः सख्यासृष्टिकर्ता ॥ अत्रापिगतेतिवत्कनिष् १४ ॥ ॥

१५ शिष्टसंप्रतिपत्तयेति पाठे विशिष्टान्धर्मानुष्ठाने प्रवर्तयितुमिति सार्थः ॥ १६ १७ स्फटिकं स्फटिकं हस्तपलक्षणा नाना रत्नमयं सितसारंगिपिशंगादिवा
नामदा मणीनां चरणाभिरुपैक्षितं मिश्रारिपुष्पकारावतमपूरजपादिभजं च फलवर्णाद्यं वातरमिभ्रं रगरचनायै वषट्पर्वयागे सभायै संपादितं तत्रोपयु
क्तावशिष्टं आनीतवानिति सार्थः १८ किंकरैः रत्नसंजातिविशेषैः १९ २४ दिव्यादिव्येन वचसा अलौकिकेन लौकिकेन च तेजसा नवमेघप्रती

नरनारायणौ गोत्रह्यायतः स्थापनश्च पंचमः उपासते यत्र सत्रं सहस्रयुगपर्यये १५ यत्रेष्टं वासुदेवेन सत्रैर्वर्षगरागान् वदन् अ
द्वधोनेन सततं धर्मसंप्रतिपत्तये १६ सुवर्णमालिनो यूपोऽयं संप्राप्यति भास्वरान् देवौ यत्र सहस्राणि प्रयुजानि च कैशवः
१७ तत्र गत्वा सजग्राह गदां शंखं च भारत स्फटिकं च सभोऽव्ययदासी हृषवराः १८ किंकरौ सह रक्षोभिर्यदरक्षन्महद्वनं
तदग्नौ क्कान्मयस्तत्र गत्वा सर्वं महामुनः १९ तदा हस्तवतो चक्रं सोमसुरो प्रतिमां सभा विश्रुतां त्रिषु लोकेषु दिव्यां मणिं मयै
शुभां २० गदां च भीमसेनाय प्रवरं प्रददौ तदा देवदत्ते चार्जुनाय शंखं प्रवरमुत्तमं २१ यस्मिं शंखे स्फनां देन भूतानि प्रच
कंपिरे सभा च सामहाराजशातकुंभमयदुमा २२ शकिष्कुसहस्राणि समंतादायता भवत यथा वद्रे यथा कस्मा
सोमस्य च यथा सभा २३ आजमाना तथा त्वयै दधार परमं वपुः अभिघ्नती वप्रभया प्रभामर्कं सभास्वरं २४ प्रवभौ
ज्वलमानेन दिव्यादिव्येन तेजसा नवमेघप्रतीकांशदिवसा हस्तविहितं आयता विपुलारम्या विपाप्या विगतक्षमा २५

काशानवभिर्मैद्यैरिव मैद्यैश्चित्रक्षेत्रे च मत्कारामनवभिभिः शृंगारादिभीरसैः तत्र त्रिषु विषमिनीयप्रदर्शितैः शोभमाना दिवं आहूय व्याप्य अभि
भूयेति यावत् विहितविशेषेण स्थिता विपाप्या पापघ्नी दिव्यतेजः संपन्नत्वा विगतक्षमा अमर्षो देनी मूलाश्चात्र चिद्विषमणिं वेदिकेति
पाठं कल्पयंति २५

मंदानिलेन समुद्रतां समुद्रलितां विंदुः अतएव सर्वतः प्रसृतनलिनीपत्रेषु मुक्तातुल्यैः जलविंदुभिः अचिंतो व्याप्तो महामणिशिलामयाः शिलापट्टाः दीर्घचतुरस्रपा
 षाणाः तैर्वद्वाः पर्येते समीपे चतुर्दिक्षु वेदिकायस्यास्ता ३२ मीनारत्नचिंतो तोतु अमेत्य अधिगत्य ज्ञात्वा अयं भावः अदृष्टपूर्वैरिति भाव्यैः पत्रनालपुष्पै
 रच्छिन्नतात्तलिलस्य काचमण्या वैदूर्यमणिमण्या वा भुविकृत्रिमानेव कमलादीनि निभमात्रमणि रत्नचिन्ता भूमिरेवेयमिति तानां लीनीं ज्ञात्वा स्थलभ्रमाज्जले

मंदानिलसमुद्रतां मुक्ताविंदुभि रचिन्तां महामणिशिलापट्टवद्दूर्यते वेदिकां ३२ अमेत्यमानवाः केचिदृद्धापिन विजानते ते
 ज्ञानात्प्रपतंति स्म नरविभ्रांते चेतसः ३३ तां समाभितो नितं पुष्पवंतो महादुमाः आसन्नाना विधानीलाः शीतघ्रायामनोरमाः
 ३४ काननानि सुगंधानि पुष्करिण्यश्च सर्वशः हंसकारं उवोपेताश्चक्रवाकोपशोभिताः ३५ जलजानां च पद्मानां स्थलजानां च
 सर्वशः मातुतो गंधमादा यपा उवाच न स्म निषेवते ३६ देहं शीतो समां कृत्वा मसिः परिचतुर्दशैः निष्ठितो धर्मराजा यमयो राज्ञ
 वेदयत् ३७ समापर्वणि वैशंपायन उवाच ततः प्रवेशने तस्यां चक्रराजा युधिष्ठिरः अयुतं भोजयित्वा तु ब्राह्मणानां नराधि
 पः १ साज्येन यायसे नैव मधना मिश्रितेन च भक्ष्यं नृलैः फलैश्चैव मां सैर्वा राहृहारिणोः कृसरेणाथ जीवन्माह विष्णुराच
 सर्वशः २

पतंतीति ३३ तां समाभित इति कर्मप्रवचनीययोगात् द्वितीया तस्याः समायाः समंतत इत्यर्थः ३४ पुष्करिण्यस्तदाकाः ३५ ३६ परिचतुर्दशैः चतु
 र्दशाधिकैः ३७ इति नैलकंठो ये भारत भावदोषे समापर्वणि तृतीयोऽध्यायः १ कृसरेणातिलमिश्रोदनेन ओदनस्तिलमिश्रस्तकृसरः परिकीर्तितः
 तिलकल्कान्विनिक्षिप्य शतोवाहसरो भवेदिति गृह्यविदः जीवन्मापाक विशेषेण ओदनस्यैव पवनभाषया विरिजिस्तु चोत शाक विशेषेणोत्पत्त्ये २

११ कालकेयाः कालकाया अपत्यानि असुराः २३ ३३ रौरवाजिनवाससः मगधर्मपरीधानाः ३४ ३६ सप्तविंशतिश्चित्रसेनाद्यां धर्मगताः ३७

एते चान्ये च वहवो वेदे वेदांगपारगाः उपासते महात्मानं समायासि सत्तमाः १९ कथयंतः कथाः पुराणा धर्मज्ञाः शुचयो मला
ः तथैव क्षत्रियश्रेष्ठा धर्मराजमुपासते २० श्रीमान् महात्मा धर्मात्मा मुजकेतुर्विवर्देनाः संग्रामजिदुर्मुखश्च उग्रसेनस्ववीर्यवान्
२१ कक्षसेनः क्षितिपतिः क्षेमकश्चापराजितः कंबोजराजः कमरः कंपनश्च महाबलः २२ सततं कंपयामास यवनानेक एव यः
ः बलपौरुषसंपन्नान् कृतास्त्रानामितौ जसः २३ यथासुरान् कालकेयान् देवो वज्रधरस्तथा जगामुरो मरुकां च राजा कुंतिः पुलि
दश्च किरातराजः तथोगवगौ सह पुंड्रकेरापोऽप्योद्राजौ च सहं ध्रुवेरा २४ अंगो वंगः सुमित्रश्च शैवश्चामित्रकर्षराः किरातरातरा
जः सुमनायवनाधिपतिस्तथा २५ चारुशरीदेवार्तभोजो भीमरथश्च यः श्रुतायुधश्च कालिं गोजयसेनश्च मागधः २६ सुकर्माचो
कितानश्च पुरुश्चामित्रकर्षनः केतुमानवसुरानश्च वैदेहोऽथ कृतक्षराः २७ सुधर्माचानिरुद्धश्च श्रुतायुश्च महाबलः अनूपरा
जोऽर्द्धर्षः क्रमजिच्च सुदर्शनः २८ शिशुपालः सहसुतः कवचाधिपतिस्तथा वृक्षीनां चैव दुर्द्धर्षाः कुमारदेवरूपिणः २९ आ
द्रुके विष्टश्चैव गदः सारण एव च अक्रूरः कृतवर्मा च सत्यकश्च शिनेः सुतः ३० भीष्मकोऽप्यह निषेवैव धुमन्तेनश्च वीर्यवान्
कैकेयाश्च महेशासाः यज्ञसेनश्च सौमाकेः ३१ केतुमानवसुमोश्चैव कृतास्त्रश्च महाबलः एते चान्ये च वहवः क्षत्रिया मुखसा
मताः ३२ उपासते सभायां समकुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं अर्जुनं च संश्रितरानपुत्रा महाबलाः ३३ अशिक्षंत धनुर्वेदं रौरवाजिनवास
सः तत्रैव शिक्षिता राजनकुमाराश्च स्मिनेदनाः ३४ रौक्मिरोऽयश्च सावश्च युयुधानश्च सात्यकिः सुधर्माचानिरुद्धश्च शैवश्च
नरपुंगवः ३५ एते चान्ये च वहवो राजानः पृथिवीपते धनं जयसखा वा नित्यमास्ते समनुवृत्तः उपासते महात्मानमासीनसप्तविंश
तिः चित्रसेनः सहामासो गंधर्वाश्च सस्तथा ३७

स०

८

सायंतालविशेषः शंखेसपिपारः संपादक्षिणहस्तगृहीततालविशेषः शंखाक्षिणपातस्तवमेतालरजिस्मत्तस्सुक्तेः प्रमारोगीतवाद्य तालानां धनिसाम्पे। लयेऽनुत
मध्यविलंबिते स्थाने उरः शिरः कंठो ३९ ४० सभापर्वणध्यायश्रुत्यः अथ तत्रोपविष्टे धितिश्च नारदो युधिष्ठिरं प्रयत्नमुत्तेजसा जघनाननुशास्ति १ तत्र शास्त्रः स्व
पंतावद्याचष्टेः स्यापिकणिकतुल्यतामाभूदिति वेदोपनिषदो वेत्तेति वेदः अरण्यजुः सामाद्यवोणः उपनिषदो हस्यविद्याः चतुर्विधाः तत्र कर्मो गाववदोपासनं उपावाश्रय
समेधस्य शिरसादिशस्त्रविहितं कर्मो गेयश्चादिषु विरहदृष्टिकरणं प्रतीकोपासनं अनेत्रेद्युपासीत आदित्यो ब्रह्मेत्यादि शस्त्रादि आदित्यादि मन्त्रिषु ब्रह्मदृष्टिकरणं अहं

गीतवादित्रकुशलाः सम्यक्तालविशारदाः प्रमारो यलयस्थाने किन्नराः कृतनिश्चमाः ३९ संचोदितास्तं वुरुणा गंधर्वमहिता
स्तदा गायंति दिव्यतानि स्तेयथान्पायं मनस्विनः ३९ पांडुपुत्रा वृषीश्रैव रम्यं तउपासते तस्यां सभायामासीनाः सुव्रताः सत्यं
गराः दिवी वेदेवा ब्रह्माणं युधिष्ठिरमुपासते ४० सभापर्वणि वैशंपायन उवाच अथ तत्रोपविष्टेषु पांडवेषु महात्मसु मह
त्सु चोपविष्टेषु गंधर्वेषु च भारत १ वेदोपनिषदो वेत्ताः ऋषिः सुरगणार्चितः इतिहासपुराणज्ञः पुराकल्पविशेषवित् २

होपासनं तं वा अहमस्मि भगवो देवते अहं वै त्वमसीति व्यतिहारेणात्मनो देवतायाश्च भेदं चिंतनं ज्ञानं ब्रह्मात्मानुभवः वेदानां कर्मप्रतिपादकानां तदंतर्गतानां मुपनिष
दो च वेत्ता पारमार्थिकज्ञाता अतएव ऋषिः गंताफलं प्रतिवेदोक्तं कृत्स्नफलभागी कृतानुष्ठानत्वात् अतएव सुरगणार्चितः इतिहासपुराणप्रसिद्धे पुराकल्पः वदु
कर्तृकमन्त्राख्यानं देवासुराः संयज्ञा आसन्ति सादिकं वेदोक्तं विशेषः एककर्तृकमन्त्राख्यानं परकृत्याख्यं हरिश्चंद्रो ह वै धसरे श्वाको राजा पुत्रश्चासित्यादितस्येय
गवलात्प्रसक्षदृशी २ २ २

राम०

८

न्यायः पंचांगमधिकरणं यथाविशेषविषयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरः पक्षद्वयफलं चैव शास्त्रे अधिकरणं विदुः अत्राप्यस्य स्वरुं करे नीतिवाक्यविषयः तत्र षष्ठी पूर्वसंबन्धी
निकर्तृव्यता लक्षणाया उक्तपूजावयव लक्षणाया निसंदेहो विषयः एतावदेव पूर्वोत्तरमशौतेयौ कल्पनालाघवानुग्रहा उत्तरः सिद्धान्तः फलं अनुष्ठानभेदः पूर्वपक्षे
तक्षणाष्टास्त्रीकरणादिना काष्ठांतरं यूपसदृशं निर्माणं सिद्धेति। एकदेशस्य पृथक्करणमात्रमिति र्दमेव पंचकं मोक्षार्थं पूजं सक्षं साख्यक्रमोचोभौ निर्णयः संप्रयो
जनः पंचैतान्यनुजानीहि वाक्यमित्युच्यते बुधैरिति सक्षं गहनार्थत्वादिष्यः सारव्यएवमेवेति विचारः क्रमः अनिक्रमः सिद्धान्तस्य पूर्वः पक्षस्तथैः निर्णयः सिद्धान्तः प्र
योजकफलमिति वाक्यवाक्यानिर्णयोपायः एवं पूर्वोत्तरमीमांसाधिकरणानि न्यायाः तद्विज्ञा धर्मतत्त्वज्ञः मन्वादिप्रणीतशस्त्रतत्त्वज्ञः षडेगवित् शिक्षा कल्प्या व्याक

न्यायविदुर्मतत्वज्ञः षडेगविदनुत्तमः एकसंयोगनानात्वसम
वायविशारदः ३ ३ ३ ३ ३

शांछंदेविचिर्तिर्निरुक्तं ज्योतिषमिति यद्वेदांगानि अनुत्तमः असुत्तमः ऐक्यसंयोगनानात्वसमवायविशारदः ऐकादित्रयं सर्वेषु पिशास्त्रेषु समानं यथामी
मासायां समिधो यजतीत्यादिप्रयाजाद्यं गवाक्यानां दर्शं पूरा मासाभ्यां स्वर्गकर्मो यजेतेति महावाक्येनैकवाक्यत्वमेकं संयोगनानात्वसंयोगपृथक्त्वयथाऽहं जानुहोती
ति वाक्यान्ति सपिदधिदक्षेद्रियकामस्येति वाक्यान्ते रोगेन्द्रियार्थार्थमपि यद्यपि धीयते तेन द्वयमपि युगपद्भासाभ्यतर्ति समवायः एकस्मिन् कर्मण्येनैकं षोड
शं शांसां सन्निपातः यथाऽहं यजुषो मासात्मके एजस्येदद्यादीनां दर्शं हि त्रिकद्वयस्यैव साक्षात्परमापूर्वजनकत्वे उपनिपातः नलंगानामिव परपरमापूर्वोपकार

कत्वं यद्वा तमेतदेवानुवचनेन ब्राह्मणविविदिषंति यत्नेन दोनेन तपसाः नाशकेनेति आत्मविविदिषोऽस्यादकार्यवेदानुवचनादीनामेककार्यकारित्वलक्षणो मे
 क्य नन्वेककर्मागतामेककथमेकमेकं अत आह संयोगानानात्वेति स्वस्वार्थात्पन्नानां नृप्यकफलानामप्येषां संयोगश्च कथं न्यायेन विविदिषां त्वमपि युक्तमेवेत्यर्थः
 ॥ नन्वेषां समुच्चिन्नानामेककार्यकारित्वसमुच्चया संभवः राजसूयादीनां ब्राह्मणाद्यनुपयोगित्वात् प्रत्येकं चेदितरे वैयर्थ्यमिति शङ्काह समवायविशारदशत समवा
 यः यथाधिकारं कर्मसंबन्धः ॥ अयमर्थः ब्राह्मणादीनां राजसूयादिषुधिकारान्ततप्राप्तिः विविदिषायाः पार्ष्णिहृत्त्रिफलकैर्निमित्तैरेवाप्यनेन तदर्थं फलतो निषिद्धा
 नां शेषनादीनां प्राप्तिः अतएव हेतुद्वयात्पेित्रेष्ट्यादिकं काम्यमपि न निवार्यते निम्नानामपि न संवेष्टां समुच्चयः विविदिषात्पददृष्टफलकत्वात् तस्मान्न सर्वकर्मस
 मुच्चयो नापीतरे वैयर्थ्यमिति संबन्धस्यैव समुच्चयोऽत्र समवायशब्दार्थः अस्मिन्त्रये विशारदः विवेकसमर्थः यद्वा ऐकं साधर्म्यात् नृथिद्यादीनां नृप्यत्वेन नृपेरासंयो
 गानानात्वं असाधारणार्थसंबन्धः तेन नृथिदीनजलत्वादिरूपेण भेदेऽपि समवायः शरीरेष्वनानामपि भूतानां मेलकः एतेष्वान्तत्वे साधर्म्ये वैधर्म्ये स करचेनाहं कु
 शलरसर्थः ३

न केवलं ज्ञानमेव कुशलोपितु वक्तुमिच्छाहवन्नेति वक्तापिसमानाधिकरणस्येसाहप्रगल्भेति असंबद्धप्रलापीनेत्यर्थः यतः मेधावीकुरापोहकुशलः तादृशोपिस्मृति
मान् अधीतं न नाशितवानित्यर्थः नयवित्तस्य विभागादि व्यवहारवित् कविः अनागतदर्शी परापरविभागज्ञः ज्ञानकाऽकर्मकाऽयोः यथायोग्यं शिष्येषु विभज्यते
तज्ञः यतः प्रमाणकृतनिश्चयः प्रमाणप्रत्यक्षानुमानागमादि तच्च द्विविधं लौकिकमलौकिकं च आद्यं दृष्टवद्दिस्वर्गादिविषयं द्वितीयं निर्विशेषात्मवस्तुतत्त्ववि
षयं तथाहि अहंकारदिकमात्मनि सुस्पष्टावदृष्टत्वा निश्चयमिति तत्र प्रत्यक्षं सुप्रो निर्विशेषत्वं तथा दृष्टदृष्टेपोरैकोपादानको भास्यभासकत्वात् प्रोत्रशब्दवत्

वक्ताप्रगल्भो मेधावी स्मृतिमान् यवित्कविः परापरविभा
गज्ञः प्रमाणकृतनिश्चयः ४ ॥ ॥

भास्यभासकौ च दृश्यदृष्टौ तस्मादेकोपादानको यौ न तथा तौ नैकोपादानकौ यथाशब्दग्राणाविति व्यतिरेकतो वा साध्यसिद्धौ सत्यां उपादानोपादेय
योर्भेदाद्वा त्रैवस्तत्त्वमिति सिद्ध्यति अनुमानादप्यात्मनो निर्विशेषत्वं दृष्टज्ञानं परज्ञानमिति दृष्टिविशेषदर्शनानुभवस्य घटाकाशादिवदौपाधिकत्वात्
तथाऽगमेपि आत्मनो निर्विशेषत्वे प्रसिद्धः अस्थूलमनरूपनिर्गुणनिश्चयमित्यादिः ४ ॥ ॥ ॥

संधिः सामविग्रहो निग्रहोऽऽत्यर्थः। अनुमानविभागवित्। स्वपरशक्तिवलावलेः अनुमानतो निमित्तविभागविभजनं परमात्मादिभ्यो धनप्रदानं तद्वित् अनुमायविभागविहितं
 गोशः पठति। एवं च नीतिशास्त्रप्रसिद्धोपायचतुष्टयाभिज्ञत्वे उक्तं पादुं रूपविधियुक्तं अमुखाः संधिविग्रहयानासनं द्वैधीभावसमाश्रयाख्याः। तस्य पादुराणं। स्वार्थेऽप्यन
 तस्य विधिः अज्ञानज्ञानेन युक्तः सर्वदा विजिगीषुः। पादुराणादिकमुपदिशति स्वस्मिन्। शत्रुत्वेऽप्यधिकारिकत्वात् तत्र संधिविग्रहो प्रत्येकं द्विविधो प्रवलदुर्बलयोर्वि
 जिगीषावतोः समभूतौ युद्धप्रसंगे अथो विग्रहमिच्छति देहेनैव परः संधिमिच्छति दानेनेति। तयोरेव दुर्बलोः भेद्युगो अतश्च दलवतापि सह देशं ह्युदनादिना विग्रहमि
 छति इतरस्तेन सहा ल्यकरग्रहेणापि संधिमेवेच्छति तथा च दुर्बलद्वारको संधिविग्रहान्मो प्रवलद्वारकावन्मो। तदिदमुक्तं रामायणे द्वियोनी संधिविग्रहाविति तत्र प्रव

संधिविग्रहतत्त्वज्ञस्त्वनुमानविभागवित् पादुराणविधिमु
 क्तश्च सर्वशाल्विशारदः ७ ॥ ॥

नयो निविग्रहः यानासनयोः प्रयोजकः दुर्बलयोनिः संधिद्वैधीभावसमाश्रययोः यथोक्तं कामंदकीये संधेः विग्रहस्यापि द्वैगुराणं संप्रचक्षते यानासने विग्रहस्य रूपं संधे
 : पण्डितमिति द्वैगुराभितो यस्य स द्वैगुराः सच सर्वतो तयोर्भावौ द्वैगुराणं तत्र यानं विजिगीषोरिति यात्रा आसनं कदाचिच्छक्तिप्रतिबंधे च तत्रैव शत्रोर्दुर्गं अविश्यतत्र
 धान्यादिप्रवेशने प्रतिवधताः वस्थानं वलवता विग्रहवत्त्वत्तरेणा तच्छ्रुत्वा संधिं कृत्वा उभयत्र दासोऽस्मीति वाचैवात्मसंयत्तं कर्तव्यं न कर्मणेति संधेः द्वैधीभावः यथोक्तं तत्रैव
 वलिनोर्द्विषतोर्मध्ये वाचात्मानं समर्पयत् द्वैधीभावेन वतैतकामाक्षिवदलक्षित इति अरिणापी। अयमानस्य वलवदुर्गं ह्यालाद्या अयत्तं समाश्रयः एवं चोपायातर्ग
 तौ संधिविग्रहावन्मो या उराणां तर्गतौ चान्यावित्तिन युनरुक्तिः ७ ७ ७ ७

युद्धगंधर्वसेवी तदुभयप्रियस्येः सर्वत्रसर्वसुविद्यासुसर्वेषुकर्मसुचञ्चलप्रतिष्ठः अप्रतिहतः पूर्णशक्तितात् अन्यैः असंगतकारुण्यादिभिः पुनिः आत्मतत्त्वानुसंधान
वान् ८ आगमत् आगतवान् ९ १० आर्चयत् एजितवान् ११ १५ कच्चिदर्थोऽशक्यतेऽनिकच्चिदिति कामप्रवेदने स्वाभिप्रायाविष्कारोऽतरीयाऽन्यथाः सका

युद्धगंधर्वसेवी च सर्वत्र प्रतिष्ठस्तथा एतैश्चान्यैश्च वद्धमिदुक्तैः पुराणैर्गुरुभिः ८ लोकाननुचरन् सर्वानगमन्तां सभां च ना
१२ सुमहते जात्राभिभिः सहितस्तदा ९ पारिजातेन रजेंद्रपर्वतेन च धीमता सुमुखेन च सौम्येन देवर्षिरमितद्युतिः १० समा
स्यात्पांडवान् द्रुपदीयमारोगमनोजवः जयाशीर्भस्ततं विप्रो धर्मराजान् मार्चयत् ११ तमागतमृषिदृष्ट्वा नारदं सर्वधर्मवित् स
हसापांडवश्रेष्ठः प्रत्युत्थायाचुजैः सह १२ अभ्यवाहयत् प्रीत्या धिनया वनतस्तदा तद्देहमासनं तस्मै संप्रदाय यथाविधि १३
गोचैव मकपटैश्च संप्रदायार्घ्यमेव च अर्चयामास रत्नैश्च सर्वकामैश्च धर्मवित् १४ तु तौ षष्ठयथावच्चष्टजां प्राप्य युधिष्ठिरात्
सोर्वितः पांडवैः सर्वैर्महर्षिर्बर्हस्पारणः धर्मकामार्थसंयुक्तं प्रष्टुं द्यूधिविष्टिरं १५ नारद उवाच कच्चिदर्थोऽशक्यते धर्मैव
रमते मनः सुखानि चानुभूयते मनश्च न विहस्यते १६ ॥ ॥ ॥ ॥

यथेयागदानकुंडुवभराणादी समर्था भवन्ति तिममभिप्राय इत्यर्थः एवं करिष्यामि पश्येत्तदुक्तमित्यन्ते राजा गीकृतत्वादुपदेशपरो यं ग्रंथं दत्तवसीयेत् अर्थधर्मकाममोक्षान्
त्वरीयान् अविहन्ति निष्ठासीति क्रमेण पारचतुष्टयार्थः कच्चिदिति सर्वत्र संबंधनीयं तत्रापि मनश्च अंतरात्मनि प्रणिधीयमानं न प्रतिहस्यते इत्यन्ते रित्येव तत्पदार्थः १६

स०

१२

त्रिषु उन्नतमाधममध्यमेषु कृत्स्नपुण्ये हि न हि दुर्धर्मरासहितं वृत्तिवर्तसे दंडयद्वेष्यादिषु अर्थेन सहितं प्रजासुपालनमभ्यगृह्यमाणं धर्मार्थसहितमिति विवेकः धर्मार्थो च धर्मो
यौचित्यं हि द्वैकशेषः तैः सहितमिति समासः १७ कच्चिदर्थेनेति अर्थलोभादर्थवाधो नीचानां धर्मलोभादर्थवाधो विरक्तानां कामेन प्रीति सारेण तात्कालिकसुखाभासप्रदर्श
नवलेन मोहयता धर्मार्थयोर्वाधः कामुकानां प्रसक्तः स्वपिरज्यप्रतिकूलानां नीचत्वविरक्तत्वकामुकत्वानामभावमिच्छामीत्यर्थः १८ परस्परविरोधिनामेवाकथ्यमेकेनानुष्ठान

कच्चिदाचरिता पूर्वैर्नरेव पितामहेः वर्त्तमेव तन्निमग्नं श्रद्धाधर्मार्थसहितं त्रिषु १७ कच्चिदर्थेन वा धर्मधर्मरागार्थमपि वा
उभौ वा प्रीति सारेणान कामेन प्रवाधसे १८ कच्चिदर्थेन वा धर्मचकामं च जयतां च विभज्य कालिकालज्ञः संसेवरदसेवमे
१९

मित्याशंककालमेवेनेत्याह कच्चिदर्थमिति पूर्वाङ्गे वाचरेद्वं मध्याङ्गे र्थमुपाजयेत् सायाङ्गे वाचरेत्काममिष्यो वैरि कीप्रतिरिति रक्षोक्तकालव्यवस्था मास्थायति
वर्गे सेवेत्यर्थः सदाचरेदिति सेवाधनेन परानुग्रह रूपो धर्मः सर्वस्मिन्नपि काले कर्तव्य इति सूचयति सप्तमिति पाठि अवेधमेव न आत्तसाम्येनेत्यर्थः १९

राम०

१२

कच्चिज्ञेति। षड्गुणः वक्रप्रगल्भो मेधावी स्मृतिमान् यवित्कविर्गिति नारदस्तौ सचिन्ताः वक्रत्वादयः अत्र राजगुणेषु वक्रत्वं वारमात्यादिषु यथाज्ञाप्यं कार्योपदेशकोशलं प्रा-
गल्भं शत्रुदमनादौ उत्कर्षप्रदर्शने मेधावित्तं तर्ककोशलं स्मृतिमान् कविर्गिति च अतीतानागतयोः परामर्शित्वं नयविदिति नीतिशास्त्रवित्तरणैः राजगुणैः सपायान् वलावले
अन्याश्चतुर्दशैः परीक्षैः संज्ञितो योजनार्थे अनघचतुर्दशभीराजैः वैर्जिताने च वक्ष्यंते नास्ति क्वमन्तं क्रोधं प्रमादं दीर्घं सूत्रं। अदर्शनं ज्ञानवज्रमालसं पचन्नितं
एकचित्तनमर्थानामनर्थैश्च चिन्तनं निश्चितानामनारंभं मंत्रस्यापीरक्षां मंगलाद्यप्रयोगं च प्रसुत्थनं च सर्वशः कश्चित् वज्रं यस्मै तानराजदोषाश्चतुर्दशैति नास्तिकं
परलोकापलापः प्रमादोऽनवधानतादीर्घं सूत्रं च विरक्तियत्वं पचेंद्रियपरवशतां अर्थानां प्रयोजनानां एकचित्तनं। एकैर्नैव चिन्तनं अनर्थज्ञैः विपरीतार्थदर्शिभिः
सह चिन्तनं मंत्रः मंगलं उत्सवः आदिपद्मादेव पूजादिनस्याप्रयोजनमननुष्ठानं प्रसुत्थनं च सर्वतः युगपत्सर्वदिग्विस्तृतशब्ददेशेन दंडयात्रेति तदर्थः यद्वा अघं पराज-
यमूलं विंशतिवर्गस्तदिति। सच कामं रकीये उक्तः। बालो हृदो दीर्घरो गीतथा ज्ञानि विद्वत्तः भीतको भीरुजनको लुब्धो लुब्धजनस्तथा विरक्तमकृतिश्चैव विषये च नितिसंक्रामा

कच्चिज्ञानगुरोः षड्गुः सप्तोपायास्तथानघ वलावलेन सम्पत्कचतुर्दशसमीक्षसे २० ॥

न। अनेकचित्तमंत्रश्चैव वात्सरानिदकः देवोपहनकश्चैव देवचित्तकश्च व दुर्भिक्षस्य सनोपेतो वलयसप्तसंकुलः अदेशस्थो वज्ररिपुंयु क्तोऽकालेन यश्च सः। सप्तधर्मव्य-
पेतश्च विंशतिः पुरुषाश्चामी रेतैः संधीनकुर्वीत विग्रही स्यात्तु केवलमिति उपायाः सप्तसप्त दान भेद दंड मंत्रौषधे रंजनाख्याः वलावले स्वपरपक्षयोः साम्यं पर-
स्वहीनता स्वस्ववाही नतोति विविधं यथा योगवुद्धादिभिः सामादयः परीक्षणीयाः किमेतेन शत्रुराणां सामकर्तव्यं न वा कर्तुं मारुध्वं चेत्सिद्धानि न वा सिद्धं चेत्ते कुशलं न
वेति। चारुप्रवरादिना च वलाचलप्रभृति कं परीक्षणीयां तथा चतुर्दशदेशादपि परीक्षणीयाः ते च नीतिशास्त्राक्ताः देशादुर्गरथो हस्तिवाजियोधाधिकारिणः अज-
पुरात्र गरानाः प्राक्त्र लेख्यधना सवाः परीक्षास्त्रिपास्तेषां चतुर्दशनेरश्वैरिति योधाः शूराः अधिकारिणः देशपालदुर्गपालसेनापत्यादयः गरानाश्च श्वारथध-
ना संख्या। लेख्यं आपव्यय निर्गयाय सर्वस्य मंत्राण्येह करणं धनं पर्याप्तमपरां संवेति विचा र्य आसवाः मध्यवदपकारिणः प्रहृन्नशत्रवः। असवश्च निपाठे वलमि सर्थः
वलावलेन सम्पत्कमिति पाठे स्वीयं परकीये च देशादिकं उक्तविरोधेन वलावलेन बुद्धाचारैश्च परीक्षणीयमि सर्थः २० ॥ ॥ ॥ ॥

स०

१३

रु०

एतदेवाह कश्चिदात्मानमिति आत्मानं प्रवर्तयन् परान् दुर्बलाच्च परीक्ष्यसेवसे राज्ञ्यतथा विपरीते जयमूलम् कोशम् हृदये संधाय पदैः सह सामकृत्वाः श्लोकर्मो गिरा कश्चिर्व
 णिक्यथो दुर्गमेतुः कुंजरबंधनं स्वत्पाकदानं श्रुत्यानां च निवेशनं अष्टौ संधानकर्मो गिरा प्रयुक्तानि मनो विभिरिति नीतिशालोक्तानि सेवसे कुंजरबंधने वज्रभक्ष
 कत्वा त्रेणा यथा विभागं ग्रामीराधने रेवग्रामे ग्रामे पाषाणार्थं बंधनं खनिः रत्नाद्यस्तत्रिस्थानं आकरः सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानं मिति भेदः खननमात्रेण धमनादि
 नागभिमुखीकरणेन च तयोस्तत्त्वाभेदे तु तान् ११ कृष्णदिनापि कोशवृद्धिः स्वाम्यादिप्रकृतिसप्तकस्य पदैर्धनादिना मोहने कृते सति न भवतीत्यत आह कश्चित्प्रकृ
 तय इति सप्तस्वाम्यमायसुहृत्कोषराष्ट्रदुर्गवलानि च राज्यानि प्रकृतयः यौराणां अरायोपि चेति कोशोक्ताः तत्र स्वामिदृषाप्रकृतिः सप्तविधा दुर्गाध्यक्षो वला

कश्चिदात्मानमन्वीक्ष्य परं श्रजयतां वर तथा संधाय कर्मो गिरा अष्टौ भारतसेवसे ११ कश्चित्प्रकृतयः
 सर्वानलुधाभरतर्षभ आद्यास्तथा व्यसनिनस्तनुरक्ताश्च सर्वशः १२ ॥ ॥ ॥

अष्टौ धर्माश्च सप्तपतिः पुरोधो वैद्यो देवज्ञः सप्तप्रकृतयः स्मृता इति प्रोक्ताः वलाध्यक्षः वलस्य चतुरंगस्याहारादिरानेन पालकः चमूपतिर्युद्धे च म्वाः प्ररोता ध
 र्मः कार्यमात्रे अमासः मंत्री सुहृत्तमायामायविभागकर्ता पर्वद्वयः एतेन तावकालुषाः परैर्मोहितामाभूवन् लुप्यन्ते मोहनार्थं स्पेदं दूषं लुप्याश्च दुर्गादीनामेव
 नाशपत्तिरित्यर्थः अथवा तत्र वाक्याः संतो व्यसनिनः धर्मपानादिरताः माभूवन् हृद्योद्दृष्ट्यातिदृष्टौ धर्ममतिक्रामति धर्मतिक्रमात्पापं करोतीति स्मरेरति आ
 व्यस्य सप्तप्रसक्तिस्तदापि न कोपादीनां वृद्धिः स्यात् कथं न हि स्युः सर्वप्रकारैः स्वनुरक्ता अत्यंतस्वामिकार्ये प्रीतिमंतः १२ १२ १२ १२

राम०

१३

दुर्गाध्यादीनां लोभने विपरीतकार्यकारित्वेन नाशहेतुत्वं प्रसिद्धं। अत्रापि सुहृदोक्तलोभने कथं नाशहेतुत्वमित्याशंक्य मंत्रभेदेनेत्याह कश्चिन्नेत्यादिना अपरिशंकितता
 : येषु होस्यशकानां सितैः कृतकैः कृत्रिमैः सुहृद्वैतैः उभयवेतनैः तवमंत्रितं मंत्रः तभिद्यते प्रकाशयते कश्चित् तैर्कैर्द्वैतैर्विनिपादे सम्पगपिमंत्रितं कुयुक्तिभिर्न विज्ञा
 व्यतरस्यर्थः त्वत्तोवाकृतकमित्रप्रतिकथय तः अत्रासौ वाकृतकैः मंत्रितं भिद्यत इति सर्वत्र संबन्धनीयं १३ मित्रेति मित्रं सम्पकूपरीक्ष्यते न सह संमंत्रवत्तवा
 ताशत्रुणा संधिदुर्वेलेन सह विग्रहं मध्यमेन उभयवेतनेन उदासीनेन एवावसहति साम्येन स्थितिं च कुयोरिति सार्द्धं श्लोकार्थः तत्र मित्रकैर्गुणैः परिश्रितेभ्यः

कश्चिन्न कृतकैर्द्वैतैर्यथाप्यपरिशंकितः त्वत्तोवातववामासौ भिद्यते मंत्रितं तथा १३ भिन्नोदासीनशत्रुणां कश्चिद्देवसिचि
 कीर्षितं कश्चित्संधियथा कालं विग्रहं चोपसेवसे १४ कश्चिद्द्विमुदासीने मध्यमे चानुमन्यसे कश्चिदात्मसमाहृष्टः शुद्धः
 संवोधनक्षमाः १५ कुलीनाश्चानुरक्ताश्च कृतासेवीरमंत्रिणः विजयो मंत्रमूलो हि राज्ञो भवति भारत १६ कश्चित्सह
 तमंत्रैस्ते अत्रासौः शास्त्रकोविदेः एष्टुं सुरक्षितं तात शत्रुभिर्न विलुप्यते १७ कश्चिन्निद्रावशं नैषिकश्चित्कालेपि बुध
 से कश्चिचापरगत्रेषु चिंतयत्यर्थमर्थवित् १८ १९ ॥ ॥ ॥

आह कश्चिदात्मसमा इति शुद्धाचारत्वं कुलीनत्वं च नैर्मल्यस्मासाधारणं लिंगं शुद्धाः संवोधनक्षमा इत्यत्र शुच्यो जीवितक्षमा इति पाठे आपत्तमप्युक्तं उज्जीवने
 क्षमा इत्यर्थः १५ किमेवं विधेन मंत्रेण सत आहं देन विजय इति १६ मंत्रभेदो मा भूदिति सुक्तं तत्फलमाह कश्चित्संवृतेति १७ कश्चिन्निद्रेति यथा का
 लस्वप्नप्रवोधवता ब्राह्मेण मुहूर्तैः मात्पादिभिः सह कृतस्य मंत्रस्य पर्यालोचने कर्तव्यं ब्राह्मेण मुहूर्तैर्वोक्ष्य यचित्तयेदात्मनो हितमिति स्मृतेस्तदनिर्णीतोऽर्थो
 न विस्तवत इत्यवसायात् १८

सुहृदुर्गमात्संपदं क्रमेण त्रिभिर्गह कश्चित्सहस्रैरित्यादिभिः अर्थरुद्धेषु प्रयोजनसंकेतेषु निःश्रेयसंकल्पारां ३४ ३५ पक्षीरुद्धसेषदमाह कश्चिदष्टादशान्येष्विति
तीर्थानि संत्रिभृतीन् दृष्टव्यान् यवगास्वराजान् कृतकसो भवन्ति तानि चोक्ता नितीति शास्त्रे मंत्रीपुरोहितश्चैव युवराजश्च भूपतिः पंचमो ह्यारपालश्च षष्ठो जैवे शिकस्तथा
१ कारागाराधिकारिचंद्रव्यसेचयकस्तथा २ कृत्याकृत्येषु चार्थानां नवमो विनियोजकः ३ प्रदेशानगरोध्यक्षाः कार्यनिर्माणकस्तथा धर्माध्यः समाध्यक्षो देउपालस्ति
पंचमः ३ षोडशो दुर्गपालश्च तथा रणप्रतपालकः ॥ अटवीपालको तानि तीर्थान्यष्टादशैव तु ४ चारान्विचारयेत्तीर्थेष्वामनश्च परस्वच पाखंडादीन विज्ञातान् च

कश्चित्सहस्रैर्मूर्खानामेकं कीर्णसिंपडितं पंडितोऽस्य रुद्धेषु कुर्यान्निःश्रेयसंपरं ३४ कश्चिदुर्गारिगसर्वारिगधनधान्यायुधो
देवैः यंत्रैश्च परिपूर्णानितया शिल्पिधनुर्वरैः ३५ एकोऽप्यमास्येमेधावीशूरो दानो विचक्षणाः राजानं राजपुत्रं वा प्रापयेन्मह
तीश्रिये ३६ कश्चिदष्टादशान्येषु स्वपक्षे दशपंचच त्रिभिस्त्रिभिर्विज्ञातैर्वेत्सि तीर्थानि चारकैः ३७ ॥

न्यायमित्रे रेष्वपि ५ मंत्रिणं युवराजं च हित्वा स्वेषु पुरोहितमिति एषां तीर्थेषु द्वाच्यत्वे हलायुधः यो नो जलावतारे च मंत्राद्यष्टादशस्वपि पुरणक्षेत्रे तथा पोत्रे तीर्थे स्या
दरोनेष्टयीति परेषामष्टादशसु स्वसंत्रिपुरोहितयुवराजं पंचदशसु च तीर्थेषु चारान् अमैः परस्परं चाविज्ञातान् त्रीन् त्रीन् प्रयुज्यत तत्रोवात्तौ सर्वचारसंवादे तथ्याजा
नीयात् ज्ञात्वा च स्वप्रज्ञाना मनुरंजनेन परप्रज्ञानो दुःस्वित्तानामभयदानादिना आकर्षणो न च स्वराष्ट्रवदेयेदिसुक्ते भवति ३७ ३७ ॥

पूर्वोक्तानां गौणस्त्वानिनां संपदे विवक्षुः मुख्यस्त्वानि संपदे तावदाह कश्चिद्विषयमिति अविदितः परिकीर्तयः प्रतिपन्नः सावधानः प्रतियत्नः इति यावत्प्रतीकारे यत्नवा
नानि सयुक्तः नित्ययोगी ३८ विनयसंपन्नः शिक्षायुक्तः कुले पुत्रः सत्कुलजः अनस्युः परगुणेषु दोषाणि प्रमकुर्वन् अनुग्रहाणां स्तवचक्रकुशलः असंकीर्ण

कश्चिद्विषयमविदितः प्रतिपत्तिश्च सर्वदा नित्ययुक्तो रिश्वन् सर्वान्दीर्क्षसैरिषु सदन ३८ कश्चिदिनयसंपन्नः कुलपुत्रो वदश्रुतः
अनस्युरसंकीर्णः सत्कृतस्तपुरेहितः ३९ कश्चिदग्निपुत्रेयुक्तो विधितो मतिमाननुः दुर्ते च होष्यमाणं च काले वेदयेते स
दा ४० कश्चिदंगेषु निष्ठातो ज्योतिषः प्रतिपादकः उत्पत्तेषु च सर्वेषु देवतः कुशलस्तव ४१ कश्चिन्मुख्या महत्स्वव
मध्यमेषु च मध्यामाः जघन्याश्च जघन्येषु मृग्याः कर्मसु योजिताः ४२ अमात्यानुपधातीता मित्रपैतामहान् सुचीन्
अष्टान् अष्टेषु कश्चित्तेनियोजयसि कर्मसु ४३ कश्चिन्नो ग्रेण दंडेन मृशमुद्दिजते प्रजाः रक्षन्तवानुशासन्ति मंत्रिणां भ
रतर्षभ ४४ ४४ ४

इति पाठे सदसद्विवेकवान् ३९ अजुरकुटिलः ४० अंगेषु सा मुद्रिकाणां लोक्तरीत्या अंगानां परीक्षायां उत्पत्तिमुद्दिश्य मीमांसा शरीरेषु धूमकेतुमूकं पवामनेत्रस्यु
रागादिषु आगाम्य शुभसत्त्वकेषु ४१ सेनापत्याकरकोशाध्यक्षः कृष्याद्येव शरा निमुख्यमध्यमनीचानि ४२ उपधातीता तद्वलरहितान् अष्टेषु मंत्रकोषेषु
४३ ४४ ॥

पतितमिति विनिरेकदृष्टांतः नावजानेति नावममेतेतत्र हेतुः उग्रप्रतिग्रहीतारं उग्रमिति क्रियाविशेषणं यदा उग्रहिंसकमेतेन प्रतिग्रहीतारं धनस्य प्रजापीडकमित्यर्थः
यथेति प्रजापीडनसंज्ञायास्तमुभूतो महानिलः राज्ञः प्रोक्तानुवलेकोशेनादृग्धाविनिवर्त्तेत इति तथा च नोशहेतुमेकारिणाः अवैशेव उचिताः तस्त्वया तन्न कर्त्तव्यमि
त्यर्थः कामयाने कामतोयाने पर्यटने यस्य नैवेरिणमिव भ्रष्टत्वादिति प्रदत्ताश्च स्त्रियो वममेतेतदहन् ४५ दृष्टो धनमानादिना ४६ दृष्टावदात्ताः प्रगल्भाः निः कप
राश्च अतएव विज्ञाता जयं कृतवन्तः एवं गौरास्वामि संपदमुक्ता तद्वद्विहेतुमाह त्वया सत्कृत्यमानिता इति ४७ भक्तेश्वरहेतुं धान्यादिव तनमासां तदेयं विन्ने

कश्चिन्नानावजानेति याजकाः पतितं यथा उग्रप्रतिग्रहीतारं कामयानमिव स्त्रियः ४५ कश्चिद्वृष्टश्च अग्रमतिमान् धृतिमांश्च विः
कुलीनश्चानुरक्तश्च रक्षः सेनापतिस्तव ४६ कश्चिद्वलस्पते मुरत्याः सर्वयुद्धविशारदाः दृष्टावदात्ता विज्ञातास्त्वया सत्कृत्यमानिता
: ४७ कश्चिद्वलस्पभक्तं च वेतनं च यथोचितं संप्राप्तकाले दातव्यं ददामि न विकर्षसि ४८ कालातिक्रमणां देते भक्तं वेतनयोर्भृता
भर्तुः कुर्वन्तियभृत्याः सो नर्थः सुमहान् स्मृतः ४९ कश्चिर्सेव नुरक्तास्त्वो कुलपुत्राः प्रधानतः कश्चित्पारांस्तवार्थेषु संप्रज्जेति सदा
युधि ५० कश्चिन्नैकोवहन् सर्वान् सर्वशः संपरपिकान् अनुशस्तियथा कामं कामात्माशासनातिगः ५१ कश्चिन्मुरुषकारेणापु
रुषः कर्मशोभयन् लभते मानमधिकं भूयो वा भक्तं वेतनं ५२ कश्चिद्विद्याविनीताश्च न रान्ज्ञानविशारदान् यथा हेतुगताश्चैव
दानेनाभ्युपपद्यसे ५३ कश्चिद्वारान्मनुष्याणां तवार्थं सत्सुमीयुषां व्यसनं चाभ्युपेतानां विभर्षिभरतर्षभ ५४ कश्चिर्भयादुपगतं
क्षीराचारिषुमागतं युष्मै वा विजिते पार्थ पुत्रवत्परिरक्षसि ५५ ॥

विकर्षणं कालातिक्रमः ४८ दौर्गत्यात् दारिद्र्येण ४९ प्रधानतः मंत्रिणामारभ्य मंत्रिप्रभृतय इत्यर्थः ५० संपरपिकान् संग्रामहितावश्वरान् गजराथतुराण
रोहान्पदातीश्च अर्थान्प्रयोजनानि नानुशस्तियथा कामं कामात्माशासनातिगः ५१ कश्चिन्मुरुषोति कृतज्ञो भवेति भावः ५२ कश्चि
द्विद्येति बुद्धिदान्मानयसेति भावः कश्चिद्वारानि ति जीवतां शूरानां विश्वासाय व्यसनं चेति परलोकाय ५४ तदेवाह युद्धेति ५५ ॥ ॥ ॥

सर्वस्वार्थप्रज्ञानुकूल्यमपि जयेतुः ५६ एवं विजयहेतुं प्रकृतिसंपदमुक्त्वा विजयकालमाह कश्चिद्व्यसनिनमिति व्यसनेः स्त्रीघृतं मृगयामघं नृसंगीतं हृद्यारनं वाद्यं।
निर्दिष्टवात्सल्यो व्यसनानिरागं देशसुक्तं युक्तं त्रिविधं बलं मंत्रकोशभूतवलानि प्रभुमंत्रोत्साहसंकीर्त्तौ ५७ पार्श्वमूलं पार्श्विग्रहकश्चादिर्यस्याततद्दशविधं मंडलं
तच्चोक्तं कामंदकीये अमात्यगुरुगणिकोशोदरश्च येषमः सताः प्रकृतयस्तन्नेविजिगीषोरुदाहृताः संपन्नस्तप्रकृतिभिर्महोत्साहः कृतश्रमः जेतुमेव राशीलश्च वि
जिगीषुरिति स्मृतः अरिभिर्मित्रैर्मित्रैर्मित्रमित्रमतः परं अयारिमित्रमित्रं च विजिगीषोः पुरस्कृताः पार्श्विग्रहस्ततः पश्चादाक्रंदस्तदनंतरं आसारावनयेच्च विजिगीषो
स्तपहृतः अरश्च विजिगीषोश्च मध्यमो भूयते नंतरः अनुग्रहे सहनयोर्मस्तयोर्नियते प्रभुः मंडलादहिरतिष्ठामुदासीनो बलाधिकः अनुग्रहे सहनानां व्यस्तानां च वेषे प्रभुरि
ति विजिगीषुशत्रुयोर्मित्रे तन्मित्रे चेति त्रीणि द्वंद्वानि क्रमेण धरेतः विजिगीषोः पृष्टतः पार्श्विग्रहाक्रंदो पार्श्विग्रहः पृष्टरक्षकः आक्रंदः आत्साहकः एतयोर्गुणाह

कश्चित्समवसर्वस्वाः पृथिव्याः पृथिवीपते समश्चानभिंशंकश्च यथा माता यथा पिता ५६ कश्चिद्व्यसनिनं शत्रुं निशम्य भरतर्षभ
अभियासि जवेनैव समीक्ष्य त्रिविधं बलं ५७ यात्रामारभसे दिष्ट्या प्राप्तकालमरिंदम पार्श्वमूलं च विज्ञाय व्यवसायं पराजयं
५८ बलस्य च मद्गाराजदत्त्वावेतनमग्रतः कश्चिच्च बलमुख्येभ्यः पराग्रे परंतप उपछन्ना निरत्नानि प्रयच्छसि यथा हतः ५९

को आसीत् तत्र तदृष्टेनो पार्श्विग्रहासारश्चाक्रंदसारश्चेति दशपुरुषाः विजिगीषुशत्रोः पार्श्वमध्यमः सर्वेषां पार्श्वे उदासीनः इति मंडलं पार्श्वमूलमित्युच्यते व्यवसायं
कृतनिश्चयं कृतं च अलब्धवेतनो लुब्धो मानी चाप्यवमानितः कुट्टश्च कोपितो कस्मात्तथा भीतश्च भीषितः यथाभिलषितैः कामैर्भिद्योदेताश्चतुर्विधान् परकीया
न्वकीयांस्तु रक्षेद्दिनयकामुक इति नीतिशास्त्रोक्तं पराजयं पराजयमूलानां व्यसनानां परपक्षे सदा च स्वपक्षे चाभावे विज्ञाय दिष्ट्या विशेषेणैव ज्ञादि द्वाशज्ञात्वा तत्र
देवं व्यसनं पंचविधं मानुषं च पंचविधं यथोक्तं कामंदकीये कुताशानो जलं व्याधिदुर्भिक्षं मरकतया इति पंचविधं देवव्यसनं मानुषं परं अयुक्तेभ्यश्चोरेभ्यः परेभ्यो रा
जवल्लभात् पृथिवीपतिलोभे च प्रज्ञानां पंचधा भयमिति ५८ उपछन्ना निरत्नानि परैरलक्ष्यातिरत्नानि उत्सृज्य निभेदायेत्यर्थः ५९ ॥ ॥ ॥

स्वनुहिताः शोभनेनपुरुषेणसम्पगनुहिताः विधिवदुगाः येसामादयः विधिवत्स्वनुहिताः संतोशुगाः हितायभवन्तिअस्याविपरीताय यथोक्तमभियुक्तेःचतुर्यो
 पायसाधेनुरियोसालमपक्रियेति यदासामादयोः वयमनुष्ठेयाः यतोराज्ञागुगाः संधिविग्रहयानासनद्वेक्षोभावसंश्रयाः विधिवदग्रिहोत्रादिविधिवदवस्मात्तुष्टियाः
 तत्कारोस्वरूपभेगादिनाज्ञानेनप्रजापीडनेनराज्ञांशोद्योत्पत्तिः ६१ मूलंस्वराज्यप्रत्यभिः प्रेरितंस्वतन्त्रंयानभिभाष्यकृत्वा अष्टांगसंयुक्ता रथानागा
 हयायोधाः पत्नयः कर्मकारकाः चारुदेशिकमुखाश्चक्षुर्निष्ठांगिकामता। चतुर्विधवला मौलमेवभूतादविकेवलैर्युक्ता। वलमुख्यैः सेनापतिभिः प्रतिवर्धनीया

कश्चिदात्मानमेवाग्रिविजितंविजितेन्द्रियः परानृत्तिगीर्षसेषार्थप्रमत्तानर्जितेन्द्रियान् ६० कश्चित्त्रेयास्पतः शत्रुसर्वयंतित्व
 नुहिताः सामदानेचभेदश्चदंश्चविधिवदुगाः ६१ कश्चिन्मूलदंरुक्तापरान्यासिविशोषते तांश्रविक्रमसेजेतुंजिताचपरिरक्ष
 सि ६२ कश्चिदष्टांगसंयुक्ताचतुर्विधवलाचमः वलमुख्यैः सुनीतातेद्विषनांप्रतिवर्धनी ६३ कश्चित्त्रेयंस्वमुखिचपरराष्ट्रे
 परंतप अविहायमहाराजनिहंसिसमरेरिहन् ६४ कश्चित्स्वपरराष्ट्रेषुवहवोधिकतास्तव अर्थान्समधितिष्ठतिरक्षन्तिच
 परस्परं ६५ ॥ ॥

प्रातिकूल्येनछेदिनी ६६ लवः सम्प्रेक्ष्यकालः मुखैः सम्पानांगोपनकालः दुर्मिक्षमिति यावत् लज्जच्छेदनेमुखस्तेष्वेवाभ्यांअधिकारोद्यत्किंनौपरराष्ट्रेक्षेत्रे
 युसंस्पृशुसुखलब्धौनेर्दुर्मिक्षेचराजकुललज्जभक्तोपनीविभिर्निरन्तराक्रांताः शत्रवः सुखेनयाश्मर्थः ६४ स्वपरराष्ट्रेषुस्वेतिदृष्टांतार्थस्वराष्ट्रेइवपरराष्ट्रेप्रवि
 हावहवः अधिकृताः स्थानेस्थानेस्थिताः स्थानपत्यादयोः रथानूपयोजनानिप्रजावशीकराणकरग्रहणादीनिरक्षन्तिचपरस्परंसंस्पृशुकीयमागतेसेनापसा
 रिकंअभिभूयराष्ट्रेस्वीयांश्रक्षन्तीत्यर्थः ६५

अभ्यवहार्यारिभक्ष्यारि गात्रसंस्पर्शनानिवस्त्रारि संयर्षणानीति पादे चंदनागरुकुंकुमकस्तुरिकारीति घ्राणारि उन्नमधपादीति अनुमताः विश्वस्ताः तवतल
 द्यैरक्षंतेननुदेशात्तरे सन्नितानि सयमेवस्वीकुर्वतीत्यर्थः ६४ कोषोधनगृहकोषधामस्थाने ६७ आप्तरेभ्यः वास्तेभ्यः सेनापसादिभ्यः तानुभयान्तेभ्यः पु
 त्रवादिभ्यः तानपिमिथः पुत्रममात्सादमात्स्यपुत्रादृश्यसि ६८ कश्चिनेति पानादिभ्यसननेत्येतवर्षाह्नेधमो नराकालेभ्यः नप्रतिजानन्ति नवेदयन्ति आवेद

कश्चिदभ्यवहार्यारिगात्रसंस्पर्षणानि च घ्राणारिचमदागरक्षंस्वनुमतास्तव ६६ कश्चित्कोषग्रकोषं चवाहनं हारमायुधं आयश्च
 कृतकल्पागोस्तवभक्तैरनुष्ठितः ६७ कश्चिदाभ्यन्तरेभ्यश्चवाद्देभ्यश्चविशंपते रक्षसात्मानमेवाग्रेतांस्तेभ्योमिथश्चतान् ६८
 कश्चिन्नपानेयुतेवाक्कीडासुप्रमदासुच प्रतिजानन्ति पूर्वाह्नेत्ययं सननेतव ६९ कश्चिदायस्य चोद्रेन चतुर्भागेन वा पुनः पादे
 भोगैस्त्रिभिर्वापि व्ययः संशोधतेतव ७० कश्चिज्जातीनगुहृन्नुहृद्वा नवराजः शिल्पिनः श्रितान् अभीक्ष्णमनुगृह्णासिध
 नधानेन दुर्गतान् ७१ कश्चिच्चायम्येयुक्ताः सर्वे गणकलेखकाः अनुतिष्ठन्ति पूर्वाह्नेनिसमायं व्ययंतेतव ७२ कश्चिद
 र्थेषु संश्रौढान् हितकामाननुप्रियान् नापकर्षसिकर्मभ्यः पूर्वमप्राप्य किंल्लिखं ७३ ॥ ॥ ॥

नेहितदानीमागताः शिष्टाः पुरोहितादयः पानादिद्वयसनासंक्रान्तास्वास्तेयुरिति भावः ६९ सुभिक्षसाम्युर्मिषेषु आयस्य पादेन पादाभ्यां त्रिभिः पौर्वाच्य
 यः संशुद्धते पूर्यते सर्वथापि कोषवृद्धिः कार्येति भावः ७० दुर्गतान् दग्धान् ७१ अनुतिष्ठन्ति निवेदयन्ति ७२ अनुश्रौतहितकामस्वज्ञानानंतरं प्रियान्
 कर्मभ्योपकर्षः अधिकारश्रुतिः सत्त्वपूर्वकिल्लिखं अप्राप्य दोषमदृष्टानकर्त्तव्येति ७३ ७३ ७३

२०

二

विषमगतिमुदगति निघ्नतोयेचरन्तिताम्रलेनसहितः पुराधक्षोनुद्देहिसर्थः समेषुविषमेषूपीतिपाहोविषमेषुर्दिति कालेषु अतिदृष्ट्याहयर्दतयः २२ आसावच
ने आसापुरश्चगुस्तेनभाषसे २३ आत्ययिकंअकल्पागं २४ पश्चिमचतुर्थेतस्मादेवद्वौप्रथमौद्वितीयतृतीयविज्ञर्थः २५ २७ यमवत्सहिदेयेषुक्रूरः

कच्चिद्वेलेनानुगताः समेषु विषयेषु च पुराणि चैव निघ्नं तश्चरंति विषयेतव २२ कच्चित्त्रियः सांख्यसि कच्चिन्नाश्रसुरक्षिता
ः कच्चिन्नाश्रदधास्यासां कच्चिदुत्थेन भाषसे २३ कच्चिरात्पिकं श्रुत्वा तदर्थमनुचिंत्स्य च प्रियारापनु भवनशेषेन त्वमंतः पुरे नृप
२४ कच्चिद्वैप्रथमौ यमोरात्रेः सुत्याविशंपते संचितयसि धर्मार्थौ यामउत्थाय पश्चिमे २५ कच्चिदर्शयेसे नि संमनुष्यान्
मलंकृतः उत्थाय काले कालैः सह पांडवमंत्रिभिः २६ कच्चिद्वक्तां वरधराः स्वहस्ताः स्वलंकृताः उपासते त्यामभिजोर
क्षरार्थमरिंदम २७ कच्चिद्वैप्रथमेषु यमवत्सरेषु च विशंपते परीक्ष्य वर्तसे सम्पगप्रियेषु प्रियेषु च २८ कच्चिच्छारीरमावा
धमौ प्रेधैर्नियमेन वा मानसं हृदसे वाभिः सदा पार्थापकर्षसि २९ कच्चिद्वैद्याश्चिकित्सायामशंगाद्यं विशारदाः सुहृ
दश्चानुरक्ताश्च शरीरे ते हिताः सदा ३०

इत्येषु विनयवान्तद्वन् २४ आवाधंडः खनियमेन यथाशनादिना मानसमावाधं अस्वांगायं चिकित्साया निदानं पूर्वलिङ्गानि रूपाण्युपशमस्तथा संप्राप्तिरे
 व्यधारेणीय रिचारक एवेति अस्वावेगानि अथ वारोगे गेहेतुः आरोग्यमारोग्यहेतुः तेषां लक्षणानि च २० ॥ ॥ ॥

राम०

92

अर्थिनः याचकाः प्रत्यर्थिनः परंपरागतद्विप्रतिबंधात् शुद्धविज्ञाः प्रेत्यतदर्थिनः शत्रोवावापदद्वयेन परंपरेवेति उच्यते २१ २३ कश्चिन्नेति योर्विलेनपूर्वपरिपी
 रितः स्वनहतः स एव कालांतरे मंत्रेणाउभाभ्यामंत्रवलाभ्याकश्चिद्वलवान्नेतियोजना कश्चित्तेरिति पादेतेन वचने सेन्येयोरिः पूर्वपीडितइसादिपूर्ववत् २४ प्रधानतः प्रा
 धान्येनृताः दानमानाभ्यावशीकृताः आहताश्चिवापाः २५ विद्यासुसाधनावाह्यगानांगुणतो गुरोदृष्टाः चाष्टजप्रवर्तते ॥ २६ २७ तथा कर्तुं देवैराच

कश्चिन्नेनामानोहादमानाद्वापिविशंपते अर्थिप्रसार्थिनः प्राप्तान्पश्यसिकथंचन २ कश्चिन्नेनामानोहादविश्रंभात्परायेन
 नवा अश्रितानोमनुष्मारांश्चिन्नेसरुगन्तिवै २२ कश्चिन्नेगानसहितयिचतेराष्टवासिनः तया सह विरुध्यते परैः क्रीताः कथंचन
 २३ कश्चिन्नेदुर्बलः शत्रुर्वलेन परियीरितः मंत्रेणागलवान्कश्चिदुभाभ्यांचकथंचन २४ कश्चित्सेवैवुरक्तास्त्वाभूमिपालाः प्रधानतः
 कश्चित्पारांगस्तदर्थेषु संसृजन्ति त्वया दृताः २५ कश्चित्सेसर्वविद्यासुगुणतो वा प्रवर्तते ब्राह्मणानांचसाधूनांतवनेः अयसीशुभा रक्षि
 राणां तं ददास्येति तं स्वर्गोपवर्गयोः २६ कश्चिद्वैमंत्रयीमूले पूर्वैराचरितैर्जनैः यतमानस्तथा कर्तुं तस्मिन् कर्मणि वर्तते २७ क
 श्चिन्नवर्गहेः न्तनिस्वाहमंति वै द्विजाः गुरावन्ति गुरोपेतास्तवाभ्यं सरक्षिणं २८ कश्चिन्नृतेन कश्चित्तोवाजयेयां सर्वशः पुंश
 रीकांश्चकारैस्तेन यतु से कर्तुं मात्मानं २९ कश्चिज्जातीनं गुरुनृद्वान्देवतास्तापसानपि दैत्यांश्च वक्षान् कल्याणान् ब्राह्मणान्
 नमस्पति १०० कश्चिच्छौको नममुवात्तया प्रोसाधतेन घ अर्पितं गलहस्तं जनः पार्श्वे नुतिष्ठति १०१

रितवक्तुं तस्मिन्त्रयीमूले तवाभ्यं तत्समक्षं सरक्षिणं सरक्षिणालाभययास्योन्नथाः अंति २८ २९ चैत्याचस्थं शिलवतो ग्रामसूचकान् वक्षान् १०० शोकः
 नीचानां मनुः श्रेष्ठानां मंगलहंस्तो मंगलप्रदो मंत्रादिवित्पुरोहितादिः अनुतिष्ठति स्वस्वयनं करोति १०१ १०१

११३ कश्चिदभ्यागता इति अवहोयेतेदाप्येते सुकं राजासंकरं १०४ पापानि विविक्तयद्वाणि उपधाभिः छलेः ११५ ११६ कश्चित् त्रेषु कृष्णस्योद्युपुष्पफलेषु आर्द्रशुक्लधाने
 युतयोगेषु जातेषु पुष्पफलेषु दुग्धघनरूपेषु समं जेषु समधुसर्पिणी अन्नं वैमधरति अन्ते धान्यादिकमन्नघुते च यत्नोक्ते ब्रह्मात्ररमित्युच्यते १० इत्यंशिलिपिना

युधिष्ठिर उवाच कथं वै सफलवेदाः कथं वै सफलंधनं कथं वै सफलादाराः कथं वै सफलं श्रुतं ११ नारद उवाच अग्निहोत्र
 फलावेदादत्र मुक्तफलंधनं रतिपुत्रफलादाराः शीलवृत्तफलं श्रुतं १२ वैशंपायन उवाच एतदाख्यायसमुनिर्नारदो वै महात
 पाः प्रपन्नानंतरमिदं धर्मोत्तमानं युधिष्ठिर १३ नारद उवाच कश्चिदभ्यागताद्गृह्णित्वा भकारणान् यथाक्रमवहायेते सुक्तेषु
 लोपनीविभिः १४ कश्चित् त्रेषु कृष्णराजसुरेणैव च मानिताः उपानंयति परंपानि उपधाभिर्वचिताः १५ कश्चित् त्रेषु गोपि
 वृद्धानां धर्मार्थसहितागिरः नियमार्थविदं ज्ञातयथा धर्मार्थदर्शिनं १६ कश्चित् त्रेषु पितृत्रेषु गोपुष्पफलेषु च धर्मार्थचदि।
 जातिभ्यो दीयते स धोसर्पिणी १७ इत्यपकरणं किंचित्सर्वदा सर्वशिलिपिना चातुर्मास्यावरं सम्पद्भि यतं संप्रयच्छसि १८
 कश्चित् कृतं विजानीषे कर्तारं च प्रशंससि सत्तामद्ये महा राजसत्करोषि च यजयन् १९ ॥ ॥ ॥

वेतनं उपकरणं स्वकार्यसाधनमाप्तयो यथाचित्रोत्साहने रजंकद्रादि चातुर्मास्यावरं मासचतुष्टययोऽप्यनधिकं १८ १९ ॥

सूत्रसंक्षेपवाक्यवस्थावाहस्यदीनानलक्षणपरिष्ठाचिकित्सोषधोदीपनमाहनादिप्रकारप्रतियादकग्रंथान्निर्द्धानमात्रसंक्षेपयुक्तान्ग्रहसित्तदाचार्यम्पः २० यंत्राणि आ
नेयोषधवलेनसीसकोस्पष्टद्वोलप्रक्षेपकारिणोहमयानिभाषायांनानलशब्दभिधेयानितेषां सूत्रं सूचकं शास्त्रं नागरं नगरं हते २१ अस्त्राणि मंत्रप्रयुक्तानि शस्त्राणि च

कच्चित्सूत्राणि सर्वाणि ग्रहसिंभस्तर्षम हस्तिस्त्राश्वस्त्राणि रथस्त्राणि वा विभो २० कच्चिदम्पस्वते सम्पजरेहेते भरतर्षम धनुर्वे
दम्पस्त्रं वैयंत्रसूत्रं च नागरं २१ कच्चिदस्त्राणि सर्वाणि त्रयदंष्ट्रश्चेतेन च विषयोगास्तथा सर्वविदिता शत्रुनाशनाः २२ कच्चिदस्त्रिभ
याञ्चैव सर्पव्यालभयात्रथा रोगरक्षोभयाञ्चैव रणेष्वेपरिरक्षसि २३ कच्चिदंधोरवमूकांश्च पंगुन्धगानवोधवार्यपितेव पासिधमेत
तथा प्रव्रजितानपि २४ षट्तरयां महाराज कच्चिन्नेष्टतः कृताः निद्रालसंभयं क्रोधां मार्दवं दीर्घसूत्रता २५ वैशेषापनउवा
च ततः कुतूष्णमृषभो महात्मा प्रलागिरो ब्राह्मणसत्तमस्य प्रणामपादावतिवाद्यतुष्टो गजाव्रवीन्नारदे वरूपे २६ युधिष्ठि
रुवाच एवं करिष्यामि यथा लयैः प्रज्ञाहिमे भूय एवाभिदृष्ट्वा उक्ता तथैव च कारजलिभेमहीमागरे मेखलां च २७
नारद उवाच सर्वे यो व्रते गता चातुर्वर्ण्यस्मरंश्च स विद्वत्सहस्रसुखी शक्रस्मैति सलोकतां २७ इत्यध्यायः ॥ ॥

त्यदंष्ट्राभिचारिकविद्या २२ व्यालः सर्पः व्याघ्रोदरेष्वेतदुपलक्षणं २३ प्रव्रजितान् जातिविहितांश्च न मात्राधिनादीनाम् २४ २७ उपसंहरति
सर्वे यो व्रते नरति २० इति नैलकंठीये भारत भावदीपे सभाषणिकच्चिदध्यायविवरणं समाप्तं ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

४०

२१

केलोसेतिकेवेरस्यस्यः ११ गतकृमांश्चिद्यादित्येवैर्वर्जिता तेनपूर्वामृतत्वंजायेत दिव्यदिव्येति दिव्यादिविभवाः रंभोर्विषयादयः अदिव्यास्तदस्यमानुषाः पि
त्रादयः सद्यद्विपितलोककामोभर्षितसंकल्पोदयोवास्यपितरः समुत्तिष्ठन्ति तेन सपितरलोकेन संपन्नो महीयत इति ब्रह्मलोकेतत्तत्तस्यापि अवगात् अभिप्रेयते संकल्प

समांनुपितराजस्यवतुरास्यचधीमतः कथापिष्यतेथंद्रस्यैकैलासनिलयस्यच ११ ब्रह्मणाश्चसमादिव्याकथयिष्ये गतज्ञानं
दिव्यादिवैरभिप्रायेरुपेतंविश्वनृपिणी १२ दैवैः पितरगैः साध्वैर्यजुभिर्नियतात्मभिः जुष्टांमुनिगैः शोते वैदयेजैः स
दक्षिणैः यदि ते अवागोबुद्धिर्वर्तते भरतधर्म १३ नारदेनैवमुक्तस्तत्तत्तमराजोयुधिष्ठिरः प्राजलिर्भातभिः सादृते अस्वै
द्विजोत्रैः १४ नारदप्रसुवाचेदधर्मराजो महामनाः सभाः कथयताः सर्वाः श्रोतुमिष्टामहेवयं १५ किंद्रव्यास्ताः स
मात्रत्यनकिंविस्तारः किमायताः पितामहचकेतसां सभायां पर्युपासते १६ वासवे देवराज च यमैवैवस्तत्तचके वरुणा
चकुवेरं च सभायां पर्युपासते १७ एतत्सर्वं पथ्याम्यायं वर्यधैवदत्तस्तव श्रोतुमिष्टामसहिताः परं कौतूहलं हि नः १८
एवमुक्त्वा पांडवेन नारदः प्रसभाषत क्रमेण राजन दिव्यांस्ताः श्रुयंतामिह नः सभाः १९ सभापर्वणि नारद उवाच
शक्रस्य तु सभा दिव्यामास्वरकर्मनिर्मिता स्वयंशक्रेणैवैव्यनिर्जितार्कसमप्रभा १ ॥ ॥

तत्सभिप्रायाः विषयाः तैः विश्वनृपिणी भावकसंकल्पानुसारिना नारदपुत्रा मानसीमित्यर्थः १३ जुष्टांसेविता यदि अवागोबुद्धिर्वर्तते तर्हि कथापिष्येति
पूर्वसंवेधः १९ अध्यायः शक्रस्येति कर्मभिर्विश्वकर्मराज्यैः निर्मिता शक्रराजिताचेतिसंवेधः २ २ २ २

राम०

२१

अद्यर्द्धमाह्वयतादीर्घा वैहायसीखेचरी २ निरातंकानिर्भया शिवाशंनतना शुभाकल्पारणवहा ३ शम्भानामतः श्रियाशोभया ४ ५ मनुजोहमेधिन इति सा

विस्तीर्णो योजनशतं शतमध्यद्विमायता वैहायसी कामगमापंचयोजनमुष्टिताः २ जराशोककर्मपितानिरातंकशिवशुभा वेश्मा
सनवतीरम्पादिव्यपादपशोभिता ३ तस्यादेवेश्वरः पार्थसभायापरमासने आसेशायामहे शरणपश्रियालक्ष्म्याचभारत ४ वि
भद्रपुरनिर्देशंकिरीटीलोहितागदः विरजोवरश्चित्रमाल्योद्रीकीर्तिव्यतिभिः सह ५ तस्यामुपासते नित्यं महात्मानं शतकलुं मरुतः
सर्वेशोरजस्तैवेचरहमेधिनः ६ सिद्धो देवर्षयश्चैव साध्यदेवगणास्तथा मनुजैस्तश्च सहिता भास्वतो देममालिनः ७ एते सानुव
राः सर्वे स्त्रियरूपाः स्रलेकताः उपासते महात्मानं देवराजपरिदमं ८ तथो देवर्षयः सर्वे पार्थः शक्रमुपासते अमलाधतपाप्रा
नोदीप्यमाना इवाग्रयः ९ तेजस्विनः सोमसुतो विशेषाकाविगतज्वाः पराशरः पर्वतश्च तथा सावर्णिगालंबौ १० शंखश्चलि
खितश्चैव तथो गौरशिरामुनिः उर्वीसाः क्रोधनः श्येनस्तथा दीर्घतमामुनिः ११ पवित्रपाणिः सावर्णिगो जवल्क्योथभालुकिः ३
हालकः श्वेतकेतुस्तोद्योभांजयनिसुथा १२ हविष्मांश्च गौरश्च हरिश्चंद्रश्च पार्थिवः रुद्रश्चोदरशंडिल्यः वैराग्यार्थः रुषीव
लः १३ वातस्त्वधोविशाखश्च विधाता काल एव च करालदंतस्त्वष्टा च विश्वकर्मा चतुर्वरुः १४ अपो निजापो निजाश्च
वायुभक्ष्याङ्गनाशिनः ईशानं सर्वलोकस्पवज्जिरां समुपासते १५

मानाधिकरणं सोमसुतः सोमाभिषवकर्तारः सोमयाजिन इति यावत् १०

१७ राम इति रामलक्ष्मणयोर्विशुशोषहृदयसंस्थानस्य योरपि प्रतिमा रूपेण उपासकानुग्रहार्थमत्रावस्थानं बोध्यं १८ धतराष्ट्रैकशतमिति पुराणेषु प्रयुक्ताधिका
रामेवकीर्तने त्रयोचप्रतिकल्पं समाननामरूपकर्मत्वादेनेककल्पं धर्मसमावाप्तिर्नातेषां वक्तुं युक्तं सेनापत्यादिशब्दवधिकारवाचित्वाद् धतराष्ट्रदिशब्दानां १३

अर्द्धिषेणोदिलीपश्चमहात्माचापुशीनरः श्रौशीनरः पुंरीकः शर्मातिः शरभः शुचिः १४ अंगोरिष्टश्चवेन अद्रुष्यतः संजयो
जयः भोगासुरिः सुनीयश्चनिषधोयवहीनः १५ करंधमोवाहिकश्चसुधुम्नोवलवान्मधुः सेलामरुत्तश्चतथावलवान्मृथिवीप
तिः १६ कपोतरेमातराकः सहदेवाज्जुनोतथा व्यश्वः साश्वः कृशाश्वश्चशशविंदुश्चपार्थिवः १७ रामोदाशरथिश्चैवलक्ष्य
रोयप्रतर्दनः अलर्कः कक्षसेनश्चगयोगौराश्चवच १८ जामदग्न्यश्चरामश्चनाभासगरोत्तथा भरिष्कन्नामहाश्वश्चपृथा
श्वोजनकस्तथा १९ राजावैरोपाचारिसेनः पुरुजिज्जतमेजयः ब्रह्मरत्नलिंगर्त्तश्चराजोपरिवरस्तथा २० इंद्रकेन्दोमीमजा
नुगौराष्ट्रानघोलयः पद्माश्वमुचुकुंश्चभूरिष्कन्तः प्रसेनजित् २१ अरिहनेमिः सुधुम्नः पृथुलाश्वोदकस्तथा श
तंमत्स्यान्पतयः शतं नीपाः शतं हयाः २२ धतराष्ट्रैकशतमशीतिर्जनमेजयाः शतंचब्रह्मरत्नानां वीरिरामासीरिणां
शतं २३ भीष्माराण्डेशतेयेतुभीमानांतुतथाशतं शतंचप्रतिविंध्यानां शतंनागाः शतं हयाः २४ पलाशानां शतं जेयं
तंकाशकुशादयः शतंतुश्वैवराजेंद्रपांडुश्चैवपितातव २५ उपमवः शतरथोदेवरजोजयद्रथः दृषदभश्चराजर्षिर्वुद्धि
मानसहमेविभिः २६ " "

२४ अयमेवम्यायः पलाशादियन्नियद्रथमभिमानिदेवतामुज्जयत्याशयवानाहपलाशानामिति

२५

२६

२६

राम०

२३

३० कालचक्रं चेति संवत्सरा घृभिमानिनो देवताः दुष्कृतकर्माणाः विद्याविहीनकमेमात्रनिष्ठाः ३१ ३२ ३३ असंवाधा अंतर्कीर्णा ३४ ३५ संग्रासिनः निष्कामकर्मकर्त्तारः काम्यान्तकर्मणां सागिनेवा हृदेषामपि च्चापस्तंवेन तद्यथाश्रैफलार्थनिमित्तेष्वायागंधरसचूत्सयतेरुबंधमैचयेमाणां मर्याद्वनुसद्यंत इति आनुषं

अथापरमहन्मरिगेगताः शशविद्वः इक्ष्वाश्वमेधैवेद्भूमिर्महद्भिर्भूरिदक्षिणैः २० एतेराजर्षयः पुराणाः कीर्त्तिमन्तो वदन्त्युक्ताः
तस्मां समायागेनेद्वैवस्तमुपासते २१ अगस्त्यायमन्तंगश्चकालो मृत्युस्तथैव च यद्वानश्वेवसिद्धाश्वेचयोगशरीरिताः २२
अग्निश्चात्ताश्चपितरः फेनपाशोष्मपाशश्च सुधावेतो वह्निषदो मूर्त्तिमन्तस्तथापरे ३० कालचक्रंचसाक्षाच्चभगवान्द्वयवाहनः न
रादुच्छतकर्मरोगदक्षिणायनमृत्युः ३१ कालस्मनयेनेयुक्तायमस्मपुरुषाश्चपे तस्मां शिशुपदालाशास्तथाकेशकुशादयः
३२ उपासते धर्मराजं मूर्त्तिमन्तं जनाधिप ३३ एते चान्ये च वदुः पितराजसभासदः नशक्याः परिसंख्यातुं नामभिः कर्मभिस्त
था ३४ असंवाधा हि सा पार्थ रम्या कामगमासमा दीर्घकालं तपस्तप्त्वा निर्मिता विश्वकर्मणा ३५ ज्वलन्ती भासमाना च ते
जसास्वेनभारजतामुग्रतपसा यन्ति सुव्रताः सप्तवाहिनः ३६ शान्ताः संन्यासिनः शुद्धाः शूताः पुरोपनकर्मणा सर्वभास्वरदेहा
श्च सर्वे च विरजो वराः ३७ बिम्बागदाश्चित्रमाल्याः सर्वज्वलितकुंडलाः सुकृतैः कर्मभिः पुरोपपरिवर्हेभ्य भूषिताः ३८ गं
धवीश्चमदात्मानः संघशस्त्रास्त्ररोगराः वह्नित्रं नृत्सगीतंचहासंलासंचसर्वेशः ३९ पुराणाश्चगंधाः शशाश्चतस्पा पार्थ समं
ततः दिव्यानि चैव माल्यानि उपतिष्ठन्ति नित्यशः ३९

गिकफलभागित्दर्शनात्निर्मितरेपिते अर्थाः दिवान्नपानादयः ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

पुष्करैर्नृत्तिमन्दिस्तीर्थविशेषैः मालिनीशोभिनी ४१ अध्यायः १ दिव्यैरिति तन्मामितुत्रश्चोकादयः कल्प्यते अवतानेर्वितानवद्दृष्टस्वरूपाश्चरैः लताप्रतानैः सिताः

शतशतसहस्राणि धर्मिणां तन्मामितुत्रश्चोकादयः कल्प्यते अवतानेर्वितानवद्दृष्टस्वरूपाश्चरैः लताप्रतानैः सिताः ४० ईदृशी सा सभा गन्धर्वान्तराज्ञा महात्मनः वरु
णस्यापि वक्ष्यामि सभां पुष्करमालिनी ४१ सभापर्वणि यमसभा वर्णानं नारद उवाच मुनिर्धृष्टसभा दिव्यावरुणास्यीमन् प्रभा प्रमारी
नपथायाम्पाशुभ्राकारेनोरणा १ अतः सलिलमास्याय विदिता विश्वकर्मणा दिव्यैरत्नमयैर्वक्षैः फलपुष्पप्रदेयुता २ नील
पीतामिताश्यामैः सितैर्लोहितैर्कैरपि अवतानैस्तथा गुल्मैर्मजरीजालधारिभिः ३ तथा शकुनयुक्तस्य विचित्रा मधुरस्वराः अनिदे
श्यावपुष्पतः शतशोथसहस्रशः ४ सा सभा सुखसंस्पर्शनशीतानवर्षमेदा वेश्मासनवतीरम्यासितावरुणापालिता ५ यस्यामासे
सवतुरावातुरायावसमन्वितः दिव्यरत्नान्वरधरो दिव्याभरणभूषितः ६ स्वमिरो दिव्यगंधाश्च दिव्यगंधानुलेपनाः आदिप्रास्तत्रवतु
रांजलेश्वरमुपासते ७ वासुकिसुक्ष्मकश्चैव नागश्चैरावतस्तथा कृष्णश्च लोहितश्चैव पद्मवित्रश्च वीर्यवान् ८ केवलाश्वतरोना
गौधनराष्ट्रवलादकौ मरिगमानुकुंडधारश्च कर्कोटकधनंजयो ९ पारिगमानुकुंडधारश्च वलवान् पृथिवीपते प्रह्लादो मृषिकार
श्च तथैष जनमेजयः १० पताकिनीमंडलिनः फणावंतश्च सर्वशः एते चामेचवहवसर्पास्तस्यायुधिष्ठिर उपासते महात्मानवरुणं
विगतकृमाः ११ वलिर्वैरोचनो राजानरकः पृथिवीजयः संह्लादो विप्रवित्रिश्च कालखंजाश्च दानवाः १२ सुहृदुर्दुमुखः शंख
ः सुनामा सुमतिस्ततः घटोदरो महापाश्वः क्रयनः पिठरस्तथा १३ १३ १३ १३ १३

वद्धाः ३ वपुष्मतः प्रशस्तदेहाः ४ ५ वातुरायावरुणाया माध्यावा ६ १३ १३ १३ १३ १३

२४ २८ संपन्नता समागच्छता २९ इति सभापर्वणि वरुणसभावर्णनं नामाध्यायः १ १ १ १ १ १ १

विश्वरूपः स्वरूपश्चिस्त्वोयमहाशिराः दशमीवश्रवालीचमेघवासादशावरः १४ रिदृभोविदभूतश्चसंझादश्चंद्रतापनः देसदानव
संधाश्चसर्वेचुचिरकुंडलाः १५ सुग्वितोमोलिनश्चैवतथादिक्परिच्छाः सर्वे लब्धवराः शूराः सर्वे विगतमत्सवः १६ ते तस्मां वरुणो
देवं धर्मपाशधरं सरा उपासते महात्मानं सर्वेषु चरितव्रताः १७ तथा समुद्राश्च तारो नदीभागीरथी च सा कालिंदी विदिशा वैरमानम
दावेगवाहिनी १८ विपाशाचशतदुश्चंद्रभागा सरस्वती शरावती वितस्ता च सिंधुर्देवनदी तथा १९ जोदावरी कृष्णवेरगाकावेरी।
चमरिहरा किंपुनाच विशल्पाच तथा वितरणी नदी २० तृतीया ज्येष्ठिलोचैव शोणाश्चापि महानदः चर्मगवती तथा चैव परांशाचमा
हानदी २१ सरय्वारवमायलंगली च सरिहरा करतो यातया त्रेयीलोहितश्च महानदः २२ लंघती गोमती चैव संध्यात्रिः श्रोत।
सीतया सताश्चा म्याश्च रजेंद्रसुतीर्यो लोकविश्रुताः २३ समितः सर्वे तश्चा म्यास्तीर्थो निचसरो सिच रूपाश्च सप्रस्रवणा देहवंतो युधि
ष्ठिरा २४ पल्वलानितडागानि देहवंतश्च भारत दिशस्तथा मही चैव तथा सर्वे महीधराः २५ उपासते महात्मानं सर्वे जलचरा।
स्तथा गीतवादित्रवंतश्च गंधर्वाश्च संगराः २६ स्तवंतो वरुणो तस्मां सर्वे एव समासते वाउगाश्च तथा मंत्री सुनाभः पर्युपास
ते २७ पुत्रपौत्रैः परिवृतो गोनाम्ना पुष्करेण च सर्वे विग्रहवंतस्ततमीश्वरमुपासते २८ स्वामया संपन्नता वातुरागी भरतर्षा २९
इष्टवोसभारम्याकुवेरस्य सभां शूरा सभापर्वणि वरुणसभावर्णनं ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

समो वै १ शशिप्रभाप्रावरणाशशिप्रभामपिधावत्येनतिरस्कोतीत्यर्थः २ विषक्तलम्बार्गैरिति छेदः मनोह ३ यत्संस्तुतीति पाठे मनः चित्रं रथं करम्बगोलकास्तुतिर्मासस्वः

नारद उवाच समो वै अवरोराजः शतयोजनमायता विलीर्णासमभिश्चैव योजनानि सितप्रभा १ तपसानिर्जितां राजन्वयं वै अवरोराजसा
शशिप्रभाप्रावरणाकैलासशिखरोपमा २ गुह्यकैरुत्सासैर्विषक्तैर्वशोभते दिव्याहेममयेरुन्धैः प्रासोद्देरुपशोभिता ३ महारत्नवतीचि
त्रदिव्यगंधामनोरमा सिताम्बुशिखराकाराजवमानेविदृश्यते ४ दिव्याहेममयेरुन्धैर्विधुर्दिरिवचित्रिता तस्यां वै अवरोराजचित्राभरणां
वरः ५ स्त्रीसहस्रेवतः श्रीमान्तेद्वालितकुंडलः दिवाकरनिभेपुण्ड्रदिव्यास्तरणसंवृते ६ दिव्यपोषधानेचनिषक्तः परमासने स
दागरागुदारागाम्बुवनानिपरिलोडयन् सौगंधिकवनानां च गंधगंधवहावहन नलिन्याश्लालकाख्यायानंदनस्पवनस्पच शीतोत्तदयसं
ल्लाशिवायुस्तमुपमेवते ७ तत्र देवाः सगंधर्वांगरौ रसरसां वृताः दिव्यतानैर्महाराजगायन्ति स्म सभागताः ८ मिश्रकेशीचरं भावचित्रसेना
शुचिस्मिता चातुनेत्राघनाचीर्चमेनकापुञ्जिकस्थला ९ विश्वाचीसाहजन्वाचप्रक्लाचाउर्वशीदरा वर्गाचसौरमेयोचसमीचीबुद्धालता
यताः सहस्रशश्चाम्बान्तरगीतविशारदाः १३ उपतिष्ठन्ति धनदंगंधर्वांसंगराः अनिशं दिव्यवर्दित्रैर्नर्तयन्ति श्रुतासमा अश्रुत्पारु
चिराभातिगंधर्वांसंगरौः किन्नरानामगंधर्वानरानामतथापरे १४ मारिभद्रोद्यधनदः श्वेतभद्रश्चगुह्यकः केशरलीगंडकंदुः प्रद्यो
तश्चमहावलः १५ कुलंबुरुः पिशाचश्चगजकोरोगविशालकः वराहकर्णस्ताम्रौष्ठः फलकक्षः फलोदकः १६ हंसचूडः शिखावर्जो
देर्मनत्रोविभीषणः पुष्पाननः पिंगलकः शोणितोदः प्रवालकः १७

१ २ दिव्यतानैः रम्येस्तानैर्गीतशालप्रसिद्धैरेकोनपंचाशत्संख्यैः ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

दक्षवास्तिनिकेतश्चवीरवासाश्चभारत एतेचान्येचवहवोयक्षाः शतसहस्रशः १८ सदाभगवतीलक्ष्मील्लेखनलकुवरः अहंचवदुशस्त
 स्याभवंत्येचमद्विधाः १९ ब्रह्मर्षयोभवंत्यत्रतथादेवर्षयोपरे क्रव्यादोश्चतयेवान्नेगंधर्वाश्चमहाबलाः २० उपासतेमहात्मानंतस्यांध
 नदमीश्वरं भगवान्भूतसंघैश्चवतः शतसहस्रशः २१ उमापतिः पशुपतिः शूलभृग्भगनेत्रहा अंबकोणजशाईलदेवीचविगतकृमा
 २२ वामनैर्विकटैः कुबैः क्षतजाक्षैर्महारैः मेदोमांसाशनैरुग्रैरुग्रध्वामहाबलः २३ नानाप्रहरणैर्उग्रैर्वीरैरिवमहाजैः वृत्तःस
 रवायमन्वांसिसेदेवधनदेनप २४ प्रहृष्टः शतशस्यान्नेवदुशः सपरिच्छाः गंधर्वाणांचपतेयार्थिश्चावसुहंहादुहः २५ तुवुरुः पर्व
 तश्चैवशैलश्चतथापरः चित्रसेनश्चगीतज्ञस्तथाचित्ररथोपिच २६ एतेचान्येचगंधर्वाधनेश्वरमुपासते विद्याधरोधिपश्चैवचक्रधर्मास
 हानुजैः २७ उपाचरन्तित्रयस्मधनानामीश्वरंप्रभुं किन्नरः शतशस्तत्रधनानामीश्वरंप्रभुं आसतेचापिगजानोभगदंतपुरोगमाः दुम
 : किंपुरुषेशश्चउपास्तेधनदेश्वरं २८ राक्षसाधिपतिश्चैवमहेन्द्रो गंधमादनः सहयक्षैः संगंधैवैः सहसर्वैर्निशाचरैः २९ विभीष
 णश्चधर्मिष्ठउपास्तेभ्रातरंप्रभुं हिमवान्पारिपात्रश्चविंध्यकैलासमंदरः ३० मलयोदुर्गश्चैवमहेन्द्रो गंधमादनः इंदुकीलः सु
 नामश्चतथादिस्मोचपर्वती ३१ एतेचान्येचवहवः सर्वैरुपुरोगमाः उपासतेमहात्मानंधनानामीश्वरंप्रभुं ३२ नंदीश्वरश्च
 भगवान्महाकालस्तथैवच शंकुकर्णमुखः सर्वदिव्याः पारिषदास्तथा ३४ ३४ ३४

३७ अस्मिन्साहस्योयोजनीयोयदाभवः कदाचित्कुवेरसभामध्यास्तेनराकुवेरोपिभवादनुज्ञायाप्यतन्निकरेअस्तिवपविशति ३८ ४० अध्यायः पितामह १ देव
युगेकृतयुगे २ ३ मानसीमित्तेनेनभौतिकत्वमाहतिः तथाहि अतिवाहिकरवायंत्वाहयेअतिदेहकः अधिभौतिकयाबुद्ध्यागहीतश्चिरभावनदितिवासिहो
करीत्याप्रपंचस्पष्टविधंष्टयते तत्रायंस्थूलभूतमयआधिभौतिकः सूक्ष्मभूतमयअतिवाहिकः सखेत्रातिअत्यंतकार्यकारवोदुसमर्थेतिवाहीसूक्ष्मभूतसंघते

त ३

काष्ठः कु रीमुखोदंतीविजयश्चतुर्पोधिकः श्रेतश्चतुर्भक्तत्रनर्देनास्तेमहाबलः ३५ धनंरक्षसाश्चानेपिशाचाश्चउपासते पारिष
देः परिव्रजमुपासीतेमहेश्वरं ३६ सदाहिदेवेदेवेशीरवंत्रैलोकभावनं प्रणाम्यमूर्द्धापातस्तेवद्वरूपमुमापतिं ३७ ततोभ्यनुज्ञांसा
प्राप्यमहादेवाधनेश्वरः आस्तेकराचिद्गवानभेवोधनयतेः सखा ३८ निधिप्रवरसख्येचशखपद्मोधनेश्वरौ सर्वान्निधीन्प्रग
त्यायउपासीतैवधनेश्वरं ३९ सासभातादृशीरम्यामयादृष्टातरिक्षगा पितामहसभाजनकीर्त्तयिष्येनिबोधतां ४० सभापर्व
गोधनदसभावरानंनाना नारदउवाच पितामहसभातातकथ्यमानान्निबोधमे शक्यतेयानतिर्देष्टुमेवंहयेतिभारत १
पुरादेवयुगेराजन्नादिसोभगवानदिवः आगच्छन्मानुषंलोकंदिदक्षुर्विगतकृतमः २ चरन्मानुषदृष्टपरासभादृष्ट्वास्वयंभुवः स
तामकथयन्मसंदृष्ट्वातत्वेनपाठव ३ अप्रमेयांसभादिव्यामानसीभरतधम अनिर्देश्यप्रभावेनसर्वभूतमनोरमां ४

ननिर्हतः इतियोगात् अतएवतत्रंदृष्टिलोकत्रेपेस्वर्गयन्नुः खेनसंभिन्नचग्रस्तमनंतराअभिलाषोपनीतचतत्सुखंयः परास्पर्दीमितिस्वर्गपरनिर्वचनसंगच्छते। संभि
न्नेमिअसंभोगोत्तरपायावहं। अभिलाषः संकल्पः तत्राप्याधिभौतिकसतत्वेअतिवाहिकः रज्जुरिवभुजंगस्य अस्यापितत्वेचित्तमेवतदिदसुक्तचित्तदेहकरति
तादृशीचप्रजापतिसभातोः मानसत्वंतत्रयुक्तं ४ ४

६ औषधैः ज्योतिष्यत्पारिभिः कल्पोक्तप्रकारेणासाधितैः ७ ८ ब्रह्मव्रतं हृदि ब्रह्मोपासनां ९ ततः सश्रुति सूर्यहोरेणोते विरजाः प्रयातीति ब्रह्मसभा प्रवेशो धिरेवं मससस
यस्मैव हारत्वे अथात्मतुर जात्यसूर्यनाडीद्वारा १० एवमिति मानसत्वादेव जहृगवत्सनी असीति विनिर्वक्तुं न शक्या क्षरोनेति ११ ज्युयथाभावे कबुद्धबरो धातुसकृत्पदं ३

श्रुत्वा एतान् हंत स्याः सभायाः पांडुवर्षभ दर्शने सुस्तथा राजन्नादिसमिदमबुवं ५ भगवन् इष्टुमिच्छामि पितामहसभां शुभां येन वा
तपसा शक्या कर्मणा वापि गोपते ६ औषधैर्वा तथार्थैर्वा तत्र मायापनाशनां तन्ममाचक्ष्व भगवन् पश्येयं तां सभां पृथ्वा ७ सत
न्ममवचः श्रुत्वा सहस्रांश्च दिवाकरः प्रोवाच भरत श्रेष्ठ व्रतं वर्षसदस्मिन् ८ ब्रह्मव्रतमुपास्व त्वं प्रयेत नाना रात्मना ततो हं हिमवत्
हेममारब्धो महाव्रते ९ ततः स भगवान् सूर्यो नामुपादाय वीर्यवान् आगच्छ त्रांसभां ब्राह्मविषा प्राविशत ह्नुमः १० एवं
तूपेति सा शक्या न निर्देष्टुं न शक्यं क्षरो न हि विभर्त्स्य मदीने देशं पवपुस्तथा ११ न विदपरिमाणं वा संस्थानं वापि भारत ना
च तूपं मया तादृक् दृष्टपूर्वं कदाचन १२ सुसुखासासदा राजन् शीतान च धर्मदा नक्षुसि पासेन ग्लानिं प्राप्य तां प्राप्नुवंसु
त १३ नाना नृपैरिव कृता मणिभिः सा सुभा स्वैः स्तुभैर्न च धृता सा तु शाश्वती न च सा क्षदा १४ दिव्यैर्नाना विधैर्भावेर्भास
द्भिरमित प्रभैः १५ ॥ ॥

धारदिभूपातयेयमपि वैकुण्ठकैलासादिभूपाभातीत्यर्थः ११ १३ स्तुभैरिति यत्तान् क्षणानापक्षयवती अतः शाश्वती नित्या एतत्संज्ञं ब्रह्मपुरमिति श्रुतेः १४

१५

२९ मंत्रः सामगानाश्रयभूतोऽग्रज्याहीमादिः । रथं तं रसामविशेषः हरिमान्चसुमानितिकर्मविशेषोऽपि रसामनी । साधिराजानः सेंद्राः । नामहं ह्यैः अग्नीषोमं द्राग्रादिभिः ३० हवीषि
 व्रीहियस्मादिजीवाः ३१ ३२ उपवेदाः आयुर्वेदो धनुर्वेदो गानध्वेदश्चाथैषास्त्रकमिति अंगानि शिक्षादीनि ३३ दुर्गतरणीवारीप्ररावः साचसप्रविधाश्चकारउकारोमकारः अ

सुक्रोऽहस्पतिश्चैव बुधो गारक एव च शोनेश्चरश्चरद्गुश्चरद्गुः सर्वे ते यैव च २९ मंत्रो रथं तं रसामविशेषः हरिमान्चसुमानिप आदिन्यासाधिराजानो
 नामहं ह्यै नु राक्षताः ३० मनुतो विषयकर्मोचवसर्वे चैव भारत तथा पितृगणाः सर्वे संधारिचहवीष्यथ ३१ अग्नेरः सामवेदश्च यजुर्वेदः
 अपां दुव अथर्ववेदश्च तथा सध्वं शास्त्राणि चैव ह ३२ इति हा सोपवेदाश्च वेदांगानि च सर्वशः ग्रहा यज्ञाश्च सोमश्च देवताश्चापि सर्वशः
 सावित्री दुर्गतरणीवारी सप्रविधा तथा मेधाधितिः श्रुतिश्चैव प्रज्ञा बुद्धिर्द्वयशः क्षमा ३४ सामानि स्तुतिशस्त्राणि गाथाश्च विविधास्त
 या भाष्याणि तर्कयुक्तानि देहवन्ति विशंपते ३५ नाटका विविधाः काव्याः कथारम्यापिककारिकाः तत्र तिष्ठन्ति ते युरापाये च
 मे गुरुभूजकाः ३६ क्षणालवामुहूर्ताश्च दिवारत्रिस्तथैव च अर्द्धमासाश्च मासाश्च ऋतवः षड्भारत ३७ संवत्सराः पंचयुगा
 महोरात्रश्चतुर्विधः कालचक्रं च न द्वियं नित्यमक्षयममयं ३८ धर्मचक्रं तथा चापि नित्यमास्ते युधिष्ठिर अरितिर्दितिर्दनुश्चै
 व सूरसावित्रतादृश ३९ कालिकासुरभीदेवी सरसाचार्यगोतमी ४० ४० ४० ४०

ईमात्रा नारः विंदुः शक्तिरिति सप्रप्रकारः शान्ततृपाधिष्ठानप्रापकारस्यर्थः संस्कृतप्राकृतपैशाच्यपञ्चललितमागधगद्यनृपादस्य मे ३४ ३७ संवत्सराः षष्टिः प्रम
 वारयः ते च पंचपंचरैकैकं युगं चतुर्विधः मानुषोऽहोरात्रः षष्टिद्यविकाभिः पित्रोऽमासेनादेवो वत्सरोऽष्टाश्वत्थः कल्पेनेति कालचक्रं द्वादशराशात्मकं ३८ ४०

सद्वत्सवर्षव्रतप्राप्यव्रतसमाप्तयेस्महरिश्चंद्रासोऽंद्रसमांशकप्रवेशं मत्वा तत्साधनं पृच्छति एक एवेति ६ यन्मां पृच्छसीत्योऽरेः दाशाहं नगरीं प्रतीक्षतस्परमतासर्थे शक्यो
कप्रोपको राजस्यः अतियत्नसाध्यः सिद्धश्चातीव नार्थहेतुरनेन व्रतसमाप्यकमेव व्रतमनुष्ठेयमिति। अत्रांतरजास्यैतुभूभारहरणार्थं व्रतप्राप्तिरित्येव नारदः। सर्वसंहारहेतुं

एकवत्सवर्षव्रतप्राप्यव्रतसमाप्तयेस्महरिश्चंद्रासोऽंद्रसमांशकप्रवेशं मत्वा तत्साधनं पृच्छति एक एवेति ६ किं कर्म तेनाचरितं तपो वानियतव्रत येनासौ सहश्रुके
रास्यदंते सुमहायशाः ७ पितृलोकगतं श्रेयस्त्वया विप्रपितामम इहः पांडुर्मेहाभागकथं वापि समागतः ८ किमुक्तं वांश्च भगवंस्त
न्माचक्षुस्वमुव्रत त्वत्तः श्रोतुं सर्वमिदं परं कौतुहलं हि मे नारद उवाच यन्मां पृच्छसि राजे इह शिवं दं प्रतिप्रभो तेन हे संप्रवक्ष्यामि माहा
त्म्यं तस्य धीमतः १० स राजा वलवानासीत्सम्राट्सर्वमहीक्षितो तस्य सर्वमहीपालाः शासनावनताः स्थिताः तेनैकं कथमास्थाय
जे ब्रह्मे मविभूषितं शस्त्रप्रतापेन जिता द्वापाः सप्तजनेश्वर १२ सीनिजिं समहीकृत्स्नां सौलवनकाननो आजहार महा राजस्यैव महा- एज ५
क्रतु १३ तस्य सर्वमहीपालाधनान्माजदुराजया द्विजानां परिवेष्टारस्तस्मिन् यज्ञे च ते भवन् १४ प्रादाच्च द्रविणं प्रीत्या च कानानरे
श्वरः यथोक्तं वंते तस्मिंस्ततः पंचगुणाधिकं १५ अतर्प्य यच्च विविधैर्वसुभिर्ग्राह्यं रागास्तदा प्रसर्प काले संप्राप्तेनानादिगम्यः स
मागतान् १६ भक्षभोज्यैश्च विविधैर्यथाकामपुरस्कृतेः रत्नौघतः पितैस्तैर्हैर्द्विजैश्च समुदारुत १७ तेजस्वी च पशुसी च न पेभ्यो।
भ्यधिको भवत् एतस्मात्कारणाद्वा जन्तु हरिश्चंद्रो विराजते तेभ्यो राजसहस्रेभ्यस्तद्दिद्भिर्भरतर्षभ १८ समाप्य च हरिश्चंद्रो महायज्ञं प्रा
तापवान् अभिषिक्तश्च शुशुभे साम्राज्येन तदाधिप १९

राजस्यैव युधिष्ठिरदागकारपितुं युधिष्ठिरं कृच्छं चोद्योजयतीति १० येनेष्टं राजस्येन मंडलस्येश्वरश्च यः शास्त्रियश्चाज्ञया रातः संसंम्राडिति शब्दो ११ जं वृद्धीपः कुशद्वी
पः शाकः कौचश्च शाल्मलिः गोमेदः पुष्करश्चैव सप्तद्वीपाः प्रकीर्तिताः १२ १५ ते प्रसर्पे मि वि स र्जनमिति निघंडुः १६ १७ १८ १९

राम०
३०

वर्णिग्भिः सह आसन्निति शेषः इतरेण्यः वर्णिग्वत्तयेन करदो कृता इत्यर्थः तत्र तस्मिन् विषयो देशः १६ १६ ॥ ॥

४१ भातापितृस्वस्त्रजेन ४२ ४४ क्षणितं सावसरं कल्पसमर्थं ४५ ४९ अध्यायः सर्वैः सर्वराजयाज्ञस्येधिक्रियते राज्ञ्यप्रधानमस्त्रनिर्वहणमप्येन जरासं

द्वारकावासिनं कलंद्वारवत्समासदत् दर्शनाकांक्षिणं पार्थे दर्शनाकांक्षयाच्युतः ४१ इंद्रेसेनेन सहित इंद्रे प्रस्थमगात्रदा
व्यतीत्यविविधान् देशान्तरावान् क्षिप्रवाहनः ४२ इंद्रे प्रस्थगते पार्थे मभ्यगच्छ जनाईनः सयदे पितृवद्भाता धर्मराजेन प्र
जितः ४३ भीमेन च ततो पश्यत्स्वसारं प्रीतिमान् पितुः प्रीतः प्रीतेन सुहृदो रमे स सहितस्तदा ४४ अज्जुनेन यमाभ्यां च गु
रुवत्सर्धुपासितः तं विष्णोः तं भुभे देशे क्षेमिणो कल्पमच्युतं ४५ धर्मराजः समागम्य जापयत्स्वप्रयोजनं युधिष्ठिर उवाच
प्रार्थितो राजसूये मे न चासौ केवलं प्रया प्राप्य ते येन ते हि विहितं कुरु सर्वशः ४६ यस्मिन् सर्वं संभवति यश्च सर्वत्र पूज्यते
यश्च सर्वेश्वरो राजा राजसूयं स विंदति ४७ ते राजसूयं सुहृदः कार्यमाहुः समेत्य मे तत्र मे निश्चितं मंतवत्सु गिरा भवे
त् ४८ केचिद्विद्वंसो हृदा देवनदोषं परिचक्षते स्वार्थहेतोस्तथैवान्पि प्रियमेव वदन्मुत ४९ प्रियमेव परीक्षते केचिदात्मा
नियद्वित एवं प्रायाश्च दृश्यते जनवादाः प्रयोजने ५० त्वं तु हे नृपती मे तां कामक्रोधी सुदृग्मच परमं पतक्षमं लोके यथा
वदन्तु महसि ५१ सभापर्वणि वासुदेवागमं कुरु उवाच सर्वैर्गुरोर्महाराजसूयं त्वमहसि जानतस्त्ववते सर्वे किंचिद्वक्ष्या
मिभारत १ जामदग्न्येन रामेराक्षत्रं यदवशेषितं तस्मादवरजं लोके यदिदं क्षत्रं संजितं २ ॥ ॥ ॥
राज २

धवधेनैव जायत रस्यभिप्रेत्याह जानतस्तेत्यादिना १ अवरजं अर्वाजानं यदा यत्पलायनपरं अवशेषितं क्षत्रं तस्मात् अवरजं नीचात् नीचजं अतएव क्षत्रं
संजितं न तु क्षत्रकर्मयोग्यं २

नेत्यायंकुलसंकल्पः सर्वक्षत्रसमुदायेन संकेतः कृतः यः सर्वत्र जितः अस्माकं मध्ये सन्नाहृजानपिराजाभविष्यतीति वक्ष्यमाणः निदेशवाग्भिः पूर्वपूर्वोपदे
शवाकौहप्रसिद्धं तत्रैव विहितं निदेशवाग्भिरिति पाठे अस्वतंत्रैः क्षत्रियैरित्यर्थः ३ तत्र पूर्वसलः सम्राट् ज्ञात इत्याह सेलस्येति सेलः पुरुरवाः ३ ह्याकुवंशस्य
च मनोः इत्याह ह्याकुश्च तत्र रत्नायाः पुरुरवाद्यः ३ ह्याकोर्नाभागादयश्च तिस्रो मसूर्यवैश्वरजसुर्दोमुख्योत्तयोः प्रकृतिप्रजामिव प्रजोकर इत्याह कासीप्र
प्रकृतिरित्यत आह राजान इति अत्रिगवद्धाः तस्मादात्मावलीवद्धाश्च आत्मावद्धाः ४ वंशद्वयेप्येवंक्रमतः शतं सम्राजो कुलानि ज्ञातानीत्याह सेलवंश

कृतोयंकुलसंकल्पः क्षत्रियैर्वसुधाधिप निदेशवाग्भिस्तत्रैव विहितं भरतर्षभ ३ सेलस्ये ह्याकुवंशस्य प्रकृतिपरिचक्षते राजानः
अत्रिगवद्धाश्च तथामेक्षत्रियाभुवि ४ सेलवंशपाश्वये राजस्तथैवैश्याकचोन्पाः तानि चैकशतं विद्वि कुलानि भरतर्षभ ५ यद्यपि ते स्वेव
भोजानां विस्तरो गुणतो महान् भजते घमहारजविस्तारं सचतुर्दिशः ६ तेषां तथैव तालक्ष्मी सर्वक्षत्रमुपासते इदानीमेवैवैराजनजर
संधोमहीपतिः ७ अभिभूय अभियंतेषां कुलानामभिषेचितः स्थितो मूर्द्धिने रंशरागमोजसा कम्पसर्वशः ८ सोवन्ती मध्यमां भु
क्तामिथो भेदममन्यत प्रभुर्यस्तपरो राजायस्मिन्नेकवैराजगत ९ ससाक्षाज्यं महाराजप्राप्ता भवति योगतः तं सराजाजरसंधं
संश्रित्य किल सर्वशः १० राजसेनापतिर्यातः शिशुपालः प्रतापवान् तमेव च महाराजशिष्यवत्समुपास्थितः ११ वक्रः
करुणाधिपतिर्मायायोधी महाबलः अपरे च महावीर्यो महात्मानो समाश्रितो १२ जरासंधं महावीर्यतो हं सडिभकावु
भो वक्रदंतः करुणश्च करभो मेघवाहनः मूर्द्धादिव्यमणिं विभ्रं यमभुतमणिं विदुः १३ मुकुचनरकं चैव शालियोपवना
धिपः अपर्यंतवलो राजा प्रतीच्यां वरुणायथा १४ १४

इति ५ यद्यपि वंशेति शेषः अद्य संप्रति ६ इदानीमेव अभिषेचितो नरैर्द्वैरिति शेषः ७ च मध्यमां मध्यगदेशरूपां अस्मदीयां अस्मासु द्वारवतीं
गतेषु भुक्तामिथः अस्माभिः सह भेरं चैरं अमन्यत तेन सः अस्मान् सर्वे अष्टान् जित्वा स एव साक्षाज्यं प्राप्ता इत्याह प्रभुरित्योदिना चतुर्जस्तपरो राजेति पाठे
चतुर्जो जरासंधः देवातेरैषिता जरासंधो वेति चतुर्भ्यो जातत्वात्

भगदत्तोमध्यस्थश्चाहमेति १५ १६ त्वत्पक्षेत्कुंतिभोजनकरेवेत्याहमातुल्येति १७ पौंड्रकोपिपरपक्षेवास्तीत्याहमेति १८ २० अस्मच्छसुरोभीष्मकोपिपरप

भगदत्तोमहाराजवृद्धस्तवपितुः सखा सवाचाप्रणतस्तत्सर्वकर्मणाचविशेषतः १५ स्नेहवद्दृष्टमनसापितृवर्द्धक्रीमांस्तपि प्रतीयादक्षि
रांचोतंष्टिथ्याः प्रतियोनपः १६ मातुलोभवतः १७ पुरुजित्कुंतिवर्द्धनः सतेसन्नतिमानेकः स्नेहतः शत्रुसहनः १७ जरासंधगतः
स्नेवपुगयोनमयादतः पुरुषोत्तमविज्ञानोयोसौचिदिषुडर्मतिः आत्मानं प्रतिजानाति लोकेस्मिन्पुरुषोत्तमं आदत्तेसततं मोहाद्यः
सचिन्तव्यमामकं १६ वंगंपुंड्रकिरातेषु राजवलसमचितः पौंड्रकोवासुदेवतियोसौलोकेभिविद्युतः २० चतुर्थभाद्राहाराजभो
जदंडसखेवली विद्यावलाद्योयजयत्सपांध्यक्रयकैशिकान् २१ आतायस्माकृतिः शूरोजामदस्यसमोभवत् समक्रोमागधं
राजाभीष्मकः परवीरहा २२ प्रियारापाचरतः प्रद्वानसदासेवेधिनस्ततः भजितो न भजत्सस्मानप्रियेषुचवस्थितः २३ नकुलेसव
लेराजन्तत्तजानात्तथात्मनः पश्यमानोयरोहीप्रेतरासंधमुपस्थितः २३ उदीच्याश्नयाभोजाः कुलामणादशप्रभो जरासंधभ
यादेवप्रतीचीदिशमास्थिताः २४ शूरेमेनाभद्रकारवोधाः शाल्वाः पटञ्जराः सुस्थलाश्चतुकुहाश्चकुलिदाः कुंतिभिः सह २५
शाल्वायनाश्चराजानः सोदर्यानुचरैः सहदक्षिणायेचपांचालाः शूवाः कुंतिषुकौशलाः २७ तथोत्तरादिशंचापिपरित्यज्यभ
यादिताः सत्प्राः सन्मस्तपादाश्वदक्षिणादिशमाश्रिताः २८ तथैवसर्वपांचालाजरासंधभयादिताः स्वराज्यसंपरित्यज्यविदुताः
वतोदिशं २९ कस्यचित्तथकालस्य कंसीनिर्मथयादवान् वार्हद्व्यमुतेदेव्यामुपागच्छद्व्यामतिः ३०

स्नेवास्तीत्याहचतुर्थेतिशथिआश्चतुर्थोशभाक् १९ २३ सःवलंकुलेचआत्मनोनज्ञातवान्यतोमच्छत्रुपक्षेगत्वामयाजामात्रापिसहकलहमिच्छतीतिभावः २५ ३०

१४ कुलेर्मन्त्रीपुरोहितश्चैवेत्यादिना प्राक्प्रदर्शितैः ३५ नहन्मामो नहन्तवन्तः वर्धयन्ते वर्धयन्तुर्लोकस्त्रिभिर्वर्धयन्तः ३६ ३७ संहंसः हन्तः मरणतुल्यमस्ति

अस्तिः प्राप्तिश्च नास्तीति सह देवानुजेवले बलेनेतेन स्वजानीनमिभूय च यामतिः ३१ अस्तिप्राप्तः सत्तस्यासीदतीचापनयोमहान् भो
जगज्जन्मवृद्धैश्च पीड्यमानैर्दुःखतना ३२ ज्ञातिजारासभीष्टादिस्मत्संभावनाकृता दत्ताकुर्यात्सुतनुतामाद्रुकसुतातदा ३३ संक।
भेरादितीयेन ज्ञातिकार्यमयाकृतं हेतोः संसुनामानौ मयारा मेराचाप्युत ३४ भयेतु समतिक्रान्ते जगसंधे समुद्यते मेत्रोपे मंत्रितो
राजनकुलेरष्टादशावरेः ३५ अनारंभे तो निघ्नो तो महस्तेः शत्रुघातिभिः नहन्मामो वयन्तस्त्रिभिर्वर्धयन्ते वर्तन्ते ३६ तस्य ह्यमरसंका
शैवलेन वलिनां वरौ नामभ्यां हंसदिभकावशश्च विधनां भौ ३७ तावुभौ संहितौ वीरैर्जगसंधश्च वीर्यवान् त्रयस्त्रयारां लोकां नाप ३८
पांसां रतिमेमतिः ३९ नहि केवलमस्माकं यावन्तो न्ये च पाथिवाः तथैवेतेषामासीच्च बुद्धिर्बुद्धिमतां वर ३९ अथ हंस इति ख्यातः क
श्चिदासीन्महान्नयः एमेरा सह तस्तत्र संग्रामेष्टादशावरे ४० हेतो हंस इति प्रोक्तमथ केनापि भारत तच्छ्रुत्वा दिभको राजन्यसुना
भस्ममज्जत ४१ विना हंसेन लोके स्मिन्नाहं जीवितुमुत्सहे इत्येतां मतिमास्यापदिभको निधनं गतः ४२ तथा तु दिभकं श्रुत्वा हंसः
परपुंरंजयः प्रपेदय सुनामेव सोपितस्यान्यमज्जत ४३ तोसराजजगसंधः श्रुत्वा च निधनं गतो पुंरं प्रेमेन मनसा प्रययौ भरतर्षभ
४४ ततो वयममित्रघ्नतस्मिन्मतिर्गते न्ये पुनरनंदिनः सर्वे मय्यरायां वसामहे ४५ यदा त्वम्ये सोपितं रसावैरा जीवलोचना कंस।
भार्याजगसंधे दुहितामागधं न्ये चोदयसे वरं जैद्वयतिव्यसनदुःखिता ४६ पतिघ्नो मेजहीसेवपुनः पुनरिदं ततो वयमहारा

नानेमेवेष्टमेष्टि

नाप्रापितः ४०

४०

४०

श्रीरामयाम०

॥

॥

॥

राम०

३३

संस्मरंतो विमनसो व्यापयान्तराधिप पृथक्केन महाराजसंक्षिप्य महंती श्रियं ४८ पलायानो भयात्तस्मिन्समुत्तज्ज्ञातिवांधवाः इति संवि
 त्सर्वे स्मरन्ती चैदिशमाश्रिताः ४९ कुशस्थली पुरीष्मरैर्वेतेनोपशोभिता ततो निवेशतस्माच्चकृतवन्तो वयन्त्य ५० तथैव दु
 र्गसंस्कारैर्देवैरपि दुरासंस्त्रियेपि यस्यापुष्पयुः किमु हस्मि महारथाः ५१ तस्यावयममित्रघ्ननिवसामो कुतो भयाः आलोच्य गिरिमुखं
 तमागधेतीर्णमेव च ५२ माधवाः कुरुशार्ङ्गलपरां मुदमवाप्नुवन् एवं वयं जगसंधादभितः कृतकित्विषाः ५३ सामर्थ्येनैतः संवेधाद्वा
 मंतं समुपाश्रिताः त्रियोजनाय तं सद्यस्त्रिस्वंधेयोजनादधि ५४ योजनोत्तेशतद्वारं वीरविक्रमनोरणं अष्टादशा वरैर्नंदं सत्रियैर्युद्धुर्महैः
 ५५ अष्टादशसहस्रारिभ्रातरांसंतिनः कुले आङ्गकस्य शतं पुत्रास्वैकस्त्रिदशवरः चारुदेहः सहभ्राता चक्रदेवो यसात्मकः
 अहं च रौहिरो यश्च शंखः शौरिस्समो युधि ५६ एवमेते रथाः सप्त राजन्नन्यानि बाधमे कृतवन्माह्वनाधसिः समीकः समितिजयः
 ५७ कंकः शंकुश्च कुंतिश्च सैते वै महारथाः पुत्रौ चो धकभोजस्य वृद्धो राजा चैतदश ५८ वज्रसंहनना वीरा वीर्यवेतो महारथाः
 स्मरंतो मध्यमं देशं हस्मि मध्येयवस्थिताः ५९ सत्वं सन्नाडुरो युक्ताः सदा भरतसत्तम क्षेत्रे सन्नाजनात्माने कर्तुमर्हसि भारत ६०
 न तु शक्यं जगसंधे जीवमाने महाबले राजस्यै त्वया वा मुमेषा राजन्मतिर्मम ६१ तेन तु ह्यहिराजानः सर्वजित्वा गिरिब्रजे कंदरे पर्व
 ते द्रुपसिंहेनेव महाहिषाः ६२ सहिराजो रसंधोपियक्षुर्वसुधाधिपैः महादेवं महात्मानमुमापतिमरिंदम ६३ ॥ ॥

ज

अध्यायः उक्तं १ ३ राजसूयदुः प्रायमत्ताशमेवपरमत्तान् आह विशालेति भूमिरेवस्थिरनिश्चयान्तिकाचित्रहस्तिः सावकुलाविषयमेरादुप्रकाररंसा
धियिरेवमेवंपात्रतएवविशालाशलेवशालाआवरणानिरावरणात्रत्यलोकायापिस्पृश्यति वडूरत्नसमाचिता वडूरितनेतेस्तत्रज्ञासुक्तैर्विषयेयीसाः

आराध्यतपसोऽग्रेणानिर्जितास्तेनपार्थिवाः प्रतिज्ञायाश्चयारंसगतः पार्थिवसत्तम सहिर्निर्जितसर्निर्जितसयार्थिवात्पुननागतान्
पुरमानीयवधाचवकारपुरुषव्रतं ६५ वयंचैवमहाराजजगसंधभयात्ररा मथुरांसेपरित्यज्यगताद्वारवतीपुरी ६६ यदि
तेतन्महाराजयज्ञं प्राप्नुमभीप्ससि यतस्वतेषामोक्षाद्यज्ञसंधवधायच ६७ समारंभोनशक्यायमन्यथाकुरुनेन राज
सूयस्यकार्त्तमेनकर्तुमितिमतावर ६८ इत्येषामेमतोराजमथावामन्यसेनद्य एवंगतेममाचक्षस्वयेनिश्चिन्तहेतुभिः
६९ महाभारतेसभापर्वणि युधिष्ठिरउवाच उक्तंलयाबुद्धिमतायन्तामोवक्तुमर्हति संशयानांदिनिर्माक्तावन्तान्यो
विद्यतेभुवि १ गृहेगृहेहि राजानः स्वस्वस्वप्रियंकराः नचसाम्राज्यमाप्तास्तेसमादृशेद्गृहेहि कुरुभाक् २ कथंपरा
नुभावतः स्वंप्रशंसितुमर्हति परेणसेवेतस्तपः प्रशस्यः सपुत्र्यते ३ विशालावकुलाभूमिरेवडूरत्नसमाचिता इरंग
म१ ताविज्ञानातिश्रेयोहृदिमकुलोद्ग ४

तःपुरुषः कार्येषुस्वस्ववलायवलंनजानाति सहंरंगताबुद्धेः परंनिष्ठांप्रसंगात्तद्व्याप्राप्यश्रेयोमोक्षार्थविज्ञानातिनान्यथावडूरुदुः प्राप्यैष्येषुव्यासकृत्तत्त्वान्
यथोक्तंभगवता व्यवसायान्तिकाबुद्धिरेकैककुरुनेन वडूरत्नस्वत्यनेताश्रुदयोः व्यवसायिनामिति व्यवसायस्तत्त्वनिश्चयइति ४ " "

११ नीत्यर्थान्नीतिप्राप्त्यर्थान् नीत्येतिरतीयांतेवा १२ मागंधजरासंधे भीमप्रकोपयन्कस्मउवाचअर्थानितिवालः अयुसन्ः अनुबंधेविपाका अर्थपरायणस्वकार्येन
त्परं १४ नमस्यतिनविचारयेति यौवनाश्रितमोधाता जयान्नेतयान्वाद्योतरशत्रुजित्वा जयारयः पंचसाम्राज्यहेतवदितिभावः हित्वाकरानितिपादेकरमायः १५
सर्वाकारंजयादिपंचकप्रकारं यौवनाश्रितप्रभृतयः एकैकेनगुणेनसाम्राज्यं प्राप्तास्तेतुतसैर्द्वैरपिगुणैरिच्छसीतिभावः १६ तन्निवगुणा नाना निग्राह्यानि ग्रहमर्हेतिने
निग्राह्याः विजिताः राजवत्तलक्षणं धनोयस्यसाम्राज्यस्य एतेनजयपद्वेकंततमुर्यमितुक्तं तच्चयौवनाश्रितदृष्टं प्राप्तिः पालनेभगीरथे प्राप्तिरपिसाम्राज्यलक्षणं ३ एक

भीमउवाच अनारंभपरेणानावलीकश्चसीदति उर्वलश्चानुपीयेनवलिनंयोधितिष्ठति ११ अतंश्चित्तप्रप्रायेराडुर्वलोवलिनंरिपुं
जयेत्सम्यक्प्रयोगेननीत्यर्थानात्मनोहितान् १२ रुहेनयोमयिवलंजयः पार्थेधनंजये मागंधसाधयिष्यामश्चित्रयश्वाप्तयः १३ रु
स्मउवाच अर्थानारंभतेवालानानुबंधमवेक्षते तस्मादिरनमस्यतिवालाअर्थपरायणं १४ हित्वांमोवनाश्रितः पालनाच्चभगीरथ
ः कार्त्तवीर्यस्तपोवीर्याद्वलाचुभरतोविभुः १५ अद्यामरुतस्तान्यंचसाम्राजस्तेनुसुश्रुम साम्राज्यमिष्टतस्तेतुसर्वाकारंयुधिष्ठिर
१६ निग्राह्यलक्षणंप्राप्तोधर्मार्थनयलक्षणैः १७ बार्हद्व्योजरासंधस्तद्विद्विभरतधेभ नचेनमनुनुद्यतेकुलान्येकशतैरपाः
१८ तस्मादिहवल्लोदेवसाम्राज्यंकुरुतेहिसः १९ १९ ॥ जया ३ ॥ ॥ ॥

देशानुबन्धेराज्योऽसाचधर्मोदिलक्षणैः सहितैतियोऽन्धर्मः योगः कार्त्तवीर्ये अर्थाद्विर्मरुतो नयोनीतिवलंभरते १७ बार्हद्व्योजरासंधस्ततः प्राकृतं ज्ञानं च यथा
ननुमरणसर्वमेवसतांयुगे निग्राह्यलक्षणंप्राप्तोधर्मापि नयलक्षणैरितिपठति जरासंधस्ततः साम्राज्यं निरुति साध्यान् अनुमरणं अनुतिष्ठन् सर्वाकारं साम्रा
ज्यमिच्छन्तस्तजरासंधः प्रतिकूलोस्तीतिविदि तर्हेसखसम्राजस्त्वितिचेतस्मराजपीडाकरलान्नेसाह नचेयेति १८ ॥ ॥ ॥

प्राप्त्यलक्षणंप्राप्त्यर्थेनसंबंधः किंभूतस्तधर्मापिनयलक्षणैर्धर्मोलाभोतीतिप्रएतैर्नदोषैः
सतांयुगेसंघेएवमेववयमिवमंत्रान्वविचारान् वश्यान्स्व २

१० नः अस्माभिर्न चर्द्धः जरासंधेन अभागः अस्वीकृतः पुरुषतः मूर्द्धाभिषिक्तेषु पुरुषेषु तेन सर्ववशीकृता इत्यर्थः ११ १२ शतावरान् शतमूनान् १३ अमृष्टा
नारुद्वैवत्यायमिति प्रमेकमभिमुखात् १४ तदा सक्तो भवतीत्यध्यात्मयोग्ये ततः एतानि ग्रहादेतोः प्रतिवाधमहेतुमाशास्महे। यत्र मागधं प्रतिवाधमनन्ततो
हेनोरित्येति १५ कुरंगवधारणं कर्मपशुपतये वलिदानं प्रवर्त्तमाने कारयिष्यति १५ तदुर्वले राजा कथं पार्थ उच्यते तितस्य दुर्जयस्य मुक्तापि तज्ज

राजभाजो हिराजानो जरासंधमुपासीत न चतुष्पतितेनाल्पवात्सादनयमास्थितः १० मूर्द्धाभिषिक्तं नृपतिं प्रधानपुरुषं वला
त् आदत्तेन च नोदृष्टो भागः पुरुषतः क्वचित् ११ एवं सर्वान् च श्रेष्ठं के जरासंधः प्रतापवान् तदुर्वलतरे राजा कथं पार्थ उच्ये
ष्यति १२ प्रेषितानां प्रमृष्टानां राज्ञां पशुपतेर्गृहे पशूनामिव काप्रीतिर्जीविते भरतर्षभ १३ क्षत्रियः शस्त्रमरोगायदाभव
तिसक्तः ततः समागधं संख्येति वाधिमयद्वयं १४ षडशीतिः समानीताः शेषाराजंश्चतुरेश जरासंधेन राजानस्ततः कुरं
प्रवर्त्तते १५ प्राप्नुयात्स यशो दीप्तं तत्र ये विघ्नमाचरेत् जयेयुश्च जरासंधं स समाप्तिमयतं भवेत् १६ सभापर्वणि युधिष्ठि
रुवाच सम्राजुराजमभीशुते युष्मान् स्वार्थं पराधराः कथं प्रहिराण्यो कुरुसोहं केवलसाहसात् १ भीमार्जुनानवुभौ नेवेम
नो ममैजनाईन मनश्चक्षुर्विहीनस्य कीदृशं जीवितं भवेत् १ जरासंधवलप्रोप्य दुष्पारं भीमविक्रमं श्रमोपिविजयेताजोतत्र
वः किं विचेष्टितं ३

यस्य साम्राज्यहेतुरेसाहप्राप्नुयादिति सर्वदोनेतमश्वमिप्रायः १६ अध्यायः संज्ञाद्वयं जरासंधात् भीमि तो राजा कुरुसेन परमादिना श्रीकेन भीमेनोक्त उपयोडु
कारस्याह युष्मान् कुरुभीमार्जुनान् प्रहिराण्यो जरासंधवधार्यमिति शेषः विजेता जेष्यति श्रमोपिविजयेताजो चितिगोउपादेतु श्रमः अमरगोदुर्वलोपि जरासंधे
संधे सहाये सति विजयेत रात्रि निति शेषः ३

अर्थोत्तरेरुपफलादिपरीतफले कार्ययुक्तं पुरुषं प्रति अनर्थः प्रतिपद्यते प्राप्नोति तस्मात्कार्यकर्तुमिष्टा प्रतिपत्तिः राजसूयवृद्धिः न युक्ता ४ कार्यस्य संन्यासक
मेमात्रस्य सांगेन तु कृतमात्रस्य कषायसुलभमिति संते र्शनात् परिजान्यमेव रोचयेत्यर्थः ५ ६ वीर्यउत्साहः पक्षोवा सुदेवः भूमिः मेव सर्वकः कार्यनिश्चयः

अस्मिंस्त्वर्थोत्तरे युक्तमनर्थः प्रतिपद्यते तस्मान्न प्रतिपत्तिस्तु कार्ययुक्ता मता मम ४ यथाहं विम्र षाम्पेकस्तत्रावच्छ्रयता मम सं
न्यासं रोचये साधु कार्यस्य सज्जनार्दन प्रतिहंति मनो मेघराजसूयोदुग्धहरः ५ वैशंपायन उवाच पार्थः प्राप्य धनुः श्रेष्ठमक्षये च
महेषु धी रयं ध्वंजं सभां चैव युधिष्ठिरमभाषत ६ धनुः शस्त्रं शरावीर्यं पेशीभूमि र्यशो वलं शस्त्रमेतन्मया राजन् दुष्प्राप्य यदभी॥
प्सितं ७ कुले जन्मप्रशंसंति वैद्याः साधु सुनिश्चिताः वलेन सदृशं नास्ति वीर्यं तु मम रोचते ८ कृतवीर्यं कुले जातो निर्वीर्यः
किं करिष्यति निर्वीर्यं तु कुले जातो वीर्यं चांस्तु विशिष्यते ९ क्षत्रियः सर्वशो राजन्यस्य दृष्टिर्द्विष्यते सर्वगुरोर्विहीनोऽपि
वीर्यवान् हितरेदिष्ट १० सर्वैरपि गुरोर्युक्तो निर्वीर्यः किं करिष्यति गुराभूता गुरास्सर्वेति षंति हि परक्रमे ११ जयस्य हेतु
ः सिद्धिर्देहकर्मदेवच संश्रितं संपुक्तो हि वलैः कश्चित्प्रमादो नोपयुज्यते १२ तेन ह्योराशत्रुभ्यः क्षीयते स वलोरिषुः १३

बलं शरीरे तेनादिभूयं सामर्थ्यं वैद्याः विद्यावंतः वलेनेति उत्साहस्य त्रयानि सार्थः ११ सिद्धिर्योगः असंतापि निवेदयति यावत् सिद्धिर्निष्पत्तिर्योगो रिति वि
श्वः तच्च सिद्धिरूपं वीर्यं कर्मपरिस्फुरदेव भाष्येन उभयोपेक्षं नोपयुज्यते न कार्यक्षमो भवति १२ तेन प्रमादेन शत्रुभ्यः शत्रुतः १३

१४ तस्मादुक्ताहवताकर्मवर्तयंजयायेत्साहजरेति १५ अकारोदोषमाह अनारंभइति कर्मणश्चिदोषः आरध्वमपिप्रतिकूलं चेन्नत्राहगुणान्तेर्वोक्ताहत्तरादिसंपत्ति
रूपात् नैर्गुण्यंशक्तत्वे १६ पश्चात्तत्राशक्तत्वेनिश्चयाद्देहं काषायंभैरिक्कंवेत् १७ अध्यायः जातस्य १ ३ सुनयस्यशोभनस्यमंत्रस्यअनयायस्यदेवा
दिप्रतिकूलहीनस्यसंयोगेप्रसिद्धसंयोगपरमउत्तरः क्रमः उपक्रमः सिद्ध्यति तेनचसंगत्याहयोर्मेलनेनअसाम्यंअन्यनरोक्तार्थः जायते चकारोहेतो यतःह

ज २

देस्यपथावलवतितयामोहोवलविते तावुमौनाशकोहेतराज्ञाभूमौजयार्थिना १४ जरासंधविनाशं चराज्ञांचपरिरक्षरां यदि
कुर्यामयज्ञार्थेकितनः परमंभवेत् १५ अनारंभेदिनियतोभवेद्गुणानिश्चयः गुणान्तिः संशयाद् नैर्गुण्यंमन्यसंकथं १६
काषायंमुलभंयश्चान्मुनीनांशममिच्छतां साम्राज्यंभवेत्कंवययोत्स्यामदेपरान् १७ सभापर्वराजरासंधवधे वासुदेवउ
वाच जातस्यभारतेवंशेतथाकुत्साः सुतस्मच यौवैयुक्तामतिः सेयमज्जेनेनप्रदर्शिता १ नस्ममसुंवयंविघ्नरात्रौवायद्विवा
द्विवा नवापिकंचिदमरमयुदेनानुशुश्रुम २ सतावदेवपुरुषैः काप्येहदयतोषरां नयेनविधिदृष्टेनयउपक्रमतेपरान् ३
अनयस्यानुपायस्यसंयोगपरमः क्षयः संशयोजायतेसाम्प्राज्ययश्चनभवेद्दुयोः ४ तेवयंनयमास्यायशत्रुदेहसमीपगाः क
थमंतेनगच्छे महक्षेस्पवनदीरयाः ५ परंक्षेपराक्रांताः स्वरंभावरोस्थिताः ६ ॥ ॥

योर्युध्यतोः साम्यंनभवतितस्माद्विनायुद्धंअशक्तत्वेनिश्चयायोगादशक्तिशंकयाहस्तीमवस्थानंपरमवहेतुरिति भावः विषयेदोषमाह अनयस्यानुपायस्यसं
योगपरमक्षयः इति ननुपरस्यापिनयादिमत्तेकथंस्वस्यजयः स्यादिसंशयोक्ताहसंशयोजायतेसाम्प्राज्ययश्चनभवेत्दुयोरितिद्वयोरुपायादिसाम्येतुद्वयोरपि
परस्परभयाज्जयेसंशयएवभवतितनुजयः चात्परजयोवाकिंतुतादृश्येनहावपितिसुतरस्यर्थः ४ साम्यंप्यारंभेफलमिसंशंकस्वस्वात्कारणमाहसोई
नेतेवयमिति ५ ६

स०
३७

नन्वेवंमहोराजकस्योत्थापनेनक्रतुविद्युत्तवमेवेदित्याशंक्याहमूरेति ७ ८ उत्कर्षकामप्राप्तिः सिद्धासाम्पत्तौ नैवमेवेदित्याह एक इति प्रियं साम्राज्यलक्ष्यं
तत्रस्मादन्तरजपनिश्चयादेतोः अदृश्यंस्त्रीयनैवोपलक्ष्ये किंतु परस्मैव श्रेयो भविष्यतीत्यर्थः तत्क्षयं चैवेति पादे तस्य जरासंधस्य क्षयं लक्ष्ये संभावये

मृगानीकैरतिवर्लेन युधेदीरभिः सह शतिवुद्धिमतां नीतिः तन्ममापीहरेचता ७ अनवद्यासं बुद्धः प्रविष्टाः शत्रुसमूहान्
शत्रुदेहमुपाक्रम्य तं कामं प्राप्नुयामहे ८ एको ह्येव प्रियनिर्गमिभिर्षु पुरुषर्षभः अंतरात्मेव भूतानां तजयैवलक्ष्ये
९ अथैवं निहत्य जैशेषेणापि समाहताः प्राप्नुयामततः स्वर्गं ज्ञातित्राणपरायणाः १० युधिष्ठिर उवाच कुरुको
यं जरासंधः किं वीर्यं किं पराक्रमः यस्त्वास्मत्स्वाग्रि सदृशं न दग्धः शलभो यथा ११ कुरु उवाच शृणु राजन् जरासं
धो यद्दीर्यो यत्पराक्रमः यथा चोपेक्षितोऽस्माभिर्वदुशः कृतविप्रियः १२ अक्षौहिणीनां तिस्रणामासीत् समरद्विषितः
राजा हृदयो नाम मगधाधिपतिर्वत्सी १३ नृपवाचीर्ष्यसंपन्नः श्रीमान्तुलविक्रमः नित्यं दीक्षां कृततनुः शतक्र
तुरिवापरः १४ तेजसा सूर्यसंकाशः क्षमया यथिवीसमः यमांतकसमः क्रोधे प्रियो वै प्रवरणायमः १५ तस्याभिज
नसंयुक्ते गुरोर्भरतसत्तम आस्यं यथिवीसर्वा सूर्यस्यैव गमस्तिभिः १६ सकाशिराजस्य सुते यस्य स जे भरतर्षभ उपये मेम
हा वीर्यो नृपद्रविणसंयुते तयोश्चकार समं प्रियः स पुरुषर्षभः १७

निहं संसंप्राप्य शेषेणावधेन वधे हेतुना शत्रुणा शेषः संकर्षणो न ते उपयुक्ते नरे वधे इति विप्रवः ज्ञातयः जरासंधवद्भारजानः १० पतिः पालकः १३
१४ यमो वैवस्वतः अनेकः कालः १५ १६ १७

राम०
३७

नतिर्वीत्रेष्वेवमप्यनकारिष्ये १८ २२ रत्नैः सुनियोमैः उत्कृष्टमैः २३ २७ अवानं अयुष्मं सरसमिति पावत् अमेफले शलाडुः स्याद्युक्तेवानमुभे त्रिषु रत्नमरः अ

नतिर्वीत्रेष्वेवमप्यनकारिष्ये १८ प्रियाम्भामनुदृपाभ्यां करेणुभ्यामिव द्विपः ।
तयोर्मध्यगतश्चापिराजवसुधाधिप १९ गंगायमुनयोर्मध्ये मूर्तिमानिव सागरः विषयेषु निमग्नस्तस्य यौवनमभ्यगात् २० न
चवंशकरः पुत्रः तस्याजायत कश्चन मंगलैर्वदुभिर्होमैः पुत्रकामाभिरिष्टिभिः नाससादृष्टप्रेष्टः पुत्रकुलविवर्द्धनं २१ अथका
स्त्रीवतः पुत्रं गौतमस्य महात्मनः शुश्रावतपसि श्रान्तमुदारं चंद्रकौशिकं २२ यदृष्टुयागतं तंतुदक्षमूलमुपाश्रितं पत्नीभ्यां सहितो
राजा सर्वं रत्नैरुत्तोषयत् २३ तमव्रवीत्समृद्धिः सत्यवाग्विषत्तमः परितुष्टोस्मि रजेन्द्रवरं वरय सुवत २४ ततः सभाप्यैः ।
प्रणतस्तमुवाच बृहद्दृश्यः पुत्रदशैर्नैराश्याद्वाप्यसंदिग्धयागिरा २५ राजोवाच भगवन् राजस्य मुत्तरप्रस्थितो हंत यो वनं किं वरे
रागलभापस्य किं राज्येनाप्रजस्य मे २६ कृष्ण उवाच एतच्छ्रुत्वा मुनिर्ध्यानमगमत् २७ भित्तं दिव्यः तस्मै वचाम्भरुक्षस्य छायायां समु
पाविशत् २७ तस्मापविष्टस्ममुनेरुत्तमं गेनिपपात ह शुकदहं महारम्यमेकमात्रफलं किल २८ तत्प्रगल्भमुनिः प्रेष्टो हृदयेना
भिमंश्च राजेन्द्रावप्रतिमं पुत्रं संप्राप्तिकारणं २९ उवाच च महाराजस्तं राजानं महामुनिः गच्छ राजन् कृतार्थो निवर्त्तस्व नर
धिप . ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वातमिति पादे नास्ति पातपितावातो यस्य तत् ३८

३९

॥

॥

॥

२०

32

यथासमयं यथाप्रतिज्ञं नतिर्विघ्नं पश्यति दर्शितं रोगेऽपि ३१ ३४ प्रज्ञायेतां सुषुवतुः ३५ स्फिककयाश्च धोनागः ३६ तेशकले ३७ गर्भसंज्ञेव गर्भपातेऽसति

एतच्छ्रुत्वा मुनेर्वाकं शिरसा प्रणिपत्य च मुनेः पदौ महाम्राजः स नृपः स्वरहगतः ३१ यथा समयमाज्ञायत दास नृपसत्तमः दाम्प्यमेकं फ
लं प्रादात्पत्नीभ्यां भरतर्षभ ३२ तेन राज्ञे हि धाकृत्वा भक्षयामास तुः शुभे भावित्वा दपि चार्थस्य सत्तवाक्यतया मुनेः ३३ तयोः समभव
दुभेः फलप्राप्तन संभवः ते च दृष्ट्वा स नृपतिः परं मुदमवाप ३४ अथ काले महाम्राज यथा समयमार्गते प्रजायेतां मुभे राजन शरीरश
कलेन दा ३५ एकाक्षि वाङ्मचरोऽर्द्धोदरमुखस्मिजे दृष्ट्वा शरीरशकले प्रवेयतु रुभेभ्यः ३६ उद्विग्रे सह संमंत्र्यते भगि न्योतदावले
सजीवे प्राणिशकलेन तज्जाने मुडः स्थिते ३७ तयोर्धात्र्यो मुखं वीते ते कृत्वा गर्भसंज्ञवे निर्गम्यातः पुरद्वारात् समुत्सृज्याभिजग्मतुः ३८
ते च तुष्यथ निक्षिप्रे जगनामाथ राक्षसी जग्राह मनुजव्याघ्रमांसशो रितभोजना ३९ कर्तुं कामासुखवद्देशकले सातुराक्षसी
संयोजयामास तदा विधानवत्नचोदिता ४० ते समानीतमात्रे तु सकले पुरुषर्षभ एकस्मै तै धरो वीरः कुमारः समपद्यत ४१
ततः साराक्षसी राजन विस्मयोत्सुह्यलोचना नशशक समुद्रोद्धुवन्नसारमयं शिशुं ४२ बालस्ताप्लतलं मुष्टिं कृत्वा चास्पे निधा
य सः प्राज्ञो ददति संरुध्यः सती यद्वतो यदः ४३ तेन शोहेन संभ्रांतः सहसातः पुरे जनः निर्जगाम नरव्याघ्रजा सह परत्तप
४४ ते चावले परिहृते न पयः पूर्णपयोधरे निगेष पुत्रलाभाय सह सैवाभ्यगच्छतां ४५ ॥ ॥ ॥

इहं सुखेह्यकीकृतयोर्वहनं हि सुखेन भवतीति प्रसिद्धं ४० समानीतमात्रे संयोजितमात्रे ४१ ४२ ४३ ४४ — ४५ ५ ॥

राम०

32

५० अराक्षसीवेद्यतः ५१ कामयाकीमेनयातीतिश्छाविहारिणी ५२ अध्यायः जरा निष्ठमानासुस्थिरा ४ ५ ६ ६

नेथदृष्ट्वातथाभूतेराजानंवेष्टसंततिं तंचवालंसुवर्लिनंचितयामासराक्षसी ४६ नार्हमिविषयेराजोवसंतीपुत्रादिनः बालेषु
त्रिमंहेतुंधर्मिकंस्पमहात्मनः ४७ सातंवालमुपादायमेद्येलेखिवभास्करं कृत्वाचमानुषंरूपमुवाचवसुधापिपं ४८ राक्ष।
सुवाच दृश्यसुतलेयमयादत्तः प्रत्युतां तवपत्नीद्वयेजातोद्भिजातिवरणसन्नात् धात्रीजनपरिसक्तोमयापपरिरक्षितः ४९
कृत्वाउवाच ततस्तेमरतप्रेष्टकाशिराजस्मतेसुते तंवालमभिपद्यामुप्रश्रवैरभ्यर्चितां ५० ततः सराजासंरुष्टः सर्वतदुप-
लभ्यच अष्टछन्देमगर्भाभाराक्षसीनामराक्षसी ५१ राजोवाच कामंकमलगर्भाभिर्ममपुत्रप्रदायिनी काममेवद्विकल्पा
णिदेवताप्रतिभासिमे ५२ सभापर्वणि राक्षसुवाच जरानामास्मिभद्रेतेराक्षसीकामरूपिणी तवेवस्मनिगजेद्रष्टुजिता
न्यवसंसुखं १ गृहेगृहेमनुष्पांगानित्संतिष्ठामिराक्षसी गृहेदेवीतिनाम्नोवैपुणसृष्ट्यास्वयंमेवा १ दानवानोविनाशाय
स्थापितादिवरूपिणी योमाभक्त्या लिखेत्कुट्टेसपुत्रायौवनान्वितां १ गृहेतस्मभवेद्द्विरमयाक्षयमाप्नुयात् स्व-
हेतिष्ठमानाहंरुजिताहंसदाविभो ४ लिखितांचैवकुट्टेपुपुत्रैर्वैदुभिराहता गंधपुष्पैस्तथाधूपैर्भक्षभोज्यैः संपूजिता ५
साहंप्रसुपकारार्थंचितयाम्यनिशंतव तवेमेपुत्रशकलेदृष्टवत्स्मिधार्मिकः ६ ॥ ॥ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

१३ सर्वभूतात्मभूतस्य सर्वेषां भूतानां आत्मवत्प्रियतमस्यैवार्थः १४ १५ अशस्त्रनिधनो न विद्यते शस्त्ररानिधनं ययोस्तौ २६ ३६ ३६ ३६

सर्वमूर्द्धमिषिज्ञानमेषमूर्द्ध्वलिप्यति प्रमाहरोयं सर्वेषां ज्योतिषामिव भास्करः १० एनमासाधराज्ञानः समद्वलवाहनः विनाशमु
पयास्पतिशालभाश्वावकैः ११ एषप्रियः समुदिताः सर्वराज्ञां प्रहीष्यति वर्षास्त्रिवोदीर्गां जलानदीर्णदन्दीपतिः १२ एषधारि
तासम्पक्तातुर्वर्गपमहाबलः शुभाशुभमिव स्फीतासर्वसम्पदाधरा १३ अस्याज्ञावशगाः सर्वैर्भविष्यति नराधिपाः सर्वभूतात्मभूत
स्वर्वायोरिव शरीरिणः १४ एषरुद्रं महोदेवं त्रिपुरांतकरं हरं सर्वलोकेष्वतिबलः साक्षाद्भूतिमागधः १५ एवं बुवनेन वसुनिः
स्वकार्यमिव चिंतयन् विसर्जयामास च पेरुद्रं द्रव्यमथारिहन् १६ प्रविश्य नगरीं चापि ज्ञातिं सर्वं विभिद्यतेतः अभिषिच्य जरासंधं मग
धाधिपतिस्तदा १७ वृहद्रथो नरपतिः परो निर्हति मायया अभिषिक्ते जरासंधे तदारजा वृहद्रथः पत्नीद्वयेनानुगतस्तपोवनचा
रो भवत् १८ ततो वनस्थे पितरि मात्रौ श्वैर्विशंपते जरासंधः स्ववीर्येण पार्थिवानकरोद्दृशे १९ वैशंपायन उवाच अथ दीर्घ
सकालस्य तपोवनचरो नृपः सभायैः स्वर्गमगमत्तपस्तप्त्वा वृहद्रथः २० जरासंधोऽपि नृपतिर्यथा क्तं कौशिकेन तत् वरप्रदाना
मखिलं प्राप्त्वा राज्यमपालयत् २१ निहते वासुदेवेन तदा कंसमदीपयत् जातो वै वैरनिर्वधः कृष्णसहस्रस्यैव २२ आमपित्वा एतं गु
णमेकोनयेन भारत गदाक्षिप्त्वा बलवता मार्गधनगिरिं व्रजात् २३ तिष्ठतामथ रायां वै ह्यस्य द्रुतकर्मणाः एकोनयो जनाशने सा
पपात गदाशुभा २४ दृष्ट्वा पौरैस्तदा संपक्का गदां चैव निवेदिता गदावसानं तत्प्राप्तं मथुरायाः समीपतः २५ तस्याः स्ताहं स
रिभकावशस्त्रनिधना बुभो मंत्रे मतिमंतं शिरो नीतिशास्त्रविशारदौ २६ ॥ ॥ ॥

५०

४०

१७ नीतिहेतोः वलीयसासर्हानकर्त्तव्येति नीतिसदृश्ये २८ अध्यायः पतितो १ २ जयो ज्युनः ३ १० १०

यैतौमयातेकथितौ पूर्वमेव महाबलौ त्रयस्त्रयारांलोकानां पर्याप्ता इति मेमतिः ११ एवमेव तत्रावीर्यलिभिः कुक्कुरांधकैः ब्र
ह्मिभिश्च महा राजनीतिहेनोरुपेक्षितः १२ सभापर्वराजरासंघोत्पत्तिः वासुदेव उवाच पतिर्नौहंसडिभकौकंसश्च सगराहतः
जरासंधस्तिर्धनेकालोयसमुपागतः १ नराकोसौराणेनेतुं सर्वैरपि सुरासुरैः प्राणायुद्धेन जेतव्यः स इत्युपलभामहे २
मयि नीतिर्वलंभी मेरुक्षिताचावयो जेतव्यः मागधं साधयिष्याम इति त्रय इवाग्रतः ३ त्रिभिरासादिनोस्माभिर्विजने स नराधिपः
न संदेहो यथा युद्धमेकेनाप्युपयास्यति ४ अवमानाच्च लोभाच्च बाहुवीर्याच्च दर्शितः भीमसेनेन युद्धाय ध्रुवमप्युपयास्यति
५ अलं तस्मै महाबाहुभीमसेनो महाबलः लोकस्समुदीरांस्ति धनार्थाय तको यथा ६ यदि मे हृदयं वेत्सि यदि ते प्रत्ययो म
यि भीमसेनार्जुनौ शीघ्रं मासभूतौ प्रपद्ये ७ वैशंपायन उवाच स्वमुक्तो भगवता प्रसुवाच युधिष्ठिरः भीमार्जुनौ समालो
कासंप्रदृष्टमुखौ स्थितौ ८ युधिष्ठिर उवाच अच्युताच्युतमौ मे वयं व्याहरामि त्रकर्णेन पांडवानां भवान्नाथो भवंतं चाश्रिता वयं
९ यथा वरसि गोविंद सर्वत उपपद्यते न हित्म मग्रतस्तेषां येषां लक्ष्मीः पराद्भुवी १० १० १०

राम०

80

परिच्छेदं अजिनं दंडकं मंडलकायादिहृषां सामंती आच्छाद्य सीकृत्य तया संवेष्टंति रोधाय वा २२ २४ ईशो नरनारायणौ सर्वगिणिमेकोन्मेवादिमहाप्रलयं

वर्चस्विनां ब्राह्मणानां स्नातकानां परिच्छेदान् आच्छाद्य सुहृदां वा कैर्मनो जैरभिनंदिताः २२ अमर्षादिभित्तानां ज्ञातार्थं मुख्यं
तेजसां रविमामाग्निवपुषां दीपमासीत्तदा वपुः २३ तमेनेजरसंधं दृष्ट्वा भीमयुरोगं मो एककार्यं समुद्यंतौ कृष्णौ युद्धे पराजितौ
२४ ईशो हि तौ महात्मानौ सर्वकार्यप्रवर्तिनौ धर्मकार्यलोकाणां कार्याणां च प्रवर्तकौ २५ कुरुभ्यः प्रस्थितास्तितु मध्येन कु
नुजंगलं रम्यं घ्नस्य रोगत्वा कालकृतमतीत्य च २६ गंडकी च महाशोराणां सदानां रंतयेव च एकपर्वतकेन यः क्रमेणोत्पादजं ते
२७ उत्तीर्य सरपं रम्यां दृष्ट्वा पूर्वोत्तकोशलान् अतीत्य जग्मुर्मिथिलोमालां चर्मरावंती नदी २८ अतीत्य गंगां शोराणां च त्रयस्ते मा
श्रुत्वा लडा कुशवीर्यं दानं मुर्मागधं श्रेष्ठमनुताः २९ तेषां द्रोधना कीर्णं मं तु मंतं शुभं दुमं गोरथं गिरिमासा घट्टं शुर्माग
धं पुं ३० समापर्वणि वासुदेव उवाच सप्तपार्थ महान् भाति पशुमान् चित्तमं बुमान् निरामयः सुवेश्माथो निवेशो मागधः शुभः
१ वैद्यो विपुलः शैलो वराहो रथभस्तथा तथा ऋषिगिरिस्तातशुभांश्चैत्यकपंचमाः २ एते पंच महाशृंगाः पर्वताः शीतला
दुमाः रंती वाभिसंहस्य संहतां गिरिं व्रजं ३ ३

तानि वर्तयितुं शीलं यो सौ नित्यं तारयितुं यः २५ अध्यायः सप्तमागधः मगधदेशसंबन्धी निवेशः विन्यासः १ २ ३ ३

गौतमसंख्यादिति स्यात्तदेष्वर्णान्त्रसोऽष्टायांजातोपिकक्षीवदादीनांवंशः मानवंशंभजते सगौतमसन्पाणामुपर्यनुग्रहः ६ गौतमसंख्यंगृहं गौतमौ

पुष्पवेष्टितशाखायैर्गन्धर्वदिर्मनोहरैः निगूढाश्चलोद्भाराणांवलैः कामिजनपियैः ४ मृदायांगौतमोयत्रमहात्मासंशितव्रतः श्रौषीनयामजन
यत्काक्षीवाद्यान्नुतान्मुनिः ५ गौतमस्यगृहात्तस्माद्यथासौतत्रसद्गनि भजतेमागध्वंशंसत्पाणामनुग्रहः ६ अंगवंगाद्यसैवराजा
नःसुमहावलाः गौतमक्षयमभेतरमंतेस्मपुरार्जुन ७ वनरात्रीलपश्येमाः पिप्पलानामनोरमाः लोभ्राणांचसुभाः पार्थगौतमौकः स
मीपजाः ८ अर्बुदः शक्रवापीचपन्नगौशत्रुतापनौ स्वस्तिकसालपञ्चावमणिनागसंचोत्तमः ९ अपरिहार्यनेद्यानामागधामनुनाकताः कौशि
कोमणिमांसैववक्रातेचाप्यनुग्रहं १० एवंप्राप्यपुरंरमंदुराधर्वसमंततः अर्थसिद्धित्वंनुपमांजरसंधोभिमनते वयमासादनेतस्पर्ध्वमघ
हरेर्माहि ११ वेशम् एवमुक्ताततः सर्वभ्रातरविपुलौतसः वार्त्सेयः पांडवौचैवप्रतस्फर्मागध्वंपुरं १२ दृष्टपुष्टजनोपेतंचातुर्वर्गस
माकुलं स्फोतोत्सवमनाध्ययमासेदुश्चिगिरिजं १३ ततोद्धारमनासाधपुरस्सगिरिमुच्छ्रितं बार्हद्वयैः प्रत्तमानंतथानगरवासिभिः मा
गधानांतुरुचिरचैसकंभसमाद्रवन् १४

कः गौतमसञ्ज्ञे को गृहं ८ १३ पुरस्सगिरिं पुरमाकारसंलग्गि रितुत्तमं महात्तं भं वुत्तज्ज इति भाषाया प्रतिद्वं १४ वैसकं नगरस्त्वं १५ ॥

यत्रेतिमांसादंमांसाहारंअथभंष्टमभाकारदेसंआसतादहनान् भेरेः दुंदुभेनमासतालाभिः मासेनतालोर्ध्वनिपीरखेरेयासांताभिराकृतिभिः उपलीक्षिताइतियोजं महतोहिकं
स्मदिभोजनससकृदाहृतस्विरकालानुवर्तीध्वनिरितिप्रसिद्धंश्वेतुमासशब्देनहादशं त्वांतालशब्देनमध्यमांगुष्ठप्रमाणंकोलाद्वादशमादेशप्रमाणभिरितिआवक्षतेआकृति
भिः सविताइत्यध्याह्नयोक्तनाउभयत्रसमाना तालः कर्तलेगुंमध्यमाभ्यांचसमिते गीतकालक्रियामानेतालः खट्वादिमुष्टिश्चितिविश्वः मांसतालाभिरितिगोड

यत्रमांसादमृषममासतादृश्यः नेहत्वामासतालाभित्तिर्भेरेकापत् १६ स्वपुरस्थापयामासतेनवानसचर्मणा यत्रताः प्राणदेभे
र्योदियपुष्पाववर्णिताः १७ भंकाभेरेचयतेपिचैसप्राकारमादयन् शिरसीवसमाघ्नतोजरसंधंजियांसवः १८ स्थिरंस्वविपुलंमृगंमुम
हंतसुरातनं अर्चितंगंधमालैश्चसततमुप्रतिष्ठितं १९ निपलेवोदुभिर्वोरितेभिहसाभयातयन् ततस्तेमागधेहृष्टाः पुरं प्रविशुस्तस्य
२० एतस्मिन्नेवकालेनुग्राह्यणावेदपारणाः दृष्ट्वातुर्दुर्निमित्तानिजरसंधमदर्शयन् २१ पर्यग्रकुर्वन्श्चनपदिदस्थं पुरोहिताः तत
स्तच्छांतयेराजाजरसंधः प्रतापवान् दीक्षितो नियमसोसावुवासपरोभवत् २२ स्वातकव्रतिनस्तेतुगादुशस्त्रानिरायुधाः युयुत्सवः
विविमुर्जरसंधेनभारत २३ भक्षमात्मापरणानां वददसुः श्रियमुत्तमां स्फीतांसर्वगुणोपेतांसर्वकामसमृद्धिनीं २४ तातुदृष्ट्वा
समृद्धितेवीर्यांतस्पात्रेणमाः राजेमागीरागच्छतः कृष्णभीमधनंजयाः बलाद्गृहीत्वामात्मानिमात्माकारान्महाबलाः २५

शोरेतुमांससनालवदेष्टनकर्वीभिः मांसतालाभिर्विध्रीभिः १६ तेनचर्मणाचआनयेतियवहितेनसंबंधः १६ अथवर्णिताः अथकीर्णायासाइत्यर्थः यत्रपुरस्थीगोरे
१७ १८ चैसकवितादृष्टांचयनेननिर्वृत्तं १९ मृगंतंगीरमेवमृगवदुद्धितंभाषायांमुनराइतिप्रसिद्धं २० २१ पर्यग्रकुर्वन् ज्वलताउत्सुकेनपरितोआम्यमारोण
यजियंयमुमिवपयेग्रिहृतवतः २३ २४

विरागवसनाः विचित्रागवसनाः २७ गोवासंगोष्ठं २८ २९ कक्षाः द्वारदेशः उत्तममध्यमाधमजनावस्थितियोगः ३० ३८ स्वस्त्यक्तकुशलं राजन कुशलं निर्विघ्नं

विरागवसनाः सर्वस्वगिराणामृष्टकुरादलाः निवेशनमथाजर्मुर्जरसंधस्यधीमतः २७ गोवासंनिवर्तितः सिंहोद्वैमवतायथा शालस्तंभनि
भातिपंसेदनागुरुद्विषिताः २८ अशोभेतमहाएजवाह्वोपुद्गालिनां तानुद्विष्टाद्विष्टप्रस्थानशालस्तंभानिबोद्धतान् व्यदोरकाचमागधा
नांविस्मयः समपद्यत २९ तेततीतजनाकीर्णाः कक्षास्तिस्त्रानर्षभाः अहंकारेण राजानमुपतस्फर्गतयथाः ३० तानुपाद्यमधुपर्कहीनस
क्तितंगतान् प्रत्युत्थायजरसंधउपतस्थेयथाविधि ३१ उवाचैतानाजोत्तास्यगसंवेत्तिप्रभुः मोनमासीत्तदार्थभोमपोजनमेजप ३२
तेषांमध्येमहाबुद्धिः कस्मोवचनमब्रवीत् वक्तुं नायातिरजेटतपोनियमसम्बन्धोः ३३ अर्वाक्रिणीयासरतस्त्वयासां देवद्विष्यतः यज्ञागारेस्थापयि
त्वारजाएजगद्गतः ३४ ततोद्वैष्टेसंपातेयानोयत्रस्थितादिजाः नस्येतद्वतं राजनवभूवभुवि विष्कृतं ३५ स्वातकान्नासराणां प्राप्तानुकला
सप्तमितिजयः अण्डेरेवेनपतिः प्रत्युद्गच्छतिभारत ३६ तांस्तर्ष्वेणवेशेनदृष्ट्वासनपसत्तमः उपतस्थेजरसंधोविस्मितश्चाभवत्तदा ३७
तेतुद्वैष्टेवराजानंजरसंधंनरर्षभाः इदमूचुरमित्राः सर्वभरतसत्तम ३८ स्वस्त्यक्तकुशलं राजनितितत्रयवस्थिताः तनूपनृपशाहलपेक्षमा
णाः परस्परं ३९ तामवर्षीजरसंधस्तथापांडवयादवान् आसतामिति राजेन्द्रब्राह्मणद्वयसंहतान् ४० अथोपविष्टिषुः सर्वेवपस्तेऽ
रुपयर्षभाः संपदीतास्तु यो लक्ष्मामहाधरदवाग्रयः ४१ तानुवाचजरसंधः सप्तसंधोनराधिपः विगर्हमाणः कोऽयं वेशग्रहेवेकतान् नत्वातक
त्रताविमावहिर्मात्मानुलेपनाः ४२

यथास्मात्तथास्तिमुनरांयत्त्र्यस्तित्रिनिशिमोक्षपदं तनेत्यक्त कस्मसमक्षं मरिष्यमाणस्तत्यास्यवश्यं भावादितिभावः माजीवेत्यर्थः ३९ ४१ वहिर्मात्मानु
लेपनाः वहिः समावर्तनारिनिमित्तं विना ४२

स. २०

83

४५ वाचिवोर्यननुक्रियायां विलिङ्गस्यञ्चमल्लिङ्गमन्तर्कमेत्यर्थः ४६ अर्हणां पूजाञ्चस्मदागमेचस्मान्प्रतिआगमने ४७ ४८ स्नानकालं समर्थं वहिमीत्सत्वादिकमपि ४९

मवेतीति नृलोकेस्मिन्निदितं मम सर्वशः केषूपुष्पवंतश्च भुजैर्जाकृतलक्षणैः ४३ विभ्रतः शात्रमोजश्चाक्षरपुं प्रतिज्ञानय एवं विरगवसनावहि
मस्मानुलेपनाः सत्सवदतकेष्टयंसंराजसुशोभते ४४ चैतकस्य गिरः शृंगं भित्ता किमिदं दृष्टेना अद्वारेण प्रविशत्यनिर्भया राजकिस्त्रिपात् ४५
वदध्वं वा निषीये च ब्राह्मणस्य विशेषतः कर्म चैतद्वित्तिगस्थं किं बोधप्रशमोक्षितं ४६ एवं च नामुपास्याय कस्माच्च विविनार्हणं प्रणीता नानुगृही
तकार्प्यं किं वा स्मरागमे ४७ एवमुक्ते ततः कृष्णः प्रसुवाच महामनाः स्निग्धं गंभीरं वाचा वाक्वाक् विशारदः ४८ कृष्ण उवाच स्नातकान् ब्राह्मणा
ना जन्तु विध्यस्मात्तन् नराधिप स्नातकव्रतिनो राजन ब्राह्मणाः भूत्रिणविशः ४९ विशेषनियमाश्चैषामविशेषाश्च संसृत विशेषवांश्च सततं भूत्रि
यः श्रियमृच्छति ५० पुष्पवत्तु क्रवाश्रीश्च पुष्पवंतस्ततो वयं भूत्रियो वा दुर्वीर्यस्तन तथा वाक्वाक्वीर्यवान् ५१ प्रगल्भैश्च सतस्माद्दार्ढ्यैश्चैरेतं
सर्वीर्यं भूत्रियाणां तु वाह्यैर्ज्ञानमवशयत् तदिदं शसिचेदा जन्तु दृष्टास्पृश्यं न संशयः ५२ अद्वारेण रिपोर्गो हेंद्वारेण मुहूदो गृहान् प्रविशन्ति
नराध्वीराद्वारेणैतानि धर्मतः ५३ कार्यवंतो गृहानेत्यशत्रुतो नार्हणा वयं प्रतिगृह्णीमतेति द्विद्वि एतन्नः शाश्वतं व्रतं ५४ सभापर्वणि जगसंध
वधे जगसंध उवाच न स्मरामि कदा वैरं कृतं युष्माभिरित्युत चिंतयंश्च न पश्यामि भवतां प्रति वैकृतं १ वैकृते वा सति कथं मम ध्वं नाम नागसं
त्रागैर्वैवृतहे विप्राः सतांसमय एष हि २

त्रिपत्नेन समर्थयते विधीयते तारिना ५१ वचस्तस्मात्परीर्यतस्य ५२ ५३ अहारेणोत्तारिना चैरंशकाशयति ५४ अध्यायः बहुतंत्रप्रकारः १ कथं चरिमन्धनं ह
तरुषः तस्य वचनसमयः मर्यादा २

राम०

3

प्रसजति प्रसजयति अर्थदोषघातं आरोपयति स क्षत्रियः ह्यजिनां कष्टां गतिं श्रुत्वा तिन संशय इति योजना ३ उपहंति चात्मानं ४ ५ प्रजानां वानागसं जलस्य विपरीत
मयं वदम्य ६ वैरमूलं प्रकाशयति कुलेति ७ ८ एनोपगच्छेत् एनः पापं कर्तुं उपगच्छेत् आमुयात्संधिरार्थः १० ११ ननु ब्रह्मणो ब्राह्मणमात्मभते इत्यादिना सर्वजातो

अर्थधर्मोपघातादिमनः समुपतप्यते योनागसिपत्तजतिक्षत्रियोहिनसंशयः ३ अतोमथाचरलोकेधर्मज्ञः सम्महार्थः हजिनांगतिनामोतिस्त्रेय
सोपुपहंतिव ४ त्रैलोक्यधर्मोहिस्त्रेयवैसाधुवारिणां नान्धर्मप्रशंसंतिपेवधर्मविदो जनाः ५ तस्मैयस्थितस्मेहस्वधर्मनियतात्मनः अ
नागसः प्रजानां प्रमादादिवज्रस्य ६ कस्मत्तवाच कुलकार्यमहाबाहो कश्चिरेकः कुलोद्दहः वहतेयस्तत्रियोगाद्वयमभुघतात्त्वयि ७ त्वयाचोप
रजाराजनुक्षत्रियालोकवासिनः तरुणः क्रूरमुत्तायनमसेकिमनागसं ८ राजाराजः कथंसाधून्नुहिंस्वानपतिसत्तम तद्गजः सन्निगृह्यसंतुहायो
पजिहीर्षसि ९ अस्मांस्तरेनोगच्छेद्विहृतंवाहं दथतया वपेहिशक्ताधर्मस्तरुणधर्मवारिणाः १० मनुष्याणां समालम्भोनवदृष्टः कराचन स
कथमानुषैर्देव्यष्टुमिच्छसि शंकरं ११ सवर्णो हि सवर्णानां प्रभु संज्ञां करिष्यसि कोम एवंपथादित्वं जरासंधश्च यामतिः १२ यस्मां यस्यामवस्थायां
यथ कर्म करेति यः तस्मां तस्यामवस्थायां तत्फलं समवाप्नुयात् १३ तेत्वां ज्ञातिभ्यः करं वयमात्रां नुसारिणाः ज्ञातिवृद्धिनिमित्तार्थं विनिहंतुमि
हागताः १४ नास्ति लोके पुमाननः क्षत्रिये धिति चैव यत् मनसे सवते राजन् सुमहान् बुद्धि विप्रवः १५ को हि ज्ञानत्रभिजनन्यात्मवान्
क्षत्रियो नृप नाविशे त्वर्गमनुत्तराणां नंतरमजयं १६ स्वर्गं स्वेव समास्थाय राणयज्ञेषु दीक्षिताः जयंति क्षत्रिया लोकास्तद्दिद्विमनुजयं १७

यानां सर्वकर्मणां मनुष्याणामालम्भो देवतार्थे बधः शूषते इत्याशां वाहसवरो गहीति १२ १५ अभिजननं सजातीयं वात्सल्यं न पञ्चानन १६ १७ ॥

सर्गेतिन्नस्वेदः यशः तपोवेदोक्तं कर्मच स्वर्गयोनिः सुखहेतुः पुद्गेमसुच्यत्र्यभिचारवान् स्वर्गहेतुः वेदादीनां श्रवतादीनांति स्वर्गहेतुत्वं मास्ति पुद्गेमसुक्तनतये
सर्गः १८ एषः पुद्गेमसुः ऐंद्रः इंद्रसंबंधी वैजयंतः मासादः तस्यास्ति हेतुर्नित्यः येन लब्धेन समाहितः १९ स्वर्गमार्गहेतोः विग्रहो वैरं च स्माभिः सह यथा
तव पुण्यपातिशयान् न तथाः न्यसास्ति च त्रहेतुः क्षत्रियावमान इत्याह मागधैरिति सैमेरेव न वाहुवलेना २० २१ विषयं च सद्यं विगतः सद्यः सोढुं योग्यः सो

सर्गयोनिर्महद्गुणसर्गयोनिर्महद्गुणः स्वर्गयोनिस्तपोपुद्गेमसुक्तो अभिचारवान् १८ एषः वैजयंतो वैजयंतो गुणैर्निर्गतं समाहितः येनासुरामरितम
जगतातिशतक्रतुः १९ स्वर्गमार्गपकसमादिग्रहो वैयथा तव मागधैर्विपुलैस्सैमेर्वाहुस्वचलदर्पितः २० मावमंस्थाः पणनृजत्रति
वीर्यनरेनरे समंतेजस्वयो वै विशिष्टवानरेश्वरं २१ यावदेतदसंबुद्धं तावदेव भवेन्न व विष्णुमेतदस्माकमतो राजन् वीतिमे २२
जहितं स दृशेवमानदर्पचमागध मागधः समुत्तमासः सवलक्ष्य मक्षयं २३ दंभोद्भवः कार्त्तवीर्य उत्तरश्च हृदयः श्रेयसो ह्यवम
मेहविनेशुः सवलाः नपाः २४ युयुक्षमाणास्ततो हि न वयं ब्राह्मणा ध्रुवं शौरिश्मिह वीकेशो न वीरौ पांडवा विमौ अनयोर्मानुसे पंचक
संमोर्विद्वेतेरियं २५ तामाद्वयामहे राजन् स्थिरो युष्मत्समागध मुंचवान् पतीन्सर्वान् गच्छात्वं यमक्षयं २६ जरासंध उवाच नाजिना
न वै नरपती न ह मादृग्निकाश्च न अजितः पर्यवस्थाता कोत्र यो न मया जितः २७

दायसतत् यद्वा तव एवेतीति वलं च स्माकं विषयं सुसहं २१ २४ युयुक्षमाणास्ततो हि तत्रः त्वां युयुक्षमाणाः योगः कपटेन हेतुमिच्छतः योगो विष्णु
ध्यातिनीतिविश्वः मुमुक्षमाणा इति कपटेन पानिति शेषः ब्राह्मणा ववा इति पाठे ब्राह्मणा धमाः २५ २६ अजितः अमैरिति शेषः पर्यवस्थाता
शत्रुः २७

१२ व्यूढेन व्यूहरचनया स्थितेन ३० ३१ हंसदिभकावेव कौशिकचित्रसेनाविताहययोरिति ३३ ३४ मधुभिः पाद्वैः ३५ नहंतु इयेषेत्तत्रयः तत्र हेतुः ब्राह्मीमिति ३६

एक २
सत्रियसेनदेवादुर्धर्मकृष्णोपजीवनं विक्रमवृशमानीयकामतोयत्तमाचरेत् ३८ देवतार्थमुपाहृत्य राज्ञः कृष्णकथं भयात् अहमघविमुच्ये
यं शात्रं तमनुस्मरन् २९ सैन्येन व्यूढेनैकैकवापुनः द्वाभ्यां त्रिभिर्वीर्योत्सेहं युगपत्प्रयोगेन ३० वैशंपायन उवाच एवमुक्ता जरासंधः
सहदेवाभिषेचनं आजापयत्तदा राजायु युत्सुर्भूमिकर्मभिः ३१ सतु सेनापतिं राज्ञस्मारभतर्षभ कौशिकं चित्रसेनं च तस्मिन् युद्धे उपस्थिते
३२ ययौ त्तेनामनो राजन हंसेति दिभकेति च प्रवृत्तं संकथितं पुंसि नृलोके लोकसंक्रुते ३३ तंतु राजन विभुः सौरि राजानं वलिनां वरं स्मत्वा पु
रुषशार्दूलशार्दूलसमविक्रमं ३४ सप्तसंधोजरासंधो मुविभीमपराक्रमं नागममस्य निदिष्टमवधं मधुभिर्मृधे ३५ नात्मना जनात्मव
तां मुखे इयेष मधुसूदनः ब्राह्मीमाज्ञां पुरुषकृतं हंतुं हत्व धरां नृजः ३६ सभापर्वणि जरासंधवधे वैशंपायन उवाच ततस्तं निश्चितात्मानं
युद्धाय यदुनंदनः उवाच वाग्मी राजानं जरासंधमधोक्षजः १ कृष्ण उवाच त्रयाणां केन ते राजमोहुमुत्सहते मनः अस्मदमृतमेनेह स
क्षीमवतु कोयुधि २ एवमुक्तः स नृपतिर्षुदवन्नेमहाघुतिः जरासंधस्ततो राजा भीमसेनेन मागधः ३ आरायणे च नां मात्स्यं मंगलान्मप
राणि घृधारयन्न गदान्मुख्यानिर्वृतीर्वेदमानि च उपतस्थे जरासंधं युयुत्सुं वै पुरोहितः ४

अध्यायः ततस्तं १ आरायपुरोहित इति सार्धसंबंधः अगदान् औषधानि निर्वृतीर्वेदमानि च दुखमूर्च्छयोः काले सुखसंज्ञाकरणे २ ३ ४ ४

समनस्य संनद्धे भूय ५ १० कक्षैः रोमूलैः कक्षां प्रकोष्ठगतं रज्जुं धृतान्नौ यतः तत्र कक्षे आस्यो रं चक्रतुः वाहुमूलास्फालनेन श्रृंगद्वंधं रज्जुशेषं पयं तावितसर्थः ११

१२ चित्रहस्तादिकं हस्तस्य तिवेगेन आकुंचनप्रसारणोत्पद्यधश्चालनमुष्टीकरणानि चित्रहस्तः आदिपदात्पादस्याप्याकुंचनादि कक्षाबंधं परस्परं कक्षायां हस्तौ

कृतस्वस्य पनो राजा ब्राह्मणेन यशसिना समनस्य जरासंधः शत्रुधर्ममनुस्मरन् ५ श्रवमुच्य किरो रं स केशान् समनुगच्छ च उदतिष्ठ जरासंधो
वेत्तातिगद्वारणैवः ६ उवाच मतिमात्रा जाभीमं भीमपराक्रमः भीमयोत्सवयासाहं श्रेयसानिर्जितं वरं ७ एवमुक्ता जरासंधो भीमसेन
मरिदमः प्रसुधयौ महातेजाः शक्रं वत इवासुरः ८ ततः सम्मंत्र कृष्णेन कृतस्वस्य पनो वली भीमसेनो जरासंधमासमादयुयुत्सया ९ त
तस्तौ नरशार्दूलौ वाहुशस्त्रौ समीपतुः वीरो परमसंहृष्टावमो न जयकांक्षितौ १० कश्यपराश्रवंतु कृत्वा पाशं भिवंदनं कक्षैः कक्षां विधु
तानावाप्तो रं तत्र चक्रतुः ११ स्कंधे रोमो समाहृतानि हस्तवमुदुर्मुदुः श्रृंगमंगैः समाश्रिष्य पुनरस्फालनं विभो १२ चित्रहस्तादिकं कृ
त्वा कक्षाबंधं चक्रतुः गलगंडाभिघातेन सस्फुलिंगेन चाशनिं १३ वाहुपाशादिकं कृत्वा पाशं हतशिरा बुभो उरोहस्तं ततश्च केशां कुंभौ
पयुजतौ १४

कृत्वा बंधनं गलेति गले गंडेन भालदेशेनाभिघातस्तेन पाषाणसदृशं गत्वा तपोरभिघातेन चिस्फुलिंगोत्पत्त्याः शनिवज्रमिव सत्पुनरितसर्थः १३ वाहुपाशा
दिकं चरणापाशं आदिशुश्रूषः पादाभ्यां आहताः शिरः स्त्रापवोयाभ्यांतौ दृढप्रहरणनाडीययंतमपि वेदनावंतावितसर्थः उरोहस्तं उरसि च पेराग्रहारे शृण्णकुंभौ य
थितांगुलिभ्यां हस्ताभ्यां परशिरसः पीडनं शृण्णकुंभः १४

प्रकर्षणोपश्चादपसारणोदतरोनुकर्षति अवाङ्मुखं पातयितुं आकर्षणोऽथवाकर्षणोऽतरोविकर्षतितिर्यक् नयतीत्यर्थः आचकर्षतुः देहोविलिलितवतुः प्रहारेरिति श
 यः २८ नियुङ्गनिगृह्ययुङ्ग अनाहारं नास्ति आहरणं आहारमुपसंहारेयस्वतत् अविश्रांतं न विशेषणं श्रांतोऽन्तरोपस्मिततथा २९ न हतं तादृशप्रकारं यु

प्रकर्षणाकर्षणाभ्यामनुकर्षविकर्षणौः आवकर्षतुरमोनं जानुभिश्चावजघ्नतुः २६ ततः शब्देन महता भर्त्सयंतौ परस्परं पाषाणसंधातनिभैः
प्रहारैरभिजघ्नतुः २७ मूढोरस्कोदोर्ध्वधुजौ निपुद्गकुशलाबुभौ वाहुभिः समसज्जेताभ्यामसैः परिघोरैश्च २८ कार्तिकस्तु मासस्य प्रवृत्तं प्रथ
महनि अनाहारं दिवा रात्रिं मविश्रांतमवर्त्तत २९ तद्वर्त्तंतु त्रयोदश्यां समवेतं महात्मनोः चतुरेक्ष्यां निशायांतु निवृत्तौ प्रागधत्कृत्मात् ३० तं राजा
नंतथा क्रांते दृष्ट्वा राजन् जनार्दनः नवावभीमकर्माणां भीमसंबोधयन्निव ३१ ज्ञांतः शत्रुर्न कौन्तेय त्वम् पीडयितुं शक्नोषीत्यमानो हि कात्स्न्येन ज
ज्ञात्वा जीवितमात्मनः ३२ तस्मात्तेनैव कौन्तेय योऽनीयोजनाधिप सममेतेन युद्धं स्ववाहुभ्यां भरतर्षभ ३३ एवमुक्तः स हस्तेन पांडवः परवीर
हा जरासंधस्य तद्रूपं ज्ञात्वा चक्रे मतिं वधे ३४ ततस्तमजितं जेतुं जरासंधं हृक्कोदरः सरभं बलिनां श्रेष्ठो जग्राह कुरुनंदनः ३५ सभापर्वणि
वैशंपायन उवाच भीमसेन ततः कृष्णमुवाच यदुनंदनं बुद्धिमास्थाय विपुलां जरासंधं वधे सया १ नापंपायो मया हृत्समुक्तः स्यादनुरोधितुं
प्रागेन यदुशाहं लवदक्षेणा वाससा २ एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रतुवाच त्वं कोदरं तस्य सुरुपव्याघ्रो जरासंधं वधे सया ३

द्वे त्रयोदश्यां समवेतं त्रयोदशोपर्यंतं जातमिति शेषः तस्मात्कर्मप्राप्यनिवृत्तं निगृहीतप्रवृत्तोऽभूत् ३० संवोधयन्निवृत्तिं प्राप्य दर्शनमात्रेण शत्रुवधकालं स
चयन्निव ३१ ३२ तस्मात्तेत्या ३३ तद्वत्कालं तद्वत् ३४ संरंभकोपं ३५ अध्यायः १ अनिरोधितुं निरोद्धुं प्राणेन वलेन २ ३

५ जानुभांधनुर्षेष्टवत्संक्षिप्यविनाम ६ १० कुलहरिगह्वरि ११ भ्रातरोभोमार्जुनो बांधवाज्जरासंधवद्वान्नृपात् १२ तेहस्मरंभुजंचक्रिस्तचयः १३ १४ सो
दर्थवान्भोमयुक्तः द्वयोर्धोह्वाभ्याहस्ताभ्यांशराणां प्रक्षेपात् अभ्यासघातोपुनः पुनरुद्यतिरभ्यासः तंपरकीयं हंतुं शीलमस्य धनुर्विद्यायां परेत्कर्षजैता संहस्यः रमणीयां

यत्तैदेवंपरं सतं यत्तैमातरिखनः बलंभोमजरसंधेदश्यामुतदघैव ४ एवमुक्तस्तदाभीमोजरासंधमरिंदमः उत्क्षिप्यभ्यामयामासवलवंतं महा
बलः आर्मापिताशतगुणां जानुभांभरतर्षभ वभंजशृष्टं संक्षिप्यनिष्पिप्यविननाद्व ६ करेगृहीत्वाचराणंदेधाचक्रेमहोबलः तस्मिन्निष्पिप्यमारा
स्पण्डवस्ववर्जतः अभवत्तुमुलोनादः सर्वप्राणिमयंकरः ८ त्रिभुजगधाः सर्वेस्त्रीणांगर्भाश्चसुसुवुः भीमसेनस्यनादेनजरसंधसचैवह
९ किंतुस्याद्विमवान्भिन्नः किंतुस्त्रीर्षतेमही इतिवैमागधाजमुर्भोमसेनस्यनित्वनात् १० गृहीत्वायादयोः शत्रुपाटयामासभूतले एकं पा
टं पदाक्रमदोर्भोममं प्रगृह्य ११ गुदतः पाटयामासशाखाविवमहागजः एकपादोरुहृषणाकोरुहृष्टनासिके १२ एकवाहसिन्धूकरोशक
लेदहस्युः प्रजाः ततोराजः कुलहरिप्रसुप्तमिवतं नृपं एवौगतासुमुत्तरान्निश्चक्रमुरीरंदमाः ११ जरसंधरथं कृष्णो योजयितापताकिनं आ
रोप्यभ्रातरोवैवमोक्षयामासबांधवान् १२ तेवैरत्नभुजं कृष्णं त्वार्हाः पृथिवीश्वराः राजानश्चक्रुः साघपोक्षितामहतोभयात् १३ अक्षतः श
स्त्रसंपन्नो जिह्वाभिः सहैराजभिः रथमास्थाय तं दिव्यं निर्जगामगिरिज्यात् १४ यः सप्तोदर्यवान्नामद्वियोधः कृष्णसारथिः अभ्यासघातोसंह
शोदुर्जयः सर्वराजभिः १५ भीमार्जुनाभ्यां योधाभ्यामास्थितः कृष्णसारथिः सुसुभेरथवर्षासौ दुर्जयः सर्वधृतिभिः १६ शक्रविस्मृतिस्त्रासि
चेत्तुत्तारकामये रथेन तेन वै कृष्ण उपाह्वययौ तदा १७ तप्तवामीकरभेगा किंकिणीजालमालिनीमघनिर्घोषनादेन जैत्रेणामित्रघातिना
१८ येन शक्रोदानवानां जघान नवतीर्नव तं प्राप्य समहृष्य तं रथेनैव पुरुषर्षभाः १९

गः १५ १६ शक्रविस्मृतिश्चतुर्थे तारकामये तारकाता राहस्यतिभार्योसेव आनयत्तविनाशहेतुर्यस्मिन् आनयोरगः १७ १८ १९

२१ असंगः रथस्पर्शहीनः २२ चैतन्यः यामादिविद्वद्भूतोत्तमः २३ २४ २५ रिष्यते हिंसाते पार्थिवसंसाधनं ३०

ततः कृष्णमहाबाहुं आहूय साहितौ तदा रथस्थमागधाह्वयसमपद्यतं विस्मिताः २० हयैर्दिवैः समायुक्ता योवायुसमोजवे अधिष्ठितः समुमुने कस्मे
नातीवभात २१ असंगो देवि विदितस्तस्मिन् रथवरोधजः योजनादृशे श्रीमानिन्द्रायुधसमप्रभः २२ चितपासासकृस्मोद्यगुरुत्तमं तं सवामयात् क्ष
रोतस्मिन् तनासीधैतव्यं इवोद्यतः ३३ आदितासैर्महानादैस्तहभूतैर्ध्वजालयैः तस्मिन् रथवरेतस्योगरुत्तमान्नत्रगाशनः २४ दुर्त्रिगोक्षो
हिभूतानां तेजसाभ्यधिकं वभौ आदितश्च मध्याह्ने सहस्रकिरणवृत्तः २५ न स सज्जति हृष्टेः पशुहैश्चापि न विद्यते दिव्यो ध्वजवरो राजन हृष्टपते
चेहमानुषैः २६ तमास्याय रथोदितं पजं समनित्वनं निर्ययौ पुरुष आघ्रः पांडवाभ्यां महासुतः २७ यत्ने मेवात्तवाद्वाजावमुत्तस्माद्दृश्यः वृ
हस्पत्याक्रमेणो वप्रातो वार्हस्पत्यं २८ सनिर्योपमहाबाहुः पुंडरीकैश्चरास्ततः गिरित्रजाह्निकस्थौ समदेशे महायशः २९ तत्रैव न नागराः
सर्वे सत्कारेणाभ्युत्तदा ब्राह्मणप्रमुखा राजन विधिदृष्टेन कर्मणा ३० बंधनादिषु मुक्ताश्च राजानो मधुसूदनं पूजयामास्तु चतुश्चक्रतिश्वं
मिदं वचः ३१ नैतद्वित्रं महाबाहो त्वयि देव किनंदने भीमार्जुन वलोपेते धर्मस्य प्रतिपालनं ३३ जगत्संधर्द्धदेवोदुःखपंके निमज्जतां राज्ञां स
मभ्युद्वरं यदि दंष्ट्रतमघवै ३३ विस्मोत्तमवसन्नानां गिरिदुर्गैस्तुराहणो दिव्यामोक्षाघशोरी समासते यदुमंदन ३५ किंकुर्मे पुरुष आघ्रश
धिनः प्रणतिस्थितान् कृतमितेव तद्विद्विन् प्रैर्यद्यपि दुष्करं ३५ तामुवाच हृषीकेशः समाश्वास महामनाः युधिष्ठिरो राजसूयं कतुमाहर्तुमिच्छ
ति ३६ तस्य धर्मप्रवृत्तस्य साम्राज्यं तं चिकीर्षितः सर्वैर्भगवद्भिर्विज्ञायसाहाय्यं किंप्रतामिति ३७

३८ कृष्णान्मोक्षितेभ्यो धनग्रहणं पशो हानिकरमिति संकरात् ३९ ४१ एकत्वं सख्यं यथावयः जेष्टानुक्रमेण प्रथमं भीमेन ततः कृष्णेन ततोर्जुनेन ४३ जरासंध

नतः सुपीतमनसस्तेनृपान्पसन्नम तयेतेवाब्रुवन्सर्वे प्रतिगत्वा सतांगिरं ३८ रत्नभाजं च दाशां हवकुन्तिष्ठथिवीश्वराः कृष्णान्मोक्षितेभ्यो विंदस्ते
पातदनुकंपया ३९ जरासंधात्मजं चैव सह देवो महामनाः निर्ययो सज्जनामासः पुरस्कृतपुण्ड्रिहं ४० सनीचैः प्रणतो भूत्वा बहुस्त्वपुण्ड्रगमाः स
ह देवो नृणां देवं वासुदेवमुपस्थितः ४१ भयात्पीयतस्तस्मै कृष्णो रत्नाभयंतदा आदेस्म महाहो गिरान्निपुरुषोत्तमः ४२ अभ्यर्च्य च ततैव
जरासंधात्मजं मुदा गत्वाैकत्वं कृष्णेन पार्थाभ्यां चैव सत्कृतः ४३ विवेश राजा घृतिमान्वाहं शयपुरं पुनः अभिषिक्तो महाबाहू जरासंधिर्महात्म
भिः ४४ कृष्णस्तु स ह पार्थाभ्यां शिपापरमया युतः रत्नामादाय भूरीणि प्रययौ पुरुषर्षभ ४५ इन्द्रप्रस्थमुपागम्य पांडवाभ्यां सहास्युतः समेत
धर्मराजानं प्रीयमाणोऽभ्यभाषत ४६ दिष्ट्या भीमेन वलवान् जरासंधो निपातितः राजानो मोक्षिताश्चैव बंधनाच्च पसन्नम ४७ दिष्ट्या कुशलि
वौ चैव भीमसेनधनं जपो पुनः स्वनगरं प्राप्तावक्षतां विंतिभारत ४८ ततो युधिष्ठिरः कृष्णं प्रजपित्वा यथाहंतः भीमसेनार्जुनौ चैव प्रहृष्टः प
रिषत्सजे ४९ ततः क्षीणो जरासंधेऽन्धात् भ्यां विहितं जयं अजातशत्रुणसाद्यमुमुदेन्धातुभिः सह ५० यथावयः समागमन्धातुभिः सह पांडवः
सत्कृतप्रजपित्वा च विससर्जनराधियान् ५१ युधिष्ठिराभ्यनुजातास्तेनृपा द्रष्टुमानसाः जग्मुः स्वदेशां स्वीरितायानैरुच्चावचैस्ततः ५२ एवं पुरु
षशार्हलो महाबुद्धिर्जनार्दनः पांडवैर्घातयामास जरासंधं धर्मरितदा ५३ घातयित्वा जरासंधं बुद्धिपूर्वमरिंदमः धर्मराजमनुजांश्च पृथ्यां कृष्णां च
भारत ५४ सुभद्रां भीमसेनं च फाल्गुनं पमजौ तथा धौम्यमामं च पित्वा च प्रययौ स्वां पुरीं प्रति ५५ तेनैव रथमुख्येन मनसक्तस्त्रगाभिना ध
र्मराजविसृष्टेन दिव्येनानाद्यनुदिशः ५६ ततो युधिष्ठिरमुत्वाः पांडवा भरतर्षभ प्रदक्षिणामकुर्वत कृष्णमक्षिष्कारिणं ५७ ततो गते भ
गवति कृष्णे देवकिनंदने जयलब्धामुविपुलं राजां दत्वा भयंतदा ५८ सर्वहितं यशोभूयः कर्मणा तेन भारत क्षौपघ्नाः पांडवा राजनृपरां मो
क्षितमवर्द्धयन् ५९ तस्मिन्काले तु यद्युक्तधर्मकामार्थसंहितं तदा ज्ञाधर्मतश्चक्रे प्रजापालनकीर्तनं ६० सभापर्वणि जरासंधवधः समाप्तः

पार्थः सन्त्रियसशत्रुजयेन धनार्जनं धर्म इति शिष्टाचारेण दर्शयितुं पांडवानां दिग्विजयमुपक्रामति सत्तमिन्द्रायेः पार्थः प्राप्य धनुः श्रेष्ठमिन्द्रादिना १ पक्षो वासुदेवः

वैशंपायन उवाच पार्थः प्राप्य धनुः श्रेष्ठमस्येषु तथेषु धीः स्थं धृजं सभां चैव युधिष्ठिरमभाषत १ अर्जुन उवाच धनुः शस्त्रं शास्त्रीर्ययश्चो
भूमिर्यशोवत्सं प्राप्तमेतन्मया एज नृदुष्यापं यदनीप्सितं २ तत्र ह्यसमं ह्यस्यैकोपः स्वपारिवर्द्धनं कस्माद्धारयिष्यामिराजः सर्वोत्तमोत्तम ३ विजयाप
प्रपेसा मिदं शिंधनं रणालितां तिथावप्यमुद्वेजं च नक्षत्रे चानिर्जिते ४ वैशंपायन उवाच धनं जयवचः श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः स्निग्धगंभीरनादि
मातंगिरा प्रसभाषत ५ सस्ति वा आर्हो विप्रान् प्रपादिभरतर्षभ दुर्हेराम प्रहृष्यो यस्य दुर्दानं दनाय च ६ विजयस्ते ध्रुवं पार्थ मियं काममवाप्तु
मिदं सुतः प्रययौ पार्थः सैन्येन महता वृतः ७ अग्निदत्तेन दिव्येन ण्येनादुत कर्मणा तथैव भीमसेनोऽपि यमौ च पुरुषवर्षभो ८ सैन्याः प्र
पुः सर्वे धर्मराजेन रजिताः दिशं धनपतेरिष्टा मजयसा कशासनिः ९ भीमसेनस्तथा प्राचीं सह देवत्तदक्षिणां प्रतीचीं च कुलो एज नृदि
शं यजयता सुवित् १० स्वां देवप्रस्थं मध्यस्थं धर्मराजो युधिष्ठिरः आसीत् रमया लक्ष्म्या सुहृद्गणवृतः प्रभुः ११ इति श्रीमहाभारते शत
साहस्रां संहितायां वैष्णवसिंहासभापर्वणि

मृमिदुर्गे १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० स्वां देवप्रस्थं स्वां देवदाहेन रथापितं स्थानं ११ अध्यायः ॥

जनमेजय उवाच दिशामभिजयं ब्रह्मविस्तरेणानुकीर्तय न हितव्यामि पूर्वेषां मृगवानश्चरितं महत् १ वेशं पायन उवाच धनं जयस्व भ्यामिवि
जयं सर्वमेव मे योगपद्येन पार्थीहीनजिते पंचसुधर २ सर्वकुलिनं दविष्ये वशैश्चक्रैर्महीपतीन् धनं जयो महाबाहुर्नातिनीत्रेण कर्मणा ३ नान
नौन कालकूरोश्च कुलिनंश्च विजितससः सुमंडलं चावजितं कृतवान् सहसैनिकं ४ स तेन सहितो राजसव्यसाची परत्तपः विजिते साकं लंघ्य
पंपतिविंध्यं च पार्थिवं ५ साकलं द्यौपयासाश्च स सहोपेयुषे नृपाः अर्जुन स च सैमैस्तैर्विग्रहस्तुल्यो भवत् ६ एतानापि महेश्वासान् विजिग्ये भर
तर्षभ तैरेव सहितः सर्वैः प्राप्नोति यमुपाश्रवत् ७ तत्र राजा महानासीद्गदहो विशांपते तेनासीत्सुमहद्युद्धं पांडवस्य महात्मनः ८ स
किराते च नीचैश्च धृतः प्राप्नोति यो भवत् अमे स्वबहुभिर्पोथैः सागरानूपरासिभिः ९ ततः स दिवसानष्टो यो धपित्वा धनं जयं ग्रहसन्नव्री
रजासं ग्रामे विगतकर्म १० उपपन्नं महाबाहो त्वयि कौरव नंदन पाकशासनदयादीदीर्घमाहवशेभिनि ११ अहं सखामहेंद्रस्य शक्रा
दनवरो रणो नश्वामिव ते तात स्यात्तुं प्रमुखतो युधि १२ त्वमीक्षितं पांडवे यवूहि किं कखाणि ते यद्वक्षसि महाबाहो तत्करिष्यामि पुत्र
क १३ अर्जुन उवाच कुरुणामृषभो राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः धर्मज्ञः सप्तसंधश्च यज्ञाविपुलरक्षिणः १४ तस्य पार्थिवतामोशे करतस्मै
प्रदीयतां भवान्पितृसखा चैव मीयमाणो मयापि च ततो नात्तापयामित्वां प्रीतिर्यवमदीयतां १५ भगवन् उवाच कुंती मातर्यथामेतंतं
या राजा युधिष्ठिरः सर्वमेतत्करिष्यामि किंचामत्करवाणि ते १६ सभापर्वणि अर्जुन दिम्विजये १६

एवमु अनेनैवकारानेनैव अनुज्ञानता अनुज्ञादज्ञवता १७ सन्निपातः संघर्षः ८ १५ उत्सवसंकेतान् स्त्रीपुंसयोः परस्परप्रीतिरेवार्थसंकेतः ननुदायस्यवस्था

वैशंपायन उवाच रावमुक्तः प्रत्युवाच भगवन् धनं जयः अनेनैव कृतं सर्वं मविष्यत् अनुजानता १ तं विजित्वा महाबाहुः कुंतोऽत्रोधनं जयः प्रयया
वुज्जगंतस्मादिशं धनं दयातितां २ अंतर्गिरिचैकोते पस्तथैव च विहिं गिरिं तथैवोपगिरिचैव विजिग्ये पुरुषर्षभः ३ विजित्वा सर्वतान् सर्वांमेव
तत्र नराधिपाः तावदशे स्थापयित्वा सधनामादाय सर्वशः ४ तैरेव सहितः सर्वैरनुज्ज्वलाक्षपाद् उत्सूकवासिनं राजन् ब्रह्मन्तमुपजग्मि
वान् ५ मृदंगवरनादिनरथनेमित्तेन च हस्तिनां च निनादिनकंपयन् वसुधाधिपान् ६ ततो ब्रह्मन्तस्मिन्नेव तलेन चतुरंगिणा निष्क्रम्य नगरान्
स्माद्योधयामास फाल्गुनं ७ सुमहान् सन्निपातो भूद्वनं जय ब्रह्मन्तयोः नशशाक ब्रह्मन्तस्मिन्नेव तलेन चतुरंगिणा निष्क्रम्य नगरान्
यं पर्वतेश्वरः उपावर्तत दुर्द्विषी रत्नामादाय सर्वशः ८ सतदा जमवस्थाप्य उत्सूकसहितो ययौ सेनाविंदुमथो राजन् राजादा मुसमाक्षि
पत् ९ मोदापुरं वामदेवं सुदामानं सुसंकुलं उत्सूकानुज्ज्वलं चैव तांश्च राजः समानयत् १० तत्रस्थः पुरुषैरेव धर्म्मराजस्य शासनात् किरीटी
जितवान् देशान् देशान्मां च गुणांस्ततः ११ स देवप्रस्थमासाद्य सेनाविंदोः पुरं प्रति बलेन चतुरंगेण निवेशनं करोत्यमुः १२ स तैः परिहृतः
सर्वैर्विश्वगखं नराधिपं अभ्यगच्छन् महातेजाः पौरवं पुरुषर्षभं १३ विजित्वा हवैश्चराम्पार्वतीयान् महापुमान् जिगाय सेनया राजन् प्ररूपैरुवर
क्षितं १४ पौरवं युधिनिर्जितं दत्त्वा सर्वतवांसिनः गणानुत्सवसं केतान् जयत्स तपांश्च १५ ततः काश्मीरकाची एनश्च त्रिपान्श्च त्रिपर्व
भः अजयत्सोहितं चैव मंडलैर्दशभिः सह १६

पशूनामिवयज्ञास्तीतथः १६ मंडलैः सुदराजैः १७

८ नमभवेतन्निर्येतेतर्थाः १० १५ सुमाच्चतशोविशेषः शुभाः तस्योत्तोलिकयोरिति मेदिनीतत्तनुनिर्मितानि श्लोमाणि अजिनानि च १६ २१ अध्यायः

तत्र त्रिगिरिकल्पाधानमंशुकाख्यानहयोत्तमान् लेभे स करमसंज्ञां धर्षनगणनरा ६ उत्तरं हि विषयं तु स समासाद्य पांडवः इयेष जेतुं तं देशं
पाकशासनं नंदनः ७ तत एनं महावीर्यो महाकायामहाबलाः हारपालाः समासाद्य ह्यश्वचनमनुवन् ८ पार्थने दंष्ट्राया शकां पुरं जेतुं कथं
वन उपावर्तस्व कल्याणं पर्याप्तमिदमच्युत ९ इदं पुरं यः प्रविशेत् क्रवन् स भवेन्नरः प्रीयामहे त्वया वीर पर्याप्तो विजयस्तव १० न चात्र
किंचित्तेतद्यमर्त्तनात्र पश्यते उत्तरः कुरुवोद्यते नात्र पुष्टं प्रवर्तते ११ प्रविशेत्पिह कौंतेय नेह दक्षसि किंचन नहि मानुषदेहेन शक्यम
त्राभिवोक्षितुं १२ अथेह पुरुषया प्रकिंचिदमविकीर्यसि तत्त्वब्रह्मकारिष्यामो वचनात्तव भारत १३ ततस्तान ब्रवीद्वाजत्रर्जुनः १४
हसन्निव पार्थिवं विकीर्यो मिधर्मराजस्य धीमतः १५ न प्रवेशामिवो देशं विरुद्धं यदि मानुषैः युधिष्ठिराय यत् किंचित्कारणं
प्रदीयतां १६ ततो दिव्यानि वस्त्राणि दिव्यान्वाभरणानि च शौमाजिनानि दिव्यानि तस्मिन्नेव ददुःकरं १७ एवं स पुरुषया घोविजित
दिशमुत्तरां संग्रामान् सुवदून् कृत्वा क्षत्रियैर्दस्युभिस्तथा १८ स विनिर्जितराजस्तान् करे च विनिवेशयतु धनामादाय सर्वेभ्यो
नानि विविधानि च १९ हयांस्त्रिगिरिकल्पाधानमुकयन्ननिभानपि मशूरासहृशान् सान् सर्वान् निलरं हसः २० वृतः सुमह
ताराजवलेन चतुरंगिणा आजगाम पुनर्वाः शक्रप्रस्थं पुरे त्रसं २१ धर्मराजाय तत्पार्थो धनं सर्वसबाहनं न्यवेदयदनुज्ञात
स्तेनराजा गृहान्वयौ २२ सभापर्वणि उत्तरदिग्विजयः

एतस्मिन् १ वलचक्रणसेनासमूहेन दंशितेन सन्नद्धेन २ ३ ४ दशार्णान्देशान् निरायुधां बाहुयुद्धं ५ अधिवक्त्रे इति संबंधः जिता तस्य बलं ज्ञात्वा सेना १

वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु भीमसेनोऽपि वीर्यवान् धर्मराजमनुज्ञाप्य ययौ प्राचीं दिशं प्रीति १ महता बलवक्त्रेण पराश्रयम्
दिना हस्तम् चरन् प्रणोदयितेन प्रतापवान् २ वृत्तो भरतशार्दूलो द्विषष्टोऽपि विवर्द्धनः सगत्वा नगरार्हत्तः पंचालानां पुरं महत् ३ पंचा
लान् विविधोपायैः स्तान्त्रयामास पांडवः ततः स गंडकान् शृणो विदेहान् भरतर्षभः ४ विजित्वा तमेन कालेन दशार्णानि जयत्सुभुः तत्र द्वा
शार्णको राजा सुधर्मा लोमहर्षणं कृतवान् भीमसेनेन महद्युद्धं निरूपुधं ५ भीमसेनस्ततश्चातसकर्म महात्मनः अधिसेनापतिं चक्रे
सुधर्म्माणं महाबलं ६ ततः प्राचीं दिशं भीमो ययौ भीमपराक्रमः सैमेन महता राजकंपर्यात्रिवमेदिनीं ७ सोऽश्वमेधेऽश्वराजं नरोचमा
नं सहानुगं जिगाय समरे वीरो बलेन बलिनां वरः ८ स तं निर्जित्वा कौन्तेयो नातितीव्रेण कर्मणा पूर्वदेशं महावीर्यो विजिग्ये कुरुनंद
नः ९ ततो दक्षिणामागम्य पुलिंदनगरं महत् सुकुमारं वशे चक्रे सुमित्रं च नराधिपं १० ततस्तु धर्मराजस्पर्शासनाद्भूतर्षभः
शिमुपालं महावीर्यं मभ्यागतं न मे जय ११ वेदिराजोऽपि तच्छूलापांडवस्य चिकीर्षितं उपनिष्क्रम्य नगरात्प्रत्याग्रासरंतप १२ तौ स
मे समहा राजकुलवेदिष्वपौतदा उभयो एतमुकुलयोः कौशल्यं पर्यपृच्छतां १३ ततो निवेद्य तद्ग्राहूँ वेदिराजो विशांपते उवाच भीमं प्र
हसन् किमिदं पुरुषेण १४ तस्मै भीमस्तदा च त्वौ धर्मराजचिकीर्षितं सूचतं प्रतिगृह्येव तथा चक्रे नराधिपः १५ ततो भीमस्तत्र राज
नुपित्वा त्रिदशः क्षयाः सत्कृतः शिशुपालेन ययौ सवलवाहनः १६ सभापर्वणि भीमदिग्विजये

संतस्मैदन्नानित्यर्थः अधिसेनापतिसेनापतिष्वधिकमुत्पन्नचक्रैदिति वार्थः ६ १२ वृषोऽथैष्टौ १३ १४ त्रिदशः अधिकादशत्रयोदश १६ अध्यायः

ननः १५ सुस्नाः एठाः मागधानमधाह्लौ करंप्रयच्छतेतुक्तवान् पूर्वमेवप्रकांतत्वात् १६ १७ १८

वैशंपायन उवाच ततः कुमारविषये श्रेणिमंतमथाजयत् कोशलाधिपतिं चैव बृहद्वलमरिंदमः १ अथोऽध्यायांतु धर्मज्ञो दीर्घयज्ञं महावलं च
जयत् पांडवश्चेष्टेनातितीव्रेण कर्मणा २ ततो गोपालकश्च सोतरेण पिकोशलान् मल्लानामधिपं चैव पार्थिवं चाजयत् ३ ततो हि
मवतः पार्थिवमभ्येक्ष्य जलोद्भवं सर्वमलेन कालेन देशं च केवशं वली ४ एवं बहुविधान् देशान् विजिजे भरतर्षभः भस्त्रामभितोजिगे
श्रुतिमंतं च पर्वतं ५ यां डवः सुमहावीर्यो वलेन वलिनां वः सकाशिराजं तमरे सुबाहुमनिर्वर्तिनं ६ वशे च केवशं महाबाहुर्भीमो भीम
पराक्रमः ततः स्वपार्श्वेन भितस्तथा राजपतिक्रमं ७ युधमानं वलात्संख्ये विजिगेषा डवर्षभः ततो मत्स्यान् महातेजामलदां च
महावलान् ८ अनघान् भणंश्चैव पशुभूमिं च सर्वशः निघ्नत् च महाबाहुर्मदधारं महोदरं ९ सोऽपदेशं विनिर्जितप्रयपावुत्
रामुखः वत्सभूमिं च कौंतेयो विजिगेष्वत्तवान् वलात् १० भगीरथमधिपं चैव निषादाधिपतिं तथा विजिगेषु भूमिपालांश्च मरिणाम् तत्र
मुखान् बहून् ११ ततो दक्षिणामल्लान् च भोगवंतं च पर्वतं तरे सैवाजयद्द्रोमो नातितीव्रेण कर्मणा १२ शर्मकाश्चर्मकांश्चैव यजय
त्साल्वं सर्वकं वैदेहकं च राजानं जनकं जगतीपतिं १३ विजिगेषु पुरुषांश्चेष्टेनातितीव्रेण कर्मणा शकांश्च वर्षवांश्चैव अजयत् छंदर्ष
कं १४ वैदेहस्य सुकोमेय इन्द्रपर्वतमंतिकात् किरातानामधिपतीं न जयत्सत्तपांडवः १५ ततः सुत्यान् प्रसुतांश्च सप्तशानपिवीर्य
वान् विजितपुषिकौंतेयो मागधानभ्याहूली १६ दंडं च दंडधारं च विजितशथिवीपतीन् तैरेव सहितः सर्वैर्गीरिजमुपाद्रवन् १७
जरासंधिं सालपिताकरं च विनिवेश्य ह तैरेव सहितः सर्वैः कार्णमभ्यद्रवहूली १८

सकंपयन्निवमहोवलेनचतुरंगिणापुयुधेपांडवश्रेष्ठः कर्णेनामित्रघातिना १९ सकर्णयुधिनिर्जितवशेकृत्वावभारत ततोविजिणे
वलवानराजः पर्वतवासिनः २० अथमोदागिरौचैवराजानंवलवतरं पांडवोवाहुवोप्येगानिजघानमहामृधे २१ ततःपुंड्राधिपंवे
रंवासुदेवंमहावलं कौशिकोकच्छनिलपंराजानंचमहोजसं २२ उभौवलभृतौवोरावुभौतोव्रपराक्रमौ निर्जिमाजोमहाराजवंग
राजमुपादवत् २३ समुद्रसेनंनिर्जितचंद्रसेनंचपार्थिवं ताम्रलिप्तंचराजानंकर्वराधिपतिंतथा २४ सुहृन्नामधिपंचैवयेच
सागरवासिनः सर्वान्स्नेच्छागणान्चैवविजिगेभरतर्षभः २५ एवंवदुविधान्देशान्विजितपवनात्मजः वसुतेभ्यउदयादा
यतौहिसयगमद्वली २६ ससर्वान्स्नेच्छनपतीन्सागरानूपवासिनः करमाह्यामामासत्त्रानिविविधानिच २७ चंद्रनागुरुच
त्वारिणामणिमौक्तिककंवलेकांचनंरजतंचैवविदुमंचमहाधनं २८ तेकीरोशतसंख्येनकौंतेयमहतातरा अभ्यवर्षन्महात्मानं
धनवर्षेणपांडवं २९ इन्द्रप्रस्थमुपागम्यभोमोभोमपराक्रमः निवेद्यामासतदाधर्मराजापतद्वनं ३० सभापर्वणिभोमदिग्विज
यः वैशंपायनउवाच तथैवसहदेवोपिधर्मराजेनश्रुतः महत्सासेनयाराजन्मययौदक्षिरांगंदिशं १ समुद्रसेनाकात्तेमैन
पूर्वमेवाजयत्पुः मत्स्यराजंचकौर्योवशेचक्रेवलाद्वली २

३६ छंदतः इच्छातः अनतिग्राह्याः असंतं सुग्रहाः नवभूषः सर्वासां अग्निना परिगृहीतत्वात् ३७ अप्रतिवारो ग्रातिकूलेन द्वाणां वाराणं कर्तुं शक्तः कश्चिद्विष्यती

नतः प्रभृतिर्येके चिदज्ञानाज्ञां पुरीं नृपाः जिगीषन्ति वलादाजन्ते ददन्ते स्म वदन्ति ३८ तस्यां पुरीं तदा वैवर्मा हि प्रसां कुरुद्वहः वभूवुः नतिग्राह्याः
योषितः छंदतः किल ३९ एवमग्निर्वरं प्रातस्त्रीणामप्रतिवारो लीरणपत्नवना र्यो हियथेष्टं विवरं सुत ३८ वर्जयंति च राजानस्तसुरं भ
तर्षभ भयादग्नेर्महाराजतदा प्रभृति सर्वदा ३९ सहदेवस्तु धर्मात्मा सैमं दृष्ट्वा भयार्दितं पीतमग्निना राजनूनाकं पतपथाचलः उपसृष्ट
मुचिर्भूता सोमवीत्मा वकंततः ४० सहदेव उवाच तदर्थोयं समांभः कस्मवर्त्मन्मोक्तते सुखं तमसि देवानां यज्ञस्तमसि पावक ४१ पावना
सावकश्चासि वरुणा ह्यवाहनः वेदास्त्वर्थे जातो वेजात वेदास्ततो ह्यसि चित्रभातः सुरेशश्च नलस्तं विभावसो स्वर्गद्वारं स्पृशश्चासि हुता
शो हलनः शिखी ४३ वैश्वानरं त्वं पिंगेशः स्रवं गोभूरितेजसः कुमारस्तु भगवानुत्तमो हिरण्यकृत ४४ अग्निरेहानुमेतेजो वायुः प्रा
ण इहानुमे पृथिवी वलमादध्यास्त्रिंवापो दिशंतु मे ४५ अपां गर्भमहास्तं जातवेदः सुरेश्वर देवानामुत्तमं त्वं स तेन विपुनीहिमां ४६ अ
पिभिर्ब्राह्मणैश्चैवैवतैरसुरैरेण नितं मुहुतयज्ञेषु स तेन विपुनीहिनां ४७ धूमकेतुः शिखी च तं पापं हानिस्तं भवः सर्वमाणि पुनितस्यः
स तेन विपुनीहिमां ४८ एवं कृतोसि भगवन् प्रीतेन मुचिनामया तुष्टिं पुष्टिं च तं वैवर्मा तं चायेपयस्मै ४९ वैशंपायन उवाच इत्थं वं
चमायेपं पठन् यो जुहुयादिभुं अहिमान्न ततं दातः सर्वपापैः प्रमुच्यते ५० सहदेव उवाच यज्ञविघ्नमिदं कर्तुं नार्हस्त्वं ह्यवाहनः एवमुक्त्वा
तुमादेयः कुशैरास्तीर्य मेदिनीं ५१ विधिवत्सुतपथाग्रं पावकं वत्सुपाविशत् प्रमुखेन स सैन्यस्य भीतो हि ग्रस्य भारत ५२ न चैनमसंगा

हृदिर्वेला मिषमहोदधिः तमुपेत्य शनैर्वह्निरुवाच कुरुनंदनं ५३
तिवर्तन् देवाहस्तौ रणपति भर्तुर्मसवाशरोप्रविश्याग्निरेवास्माकं भोगं करोतीति निश्चयारित्यर्थः ३८ ४८ तुष्टिं च तं पुष्टिं प्रीतिं सुखं ४९ आग्नेयमंत्रं श्लोकं च यमं चार्चकं
जुहुयात्मापसादिना स्वाहानेन वै होमं कुर्यात् ५० ५३

५० अतः गत एनं च त्रिकम्पत्तैर्नन्दराहेत्यर्थः ५० ५१ ५२ ५३ ५४

सहदेवं नृणां देवं सांलपूर्वमिदं वचः उज्जिशेति श्वकौर्याजिज्ञासेयं कृतामया वेदिसर्वमभिप्रायंतवधर्ममुत्तम ५४ मया तु रक्षितयेयं पुरीभारतसत्तम या
वृक्षो हिमीलसकुलेवंशधरा इति ५५ ईशितं तु कीर्यामिमनसस्तव पांडव ततः उत्थाय दृष्ट्वा त्मा प्राजतिः शिरसानतः पूजयामासमादेयः पावकं भर्
तवम् ५६ पावके विनिवृत्ते तु नीलोत्तमा मया तदा पावकस्मात्तया चैव मर्चयामास पार्थिवः ५७ सत्कारेणानरया घंसहदेवं पुधांपतिं प्रतिश्रुवतां राजा क
रेव विनिवेश ५८ माद्री सुतस्ततः प्राणाद्विजयोदक्षिणां दिशं चैपुरं सुवशे कृत्वा राजानमिमितौजसं ६० निजग्राहमहाबाहुस्तस्मात्पौरवेन्द्वरं आक
ति कौशिकाचार्यपतेन महता ततः ६१ वशे च केमहाबाहुः सुगृह्यधिपतिं तदा सुगृह्यविषयस्य श्रेष्ठे यामास रुक्मिणी ६२ राज्ञे भोजकरस्याय महामात्रा
यधीमते नोपकायमधर्मात्मा साक्षाद्दिदृशत्वाय वै ६३ सत्वास्पतिजग्राहसुतः शासनं तदा प्रीतिपूर्वमहा राजा मुदेव मवेक्ष ६४ ततः सर
त्वात्मा रायपुनः प्राप्य पुधांपतिः ततः सूर्योक्तं चैव तालाकरमथापि च ६५ वशे च केमहातेजा देउकांश्च महाबलः सागरद्वीपवासांश्च नृपतीन्
स्नेह्यो निजान् ६६ निषादासु रुवासांश्च कर्णप्रावरणानपि येच कालमुखानामनराश्रयानपि ६७ कृत्स्नकोत्तगिरिचैव सुरभीपटनं त
था द्वीपं ताघाद्वयचैव यर्वत एव कंतया ६८ तिमिगितं च सनपं वशे कृत्वा महामतिः एकपादांश्च पुरुषान् केरलान् वनवासिनः ६९ न
गरोत्तं जयंती च पाषंडं करहाटकं दूतैरेव वशे च केकरं चैवानरापयत् ७० पांडव्याश्च विजंश्चैव सहितांश्चोदकेरलैः श्रद्धांस्तालवनांश्चैव
कालिगानुष्करिणिकान् ७१ आरवीचपुरीरम्यां च वनानां पुरंतथा दूतैरेव वशे च केकरं चैवानरापयत् ७२ ततः कक्षगतो धीमान्
तान्मादवतो सुतः प्रेषयामास राजेन्द्रपौलस्त्याय महामने ७३ विभीषणाय धर्मात्मा प्रीतिपूर्वमिदं वचः सत्वास्पतिजग्राहशासनं प्रीति
र्वकं तव कालकृतं धीमान्मम मनसप्रभुः ७४

अध्यायः नकुल ३ रोहीतकंगिरिमत्तमप्रसन्नैः क्षत्रियैः ५ १५ १६ रांगुटमेदनं १५

ततः संप्रेषयामास रत्नानि विविधानि च चंदनागुरुकाष्ठीनिदिश्यान्माधरानि च वासांसि च महाह्रीणि मणीश्चैव महाधनान् मवर्त्तत ततो धीमान् सह
देवः प्रतापवान् ७६ एवं निर्जित्य तस्मात्सत्वेन विजयेन च काराभ्या र्थि वान् कृत्वा पत्तागच्छद रिंदमः ७७ धर्मराजा यतस्सर्वं निवेद्य भरतर्षभ कृ
तकर्मा सुखं राजन्नुवासे जनमेजय ७८ इति सभा पर्वणि सहदेवदिग्विजयः वैशंपायन उवाच नकुलस्तनुवश्यामि कर्माणि विजयंतया वा
सुदेव जिता माशां यथा सावजयत्सुभुः १ निर्णयात्वां डव प्रस्थात्वा तीक्ष्णमभितो दिशं उद्दिश्य मतिमान्मायात्महत्यासेनया सह २ सिंहनादेन
महता योधानां गजैर्जितेन च रथनेमिनिनादैश्च कंययन् सुधामिमां ३ ततो बहुधनं रम्यं गवाक्ष्यं धनधान्यं च कार्तिकेयस्य दयितं रोहीतकमु
पाद्रवत् ४ तत्र युद्धं महासीसूरैर्मत्तमप्रसन्नैः मत्तभूमिं सकात्स्त्रेन तथैव बहुधा मकं ५ शैशेषकं महत्स्यं च वशे च केन हाद्युतिः आक्रो
शं चैव राजर्षितेन युद्धमभून्महत् ६ तान् दशगणान् सज्जित्वा च प्रतस्थे पांडुनंदनः शिवोऽस्त्रिगर्जनं वृष्टान्मालवान् च कर्पूरान् ७ तथान
ध्रमकेयांश्च वारधानां नृदिजानथ पुनश्च प्रीट्वाथ पुष्कररागपवासिनः ८ गणानुत्सवसंकेतान् व्यजयत्सुतपर्वभः सिंधुकुलाश्रिता ये च
ग्रामणीयामहावलाः ९ शूराभोरगणाश्चैव ये चाश्रितसस्वतीम् वर्त्तयन्ति च ये मत्स्यैर्ष्यं च पर्वतवासिनः १० कृत्स्नं पंचनदं चैव तथैवाम
रपर्वतं उत्तरमोतिपंचैव तथा दिव्यकटपुरं ११ द्वारपालं च तस्मावशे च केन हाद्युतिः रामानुहारहूणांश्च प्रतीक्षाश्चैव ये नृपाः १२
तान् सर्वांश्च वशे च केशसनादेव पांडवः तत्रस्थः प्रेषयामास वासुदेवाय भारत १३ सचास्पगतभीराजन् प्रतिजग्राह शासनं ततः शा
कलमभ्येत्य मद्राणां पुटमेदनं १४ मातुलं प्रीतिपूर्वराशसं च केचन शोचन्ती सतेन सत्कृतो राजा सत्कारहो विशंपते १५

१० करभाराणां उष्ट्राणां १८ २० दिग्विजयः समाप्तः रक्षणात् शत्रूणां दस्यूनां १ वलीनां करणानि कामयथेष्टं वर्धयतीति निकामवर्षी स्कीतः समृद्धः २ सुषुप्तताः स्वस्य परेषां च हितावहाः ननु कूरः राजकर्मणः राजः पुराणात् ३ दस्युभ्यः चोरेभ्यः ववकेभ्यः धूर्तैर्भ्यः राज्ञो राजवत्स्य भतीवामृषागिरोवानाश्च्यंत सर्वे पिसत्सवादिनः राजवदित

१८१

स्तानिभूरीपादायसंप्रतस्थेयुधांपतिः ततः सागरकुक्षिस्थान्मेघान्मरुदाहणात् १६ पर्वतान्पूर्वरांश्चैवकिरातान्प्रयवतान्कान् त
तोरात्रासुपादायवशेकृत्वाचपार्थिवात् नवर्त्तनकुरुश्रेष्ठानकुलस्त्रिजगामिवित् १७ करभारोत्सहस्राणिकोयंतस्यमहात्मनः जुहुर्दशमहारा
जकृच्छादिवमहाधनं १८ इन्द्रप्रस्थगतंवीरमभ्येतसयुधिष्ठिरं ततोमाद्रीसुतः श्रीमानुधनंतस्मेभवेदयत् १९ एवंविजितनकुलोदिशंव
तुरापालितां प्रतीचीवासुदेवेननिर्जितांभरतवर्भ २० इतिसभापर्वणिराजस्येदिम्विजयः समाप्तः वैशंपायनउवाच रक्षणाध
र्मराजसप्तसप्तवारियात्ननात् शत्रूणांक्षयणाच्चैवसुकर्म्मनिरताःप्रजाः १ वलीनांसंमयादानात्धर्मतश्चानुशासनात् निकामवर्षी
पुत्रैः स्फीतोजनपदोभवत् २ सर्वारंभाःसुहृताः गोरक्षाकर्षणंवाणिकु विशेषात्सर्वमेवैतत्संजतेराजकर्मणा ३ दसुभ्योवंचके
भ्योवाराजमतिपरस्परं राजवत्प्रभतश्चैवनाश्रयंतमृषागिरः ४ अचपंचातिवर्षंवर्षाधियारकमूर्च्छनं सर्वमेतत्तरानासीद्धर्मनिसेप्रधि
ष्ठिरे ५ प्रियंकर्तुमुपस्थातुंवलिकर्म्मस्वभावजं अभिहर्तुंनृपाजगमुनीनैः कार्यैः कथंचन ६ धर्मैर्द्विनागमैस्तस्यवष्टुधेनिचयो
महान् कर्तुंयस्यनशकोतक्षयोवर्षशतैरपि ७ त्वकोष्टस्यपरीमारांकोषस्यचमहोपतिः विज्ञापराजाकौतंयोयज्ञायैवमनो
दधे ८ सुहृदश्चैवयेसर्वेष्टयस्सहिताब्रुवन् यज्ञकालस्तवविभोक्रियतामत्रस्तांप्रतं ९

यः हस्वोऽपि परस्परं न संयंति नाप्यन्यामेवं च मन्त्र एते जातिनः सलात्रपिनतत्कर्म कुर्वन्तौ तस्य ४ मूर्द्धनं प्रदीपनं ५ जग्मुः एतानं प्रतीतिशे
षः नामैः त्रिगोषादिभिः ६ निचयो भांजगारं ७ कोशाधनं कोष्ठं सुधायादि तपोः परीक्षा ८ ९

५२ रुक्मस्यकाचनस्य शयनानां नृत्तिकादिस्तहितानां नानात्मनां ५३ ५६ अध्यायः सगता ४

ततस्तेन पथाकालं कुंतो पुत्रं युधिष्ठिरं दीक्षया च क्रिरेव पाराजसूयाय भारत ४४ दीक्षितः स तु धर्मात्मा धर्मराजो युधिष्ठिरः जगाम यज्ञायत
नं दृष्टो विप्रैः सहस्रशः ४५ आत्माभिर्ज्ञातिभिश्चैव सुहृद्भिः सन्निवैः सह भुवि ये च मनुष्ये देवानां देशसमागतैः ४६ अमासैश्च नरैश्चैव धर्मो वि
ग्रहवानिव आजगमुर्ग्रीष्मणालत्रविषयेभ्यस्ततस्ततः ४७ सर्वविद्यासु निस्माता वेदवेदांगपाणाः तेषामावसथांश्च कुर्ध्वधर्मराजस्य शासनात्
४८ वदन्नाच्छादनैर्युक्ता नगराणां पृथक् पृथक् सर्वर्तुगुणसंपन्नान् शिल्पिनो य सहस्रशः ४९ तेषु ते सवसत्रा जन्वा ह्यणाभूरास्तुताः
कथं यतः कथावद्धीः पश्यंतो न दर्शनं कान् ५० भुजसां चैव विषाणां च दन्तां च महोत्सवः अनिशंभूयते तत्र सुरितानां महात्मनां ५१ दीयतां दीयता
मेषां भुजसां भुजनामिति एवं चकाराः संजत्याः श्रूयन्ते स्मात्र निमग्नः ५२ गवां शतसहस्राणि शयनानां च भारत रुक्मस्ये पवितां चैव धर्मराजः
पृथक् ददौ ५३ आचरन्तैव यज्ञः स पांडवस्य महात्मनः पृथिव्या मेकवीरस्य शक्रसेव विविष्टये ५४ न नो युधिष्ठिरो राजा त्रेययामास पाण्डवे
न कुलं हास्तिनपुरं भीष्माय पुरुषर्षभ ५५ द्रोणाय धृतराष्ट्राय विदुराय कृपाय च आहूणां चैव सर्वेषां ये नुरक्ता युधिष्ठिरे ५६ सभाय वैरिणि
राजसूये वैशंपायन उवाच सगता हास्तिनपुरं न कुलः समितिर्जयः भीष्ममामंत्रयां च केधृत एषू च पांडवः १ सत्कृत्यामंत्रितास्तेन च
चार्ष्ण्यमुखास्ततः प्रययुः प्रीतमनसो यज्ञं ब्रह्मपुरः सराः २ संक्रुतधर्मराजस्य यज्ञं विदत्तदा अने च शतशः कुरुक्षेत्रेर्मनोभिर्भरत
र्षभ ३ द्रष्टुकामाः सभां चैव धर्मराजं च पांडवं दिग्भ्यः सर्वे समापेनुः क्षत्रियास्तत्र भारत ४

सभा ०

五

पितामहं १ २ प्रणयंतु प्रकर्षणमेषः प्राणयंतु अभिर्भविताः प्रार्थिताः संतः ३ ४ हिरण्यसकांचनस्य सुवर्णस्य शोभनवर्णस्य ५ स्वामिवत्सो यवदिनर्थः ८
अर्हणानि उपायनानि ८ सर्वलोकसमाहृतः सर्वैः उपायनप्रदं लोकैः समाहृतः वेष्टितपि प्रीयुः प्रीणापितुमिच्छुः १० १२ हविमानाग्रेः शुभागतानां देवानां विमा

वैशंपायन उवाच ॥ पितामहं गुप्तैव प्रसुप्तं युधिष्ठिरः ॥ अभिवाद्य ततो राजत्रिरं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ भोष्मं शोणं कृपं क्षौणं दुर्योधन विविंशती ॥ अस्मि
न यज्ञे भवंतो मामनुगच्छन्तु सर्वशः ॥ २ ॥ इदं वः सुमहद्वैयदित्वास्ति धनं मम ॥ अणयन्तु भवंतो मां यथेष्टमभिर्मंत्रिताः ॥ ३ ॥ एवमुक्ता स तान् सर्वोक्षि
तः पाण्डवाग्रजः ॥ युयोजस्य या योगमधिकारेषु न तां ॥ ४ ॥ भक्षभोजाधिकारेषु दुःशासनमयोजयत् ॥ परिग्रहे ब्राह्मणानामश्वत्थामानमुक्तवान् ॥
५ ॥ राजांस्तु प्रतिपूजार्थं संजयं संमयोजयत् ॥ कृताकृतपरिज्ञाने भोष्मं शोणं महामती ॥ ६ ॥ हिरण्यसुवर्णस्पर्शानां चान्वेषणं ॥ दक्षिणानां च वै
दाने कृपं राजानमयोजयत् ॥ ७ ॥ तथा मानुषपुत्रपुत्राणां स्तस्मिंस्तस्मिन्मयोजयत् ॥ वादिको धृतराष्ट्रस्य च सोमदत्तोजयद्वयः ॥ नकुलेन समानीताः
स्वामिवत्तत्रैर्मिरे ॥ ८ ॥ क्षताय यकारस्तासीद्दिदुरः सर्वधर्मे वित् ॥ दुर्योधनस्त्वर्हणानि प्रतिजग्राह सर्वशः ॥ ९ ॥ वरुणश्चालने कृत्वा ब्राह्मणा
नां स्वयं सभूत् ॥ सर्वलोकसमावृत्तः पिप्रीषुः फलमुत्तमं ॥ १० ॥ इष्टुकामः सभां चैव धर्मराजं पुधिष्ठिरं ॥ न कश्चिदाहरन् व्रतसहस्रावरमर्हणं ॥ ११ ॥
रत्नैश्च बहुभित्तवर्ध्मराजमवर्हयत् ॥ कथन्तु मम कौरव्यो रत्नदानैः समाश्रुयात् ॥ १२ ॥ यज्ञमित्ते वराजानः स र्द्धमाना ददुर्द्वेनं ॥ भवनेः स विमाना यैः
सोदकैर्वलसंघैः ॥ १३ ॥ लोकराजविमानैश्च ब्राह्मणावसथैः सह ॥ कृतैरेव सथैर्दिव्यैर्विमानप्रतिमैस्तथा ॥ १४ ॥ चिचिचैरक्षवद्विचक्रध्वा
परमयायुतैः ॥ राजभिश्च स मावृत्तैर्गीवैश्चीसमृद्धिभिः ॥ अशोभत स दाराजनकोन्तेयसमहात्मनः ॥ १५ ॥

नैसर्गिकानि संलग्नानि च ग्रामाणि उपरि भागेषां तैः १३ लोकराजविमानैः उग्रदिलोकपालविमानैः लोकराजः स्वर्गोद्यानव्रतैर्विमानैः स्वर्गिणामप्याश्चर्यकरेभ्यः
यज्ञद्वयैः १४ कौन्तेयस्य यज्ञद्वयशेषः १५

रास०

3

अद्यानुवहणं देवमिमांसेरध्यायशेषसतासयं सर्वोपसंभूतं यजुर्मयं षडग्निना षड् अग्नयः आरंभणीयः क्षत्रधृतिः क्षुष्टिः द्विगत्रः दशयेयः इति १६ स्तोत्रपहारसंपन्न इत्यत्र
 सत्रपहारकर्मण इति शठे रक्षसां नाशे साधुनां कर्मणा युक्तः १६ १७ इडा कर्मसिद्धिः इन्द्रोऽग्निहविः प्रतियत्तिकर्म मंत्रशिक्षाविशारदेः मंत्रेषु शिक्षायां हस्तक्रियायां च
 विशारदेऽर्चिर्निमित्तः १८ १९ सभापर्वणि राजसूये ध्यायः तमाभिवेचनीये च ब्राह्मणराजभिः सह सादिकाशिशुपालवधां तादृशा आपीनाना विधुमतभेदोपमा सपूर्वकं
 कृत्स्नशिशुपालरूपकेण ब्रह्मणि जीवस्य महाकाशमहाकाशमायेन लयं दर्शयति तत्र कथापक्षे प्रसक्तैव लभ्यते सः अध्यात्मपक्षे तु परे सत्तिलमत्तया तत्तदुक्तं

समूहः १

अद्यानुवहणं देवमिमांसेरध्यायशेषसतासयं सर्वोपसंभूतं यजुर्मयं षडग्निना षड् अग्नयः आरंभणीयः क्षत्रधृतिः क्षुष्टिः द्विगत्रः दशयेयः इति १६ स्तोत्रपहारसंपन्न इत्यत्र
 न संवृतः स्तोत्रपहारसंपन्नो बभूव स समागमः १७ इडा जहो मादुतिभिर्मंत्रशिक्षाविशारदेः तस्मिन् हितं तत्पुं देवास्तते यज्ञे महर्षिभिः १८
 यथा देवास्तथा विशारदक्षिणा ब्रह्महर्षिभिः तत्पुः सर्ववर्णाश्च तस्मिन् जेमुदाविताः १९ इति सभापर्वणि वैशंपायन उवाच तेतोभिवेचनीये
 द्विजास्मणाराजभिः सह अंतर्वेदीं प्रविशन्तुः सत्कारार्हो महर्षयः १ नारदपुत्रो ब्राह्मणस्य मंत्रवैद्यां महात्मनः सभासनाः सुसुभिरे सह राज
 षिभिस्तदा २ समेता ब्रह्मभवेन देवादेव यथा कर्मांतरमुपासन्नो जज्ञसुरमितौ जसः ३ इदमेवं न चाप्येवमेव न चान्यथा प्रत्यु
 र्वहवस्तत्र वितं डां वादिनो द्विजाः ४ कृशानर्थोस्ततः केचिदकृशास्तत्र कुर्वते अकृशाश्च कृशाश्च कुर्वन्ते तुभिः शास्त्रनिश्चयेः ५ अर्थमेवा
 विनः केचिदनुमानैः प्रहीरतं विविक्षिषुर्न्यायेनानभोगतमिवापिषं ६ केचिदहमर्थकुशलाः केचित्तत्र महाव्रताः रेभिरेकथयंतस्म
 वं भाष्यविदां वरः ७

स्वयमितितदेव प्रकाशयते १२ अभिवेचनीये राजसूयांगभूते सोमयागविशेषे कर्मांतरं मध्ये मध्ये कर्मविरामकालं उपासंतः उपगच्छंतः प्रा
 पुवंतः असगता विसंभूतं कर्म छिद्रं प्राप्य जलमकथां च कुरिन्त्यः अमितौ जसः बहुव्रतिभावंतः ३ एवमेतदितिसप्तपक्षस्थापनं न चाप्येवमिति परपक्षहपरां एव प्रति
 वादिपक्षेपि बहुव्रत्तसामान्याः वितं डां स्वपक्षपरपक्षस्थापनाहीनां कथां ४ कृशान् पुक्तिशैर्वत्सात् अकृशान् पुक्तिवाचसात् तत्र विपरोत्तं कुर्वन्ति हेतुभिर्नानाविधैस्तर्कैः
 ५ ६ तत्रेति परे कस्य हपरो एवाहताः ननु शास्त्रतत्वे इति भावः ७

१० अथविंतां समापेदेदमादिस्तथोसवहुमानतश्मंतोयंथः नारदस्यर्षीपरानुसंधानाक्षत्रक्षयसातः परंपक्रमोजातइतिचिंतावित्तयथास्मृतिर्वाः शवतरणात्माकृत्रस
सभायंनिश्चितसम्भारहरणास्माभूदिसर्थः श्वेक्षत्रियजातौजातः आधिभूतः १४ १५ नारपरास्मैवशंभुतंचतुर्वक्रापरपर्यायंभूतभावनतंचेतिपुक्तं एकस्मैवत्रिमूर्ति
धारितान् यदुभयेयदुग्हे १६ १७ महद्भूतंमहाविष्णुः स्वयंभूः अस्मदादिवच्छरोरव्ययाश्रयत्वेनापिभवन्नंसहतेदमर्थः आरास्पतिआच्छेत्तुमिच्छति पुनरितिअसकृदे

सर्वदिग्दसंपन्नैर्देवद्विजमहर्षिभिः अवभासेसमाकीर्णानश्नेवर्षावायता ८ नतस्मांसन्निधौभूदः कश्चिदासीन्नवावती अतर्वेद्यांतरा राजन्
युधिष्ठिरं नवेशने ९ तांतुलश्मीवतो लश्मींतरापज्ञविधानजं तुतोषनादः पश्यन्धर्मराजसधीमतः १० अथविंतांसमापेदे समुनिर्मनुजाधिप
नारदस्तदा पश्यन् सर्वभूतसमागमं ११ सस्मावप्रावृत्तांकथांतापुरुषर्षभ अंशावतरणोयोसौ ब्रह्मणो भवने भवत् १२ देवानां संगमे तत्तुविंता
यकुरुनेदं नारदः पुंरीकाक्षं सस्मा मनसा हरिं १३ साक्षात्त विबुधारिघ्नः शत्रे नारायणो विभुः प्रतिज्ञां पालयंश्चेमां जातः प्रपूरं जयः १४
संदिदेश पुरा योसौ विबुधान् भूतकृत्स्वयं अमोममभिनिघ्नतः पुनर्लोकानवाप्स्यथ १५ इति नारायणः शंभुर्भगवान् जगतः प्रभुः आदिश्य
विबुधान् सर्वान् जायत यदुक्षेपे १६ क्षितां वधकृत्स्मीनां वंशवंशभृतां वरः परया मुमुक्षुर्भगवन् क्षत्राणामिवोदुराट् १७ यस्माद्बुधं तं सेंद्राः सु
राः सर्वे उपासते सोयं मानुषवत्त्रामहिरास्तेरि मर्दनः १८ अहो वत महद्भूतं स्वपं धूर्यदिदं स्वयं आरासति पुनः शत्रुमेवं वलसमन्वितं १९ इते तां न
रदंश्चिंतां चिंतयामास धर्मवित् हरिं नारायणं ज्ञात्वा यज्ञैरिजं तमोश्वरं २० तस्मिन् धर्मविंदां श्रेष्ठे धर्मराजसधीमतः महाध्वरे महाबुद्धिस्तस्यास
बद्धमानतः २१ ततो भीष्मो ब्रवीत् राजन् धर्मराजं युधिष्ठिरं क्रियतामहेरां गतां यथा हेमिति भारत २२ आचार्ये नृत्तिजं चैव संयुजं च युधिष्ठिरं त्वा
नकंच प्रियं पादुः पदध्यार्हा च यंतथा २३ एतान् धर्मानि भिगतानाहुः संवत्सरोपितान् तदनेकालं गृह्णन् महतोऽस्मानुपागताः २४ एषामेकैक
शो राजन् वर्षं आनीयतामिति अथ वैषां वरिषाय समर्था योपनीयतां २५

तदनेन कर्मकृतमस्तोति सूचितं १९ २० धर्मविदां श्रेष्ठो नारदः धर्मराजस्य जैरोजं २१ २२ संयुजं संबंधिनं श्वसुरादिं प्रियमिवं २३ २४ एकैकशः प्रसेकं त्रयत्रया
पिण्णामध्ये वरिष्ठा यप्रथममिति शेषः २५

२ अथपिपतदपितवान्त्रापयोगोभीष्मः ३ ५ ननुअस्मदादिवज्जातोभरजापिबृहत्तादिनाहेतुनादस्यः कस्मदसाशंकनिरावृष्टेअथवामनसेइत्यादिना
२० प्राप्नोपलक्षणांरजचिद्रंछत्रवामरदिमप्रातलक्षणाः प्राप्तायवेचदितोययेतिसमासः तदस्योः प्रातलक्षणात् वक्तव्यतापिअत्रादृशंअसंगतिमान्

४४

नायंयुक्तः समाचारः पांडवेषुमहात्मसु यत्कामासुंदरोकाक्षपांडवार्चितवानिति २ बालायुपंनतानीध्वधर्मः सस्त्रोहिपांडवाः अयंचस्मत्
तिक्रान्तीसापयोगोसदर्शनः ३ त्वादृशोः धर्मयुक्तादिकुर्वीराः प्रियकामया भवतर्भधिकंभीष्मलोकेषवसतः सता ४ कथंस्वराजादारा
होमभ्येसर्वमहोक्षिता अहंणामर्हतितापयापुष्पाभिर्चितः ५ अथवामनसेकस्मत्स्थविरंकुतपुंगव वसुदेवेस्थितेवृद्धेकथमर्हतितापु
तः ६ अथवावासुदेवोपिप्रियकामोनुवृत्तवान् दुपदेतिनिकथंमाधवोर्हतिपूजनं ७ आचार्यमनसेकस्मन्मथवाकुरुनंदन होरोति
इतिवास्मैयंकस्मादचितवानिति ८ अतिजंमनसेकस्मन्मथवाकुरुनंदनं देवायनेस्थितेवृद्धेकथंकस्माचितस्तथा ९ भीष्मेशांतनवेराजं
स्थितेपुरुषसत्तमे सखंदमसुकेराजनकथंकस्माचितस्तथा १० अश्वत्थामिस्थितेवीरसर्वशास्त्रविशारदे कथंकस्मत्तयाएजवचितः कुरु
नंदनं ११ दुर्योधनेचराजेश्चस्थितेपुरुषसत्तमे कृपेचभारताचार्येकथंकस्मत्तयाचितः १२ दुर्मेकिंपुरुषाचार्यमतिकम्पतयाचितः भीष्म
केचैवदुर्दैर्घ्यपांडुवक्तृतलक्षणे १३ नृपेचनुकिरिणिश्रेष्ठेएकलयेतथैवव शस्त्रेमन्नाभिपेचैवकथंकस्मत्तयाचितः १४ अयंचसर्वराज्ञां
वैवलक्षाधीमहावलः जामदग्न्यसदपितः शिष्योविप्रस्यभारत १५ येनात्मवलमाश्रितराजानोयुधिनिर्जिताः तंचकर्णमतिकम्पक
थंकस्मत्तयाचितः १६ नैवतिग्रेवचाचार्योनराजामधुसूदनः अचितस्वकुलुश्रेष्ठकिमनमिपकामया १७ अथवाभ्यर्चनीयोपंप
माकंमधुसूदनः किंराजभिरिहानीतैरुमानायभारत १८ वयंतुनभयारस्यकौतेयसमहात्मनः प्रयच्छामः करन्सर्वनलोभान्नव
सात्वनात् १९ अस्यधर्मप्रवृत्तस्यपार्थिवत्वंचिकीर्षतः करानस्मैप्रयच्छामः सोयमस्माच्चमन्यते २० किमन्यदवमानाद्वियदेनं
त्वात् अलक्षणांमचित्समित्तादिप्रतीतिवार्त्तवनायास्तासुयं २१

२२ धर्मयुतत्वमेवाहोयपितिराजानंकं २३ २४ अयुक्तापिति आत्मनः अयुक्तां पूजां अहैने पूजयजकभावेन भेदसायोगात् तथापि हविवोनिः संहंशं प्राशितुं
द्रोपदौ शाकरोषवत्प्राशनाय प्राप्यदिवंशं दिवन्मायया भेदमा नूरो भक्तोपहतत्वात्ता उदेव वदुमन्त्रसे निर्जने नैत्रिर्मनुष्ये अंतरिक्षं स्वसतीति स्वावायुः मानरिश्वासदागति
रितिकोशः मानयेतरीश्वसतीति यास्तः इति सखत्तायाः कथापक्षे तु स्पष्ट एवार्थः २७ प्रलंभेते अवलंबेते २८ २९ अध्यायः १ अधर्मश्चेति वेदैकग

अकस्माद्देवपुत्रसधर्मात्मेति शयशोगतं को हि धर्मयुते पूजामेव युक्तानियोजयेत् २३ यो यं हस्मि कुले जातो राजानं हतवा सुरा जगसंधं महात्मा
नममो येन दुरात्मवान् २३ अयधर्मात्मा चैव यप कृष्टा पुधिष्ठिरात् दर्शितं कृपाणां त्वं कृष्णं धर्मं निवेदनात् २४ यदि भीतास्वको ते पाः रूप
रागश्च तपस्विनः ननु तया पिबोद्वयं पां पूजां माधवा हेति २५ अथ वा कृपारोरेतामुपनीतां जनार्दन पूजामनर्हः कस्मात्तमभ्यनुज्ञातवानसि
२६ अयुक्तामात्मनः पूजां त्वं पुनर्वदुमन्त्रसे हविषः प्राप्य निस्संदं प्राशिताश्चेव निर्जने २७ ननु यं पार्थिवं दाराणामप्रमानैः प्रयुज्यते त्वामे
व कुरो यत्कंप्रलंभेते जनार्दन २८ कीवेदार्कक्रियायागंधेवा नू पदर्शनं अरातो राजवत्पूजातया ते मधुसूदन २९ दृष्टो पुधिष्ठिरो राजा दृष्टो भी
ष्मश्च पादशः वासुदेवोऽप्यदृष्टः सर्वमेतद्वयातयं ३० इत्युक्ता शिशुपालस्तानुत्थाय परमासनात् निर्ययौ सदृशास्तस्मात्स हि तो राजपित्त
दा ३१ इति सभापर्वणि चर्याभिहरणे वेशं पायन उवाच ततो पुधिष्ठिरो राजा शिशुपालमुपाद्रवत् उवाच चैनं मधुरं सां त्वं पूर्वमिदं व
चः १ नेरं युक्तं महीपालयादृशं चैतमुक्तवान् अधर्मश्च परो राजन् पातुष्वं च निरर्थकं २

मायदेवताकस्मान्तर्कगम्यातर्कवलेन तुतां प्रसाच शारास्वशाकल्यसेवतवाधर्मो महान्भवतीत्यर्थः यतः पातुष्वं च निरर्थकं पदं पिपर्वीति त्वं शः भेद इति यावत्
पदं पिपर्वीति त्वं शः भेद इति यावत् तत्र निरर्थकं स्वप्रगजवदर्थं मूमाभासमात्रं पौरुषं चेति पादे पुरुषधर्मः कर्तृत्वादिः पौरुषं तदपि सुप्तिसमाधौ वत्तगात्मनि अदर्शना
त्तरजरादिवदाभासमात्रं तत्राधिष्ठानभूतं आत्मवस्तु कस्मै च निरधिष्ठानकभ्रमायोगात् ३

एतच्च योगवलेनैव भीष्मो विदेमाह नहीति परो धर्मः अयं तु परमो धर्मो यद्योगिनात्मदर्शनमिति याज्ञवल्क्योक्तः यतस्तं भीष्मो विदः तोस्य वचस्य विश्वासो न कर्तव्य इति अर्थः
कथापक्षे पाठस्य दुर्वाक्यत्वं ३ ५ अनुनयः न यो युक्तिस्तान्मुपस्थात् भवतीति अनुनयो मननानंतरं भाविध्यानं योग इति यावत्तनास्मै च संभावना यस्ताप न देयः प
क्षे अनुनयः कुपितप्रसादनं सात्वतेशमं सगुणोपास्तभावादनधिकारिणो इत्यर्थः ६ तत्र मूढं मूढभाषयैव बोधयेदिति मायेन शिशुपालममृतमनुहृत्यैव कृत्यं स्पष्टं

नहिधर्मपरंजातुनावबुधेतपार्थिवः भीष्मः शान्तनवस्तेनमावमंस्यात्सममथा ३ पश्यचैतान्महीपालानां त्वत्तोषद्वतएवहन् मृष्यतेचार्ह
णांकस्तेनद्वत्तंक्षुतुमहेसि ४ वेदतत्वेनकृष्णं हिभीष्मश्चेदिपतेभृशं नद्येनंतं तथावेत्ययथैनंवेदकोरवः ५ भीष्मउवाच नास्मेदेयो
ह्यनुनयोनायमहेसिसांतनं लोकवृद्धतमेकस्मेयोर्हराणां नाभिममते ६ क्षत्रियः क्षत्रियंनितारणोरणाकृतांवरः योमुंचतिवशेकृत्वा
गुरुर्भवतितत्पतः ७ अस्मांहिसमितोरत्तामेकमप्यजितंयुधि नपश्यामिमहीपालंसात्वतीपुत्रतेजसा ८ नहि केवलमस्माक
मपमर्त्यतमोद्युतः त्रपाणामपिलोकानामर्वनोयोमहाभुजः ९ कृष्णेनहिनितायुद्देवहवः क्षत्रियर्षभाः जगत्सर्वंचवास्मेयेनिखिले
नप्रतिष्ठितं १० तस्मात्सत्त्वपिबृद्धेषुकृष्णमर्चामनेतरान् एवंवक्तुंनचार्हस्त्वमातेभूद्बुद्धिरदृशी ११

कामाहृष्टाभ्यांश्चित्रियरति ८ इतोप्यधिकमाहनहीति त्रैलोक्यंतर्गतानां ब्रह्मादीनामिमर्थः ९ इदानींतनश्चित्रियेभ्यश्चायभाः श्रेष्ठाहिरण्यपाशादयः वास्म्येस
वंसप्रतिष्ठितं विलीनं किंकनकुंडलमायेननेताहनिखिलेनेति सप्तमपिकनकचुद्धोकुंडलबुध्नपापात् रज्जुसर्पमायेनैवेयसंप्रतिष्ठा ज्ञानादेवतु कैवलमि
ति श्रुतेष्वपश्चांतैरुब्रह्मराः कनकवतरिणामित्वं कुंडलस्य प्रपंचस्य क्रियया प्रविलाप्य तं वस्यात् तथा चासंगो ह्ययं पुरुष इतसंगतः कृतेर्ज्ञानादेवे सवधारण
सच व्यापको पदतिरिक् १० ११

ननुपरिणामितेकस्यसकथंपरिणामिनमाकाशोरेकं प्रत्युपादानं तंकारणस्यकार्यसजातीयतनियमादिताशंकाह एवप्रकृतिः उपादानंजातः अयक्ताअप्रकरा रजुरिव
सहस्रदृष्टासर्पस कर्तामहदहंकारादिप्रपमेव परिणामवद्विवर्तेपिकार्यस्कारणानमत्तात् महदादेश्विवर्तनृपत्तात् ननुमोऽमवानक्तत्यतिमहदादेस्तक
थंसदात्मनिसत्त्वकत्वकत्वमिताशंकाहसतातनरति सुतिप्रलपादावीपतेषां संस्कारात्मनासतमक्तिच्यतः कदाचित्तीयमानत्वान्मिष्यातेपिभ्रमतसंस्कारपरंपराया
वीजांकुखदनादितामहदादिरेपिसनातनोऽनादिरेवेत्यर्थः नत्वेवंद्युतकादिमवदात्मनिमहदादेराविर्भावतिरोभावोउक्तौस्यातांतथाचात्मसमसत्ताकतंतयो
स्मादिसतत्राहपरशति सर्वभूतेभ्यस्तत्रेभ्योमहदादिभ्योऽतीरितः सहदाद्युपादानंतज्ञानमेव ननुचिदात्मानदपिरज्वज्ञानवन्नदमाद्यपिबाधेसतिवस्तुसाकातन

एवाप्रकृतिरयक्ताकर्तावेवसनातनः परस्वसर्वभूतेभ्यस्तस्मात्सूतमोच्यतः २४
बुद्धिर्मनोमहदायुस्तेजोमः खंमहोवया चतुर्विधंचयद्रुतंसर्वकस्मेषतिष्ठितं २५

येपितत्कार्यमाशीरितिप्रसयात्यादृशोयस्तदृशोवतिरितिमायेनकार्यवत् अनिर्वचनीयमेवकल्पतेअतः कृष्णएवपरेनतज्ञानंत्रैकालिकबाधविषयत्वात्तस्येति
भावः दृष्टतमइतिनिरुपाधिकंप्रमविषयत्वेनसर्वशेषित्वंप्रसगात्मतंचोक्तं ~~अतएव~~ अच्युतइतिभोक्तवत्प्रविकारनिषेधः अहंकारस्येवभोक्तृत्वादा
त्मनिचजतचंद्रवांचस्यवन्नदुपधानाक्तमितमितिभावः २४ अतएवहस्माद्वैतसिद्धमिताहबुद्धिरित्यादिना प्रतिष्ठितंरजरागवत्कृत्स्नानमत्तादिमर्थः बुद्धिरहं
कारः मनइतीन्द्रियारण्यकादशमहान्महत्तत्त्वायुपंचकेनपंचतन्मात्राणांस्मृतभूतानांचग्रहणं चतुर्विधंजरायुजादिभौतिकं २५

३२ सर्वत्र सर्वदा सत्ता स्फूर्तिप्रदत्वेन संतमिति शेषः ३० उक्तपृष्ठधर्मे आत्मदर्शनं ३१ ३३ अध्यायः य एवं विधुः कृष्णः स एव वसुदेवस्तुरितिसहदेव प्रणितानां रदवचना
आनिश्चेतुं मध्यायमारभन्त एवमुक्तेः सादि १ अथ मेयोनिर्गुणत्वात् परंपञ्चादधिकार्ये तत्तत्त्राकामतिष्ठातीति पराक्रम उपादानं अथ मेयश्चासौ पराक्रमश्चे

आत्मायं ५

आदिसंस्कृतमन्त्राणां प्रहाराय दिशश्च विदिशश्चैव सर्वं कृत्स्नं प्रतिष्ठितं २६ अग्निहोत्रमुखवेदागायत्रीछंदसांमुखं एजामुखं
मनुष्याणां नदीनां सागरोमुखं २७ नक्षत्राणामुखं चंद्रादिसंस्तेजसांमुखं पर्वतानां मुखं तेरुर्गर्भः पततांमुखं २८ ऊर्ध्वेतिर्गगधश्चै
व पावतीजगतीगतिः सहदेवकेषु लोकेषु भगवान्केशवोमुखं २९ अंपतु पुरुषो बालः शिशुपालो नमुध्यते सर्वत्र सर्वदा कृत्स्नं तस्मादेवं प्र
भाषते ३० यां हि धर्मं विचिंतुया दुष्कृतं प्रतिमाचरः सर्वे पर्येष्यथा धर्मं न तथा चिदिदं ३१ सहस्रवालेष्वप्यवापार्थिवेषु महात्मसु को
नाहं मम ते कृत्स्नं को वाप्येनं न ह जयेत् ३२ अथैनां दुष्टतां पूजां शिशुपालो व्यसति दुष्टतायां परंतथा यं कर्तुं महेति ३३ इति सभा पर्वणि च
द्यौर्भिराणो वैशंपायन उवाच एवमुक्ता ततो भीष्मो विराम महाबलः आजहारोत्तरं तत्र सहदेवो रथवद्धवः १ केशवं केशिहंतां मप्रमेयपरा
क्रमं हृत्मानं मया पोषः कृत्स्नं सहनेन पाः २ सर्वेषां वलिनां मूर्द्धिमयेदं निहितं पदं एव मुक्ते मया सम्पुत्रं प्रवृत्तं तु सः ३ स एव हि
मया वधो भविष्यति न संशयः मतिमंतश्च ये केचिदाचार्योपितं गुरुं ४ अर्थमर्चितमर्घ्याहं मनुजानं तु तेन पाः ततो न आजहारैवां कश्चि
दुद्धिमतां सतां ५ मानिनां वलिनां गतां मध्ये वैदर्शिते पदे ततो पतस्युष्मदृष्टिः सहदेवस्य मूर्द्धनि ६ अहं नृपा वाचस्याप्यनुवन्साधुसा
धिति आविध्यदजिनं कृत्स्नं भविष्यद्भूतजस्य कः ७ सर्वसंशयनिर्मोक्तानां सहः सर्वलोकवित् उवाच तिलभूतानां मध्ये स्थितं रं वः ८

तिसमासः सुहृशवलत्रहृषोपयंकेशिहतेतयः

一

2

三

4

三

शिवः पंथाः कृष्णाय रूपः सुनीतः सुनीतिसाहेतः ६ १० नूनमेतदिति यद्यदिभूतिमत्तत्वं श्रीमहर्जितमेव वा तत्तदेवावगच्छत्वं ममेतज्ज्ञांशसंभवमिति भगवद्वचनात् शि
मुपालोपविभूतिमत्तायैव भगवतायैव दत्तावपारमेश्वरं तानैश्वर्यादिभूयंते ज्ञाति तस्मादानंतदेहपातिनैवेति हंतुमिच्छतीत्यर्थः पुनः शशोहिरण्यस्यैव भगवता ११ १२

मामैस्तंकुरुशाहेलशवासिंहं हंतुमर्हति शिवः पंथाः सुनीतोत्रमया पूर्वतरंगतः ६ प्रसुमेहियथासिंहेश्वानस्तस्मिन्मागताः भवेयुः सहि
ताः सर्वे तथेमेव सुधाधिपाः ७ इस्मिंसिंहस्य सुतस्य तथा मीषमुल्लेखिताः भवेतेतातसंक्रुद्धाः श्वानसिंहस्य सन्निधौ ८ नहि संवृध
ते पावतुतः सिंहश्चाचुतः तेन सिंहो करोमेतान्न सिंहश्चेदिपुंगवः ९ पार्थिवामार्थिवश्चेश्वः शिशुपालोत्पचेतनः सर्वास्वात्मनाता
तनेतुकामोयमक्षयं १० नूनमेतत्तमादातुं पुनरेच्छसधोभजः यदस्य शिशुपालस्य तेजतिष्ठति भारत ११ विष्णुना वास्य भस्ते बुद्धिर्बुद्धि
मतांवर वेदिराजस्य कोतय सर्वेषां च महोक्षितां १२ आदातुं च नखाघ्रायं यमिच्छत्यंतदा तस्य विल्ववते बुद्धिरेवं वेदिपतेर्यथा १३ चतुर्वि
धानां भूतानां त्रिपुलोकेषु माधवः प्रभवश्चैव सर्वेषां निधनं च पुंभिर्दिश १४ वेशं पायन उवाच इति तस्य वचः सुता ततश्चेदिपतिर्नृपः भीष्म
दृशाक्षरावाचः श्रावयामास भारत १५ इति सभापर्वणि शिशुपालवधे

आदातुं सहंतुं विल्ववते विषयं प्राप्नोति १३ कुतः कृष्णेनेषां तेजांसादत्तेन तु तानि दृष्टान्ति नृपः आह चतुर्विधानामिति चेतनाचेतनप्रपंचस्य जलेतरंगबुद्बुदस्या
येन तत्रैवोत्पत्तिप्रलययोः स्वरगात् एव योनिः सर्वस्य प्रभवो यो हि भूतानामिति तदनमत्ताव सर्वस्येति भावः १४ १५ अथायः ११

ननु विभीषकाभिर्वदो विरिन्दायं यो भगवन्निदं परत्वात् भूतार्थवादः किंतु ध्यानमात्रं श्रेयसादृश्यपापकृतं वद्वेष्टेणापि कर्तव्यमिति शयोक्तिमात्रं ध्यानविधेस्तावकं अ
 मया भगवन्निदं कृतं वेनादीनां भगवन्निदं वेनाद्विज्ञे स्तमसि पातितं सादिशेषस्मरणमनुपपन्नेसात्तद्वद्वेष्टेणापि कर्तव्यमिति शयोक्तिमात्रं ध्यानविधेस्तावकं अ
 मसुनुक्तोः स्थावसंस्कारालाभेन दुर्गतिश्च सचिता साक्षाद्दृष्टिस्ततोऽधिकं दुःखं वक्तव्यं सात् अत्र वद्विपतोऽपि शिशुपालस्यापराधशतं भ्राता तस्मै भगवता स्वसा
 युजं दत्तमिदमुच्यते तस्मान्निदं यथः प्रकारासंगते भगवत्समवेतत्वात् भूतार्थवाद एव तथा हि विविधोऽर्थवादः विरोधे गुणवादस्यानुवादोऽवधारिते भूतार्थवाक्तादृशनादर्थवा
 दस्त्विधामतस्तुक्तलक्षणाः एतेषां क्रमादुदाहरणानि प्रजापतिरात्मनोऽपामुदीरयत् स्वयोज्ज्वलने देहस्यैव नाशो भवतीत्यभूतार्थवादोऽयं अग्निर्वै हिमस्य भेषजं मेधा
 तिथिहकारवायनं मेघो भूतैश्चो जहारेमादीनि तस्मादिह निंदकसमुक्तिर्विरुद्धेऽभूतार्थवाद एवेति चेन्न तद्वक्तृत्वस्यापि भारतस्य तथात्वात् पत्रेः अनमगतिकप्रकारावा
 धापत्रेऽस्वानर्थक्यप्रतिहतानां विपर्येतवत्वात् तमिति न्यायेनाकाशादिशक्तिवन्निदं श्रुतिरपि गौराणां वृत्तात्तद्वद्वेष्टेणापि कर्तव्यमिति शयोक्तिमात्रं ध्यानविधेस्तावकं अ
 मसुनुक्तोः स्थावसंस्कारालाभेन दुर्गतिश्च सचिता साक्षाद्दृष्टिस्ततोऽधिकं दुःखं वक्तव्यं सात् अत्र वद्विपतोऽपि शिशुपालस्यापराधशतं भ्राता तस्मै भगवता स्वसा

शिशुपाल उवाच विभीषिकाभिर्वदो विभीषयस्तर्पयार्थिवान् नयपन्नपसेकस्माद्वहः सत्कुलपांसनः १

रिनिदं यथः स्तुतिपरत्वेनैव व्याख्यातः श्रीधरस्वामिभिः एवं भोषेण प्रवोधितः शिशुपालः स्वबोधमाविष्टिकैर्षु भोषंतावन्मही करोति विभीषिकाभिर्वाति हेनयपसः
 तं कुलपांसनं वद्वेष्टेः सन्नः अस्मान् पार्थिवान् वद्वेष्टेभिर्विभीषिकाभिः भोषयन् कस्मात्प्रपसेदिति योजना नोतुं स्तोतुं योग्यं नयं पाति गोपयतीति हेनयपहे परमेश्वरत्वं
 गृह्णन् पर कुलपांसनं पत्नीनां कुलनारकाणां वद्वेष्टेनाम वद्वेष्टेः सन्नः नः अस्मान् पार्थिवान् शरीरकारणैरिह तदृथिवीमात्रं निष्ठात्पृथिव्यं शरावदुत्सात शरीरं स्पृष्टि
 योत्स्य त्वरेणैवाप्येति श्रुतेषु देहाभिमानपुक्ता वद्वेष्टेभिर्नानाविधभेदवन्तो भिर्विभीषिकाभिः संसारभोतिहेतुभिः प्रमातृत्वममुखाभिः कर्तृत्वभोक्तादिभिः
 भोषयन् भोषयितुं किमिति त्रयसेतपाद्वेष्टेनास्माकं संसारमयं प्रदर्शनीयमेव ननु तत्रास्माकमनधिकारमाशङ्क्य भोतिहरं तत्त्वगोपनीयमित्यर्थः १

ननु वक्तव्यमपि न कर्मवेत्ता शंका यथा ज्ञातं तथा नोक्तमित्याह सूक्तमिति तृतीयायां प्रकृती वर्तमाना तया एतदेव धर्मो द्योतार्थं वक्तुं युक्तमित्युच्यते हे प्रकृती परिणामिनो मा
या तस्मां चित्त्विति विवक्ष्य तृतीया प्रकृतिस्त्वितदुभया ध्यासाधिष्ठानं निर्विशेषं वस्तु न च वर्तमानेन तन्मात्रे निष्ठेन तया धर्मो द्येतः मोक्षः तस्या कर्मसाध्यात्वात् तदर्थं धर्मो
दित्युक्तमाह मोक्षार्थं एतदेव तृतीय प्रकृतिरूपं वक्तुं युक्तं ननु सगुणं अस्माकं ब्रह्म लोकांतस्थो पासनाफलस्थानं प्रक्षितत्वादित्यर्थः एवं च यथा ज्ञातं तथा नोक्तमि
त्युक्तं भवति उक्तैर्ये हेतुमाह तं हि सर्वकुलमश्नुति २ एतदेव सदृशं तं विवृणोति नापीति यथा धीरत्र कर्णधारदि मत्स्यमहाना विसंबंधाद्वा श्रुजानीः पारं प्रोमीति
यथा वाः धंशरो रंजितात् अंधः अत्र भिस्मास्त्री भक्तमधोत्रमित्यमरः अविषात् अनुलक्षी कृतसर्वलेत् अत्र हं प्राणादिति श्रुतेरनुभवाच्चा तथा भूताः त्वद्धी न गतपत्न

युक्तमेतत्तृतीयायां प्रकृतौ वर्तता त्वया वक्तुं धर्मादपेता र्थत्वं हि सर्वकुतूहलम् २ नाचिनेति वसंवद्वाप्याः धोधाधमस्य पात
नया भूतादि कौरवापेयां भीष्मत्वमग्रणीः ३ दूतनाघातपूर्वाणिकर्माण्यस्य विशेषतः त्वया कीर्तयतास्माकं भूयः प्रव
थितं मनः ४ अगलितस्य मूर्खस्य केशवं स्तोतुमिच्छतः कथं भीष्मनते जिह्वाशतधेयं विदीर्यते ५

दधीनजीवनाच्चकौर्या येषांचास्मदारीनांतंचयणीः पुरोभूताप्रुषार्थशापकस्तीपितथाभूताएवेत्यर्थः तस्मादनमगतिकानामस्माकंचवश्यंतयाउपदेशः
कर्तव्यइतिभावः ३ घृतनेति अस्यसगुणाब्रह्मणः अथितेनिर्गुरोपिगुणाणेपेणावक्ततत्वगोपनात्दुःखितमित्यर्थः ४ अवेतितिसस्यमूर्खस्यइत्युतइति
कर्मणिपथी लिखविषयसंगिनमृदमांकेशवंस्तोतुमित्यंतंचयतुश्चमपिभगवद्भक्तमांपालपहितोपदेशेनेतिभावः अस्माच्चयमेतदिसाहकयमिति हेभीष
हेचितहेविहृन्नतेनमेमादृशेपिउपनतेशिष्येद्रयंनिहृत्तदीयात्तयाशतधाकथंनईर्यतेप्रेर्यतेचनेकैः प्रकारैस्तत्त्वंप्रतिपादमितुमितिशेषः ५

यत्रैतिपत्रगुणोक्तानिदावालेतैः आपाततउपनिषत्तात्राधेतिभिर्वदुभिः बालेतैरेतिपाठेद्वेदेष्यन्मनसानमनुतेयेनाहुर्मनोमतंतदेवब्रह्मत्वंविदिनेदंयदिदमुपा
सतइसब्रह्मतेनकुत्साप्रपोक्तयातमिमंगोपयतीतिगोपः तंगोपंयधिकरणोद्वितीये तस्यसावलस्यगृहनकतीरुमुहंसंतीतुंसम्पूजतोतुमिच्छामिप्रार्थनायांपंचमोत्त
कारः तंप्रस्तोमंरुद्रांकुर्विसर्थः ६ अनंतब्रह्मांजधिपेमायाविमपिहूननाघातादिकमसंतनुछमिसाहयधनेनेसादिनापाठांतरेशकुनिवतेवरास्तरावर्तः ७ ८
इतिनेलनः मृगवानाः विस्मयमागताः नत्तहमिसर्थः १० यस्येति यस्योपधादेः अत्रचरनोपशाकलेशादिभुक्तंस्वकंसः कामयमानः दुर्वीससः तस्यादिकंइ

यत्रकुत्साप्रपोक्तयाभीषवालेतैरेतैः तमिमंज्ञानद्वःसर्गोपसंतीतुमिच्छामि ६ यधनेनहतावालेशकुनिश्चित्रमत्रकिं तोवा
अवृषमौभीषयोचयुद्विशारदौ ७ चेतनारहितंकाष्टंयधनेननिपातितं पादेनशकटंभीषतत्रकिंकृतमद्रुतं ८ वल्मीकमात्रः स
ताहंयधनेनधृतोवसः तदागोवह्नेनभीषनतवित्रंसंतमम ९ भुक्तमेतेनवद्वत्रंकीडतानगमूर्हनि इतिनेभीषमृगवानाः परेविस्मयमा
गताः १० यसवानेनधर्मज्ञभुक्तमनवलीयसः सवानेनहसः कंसइतेतत्तमहाद्रुतं ११ नतेकृतमिदंभीषनूनकथयतांसतां य
द्वेत्तामधर्मज्ञंवाकांकुरुकुलाधम १२

अत्रचनेनहस्मेनह तःगतः अनुसृतः हंतेगीसर्थत्वात् तदिष्टंसांदिनमिसर्थः सर्वात्मनिरुल्लेशकलेशेनतृप्येविश्वतृप्तिर्जातेसपिनाद्रुतमिसर्थः ११
नतेनमेशिष्यसमोपेकथयतांसतांमुखात्तद्वदुक्तंइतनावधादिमपाश्रुतं किंज्ञानस्यार्थनिरूपणेनेतिभावः हेकुलाधमकुलंगृहंअधुनेपस्यगृहातीत स
माधुमेतयततुरासंअहंवश्येवोदुंशस्येतकुरुआमधर्मज्ञंप्रकथमः क्षयिसुफलत्वात्कर्मापात्ता तदभित्तंमांप्रतितदेववाक्यंअश्वार्थप्रतिपादकंचवः
निर्गुणब्रह्मविषयंकुरु तद्वाहंजातुंशस्तेइत्यर्थः १२

स्वीयति १३ हिंसायाश्च निष्टाधुनत्वमुक्तं तत्त्वविज्ञानवर्तिवितथं यथ हतापि स इमांस्तोकाग्रहंति न निवध्यत इत्युक्तेः १४ ज्ञानेति ज्ञातज्ञापनं चार्थमित्यर्थः १५ जो
 ग्रहीतां च ग्रहीतृनिष्ठानि यतो वाचो निवर्तत इति श्रुतेः स्वस्माद्यावर्तयति तथा स्वीवस्वीमष्टौ सहायभूता माया तदुक्ता वाचामापिकस्सगुणायनः कृतिः कर्तव्याश्च
 सोत्तमायः वागतीतः कथं संस्तवमर्हति न कथमपीति १६ मतिमतां मतिमदिः श्रेष्ठः प्रशस्तमः संभावयतीति जनार्दनः संसारवर्द्धनेन जनपीडनकरः माया
 वीरेश्वरः त्वद्वाकात्तत्त्ववशवचसो वाकात् एतत्सर्वं पूतनाद्यातादिश्चात्मनि संभावयति स तत्त्वेनैव दर्शयति श्रेष्ठेन त्वया यदेव वक्तव्यं तदेव लोकः स तमिस्रश्च

स्वीयते पुनश्चाणि पातयेद्वास्मरणेषु च यस्य चात्रानिभुंतीतयश्च सात्यति श्रयः १३ इति संतो नुशा संति स ज्ञानं धर्मिणाः सदा भीष्मलो
 केहितत्सर्वं वितथं त्वपि दृश्यते १४ ज्ञानवृद्धं च वृद्धं च भूषां संकेशवं मम अज्ञानतद्वाख्यामि संस्तवको रवाधम १५ गोप्स्वीघ्नश्च स न भीष्मत
 द्वाकाद्यदि दृश्यते एवं भूतश्च यो भीष्मकथं संस्तवमर्हति १६ असौ मतिमतां श्रेष्ठय एव जगतः प्रभुः संभावयति चाप्येवं त्वद्वाकावज
 नार्दनः एवमेतत्सर्वमिति तत्सर्वं वितथं ध्रुवं १७ नगाद्यागायिनं शक्तिवद्भुवेदपि गायति प्रकृतिं यांति भूतानि भूलिंगशकुनिपथा १८

वसति वस्तुतस्त एतत्सर्वं कस्मै कियारे परां वितथं निष्कलं निष्क्रियमिमादि कृतेः १९ तत्र सर्वं ब्रह्मवदित्यंति संज्ञासितुकलौ युगे नानुतिष्ठंति मैत्रेय शिशुनाद
 पराया इति शब्दमात्रं वदंति न शमादियराभवंति तादृशो भीष्मो न भवती सा हृद्वाभ्यां नगाथेति भूलिंगो नाम भूषाया यक्षी मासाहसमिति शिवदत्रपि सिंहदंष्ट्र
 तरस्य मांसमादत्ते स यं साहसमिति शयितं करेति तथा न हिंसादिकं कर्तव्यमिति वदन्मोहिंसा मेव करेतीत्यर्थः १८ ॥ श्री ॐ राम

त्वंतुअस्मिन्चरमेजन्मनियथावदसितथैवकरोमीत्याहन्नमितिप्रकृतिः शरीरंजघन्माचरमा तथापांडवानामपिप्रकृतिर्जघन्मातः हेतोः पापीयसीवेदोक्तधर्मसं-
 स्मृकतरा पाप्मोतिपाः वेदोक्तो धर्म इति पाखंड्यदनिर्वचनेआसेनैवआख्यातत्वात् तं पातोतिपापा अतिशयेन पापा पापीयसीयोगात् १९ चरमदेहत्वेगमकमा
 ह्येषामिति अतोहेतोः सर्वथात्वं अवेतिसंबंधः कंचनेसुअते योअधर्मज्ञः धर्मज्ञो न भवति पश्यसतांमार्गात्सुतः सुतः तमिति यत्तच्छ्रद्धाहारेणायोजं २०

तूनं प्रकृतिरेषा तेजयमाना त्रसंशयः अतः पापीयसी चैषां पांडवानामपीष्यते १९ येषामर्थतमः कृष्णत्वं येषां प्रदर्शकः धर्मवांस्त्वंधर्मजः
सतां मार्गद्वयज्ञुतः २० कोहि धर्मिणामात्मानं ज्ञानं ज्ञानविदां वरः कुर्याद्यथा त्वया भीष्मकृतं धर्ममवेक्षता २१ चेत्संधुर्मं विजानासिय
दिवा ज्ञा मतिस्तव अमकामाहि धर्मज्ञा कमका प्राज्ञमानिना अंवा नामेति भद्रं ते कथं सायहता त्वया २२ तां त्वया यहतां भीष्मकस्यां
नैषितवान्यतः भ्राता विवित्रवीर्यस्ते सतां मार्गमनुष्ठितः २३ दार्यो र्यस्य चामेन मियतः प्राज्ञमानिनः तव ज्ञाता मयमानि सज्जना चीर
ते पथि २४

यथावदस्मिन्तथाकरोषीतेतद्वर्षपितुंभोयस्यब्रह्मवर्षराव्यस्तौतिपंचभिः केहीति धर्मिणांधर्मिऽधिकारिणां २१ अनेतिहेयाज्ञमानिनात्वयाहनायाकम्कसा
त्वेनेः कचंभद्रंआपनकचंचनदृष्टात्तवब्रह्मवर्षस्य २२ तवभ्रातापितादृशस्माहयामिति यदर्थंहतासधातापितानैषितवान्अन्यकामाहोतिपूर्वाक्कहेतोरेवेत्यर्थः
२३ अंगानाम्नाप्राप्यमानेनापित्वयाब्रह्मवर्षेनसक्तमित्युक्ताधर्मसंकरेपितृयातचसक्तमित्याहारायोरित्यस्यविविचित्रवीर्यस्यहिवाज्ञतवमिषतःपश्यतःमा
नितः मानवतः २४

कोहिधर्म इति हेमोष्मतेतवीनकरे अहिर्वासुरस्तसधर्मोदंभदर्पोरः कोस्तिनकोपीतर्थः नवकोपिदंभादिगुणोदधर्मोनातिश्रुतः परिदंधारयसिब्रह्मवर्षेतद्व्या आसेनेवतया
पिचातस्तेत्रे सुत्रपमोसादनं कर्तुं पुक्तमेवासीदित्यर्थः वाशब्दोऽवार्थे लस्योपिपंचम्यो मोहं प्राप्येवत्कीयतं प्राप्येवमृच्छितवत्कीयवत्वा संभावितविस्रवंतवप्रसन्नवर्षमि
त्यर्थः २५ नत्विति हेधर्मज्ञकचिदपि साधने शमदमादौ तव उपचयं द्विं न पश्यामीति नश्च पितु पश्याम्येव हि ते हित निमित्तं तया हृद्वाश्च सेविता इत्यपि पश्यामि तत्र
लिंगं य एवं धर्ममत्र वीरिति २६ एवं कृत्स्नस्यैव पूज्यत इत्युपधर्म इष्टं तमिति सार्द्धं श्लोकत्रयं वाक्यं दृष्टादिकं च पतस्योऽशोमपि कलां नार्हति च न पतस्य च व्रतादिकं नो

कोहिधर्मोस्ति ते भोष्मन्नसर्वमिदं ह्यथा यद्द्वारयति मोहाद्वाक्कीवत्वाद्वा न संशयः २५ न त्वहंतवधर्मज्ञपश्यामुपचयं क्वचित् न हि ते सेविता
वृद्धाय एवेधर्मवर्तकः २६ इष्टं दत्तमधीतं च यज्ञाच्च वद्भूदक्षिणाः सर्वमेतदपत्तस्य कलां नार्हेति षोडशौ २७ अतोपवासेर्वद्भूभिः कृतं भ
वति भोष्मपत् सर्वतदनपत्तस्य मोघं भवति निश्चयात् २८ सोऽनपत्तश्च दृष्टश्च मिथ्याधर्मानुशासनात् हंसवत्समपीदानीं ज्ञातिभिः प्रा
पुयावधे २९

यमितेवंश्चमेनः कथयन्तीति योजना २० २८ सत्त्वं च न पसः सन्निध्या धर्मश्चाध्यासिक धर्मः प्रत्योत्सादनादितस्य अनुसारकः तं च अनुसर्तुं ब्रह्मेव योतीत तत्साद
योग्योऽसीत्यर्थः अनुशासनादिति षष्ठे निध्या धर्मानुशासनं देहाभिमानियोग्यं शास्त्रं विहायाः न पस्यन् ब्रह्म ज्ञातोऽसीतितसंबद्धः तस्मात्तद्वत्सवत्संन्यासिवत्सातिभ्यः
ज्ञानेभ्यः तत्त्वज्ञानात्स्ववगादिव्यापारभेदात् ब्रह्मत्वं ध्वंगतिमोक्षं गत्यर्थं स्पष्टं ते रिरं रूपं श्रवणमनन निदिध्यासनैः सम्पगनुष्ठितैरात्मानं प्राप्नुहीत्यर्थः २८

सभा०

यस्तनृताभिसंधिः शब्देनैव ज्ञानं वदति न वदति न साक्षात् करोति स वदति न स्मिन्नर्थे हंसाख्यापिका माह एवं हीतादिना कुतश्च मे संतेन ३० ३८ तेषामिति नेदमेव सुधायाः
शरीररूपायाः दृष्ट्या अधिपाः आलकाः प्राणा एकादशेऽपि रात्रि च तानि हंसुरपि दनरातिवनाना योनिपाते नीहंस्वरूपिन नृहिंसितवन्तः तत्र हनने दृष्टान्तः संकुहाः पक्षिण
स्तमेज्जमिवेति। अपिः काक्का हिंसायाश्च भावेनोत्पद्यति तत्र हेतुः हंससमर्थाणां हंसाः ध्यानमिष्वक् तन्नुत्पसदाध्यापिनेजितप्राणेंद्रियगणमित्यर्थः ३८ शार्ङ्गपांडित्यमे

एवं हि कथयं स मे नराज्ञानविदः पुरा भीष्मपुत्रदहं स मय कृवन्मामितवश्यावतः ३० वृद्धः किल स मुद्रांते कश्चिदं तो भवतु रा धर्मवागमयावतः
पश्चिगाः सोऽनुशास्ति च ३१ धर्मं चरतमा धर्मं तित सवचः किल पश्चिगाः सुश्रुव भीष्मसततं स मवादिनः ३२ अथा स भक्षमाजुः समुद्र
तलवगिराः श्वं जाभीष्मसतस्याने धर्मार्थमिति सुश्रुम ३३ ते च तस्य समभ्याशे निश्चिन्ता नितर्वशः समुद्रां भस्मजुं तवरं तो भीष्मपश्चिगाः
तेषां मेऽनितर्वेषां भक्षयामास पापकृत् ३४ सहस्रः संप्रमज्जानामप्रमत्तः स्वकर्मणि ततः पश्चिगमातो पुते पुते घंडजो पः अशंकुत महा
प्राज्ञः सकला विददर्शित ३५ ततः सकथयामास ह स्वाहं स मय किल विषं तेषां परमदुःखार्तः स पश्चिगसर्वपश्चिगां ३६ ततः प्रसभतो ह स्वा
पश्चिगास्ते समीपगाः निजश्रुतं तदाहं संमिथ्यावतं कुरुदह ३७ हं स वत्स मपीदानीं जातिभ्यः प्राप्नुयावधं निहन्तु भीष्मसंकुष्टः पश्चिगास्तं
यथां रजं ३८ गायामय्यत्र गायंति ये पुराणा विदो जनाः भीष्मपां तां च ते स मय कृ कथयिष्यामि भारत ३९ अंतरात्मन विहते रोपि यत्र
रणीतयं अंतर्भक्षराममुचिते कर्मवाचमतीतने ४० इति सभापर्वणि शिशुपालवधे ॥

चलोकेवदुलंनत्वार्यिकमित्यर्थपूर्वोक्तकथार्यसंग्राहिकागाथास्तीसाहगायामिति अभिहतेकामादिभिः सौषिवदसिधुम्मे एतन्नवचमुचिचित्रंउजभक्षणाकर्मवाचमती
चेनेउक्तिविनुष्टमित्यर्थः ४० भारतभावदीपेसभापर्वणिशिशुपात्रोक्तिप्रकाशः ध्यायः ४

三

三

22

सभा०
६८

म१

एवं कस्मिन्सहजीवेनैकमसंभ्राण्यांते कस्मदर्शनेनैव प्राणांस्मज्जातत्सायुजं प्राप्तिमिहाह्ययमिति अप्यंजसंधास्यो जीव एव जगतः कर्ता भवेत्तर्हि एनं मूर्त्वं प्रतिपद्यात्
या कस्मात् न सैवेष्टे मूर्त्वे वदेनं कथं मनसस्तर्थाः अत्रोक्तं यथा तस्मिन् कृतौ भोमे एतन्नावधारिच्युत कृज्जु एतन्धयजपांते ववा सजातमुक्तमिति जेपं अप्यं च ब्राह्मणं
ब्राह्मणवेष्टेणागतं कस्मभरणकालेपि कस्मात् आत्मानं प्रसगात्मभावेन सम्पूनावगच्छति किंतु अवगच्छमेव अप्यं भावः जीवश्चेत्तस्मिन् जीवेन कृतं परेणैव कृतमिति
जीवो न ज्ञातव्यः पर्यंत्योक्तयोवा कोमेवामातः प्राणान्तरदेव आकाश आनंदो न स्यादिति युते तस्मैव सर्वेष्टा प्रवर्तकत्वात् तथा च्यंते मतिः सागतिरिति स्मृतेर

यद्यप्यंजगतः कर्ता यथैनं मूर्त्वं मनसै कस्माच्च ब्राह्मणं सम्पगात्मानमवगच्छति ६ इदं ताश्चर्यभूतं मे यदि मे पांडवास्तथा अपकृष्टाः सुतामा
गोन्ममतेतवसाधिति ७ अथ चानैतदाश्चर्येष्टां तमिति भारत स्त्रीसधर्मावदृष्टसर्वार्थानां प्रदर्शकः ८ वैशंपायन उवाच तस्य
तद्वचनं मुतादृशं नृणां भवत्तु कुकोपवलिनां श्रेष्ठो भोमसेनः प्रतापवान् ९ तथाप्यप्रतीकारो स्वभावाय न विल्लते भूपः क्रोधो भिता
न्नाशे रक्तेनेत्रे वभूवतुः १० विशिखां भृकुरीचां सद्दृष्टुः सर्वे पार्थिवाः ललारस्यां त्रिक्लृत्स्थां गंगां त्रिपथगामिव ११

ने कस्मंपश्यतः कस्मभावसिद्धीति तस्य लोकदृष्ट्या कस्मद्रोहितेपिनकाचिद्वा निः अंते कस्मदर्शनहेतोरनेकजन्मान्तरानुष्ठितस्य पुण्यपुंजसत्तासु पुण्यवानेवेति स
मंतयति ६ एवं मूर्त्वा नां विहृदवदाभासमानैर्वीर्यैः कस्मंतद्रुक्तां च कृतत्वा संपत्तनुपदोक्तरेत्यासयः केवस्य प्राप्ते कस्मसन्निधौ मृत्युसंपादनार्थं नानेव निंदति
सप्तार्थैर्वीर्यैः इदं तस्मादिना तु शब्दवैपरीत्योक्तनार्थः ७ ८ दृष्टं चर्यतः नृणां भवत्तु ९ १० ११

राम०
६८

महामेनेकार्तिकेयं १३ २० अध्यायः सप्तशतं चकार १ २ मत्सुः स्त्रुलदेहविषोगः कालः यमः ५ मत्सुः हंता ८

दंनान् सप्तदशतस्तस्कोपाद्दृष्टुमननं सुगांते सर्वभूतानि कालसेवजिघत्सतः १२ उत्ततंतं तु वेगेन जगद्देहं न मनस्विनं भीष्म एव महाबाहुः महा
सेनमिवेश्वरः १३ तस्य भीमस्य भीष्मोपाचार्यमाणा सभा रतः गुरुणा विविधैर्वाकैः क्रोधं प्रशमयामातः १४ नातिवक्रान् भीष्मस्य सहिवाकमरिंदमः
समुद्धतो घनापापेन मिव महोदधिः १५ शिशुपालस्तु संकुहे भीमसेने जनाधिप नाकं पतत दारवीर्यौ रूषेलेयवस्थितः १६ उत्ततंतं तु वेगे
न पुनः पुनरिंदम न सतं चिंतयामास सिंहः कुहो मगं यथा १७ परंतं द्वावैवाकं वेदि राजः प्रतापवान् भीमसेनमभिकुहं दृष्ट्वा भीमपराक्रमं
मुंचैनं भीष्मपश्यंतु पावदेन न एधिपाः मत्सुभावविनिर्देधं पतंगमिव वह्निना १८ ततश्चेदिपतेर्वाकं श्रुत्वा तत्कुरु सज्जमः भीमसेनमुवाचे दं
भीष्मो मतिमतां वः १९ इति सभा परविराजि सुपालवधे भीष्म उवाच वेदि राजकुले जातस्य क्षणपवतुर्भुजः सभा एव सदृशं रासचननादच
१ तेनास्मात्तापितरौ वेसतुस्तौ संधवौ वैकृतं तस्य तौ दृष्ट्वा तागाय कुरुतां मतिं २ ततः सभापं नृपतिं सामासं सपुरेहि नं चिंतासं मूढह
दयं वा गुवावाशरीरिणी ३ एष तेन पते पुत्रः श्रीमान् जातो वलाधिकः तस्मादस्मात्त्रमेतयमयग्रः पाहिवैशिषुं ४ न च वैतस्य मत्सुर्वेन का
लः प्रत्युपस्थितः मत्सुर्हंता सशस्त्रेण सद्यो तं न एधिप ५ संश्रुतो दाह तं वाकं भूतमंतर्हितं ततः पुत्रस्तेहामिसंतसाजननी वाकमवब्रवी
त् ६ येनेदमोरितं वाकं ममैतंतनपं प्रति प्राजलिस्तं न मस्यामि ब्रवीतु स पुनर्वचः ७ पाथातप्येन भगवान् देवो वायस्वि वेतः श्रोतु
मिच्छामि पुत्रस्य को स्य मत्सुर्भविष्यति ८

श्री ३

नपा कृष्णस्यैष विनिश्चय इत्यनेन कृष्णप्रीतोयं प्रत्यतो मुक्तं १ कालपरीतात्मा कालेन युक्तदेहः २ हरेस्तेजोशस्मास शिशुपालस्य एष हरिस्तस्मांशं आदातुं संहर्तुं येन पुनः
 शरीरं रूपकं शिष्याय वैश्या ३ ४ संमुमूर्षुः कृष्णं कोपयितुं मिथ्यैव संकुहेपि सन्तु न तत्कृष्टं खंचनं उवाच ५ पुनः तदेवाह द्विषतां न इति समानाधिकरणोपप्लवो
 केशवस्यः प्रभावः सः द्विषतां तीक्ष्णतामप्यस्माकमस्त ६ एवं ईश्वरप्रभावं प्राप्य तन्मूलहेतुद्वेषमाहेतुस्तवेन संस्तवे चेत्तादिना हितेति दधातिः नृपं जनार्दनं हृदि निधाय

सु ४

भीष्म उवाच नष्टाचेदिपतेर्वुदिर्यया ताहूयते युतं नूनमेव जगद्गुरुः कृष्णस्यैष विनिश्चयः १ कोहि मां भीमसेना घृशितावर्हति पार्थिवः क्षिप्रं
 कालपरीतात्मा यथैव कुलपांसनः २ एष ह्यस्य महाबाहुस्तेजोशस्व हरेर्ध्रुवं तमेव पुनरादातुमिच्छसुत तथा विभुः ३ येनैष कुतुशाहंल
 शार्ङ्ग उद्वेगैरिह गृहं गर्जततीवदुर्वुद्धिः सर्वानस्मान् चिंतयन् ४ वैशंपायन उवाच ततो नमम्यैवैद्यस्तद्वीक्ष्य खंचनं तस्य उवाच चैनं संकुदः
 पुनर्भीष्ममथोत्तरं ५ शिशुपाल उवाच द्विषतां नो भीष्मैषः प्रभावः केशवस्यः यस्य संस्तववक्तात्वं वेदिवत्स ततोत्थितः ६ संस्तवा
 यमनो भीष्मपरेषां परमेय्यदि तदा संस्तौषिहस्तमिमं हित्वा जुनाहं ७ द्रुपद उवाच कृष्णकर्मिणं पार्थिवसत्तमं जायमानेन येन येन यमभव
 द्दरितामही ८ वंगंगविषयाध्यक्षं सहस्राक्षसं वसे स्तुति कर्णमिमं भीष्ममहाबापविकर्षणं ९ यस्मै मे कुंडले दिव्ये सहजे देवनिर्मि

ते कवचं च महाबाहो बालार्कसदृशप्रभं १०

नद्रूपत्वेन इत्यनुराजस्तद्दीप्तार्थः निरापक्षेत्तुर्लभार्थः ७ जायमानेनेति पाठे दारिताभीमेन मातुरं कातपतताशिलेव येन महीविदारिता यजमानेनेति पाठे अति
 भीदितताभयं प्रापिता ब्राह्मणानामाधिपते त्वत्तु निग्रहायोगादिति भावः ८ १०

१४ वैश्वतिसमः विगतः प्रतिसमो यस्य स तथा सार्थतद्वितः अनुलक्ष्यार्थः १५ केशवश्चैतिकम्पजयद्वयं किं वशं सतीति योजं निंदापक्षे तु स एवार्थः १६ १७
२१ शस्त्रीनिति लवायत्त्यते इति व्युत्पत्त्या सवः परमेश्वरः तस्मै तत्त्वा सये किंतु तौपि अपि तु सर्वान् परमेश्वरत्वेनैव कृत्वा इति २२ किं हीति पितामात्रेति च तत्सहा

वासवप्रतिमो येन जरा संघाति दुर्जयः विजितो वा ह्युद्धेन देहमेदं चलं मितः ११ शोणोद्गोणिं च साधुत्वं पिता पुत्रौ महारथौ स्तुतिस्तुतावुभौ भीष्म
ततं द्विजसूतमौ १२ ययोरस्य तरो भीष्मसंकुहः सचराचरं त्रुमां वसुमतिकुर्व्यान्निः शेषा मिति मेमतिः १३ शोणस्य हि सनं पुद्गेन पश्यामिन राधिपं
नासत्यान्त्रः समं भीष्मन च तोस्तो तु मिच्छसि १४ शृष्टिमांसागरां तापां पो वैश्वतिसमो भवेत् दुर्पो धनं तं एजेदमति क्रम्य महाभुजं १५ जयद्वयं वरा
जानं कृतास्वदृष्टविक्रमं दुर्मे किं पुरुषाचार्ये लोके प्रथितविक्रमं अतिक्रम्य महावीर्यं किं वशं सति केशवं १६ हृदं च भरताचार्ये तथा शारदतं कपं अ
तिक्रम्य महावीर्यं किं वशं सति केशवं १७ धनुर्देराणां प्रवरं रुक्मिणां पुरुषोत्तमं अतिक्रम्य महावीर्यं किं वशं सति केशवं १८ भीष्मकं च महावीर्यं
दत्तवक्त्रं च भूमिपं भगरत्नं यूपकेतुं जयत्सेनं च मागधं १९ विराट् दुपलौ चोभौ शकुनिं च हृदलं विंदानु विंदा वावं तौ पांडुं श्वेतमथोत्तमं २० शं
खं च सुमहाभागं वृषसेनं च मानिनं एकलव्यं च विक्रान्तं कालिंगं च महारथं २१ शस्त्रीनपिकस्मात्संनस्तौपि वसुधाधिपान् स्तवाय यदिते बुद्धि
र्वर्तते भीष्मसर्वदा २२ किं हि शकं मया कर्तुं यद्दत्तानां लयान् पुरा कथयतां नूनं न श्रुतं धर्मवादिनां २३

ययोगाभावे पितृनीया हृदतमेन त्वया सह कथयतां उपदिशतां ब्रह्मनां च चनं यतो मया न श्रुतं अतः किं कर्तुं शकं अस्तत्वाद किं चित्करोहमिति २३

एवंस्तुगर्वपरिरुपयतज्ञानं तदाह आत्मेति देहबुद्ध्या आत्मपरयोः ततो वा ईश्वरबुद्ध्या तपोर्देष्टोवानकर्तव्य इति ते तत्र न आस्माभिः श्रुतं मिति योज्यं २४ अस्तव्यं वाचा मगोचर
त्वात् मोहात् मोहं अज्ञानं आश्रित्येति श्रोत्रे पंचमी मापिकैर्गुणैः सर्वैः यदिभिः निर्विशेषचिन्मात्रस्य केशवस्य स्तवं कश्चित्तदभिज्ञो नानुमन्यते २५ एतदेवाह कथमिति
भो भीष्म अजस्य अविद्योपाधे जीवस्य पुरुषे पुरिशये अंतर्गतमिति सच्चिदानंदरूपे वाः देहेद्रियादिसंघातः तस्य पालयितरि कोद्ये वा न्यातकः प्राणायामपटव आका
श आनंस्यादिति श्रुतेः अदुरात्मनि उपाधिधर्मकालुष्यादुःस्थित आत्मादुरात्मा विराट् सूत्रेश्वराख्यः तद्भिन्नो जातकथं समावेशयसे नेहि मूढतया येनात्र जगत्समा
वेश अपरिणामित्वादस्य किं तर्हि रजुसर्पस्यायेन तथा चाज्ञानमेव जगदुपादानं अयं तदधिष्ठानमात्रं यथोक्तं अस्य द्वैते दृजालस्य यदुपादानकारणं अज्ञातं तदुपाधि

आत्मनि दत्तपूजाचपरनिदापरतवः अनाचरितमायरां वृत्तमेतच्च तद्विधं २४ परस्मैपुमि मंशं मोहात्संलौघिभक्तिः केशवं
तच्च ते भीष्म न कश्चिदनुमन्यते २५ कथं भोजस्य पुरुषे वर्गपाले दुरात्मनि समावेशयसे सर्वजगत्केवलकाम्यया २६ अथ वैषानते बुद्धि
प्रकृतिं याति भारत मयैव कथितं पूर्वभूलिं गशकुनिर्यथा २७ भूलिं गशकुनिर्नाम पार्श्वे हिमवतः परे भीष्म तस्याः सदा वाचः श्रुयंते य
विगर्हिताः २८ मासाहसमितीदं सासतं वाशते किल साहसं चात्मना तीव्रचस्त्री नावबुध्यते २९ साहिमांसा गलिं भीष्ममुखात्सिंह
स्यादातः दन्तांतरविलग्नं यत्र दन्तेत्यचेतना ३०

तत्र स्तकारणमुच्यते इति केवलस्य निर्गुणस्य काम्यया इच्छया सगुणोपासकानां निर्गुणप्राप्तिः सद्यो न संभवतीत्यर्थः पक्षे भोजस्य कंसस्य वर्गपाले गोसंघपाले
२६ अथ चेति ते त्वत्संबंधिनां एषां पुंसां बुद्धिः प्रकृतिं न याति स्वकारणोत्पत्तयेतर्हि भूलिं गशकुनिर्यथा न्यददत्यन्यत् करोति तद्वत्तैश्चुद्धं काम्यत्वं २७ अ
त्रेश्वलं वदन्तीत्यर्थः भुवलिं गतीति भूलिं गोविलशायी पक्षिविशेषः एषेति पाठे एषा अस्मदीया बुद्धिः ते त्वदीया त्वद्वत्तेति योज्यं तदा स्वस्यैव शकुन्युपमत्वं २८
अर्थविगर्हिताः उक्तिविपरीतक्रियया अर्थविगर्हितोपासाताः २९ वाशतेश्च करोति ३० मांसागलिं दंष्ट्रांतरलग्नस्य मांसस्य वह्निर्निर्गतभाग उद्धोलं ३०

उरुविक्रमः उरुर्महानविश्वव्यापीविक्रमः पादविक्षेपोयस्यसशिश्नपा लोहुरिणासहामेदात् १ तावतरांगगच्छावच्छान्तिरु निनिश्चयेनप्राप्नोमिहंतेर्गत्यर्थत्वेनप्राप्त्य
 र्थत्वात्सद्यःकैवल्येसुमांजरासंधनिवजितमात्रंममंवेत्यर्थः सहितं सर्वपांडवैरिति पाण्डवानामपिविस्मंशत्वंदर्शयति २ अवध्याः अवधोमयीदया साधवमयीर
 परिपालकाः प्रेमताः एषसेतुर्विधतिरेषांलोकांतामपिसंभेदायेति परमात्मनस्तत्त्वार्थादाविधारकत्वं स्पष्टं तदंशत्वात्पांडुवानामपीत्यर्थः अत्रहेतुमारु भूपतीनि
 ति अराजा नास्तिरंजकोऽस्मादत्यदिति अराजासतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रासुपजीवंति एषयेवानंदयातीत्यादिनापरमात्मनसवसुख्यरंजकश्चेत्वेतेः ३

वैशंपायन उवाच ततः श्रुत्वाभीष्मस्यचेदिरुविक्रमः पुपुत्सुर्वास्तुदेवेन वास्तुदेवमुवाच १ आकृषेत्तारांगच्छमयासांर्द्धजना
 र्देन यावदद्यनिहन्मिन्त्वांसहितैः पांडवैः सह २ सहत्यारुहमेवध्याः सर्वथाकृष्णपाण्डवाः नपतीन्समतिक्रम्यपैराजात्वमर्चितः ३ ये
 त्वांदासमराजानं गत्वा दंष्ट्रांतिदुर्मतिं अनर्हमर्हवत्कृष्णवध्यास्तइतिमेमतिः ४ इत्युक्त्वा राजशार्दूलस्तस्येोगर्जुन्नमर्षणाः स्वमुक्तेन
 तः कृष्णो मृदुपूर्वमिदं वचः उवाच पार्थिवास्त्वां तसममहं च वीर्यवान् ५ एष नः शत्रुरत्यंतं पार्थिवाः सात्वतीस्ततः सात्वतानां नशं सात्मा
 नहितो नपकारिणां ६ प्राग्जपोतिष्ठपुरं यातानस्मान्हात्मानं शंसहेतु अदहृद्धारकामेषस्वस्त्रीयः सन्नराधिपाः ७ क्रीडतो भोजग्राजस्य
 एषैव तको गिरौ हत्वा वधावतातसर्वानुपायात्स्वपुं पुरा ८ अश्वमेधेरुयं मेधमुत्सर्जं रक्षिभिर्वृतं पितुर्मेयहविघ्नार्थमरुत्पापनिश्चयः

त्वांदासं त्वां अंशसमिति छेदः त्वात्वां अंशो बंधः अदिवंधनेधातुः तं अस्पतिरूपितीति अंशसंबंधनाशकं वात्पादारम्भेति शेषः दुर्मतिं अनर्हदुःस्थितां
 मन्ति प्रवेष्टुं अनर्हमित्यर्थः अर्हवत्स्यवततेपिवंध्याः अवोपसर्गस्य भायुरिमतेन अकारलोपः पूर्ववदर्थः ४ ५ एवं गृहाशयेन कृततो विभगवान् कृत्यार्थमि
 प्रापेण लोकदृष्ट्या तं हंतुं वैरमा विधरोति एष नः शत्रुरित्यादिना नहितः सुष्ठुपेति समासः नैकधेयादिव तद्वेष्टीत्यर्थः ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥

92

92

© (D) Diamond Trust & Digitized By eGangotri

प६ सभाजयतप्रीणितवान् ५७ ६१ संगघनिरुध्य ६२ ६३ त्वात्वांसंविदेसमपं ६४ अनुगमनादिशिष्याचारप्रदर्शको ध्यायशेषः स्य स्यार्थः ६५ ६६

तमुवाचैवमुक्तस्तु धर्मराजो जनाईनं तव प्रसादाजो विंदप्राप्नः कृत्वरो मया ५२ हन्त्रं सप्रग्रमपि च त्वत्प्रसादाद्दृष्टे स्थितं उपादाय
 वलिं मुख्यं मामेव समुपस्थितं ५३ कथं त्वं रुसतार्थं मे वाणी वितरते तद्य न हं त्वामते वीरति प्राप्नोमि कर्हि चित ५४ अवश्यं चैवां
 तव्याभवता हारकापुरी एवमुक्तः स धर्मात्मा युधिष्ठिरसहायवान् ५४ अभिगम्या ब्रवीत्प्रीतः पथोपयुगशाहः साम्ना ज्ञेसमनु
 प्राप्ताः पुत्रास्ते घपितस्यसः ५५ सिद्धार्थावसुमेतश्च सात्वं प्रीतिमवाप्नुहि अनुतातस्त्वया चारुंदारकांगं तमुत्सहे ५६ सुभद्रां द्रोप
 दीं चैव सभाजयत केशवः निःक्रपांतः पुरातनस्माद्युधिष्ठिरसहायवान् ५७ स्नातश्च कृतजप्यश्च ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य च ततो मेघ
 वपुः प्रख्यं स्पंदनं च सुकल्पितं योजयित्वा महाबाहुर्दारुकः समुपस्थितः ५८ उपस्थितं रथं दृष्ट्वा तार्क्ष्यं प्रवरकेतनं प्रदक्षिणमुपास
 त्समा नुद्यमहामनाः ५९ प्रययोऽपुंडरीकाक्षस्ततो दारवतीपुरीं ६० तं पद्मानुवव्राज धर्मराजो युधिष्ठिरः भ्रातृभिः सहितः श्रीमान्
 वासुदेवं महाबलं ६१ ततो मुहूर्तं संगघस्यंदनप्रवरं हरिः अब्रवीत्पुंडरीकाक्षः कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं ६२ अप्रमत्तः स्थितो नित्यं प्रजाः
 पाहिविशोपते पर्जन्यमिव भूतानि महाद्रुममिव द्विजाः ६३ बांधवा पजीवंतु सहस्राक्षमिवामराः कृत्वा परस्परं लोवसं विदं कृष्ण
 पांडवौ ६४ अत्योत्यं समनुहाप्य जगत्तुः स्वाहान्प्रति गते दारवतीं कृष्णे सात्वते प्रवरेत् ६५ एकोदयो धनो राजा शकुनि
 आपि सो वलः तस्यां सभायां दिव्यायामुषत्तु लो नरर्षभो ६६ इति सभापर्वणि शिपालवधः समाप्तः ॥ ७ ॥ ७ ॥

श्लो ३

श्लो १

इति भारतमावदीपे नैलकंठीये शिशुपालवधः समाप्तः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

समाप्ते राजस्यैतु क्रतुश्रेष्ठे सुदुर्लभे इत्यादेः समायां रमणीयायां तस्यो ध्यायस्य तात्पर्ये कुलहयनिमित्तभूतस्य कापुरुषस्य मरणा मेव श्रेय इति सर्वैः स्मरुषी

म३

वैशंपायन उवाच समाप्रे राजसयेतु क्रतुश्चेत्स दुर्लभे शिष्यैः परितो व्यासः पुरस्तात्समपद्यत १ सोम्य पादासनात्तर्णभ्रात
मिः परिवारितः पाद्येनासनदानेन पितामहं पूजयत २ अथोपविश्य भगवान्कांचने परमासने आस्यतामिति चोवाच धर्म
राजं युधिष्ठिरं ३ अथोपविष्टं राजानं भ्रातृमिः परिवारितं उवाच भगवान्व्यासः तत्र द्वाका विशारदः ४ दिक्ष्यावर्द्धसि कौते
यसाम्नाजं प्राप्य दुर्लभं वर्द्धिताः कुरवः सर्वे त्वया कुरुकुलोद्धर ५ आपद्येत्वांगमिष्यामि पूजितोऽस्मि विशंपते एवमुक्तः सकृत्
न धर्मराजो युधिष्ठिरः ६ अभिवाद्योपसंगम्य पितामहं मया ब्रवीत् युधिष्ठिर उवाच संशयोऽपि पदांश्चेत्सममोत्पन्नः सुदुर्ल
भः ७ तस्य नामोऽस्ति वक्ता वै त्वामतेक्षितं पंगव उत्पातास्त्रिविधा तप्राह नारदो भगवान्विः ८ दिव्यांश्चैवांतरिक्षांश्च पार्थिवां
श्च पितामहः अपि वैद्यस्य पतनाच्छून्यमोत्पातिकं मरुत ९ वैशंपायन उवाच राक्षसवचनं श्रुत्वा पराशरसुतः प्रभुः स
स्मद्वैपायनो व्यास इदं वचनं ब्रवीत् १० त्रयोदशसमारजन्त्युत्पातानां फलं मरुत सर्वहन्त्रविनाशाय भविष्यति विशंपते ११
त्वामेकं कारणं कृत्वा कालेन भरतर्षभ समेतं पार्थिवं हन्त्रं ह्ययं व्यास्यति भारत दुयोधि नापराधेन भीमार्जुनवलेन च

त्याजीतिवितव्यमिति १ द दिव्याः अशनिपातादयः आंतरिक्षाः धूमकेत्यादयः पार्थिवाः भूकंपादयः ६ १० ११ १२ १२ ॥६॥

कपालिकपालितं स्रुगिति आर्षे द्वितीया स्तोपे सति परमेव्यो मन्त्रिषां दिकमां शिष्यते विभक्तेः स्थानिवत्त्वान्नलोपाभावः तस्य चापदोतस्य तादनुस्वारोपि

स्वप्नेद्रह्यसिराजेंद्ररूपांतेतं वषधंजं नीलकंठं भवं स्यात्कपालिन्निपुणंतकं १३ उग्रं वदं पशुपतिं महादेवमुमापतिं हरं सर्वं हृषं श्रुतिं पिना
किं हृतिवाससं १४ कैलाससूयप्रतिमं हृषभेव स्थितं शिवं निरीक्ष्य मां सततं पितराजान्नितां दिशं १५ एवमीदृशकं स्वप्नेद्रह्यसि त्वं विशां
पते मातस्तुते युते युध्याहिकालो हि दुर्तिक्रमः १६ स्वस्ति ते स्तुता मिष्यामि कैलासं पर्वतं प्रति अप्रमत्तः स्थितो दांतः पश्चिं वीं यरिपाल
य १७ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा स भगवान् कैलासं पर्वतं ययौ हृष्यदैपायनो व्यासः सह शिष्यैः श्रुतानुगैः १८ गते पितामहे राजा
चिंताशोकसमन्वितः निश्वसन्नुष्मसहजमेवार्थं विचिंतयन् १९ कथं तद्देवं शक्तेतपोरुषेण प्रवाधितं अवश्यमेव भवितां देवं के पर
मर्षिणा २० ततो ब्रवीन्महातेजा सर्वात् भ्रातृन्युधिष्ठिरः श्रुतं वै पुरुषं व्याघ्रायन्मां दैपायनो ब्रवीत् २१ तदा तद्वचनं श्रुत्वा मरतो
निश्चितामतिः सर्वहृत्त्रयनिधने यद्यहं हे हरीषितः २२ कालेन निर्मितस्तात कोममार्थोऽस्ति जीवता एव बुवंतं राजानं फाल्गुणाः प्रत्य
भाषत २३ माराज नृक्षलं घोरं प्राविशो बुद्धिनाशनं संप्रधार्य महाराज यत्क्षमंत तस्माच्चर २४ ततो ब्रवीन्सत्यधितिः भ्रातृस्य
र्वात्तु युधिष्ठिरः दैपायनस्य वचनं तत्रैव समचिंतयन् २५ अथ प्रभृतिभद्रं वः प्रतिज्ञां मे निबोधत त्रयोदशसमास्तात कोममार्थो
स्ति जीवता २६ न प्रवक्ष्यामि पुरुषं भ्रातृन्यांश्च पार्थिवान् स्थितानि देशे हातीनां यो ह्येतत्सु मुदरन् २७ एवं मे वर्तमानस्य स्व
सुते धितरेषु च भेदो न भविता लोके भेदमूलो हि विग्रहः २८ विग्रहं दूरतो ररुन प्रियाण्येव समाचरे वाच्यतां न गमिष्यामि लोकेषु
मनुजर्षभाः २९ भ्रातृर्ज्यैष्ठ्यवचनं पांडवाः संनिशम्यत तमेव समवर्तंत धर्मराज हिते रताः ३० संसत्सु सप्रयं हत्वा धर्म
राद्रातुभिः सह पिंहे स्तर्षयथान्यायं देवताश्च विशांपते ३१

भवतीति मन्त्रार्थी पंप्रयांतरं वाक्यं एव मन्त्रादिज्ञेयं १३ १४ १५ १६ १७ १८ ३० ३१

स०
७५

३३ अध्यायः वसन्तुयेधिनस्तस्यामित्याद्यध्यायद्वयस्य तात्पर्येणापिष्कः परकल्याणं दृष्ट्वा मरणा मिच्छति छलेन परलक्ष्मीं वारुते मिच्छति निर्घणा इति १ अभिप्रा

कृतमंगलकल्याणोभ्रातृभिः परिवारितः गतेषु हृत्त्रियेन्द्रेषु सर्वेषु भरतर्षभ ३२ युधिष्ठिरः सहामात्यः प्रविवेश एतेन मं युयेधिनो महा
राजशकुनिश्चापिसौवलः सभायां मणीयायां तत्रैवास्तेन राधिप ३३ इति सभापर्वणि वैशंपायन उवाच वसन्तुयेधिनस्तस्यां सभायां एतुष
र्षभ शनैर्दर्शितां सर्वसिंहांशकुनिना हस १ तस्यां दिव्यातमि प्रायान् दर्शकुरुनंदनः नद्यप्रवयितेन नगरेणागसाक्षये २ सकटाचित्सभा
मध्ये धार्तराष्ट्रो महीपतिः स्फाटिकं स्थालमासाद्य जलमित्यभि शंकपा ३ स्वस्त्रोत्कर्षणं राजा कृतवान् बुद्धिमोहितः दुर्मता विमुखश्चै
व परिचक्राम तां सभां ततः स्थलेति पतितो दुर्मता व्रीडितो नृपः ४ निश्चसन विमुखश्चापि परिचक्राम तां सभां ततः स्फाटिकतोयां वै स्फा
टिकां बुजशोभितां ५ बां पीमत्वा स्थलमिव सवासाः प्रापत जुले जलेति पतितं दृष्ट्वा भीमसेनो महाबलः जहास जहस स्रष्टुं वै किं करिष्ये
यो धनं ७ वासांसि च शुभाय स्मै प्रददृ राजशासनात् तथा गतं तु तं दृष्ट्वा भीमसेनो महाबलः ८ अर्जुनश्च पमौ चोभौ सर्वे ते प्राह संस्त
रा नाम र्षय न तस्तेषां मवहास प्रवृत्ताः ९ आकारं रूपां प्राणस्तन सतां समुदैक्यं पुनर्वसनमुक्षिप्य प्रतर्षिष्यन्नि वस्यलं १० आ
रुहो रुततः सर्वे जहसुश्च पुनर्जनाः दारं तु पिहिताकारं स्फाटिकं प्रेरुभूमिपः प्रविशन्तारुतो मूर्ध्नि व्याघ्रगतिं तद्वस्थितः ११ तादृ
शं चापरद्वारं स्फाटिको रूपाटकं विधद्यन्कराभ्यां तु निः क्रम्पाग्रे पपात ह १२ दारं तु वितताकारं समापेदे पुनश्च सः तद्वत्तं चेति मन्वा
म नो दारस्यानादु पारमत १३

सम०
७५

न देवादीनां क्रीडातस्यानाद्यमित्यप्रदर्शकचित्रादिगान आशयविशेषान् नागसाक्षयेनागेतरास्तेनासमाननान्निहस्तिनापुरे २ घृतमूलमुयोहातय
निसकटाचिदिति ३ १२ तद्वत्तं तादृशं १३

२६ अपुक्तमिति चेदः २७ ३२ सोहंनस्त्री यविवशतातसपत्न्या अपि श्रियं सहेते किंतु पुमानस्मीत्यर्थः तर्हि युद्धे नैव पांडवान् जेतुमिच्छेत तत्राह नवाप्यस्त्रीचरुनादि
वदस्व वलहीनः तदपि संपादयेत्तत्राह न पुमानिति परेषामिव असु कष्टं स्ववलेन सार्धयितुमसमर्थः तर्हि स्त्रीवो सोति चेत्तत्राह न पुमानिति नस्त्रीति पूर्वमेवोक्तम्

दृष्टमाना हि राजानः पांडवोत्थेन वदन्ति स्मांतवंतो परार्धं ते को हितस्तं तु महेति २६ वासुदेवेन तत्कर्म यथायुक्तं महत्कृतं सिद्धं वपां पुत्राणां प्र
जायेत महात्मनां २७ तथा हि राजानां रायविविधानि नृपान्पं उपातिष्ठेत् को ते ये वै शपाश्च करप्रदाः २८ श्रियं तथा गतां दृष्ट्वा हलं तौ मिव पाण्ड
वे अमर्षं वशमापन्नो दक्षामिनतथोचितः २९ एवं सनिष्पद्यं कृत्वा ततो वचनमब्रवीत् पुनर्गोधारन्यति दंष्ट्रमान इवाग्निना ३० वद्विमेव प्र
वेशामि भक्षयिष्यामि वा विषं अणो वा पिष्वेक्ष्यामि न हि शशामि जीवितुं ३१ को हि नाम पुमांस्त्र्योके मर्षयिष्यति स त्ववान् सपत्नान् द्युतो दृष्ट्वा हनि
मान् स न एव च ३२ सोहंनस्त्री नवाप्यस्त्री न पुमान्वा पुमानपि योहंतां मर्षया स्यता दृशो श्रियमागतां ३३ ईश्वरत्वं दृष्ट्वा आश्चर्यमुन्मत्तां च ता दृ
शीं यज्ञं च ता दृशं दृष्ट्वा मादृशः को न संजरेत् ३४ अशक्तश्चैक एवाहंता माहर्तुं न पश्रियं सहायांश्च न पश्यामि तेन मृत्युं विचिंतये ३५ दैवमेव
परं ममेपो ह्यं वनिरर्थकं दृष्ट्वा कुंती मुते मुह्यं श्रियंता मादृतां तथा ३६ कृतो यत्नो मया पूर्वविनाशेन सप्तौ वल तत्र सर्वमतिक्रमसंघट्टो
स्त्रियं पंकजं ३७ तेन दैवं परं ममेपो ह्यं वनिरर्थकं धार्तराष्ट्राश्च हृदयं ते पार्यावर्द्धति नितशः ३८ सोहं श्रियं च तां दृष्ट्वा सभां तां च तथा वि
धा रक्षिभिश्चावहासं तं परितप्से यथाग्निना ३९ समामभ्यनुजानीहि मातुलाय मुदः खितं अमर्षं च समाविष्टं धृतराष्ट्रे निवेदय ४०
इति सभायुर्वणिगोदुर्योधनसंतापे

तः अपुमानितनेन कीव एव ग्राह्यः नापि स्वतंत्रं असमर्थो स्मीत्यर्थः योहं शत्रुश्रियं सहिष्ये तस्मात्तदपहरणं कश्चित्कपटोपायो विपरीत इति भावः ३३ ३४
मृत्युं विचिंतये इति शकुनेः सामर्थ्यं ज्ञानं तातस्य स्वार्थसाधने उद्योगं जनयितुमुक्तं ३५ ३६ अनुजानीहि मर्तुमिति शेषः ४० अध्यायः

स०

७७

१६ देवनेष्टे १० दीप्ताहृदिमंती २१ २४ अध्यायः ३ विवर्गाः पूर्ववर्गा नहीनवर्गाः हरिणाः पांडुः दीनः क्षीणदयः ४ ५ कुतोमूलं किंमूलं कुतश्चिप्रथ

शकुनिरुवाच घृतप्रियश्चकौतेयो न स जानाति देवितुं समाहृतश्चरं जेद्रोनशक्ष्यति निर्वर्तितुं १६ देवनेष्टे कुशल आहं न मेति स दृशो भुवि
त्रिभुलोकेषु कौरव्यतंतं घृते समाहृत्य १० तस्याक्षकुशलो राजन्नादास्पहमसंक्षयं राज्ञश्चियंचतां दीप्ताहृदर्थे पुरुषवर्षभ २१ इदं तु स
वैतंगजे दुर्योधन निवेदय अनुज्ञातस्तत्तेपि जविजेप्येतात्र संशयः २४ दुर्योधन उवाच तमेव कुरुमुखाप्यधतराष्ट्रयसौवल निवेदय
यथा न्यायं नाहं शक्ष्ये निवेदितुं २५ इति स भाषवति दुर्योधन संतापे वैशंपायन उवाच अनुभूयतु राजस्तं राजस्यं महाक्रतुं युधि
ष्ठिरस्य नृपतेर्गौधारीपुत्रसंयुतः १ प्रियरुन्मतमाज्ञाय पूर्वदुर्योधनस्य तत् प्रज्ञाचक्षुषमासीनं शकुनिः सौवलस्तदा २ दुर्योधनव
चः सुताधतराष्ट्रं जनाधिपं उपगम्य महाप्राज्ञं शकुनिं वाक्यमब्रवीत् शकुनिरुवाच दुर्योधनो महराज विवर्गा हरिणाः कृशः दीन
श्चिंतापरश्चैव तं विद्धि मनुजाधिप ४ नवैपरीक्षसे सम्परासंशं शत्रुसंभवं जेष्य पुत्रस्य हृद्यो कं किमर्थं नावबुध्यसे ५ धतराष्ट्र
उवाच दुर्योधन कुतोमूलं नृशमार्तो सिपुत्रकश्चोतयश्चेन्मया सोर्यो ब्रुहि मे कुरुनंदन ६ अयं त्वां शकुनिः प्राह विवर्गा हरिणा
कृशं चिंतयंश्च न पश्यामि शोकस्तव संभवं ७ ऐश्वर्यं हि महत्पुत्रतयि सर्वप्रतिष्ठितं जातः सुहृदश्चैव नाचरंति तवाधियं
आष्टादशसि प्रावारानश्नासि पिशितौदनं आजानेयावहं तस्वाकेनासि हरिणाः कृशः ८ शयनानि महार्हाणि योषितश्च मनो
रमाः गुरावन्ति च वैश्यानि विहाराश्च यथा सुतं १० देवानामिव ते सर्वे वाचिवदं न संशयः सहीनश्च उर्द्ध्वकस्माद्योचसि पुत्रक ११

राम०

७७

मार्थतसिः ६२ पिशितौदनं मांसमयमन्नं आजानेयाः जातश्वाः ६ विहाराः क्रीडास्थानानि १० वाचिवदं वाग्वायारमात्रसाध्यं ११ ११

वाद्यः श्रेयसि हस्तयः तासां धाना अभिनवाभेदे दोषोतेति व्यधिकरणो वदुः प्रीतिः सस्यादि संपन्नक्षेत्रादि हस्तिमंतस्थः बाँदी वृत्तौ च मार्गे चेति धानाभ्यस्ये प्रोक्ता धन्या
केभित्तोद्वितीति विश्वः त्रिखर्वे सर्वत्रयसंख्ये २४ कमंडलूनि ति इन्द्रियं वासन दस्मिन्नेके यद्भीतिखर्वे वदुः च वाद्यरोगे दधि मधु घृतं आपश्चेत्यभिधेकश्चातिवि

त्रिशतं चोद्भवामीनां शतानि विचरं सुत एजन्मा वलिमादाय समेता हि नृपक्षये २० पृथग्विधानिरत्नानि पार्थिवाः पृथिवी
पते आहरन् क्रतुमुखे स्मिन् कुंती पुत्राय भरिषः २१ न कचिद्विमया तादृक् दृष्टपूर्वान् च युतः यादृग्धनागमो यज्ञे पांडु पुत्र
सधीमतः २२ अयं यंत धनौ घंतं दस्वाशत्रोरहं नृप शर्मनैवाभिगच्छामि चिंतयानो विंशं पते २३ ब्राह्मणा वारधानाश्च
गोमंताः शतसंघशः त्रिखर्वे वलिमादाय दारिद्र्यं तिष्ठति वारिताः २४ कमंडलूनुपादाय जातश्च मयान् शुभान् एतद्धने स
मादाय प्रवेशं लेभिरेन च २५ यथैव मधुशक्राय धारयं त्यमरस्त्रियः तदस्मै कांस्पमा हा धीद्वारुणं कलशो दधिः २६

वहितानि तत्रेतेषामेदं दर्शनात् इह कमंडलूनुपपूरणं निति इष्टं २५ येनैवेति अमरस्त्रियः तस्य स्त्रियश्चावधयः तद्विषयं मधु अस्मै कांस्पमा हा धीद्वारुणं कलशो दधिः
धीत् अथान्तो मय एव तथा वातुरावतुरा प्रेषिते दधिप्रसिद्धं कलशश्च कलशे जलपूरणं तात्समुद्रः आदा धीत् दधिरिति पुंस्त्वेनार्थे लेखकप्रमादो वा अमेतु कलशो
दधिः समुद्रः मधु अमरं जलमित्यने अमरस्त्रियेन यः वारुणं वरुणसंबंधीति व्याचक्षते २६

अक्षेपुपाशेषुअभिज्ञानः कुशलः हृदयज्ञः पात्रयिष्यभारणानामक्षारान्जयपराजयावहत्वाभिज्ञः पराज्ञः तदनुसारेणद्वयप्रयोगवित् विशेषज्ञः दिक्कालाद्या
नुकल्याभिज्ञः ३८ द्यूतातद्यूतेहेतोः रणान्तरणहेतोः ३९ कपटंअक्षधियात्राः देवतायावशीकरणां यद्वासर्वतश्चतुर्धोरानयाद्वादशधोरश्चक्षुष्यदन्तला
निभवेति येषु त्रिषु त्रिषु देवयित्रोर्नोमनीलिख्येते तत्रकपटंअतः सुधिरमक्षंकलापरनामोक्तिप्रदेशं गमेगुनुद्वयसंश्लिष्टं कलापातितस्याक्षस्पसनामे

शकुनिरुवाच यामेतामनुलालक्ष्मीदृष्टवानसिपां देवे तस्याः प्राप्तावुपायं मेष्टरासस्यपराक्रम ३७ अहमक्षेपुभिज्ञाने
यिष्यामपिभारत हृदयज्ञः पराज्ञश्चविशेषज्ञश्चदेवने ३९ द्यूतप्रियश्चकौतेयोनचजानातिदेवितु आहूतश्चैष्यतिअक्तं
द्यूतादयिरणादयि ३९ नियतंतेविज्ञेयामिकृत्वातुकपटंविभो आनयामिसमृद्धिंतादिव्योवाद्याद्वयस्वतं ४० वैशंपाय
नउवाच सवमुक्तः शकुनिनाराजाडुर्योधनस्ततः धृतराष्ट्रमिदंवाक्यमपदांतरमब्रवीत् ४१ अयमुत्सहतेराजनप्रिय
यमाहूतेमक्षवित् द्यूतेनपांडुपुत्रस्यतदनुज्ञातुमर्हसि ४२ धृतराष्ट्रउवाच क्षत्रामंत्रीमहाप्राज्ञः स्थितोयस्यास्मिशासने
नेनसंगम्येत्सामिकायस्यास्पविनिश्चयं ४३ सहिधर्मपुरस्कृत्यदीर्घदर्शीपरंहितं उभयोः पक्षयोर्युक्तंवक्षत्यर्थविनिश्चयं
४४ डुर्योधनउवाच निवर्तयिष्यतिलेषयदिक्षत्रासमेष्यति निवर्तेतयिराजेन्द्रमरिष्येहमसंशयं ४५ ॥ ॥ ॥

वोपरिमवति तदासस्यजयः परस्यनामाधस्थं तस्यपराजयरति ४० अपदांतरंअनुपदेमेव ४१ ४२ ४४ त्वोसोत्वालांअसो निवर्तयिष्यतित्वासा
विमोदः विवरोजोचैवशशोकतोचैसंतस्यडुर्योधनविलापस्यतात्यर्थपुण्यवतामीश्वरप्रसादलभ्यारदिहस्वापापिनांपरितोषोभवतीति ४३ ४४ ४५

कथं व्यसनं आपन्नं सभास्तारः सभासदः २ १० भेदेवैरं ११ १२ संमूर्धितमिति योगविहङ्गं १६ १६

१६

१६

जनमेजय उवाच कथं समभवत्तन्महादुराणं तन्महासयं यत्र तद्व्यसनं प्राप्तं पांडुर्वैर्मपितामहेः १ केचन तत्र सभास्तारा राजानो
ब्रह्मविन्नम केचैनमन्वमोदन्तं केचैनं प्रत्येषधयन् २ विल्लरेणोतदिष्टमिकथ्यमानं त्वया द्विज मूलं त्वेतद्विनाशस्पृथिव्याद्विज
जसत्तम ३ सौतिरुवाच एवमुक्तस्ततो राजा व्यासशिष्यः प्रतापवान् आचक्षेथ यद्वृत्तं तत्सर्वं वेदतत्त्ववित् ४ वैशंपायन उवाच
शृणु मे विल्लरेणोमां कथां भरतसत्तम भूय एवमहा राजयदिते श्रवणो मतिः ५ विदुरस्ममतिं ज्ञात्वा धृतराष्ट्रं विकासुतः दुयो
धनमिदं वाक्यमुवाच विजने पुनः ६ अलं घृतेन गांधारे विदुरेण प्रशंसति न तस्य सोमहाबुद्धिर्हि हितेनो वदिष्यति ७ हितं हि परमं ममेवि
दुरो यत्प्रभाषते क्रियतां युवतस्तस्यैव मेतन्ममेहितं तव ८ देवर्षिर्वा सवगुर्देवराजाय धीमते यत्प्राह शास्त्रं भगवान् ब्रह्मस्यति रुद्राधीः त
देवविदुरः सर्वं सरहस्यं महाकविः ९ स्थितस्तव चनेन तस्य सदाहमपि पुत्रक विदुरो वापि मेधावी कुटूंगा प्रवरो मतः १० उद्धवा
महाबुद्धिर्हृस्तीनामर्चितो नृप तदलं युवघृतेन घृते भेदे हि दृश्यते ११ भेदे विनाशः स्याद्वा जनतस्तु त्रयं विवर्जये पित्रा मात्रा च पुत्रस्य
यैदे कार्यं परं स्मृतं १२ प्राप्तस्त्वमसितन्नामपि तपेतामहं पदं अधीतवान् कृती शस्त्रे लालितः सत्तंतं गृहे १३ भ्रातृज्येष्ठः स्थितो
गृजे विंदसे किं न शोभनं पृथक् जनैरलभ्यं यद्भोजनाद्यादने परं १४ तत्प्राप्तो सिमहावाहो कस्माद्ये च सिपुत्रक स्मीतं गच्छं महावाहो
पितृपेतामहं महत् १५ नित्यमोजाययन् भासिदिविदेव शरो यथा तस्य ते विहितं प्रज्ञा शोकमूलमिदं कथं समुत्थितं दुःखकरं तन्मे
शंसितुमर्हसि १६

राम०

२०

अमर्षे असहिस्तुता १० साधारणीविशेषरहिता १२ स्थिरः स्यावरः पाषाणतुल्योस्मियतो न विदीर्यो भवामि १२ आवर्जिताः दासवदृशाः २० पश्येदस्ताः द्वास्त्रि
माः २१ ज्येष्ठावयोऽधिकः श्रेष्ठः प्रशस्यते मः युक्तोति युक्तः २२ अर्धहारिणां वडुमल्पवन्ता रत्नानां अश्वराजदितज्ञासुत्कृष्टवस्तुनां पुरस्थितानां प्राज्ञा यरानो

दुर्योधन उवाच अश्वाम्याद्यादयामीति प्रपश्यन्मायपुरुषः नामर्षे कुरुते यस्तु पुरुषः सोधमः स्मृतः १० नमो श्रीगान्धिर्गजेंद्र
लक्ष्मीः साधारणीविभो ज्वलितो मेव कौंतेये श्रियं दृष्ट्वा च विमथे १२ सर्वो च पृथिवी चैव युधिष्ठिर वशानुगं स्थिरोस्मियो हं जीवा
मिदुः खरेतद्वर्षमिने १५ आवर्जिता इवाभाति नीपाश्चित्रककौंकुराः कारस्करलोहजंघायुधिष्ठिरनिवेशने २० हिमवत्साग
रा रूपाः सर्वे रत्नाकरास्तथा अन्ताः सर्वे पर्युदस्ता युधिष्ठिरनिवेशने २१ ज्येष्ठा यमिति मां मत्वा अश्वमेति विनापते युधिष्ठिराणां
रुमे युक्ते रत्नपरिग्रहे २२ उपस्थितानां रत्नानां श्रेष्ठानामार्धहारिणा नादृश्यत परः पारो नापरस्तत्र भावत २३ न मे हस्तः सम
भवत् वसुतमतिरङ्गतः अतिशान्तमपि श्रान्तिगस्य दृष्ट्वा द्रुतं वसु २४ कृतां विदुसरो रत्नैर्मयेन स्फटिकछद्रं अपश्यन् नलिनी पूर्णा
मुदकं स्पृशन् भारत २५ वस्तुमुत्कर्षति मपि प्राह सत्सु रकोदरः शत्रो र्जिह्विविशेषेण विमूरं रत्नवर्जितं २६ तत्र सम्यग्दिशतः स्पा
पातयेद्दं रकोदरं यद्विकुर्यात् समारंभं भीमं हंतुं नराधिप २७ शिशुपाल इवास्माकं गतिः स्थान्तात्र संशयः सपत्नेना वह्नीसो मे समाद
रति भारत २८ ॥

देशतश्च त्रावधारणं च सुखानकर्तुं शक्यमित्यर्थः २३ समभवत् समर्थोऽनाभवत् अतिशान्तप्रतिशङ्कतवन्तः वस्तुन आहर्त्राः वसुरातुं २४ स्फटिकाः छद्रा इव छद्राः
उपकंठस्य सोपानादयो यस्यास्तां विदुसरसः सकाशात् आहूतैः रत्नैः २५ २८ २८ २८ २८ २८

३१ प्रलेभेवंचनां ३२ ३६ अध्यायः पन्मया १ फलतः संख्यापरिच्छेदतः भूमितः देशभेदेनो वाजविदमिति संवेधः अपित्तयापि मुख्यतः वक्ष्यमाणं धनं प्रतिप

पुनश्चादृशीमेववापीजलजशालिनीं मत्ताशिलासमांतोयेपतितोस्मिन्नधिप ३६ तत्रमां प्राहसत्कसः पाथेनसहसुस्वरं दौप
दीचसहस्रीभिर्मथयंतीमनोमम ३० किन्नवस्त्रस्यतुजलेकिंकराजनोदिताः दुर्वासांसिमेनानित्तुः स्वपरंमम ३१ प्र
लेभेवंचनां दद्यात्तद्वदतोमेनरधिप अद्वारेणविनिर्गच्छन्द्वारसंस्थानदूषिता अभिहृतशिलाभयोत्तलादेनास्मिर्विधत्तः ३२
तत्रमांयमजोदृग्दालोकाभिहतंतदा वाङ्मभिः परिगृहीतांशोचंतौसहितावुभौ ३३ उवाचसहदेवस्तत्तत्रमांविस्मयन्निव ३४
द्वारमितो गच्छराजन्निजिपुनः पुनः ३५ भीमसेनेनतत्रोक्तोद्यतराष्ट्रात्मजेतिच संवेधप्रहसित्वाचरेतोद्वारंनरधिप ३५
नामधेयानिरत्नानिपुरस्तान्श्रुतानिमे यानिदृष्टानिमेतस्यामनस्तपतितत्रमे ३६ इतिसभापर्वणिदुर्धनसंतापे दुर्धन
धनउवाच यन्मयापाडेवेयानादृष्टंतच्छराभारत आहृतंभूमिपालैर्हि वसुमुख्यंततस्ततः १ नर्विदेदृष्टमात्मानं दृष्ट्वाहं
तदेरेद्धं फलतोभूमितोवापिप्रतिपद्यस्वभारत १ ऐरावतैलान्वाप्येदंशान्जातरूपपरिस्कृतान् प्रावारजिनमुखाश्रकां
वोजः प्रदेहोवहन् ३ ३

यास्वित्यर्थः यद्वाफलतो जातं वस्त्रादि भूमितो जातं हीरादि २ औरागं न मे व्यरोमजान् वेलान् विलवासि मूषकादिरोमजान् वाप्येदंशान् विशालरोमजान् जातरूपपरि
स्कृतान् सुवर्णान्तुभिर्वातद्भिर्वाचि विमान् औरागाः प्रावारः अम्बाप्यजिनानीति वा विभागः ३ ४ ॥ ॥

तित्रिरिकल्माषानतित्रिरिपक्षिचित्रान् उष्ट्राः वायुः गर्दभास्वसंकरजाः उभयेपिपीत्वादिनापुष्टिगताः ४ गोवासनाः वलीवर्देपोषकाः क्षेत्ररिहतिमंनोत्राहणाः तथा
 दासनीयाः दासघोषाः श्रुदादयः ५ ब्राह्मणाश्चवातादशाः यथोक्तं पूर्वान् ब्राह्मणान् प्रकृत्य पुष्करमाडुर्भावे यस्मै नैव श्रुतं राजन्नरहीतं विंशोपते कामं नैव धार्मिको राजा
 श्रुत्कर्माणि कारयेदिति अस्मिन् क्षेत्रे त्रिखर्वेत्रीणि याजनाध्यापनप्रतिग्रहाः स्वर्वाणि मुञ्जानि धनलाभप्रफलहीनानि येषां तैत्रिस्वर्वाः विद्याध्वेन सत्कर्मभूत्वा तान्
 ५

अश्वान्तित्रिरिकल्माषान्तिशतं शुक्रनासिकान् उष्ट्रवामीन्तिशतं च पुष्टाः पीलुशमीगुरेः ४ गोवासना ब्राह्मणाश्च दासनीयीयाश्च
 सर्वशः प्रीत्यर्थे ते महाराज धर्मराज्ञो महात्मनः ५ त्रिवर्षं वलिमादाय हरितिष्ठतिवारिताः ब्राह्मणवारधानां श्रुतिमंताः शतसंघशः
 ६ कमंडलुपादाय जातरूपमयान् शुभान् ७ एवं वलिं समादाय प्रवेशं लेभिरेन च शतं दासी सहस्राणां कार्पासकनिवासिनां ८
 श्यामास्तन्योदीर्घकेशो हेमाभरणाभूषिताः श्रुद्विप्रोत्तमार्हाणि कंठवारपञ्जिनानि च ९ वलिं च कृत्स्नमादाय कार्पासिकनिवा
 सिनः उपनिमुर्महाराज हयानां धारदेशजान् १० इंद्रकैवर्तयंति धान्यैर्धनं नदीमुखैः समुद्रनिष्कुरेजाताः पारसिंधुचमा
 नवाः ११ तैवेरमाः पारदाश्च आभीराः कितवैः सह विविधं वलिमादाय रत्नानि विविधानि च १२ अजाविकंगोदिरां पखरो
 इंफलजं मधु केवलान् विविधान् श्रेवद्दरितिष्ठतिवारिताः १३

याजनादिहीनादत्यर्थः तैः सर्वैरसंज्ञैः प्रदेशो वलिस्त्रिखर्वलिः तमिस्त्यर्थः वारिता इत्यनेन तेषां अस्मन्नहीनता दर्शिता १ कार्पासिको देशविशेषः २ मरुकच्छः
 देशः कांचनमयः सजलप्रदेशो यस्मिन् स तथा भुभर्तारिकांचने अथ कच्छः स्यादनेयं रतिविश्वः १० समुद्रसमीपस्थ निष्कुरेयरोद्याने समुद्रनिष्कुरे इंद्रकैवर्तः १३
 रौवाकैः ननु कर्षणादिक्षेत्रियकयत्नापेक्षैः वनधान्यैर्वृक्षभावे तु नदी मुखैः नदीप्रभवेः ११ १२ फलजं मधु च्छादिजातीयं १३ ॥

प्राप्तेतिषाधिपः श्रोत्रेष्टानामधिपोवली यवेनैः सहितो राजा भगदत्तो महारथः १४ आजाने यान् हयान् शीघ्रानादायानिलरंहस
ः बलिचक्रत्तमादाय हारिनिष्ठंतिवारिताः १५ अश्वमसारमयं भांडं शुद्धदत्तसहस्रीन् प्राप्तेतिषाधिपो दत्वा भगदत्तो ब्रजन्नदा
१६ स्वशंस्त्रक्षाललाटाक्षान्नानादिभ्यः समागतान् श्रीसीकान्नवासां श्रोमका मुबुषोदकान् १७ एकपादोश्चतत्राहमप
रं पद्वारिवारितान् राजानो वलिमादाय नानावर्णानेनेकशः १८ कृष्णग्रीवान् महाकायान् रासभान् दूरपातिनः आजकुर्दशसाहस्रान्
निनीतान् दिक्षु विष्टुतान् १९ प्रमारागसंपन्नान् चत्तीरसमुद्भवान् बल्यर्थे दत्तस्तस्मै हिरण्यं रजतं वडु २० दत्त्वा प्रवेशं प्राप्ता
स्तियुधिष्ठिरनिवेशने इन्द्रोपकवर्णभान् युक्वर्णान् मनोजवान् २१ तथैवेन्द्रायुधनिभान् संध्या नशदृशानपि अनेकवर्णान् नारण्या
नगहीत्वा श्वान् महाजवान् २२ जात रूपमनर्घ्यं च ददुस्तस्मै एकपादकाः चीना नशकान् तथा २३ ज्ञानर्वराश्च नवासिनः २४
वर्सेयान् हारहूणांश्च कृष्णान् हिमवतांस्तथानीपात् रूपानधिगतान् विविधान् हारवारितान् २५ बल्यर्थे दत्तस्तस्य नाना रूपाने
कशः कृष्णग्रीवान् महाकायान् रासभान् शतपातिनः अर्हर्षुर्दशसाहस्रान् निनीतान् दिक्षु विष्टुतान् १५ प्रमारागसंपन्नान्
वाङ्मीचीनसमुद्भवान् अर्णोचरं कवंचैव कीटजं पट्टं तथा २६ कुटीकृतं तथैवात्रकमलाभं सहस्रशः श्लक्ष्णं वस्त्रमकार्षा समा
विक्रममुवाच नि २७ निशितं श्रेयदीर्घासीत् छिन्नशक्तिपरखधान् अपरांतसमुद्रं तांस्तथैव परशून्येन शितान् २८ ॥

द्वैर्धपुष्प्यादिनागगणारम्भवर्गेन च संपन्नान् श्रीमिकान् २० २६ कुटीकृतं चित्रगुच्छाकारकृतं स्यात्कुटीकं भद्रास्यां च सुगणं चित्रगुच्छे कर्तव्यं २७ अथ

सप्रिमदेयान् २८

एतत्
८२

रसानसंबन्धितवृत्तादीनि ^{म१} रसानसंबन्धितवृत्तादीनि २६ ३३ वेपाघ्नपरिवारितानव्याघ्रचर्मणापरिवृतान परिस्तोमान्नकंवलानपरिस्तोमः कुयोद्ध

रसानगंधांश्चविविधानरत्नानिचसहस्रशः वलिचकृत्स्नमादायहारितिष्ठतिवारिताः २६ शकास्तुघाराः कंकाश्च
रोमशाः श्रुंगिणोत्तराः मरुगजानदूरामानग ^{म१} णितानवृत्तानरूपान ३० शतशश्चेववदुशः सुवर्गपिघ्नसंमितं व
लिमादायविविधं हारितिष्ठतिवारिताः ३१ आसतानिमरुहार्णियानानिशयनानिच मणिकांचनचित्राणिगजदं
तमयानिच ३२ कवचानिविचित्राणिशस्त्राणिविविधानिच रथांश्चविविधाकारा ^{म१} नजातरूपपरिस्तुतान ३३
हृद्यैर्विनीतैः संपन्नाचैपाघ्नपरिवारितान विचित्रांश्चपरिस्तोमानरत्नानिविधानिच ३४ नाराचानाईनाराचानशस्त्रा
णिविविधानिच एतद्ध्यामहृद्भ्यं पूर्वदेशाधिपानपाः प्रविष्ठापनसदनं पांडवस्यमहात्मनः ३५ इतिसभापर्वणि
दुर्योधनसंतापे दुर्योधनउवाच दायं तुविविधंतस्मैश्रृणुमेगदतो नद्य यज्ञार्थं राजभिर्दत्तं महंतं धनसंचयं १
मेरुमंदरयोर्मध्ये शैलोदामप्रितो नदी येते कीचकवेरासोऽष्टायां रम्यामुपासते २ त्वसा एका सनाधरुः प्रदरादी
र्घवेणवः पारदाश्चकुलिंदश्चतंगराः परतंगराः ३ तद्वैपिपीलिकं नाम उद्धतं पतपिपीलिकैः जातं रूपं शोभा
मेयमरुहार्णुजशोतपाः ४ कृष्णानललामांश्चमरानशुक्लांश्चान्यानशशिप्रभान हिमवत्पृथ्वीजैश्चैव स्वादुक्लेशैश्च
थावज ५

योरित्यमरः ३४ ३५ अध्यायः दायंकार्थं देयं धनं दायोदानेयौतकादिधने इति विश्वः १ ४ कृष्णानित्यादयो मणिभेदाः पाठांतरे हि
मज्जहिमालयजै ५

लोहितपर्वतं ८ ६ काकीयकस्यकृष्णागरोः १० ११ निचितंरशीकृतं पर्वतेभ्योविभृरि वर्चसंतेजसि अर्शआद्यत् १२ १८ कृतकालाः

स०

८३

उत्तरेभ्यः कुरुभ्यश्चाप्यपोहंमात्यमंबुमिः उत्तरादपिकैलासादोषधीः सुमहावलाः ६ पार्वतीयावलिंचान्यमाहृत्य
 प्राताःस्थिताः अजातशत्रोर्नपतेर्धरितिष्ठतिवारिताः येपण्डितमवतः सूर्योदयगिरौनपाः कानूषेचसमुद्रं
 ते लोहितमभितश्चये ८ फलमूलाशनायेचकिरताश्चर्मवाससः कूरशस्त्राः कूरकृतस्ताश्चपश्याम्यहप्रभो ९
 चंदनागुरुकाष्ठा नांभारान्कालीयकस्यच चर्मरत्नसुवर्गाणां गंधानां चैवराशयः १० कैरातकानामपुतंर
 सीतांचविशंपते आहृत्यरमणीपार्थान्दूरजान्मगपद्भिः ११ निचितं पर्वपर्वतेभ्यश्चहिरण्यंभूरिवर्चसं
 वलिंचहस्तमादयद्धारितिष्ठतिवारिताः १२ कैरातादरदादवाः शूरवैयमकास्तथा औदुवरादुर्दिभागाः पारस
 वाहिकैः सह १३ काश्मीराश्चकुमाराश्चधोरकाहंसकायनाः शिविन्निगतायौधेयराजन्मामद्रकेकपाः १४ अं
 वष्ठाः कौकुरस्ताश्चविस्त्रपाः पक्ष्रवैः सह वशातपश्चमोलेपाः सहकुरुद्रकमालवैः १५ पौंड्रिकाः कुक्षुराश्चैवशकाश्चै
 वविशंपते अंगावंगाश्चपुंड्रश्चशाणावत्यागयास्तथा १६ सुजातयः श्रेणिमंतः श्रेयांसः शस्त्रधारिणः आरा
 पुः द्रुत्रियावित्तंशतशोजातशत्रवे १७ वंगाः कलिंगाप्रगधास्तान्नलिप्राः संपुंड्रकाः दौवालिकाः सागरकाः पतौर्णा
 शैशवास्तथा १८ कण्ठप्रवरणाश्चैववहवस्तत्रभारत तत्रस्थाधारपालैस्तैर्प्रोच्यंते राजशासनात् कृतकालाः
 सुवलपस्ततोद्धारमवाप्स्यथ १९

तप्रस्तावाः कृतद्वारा इति पाठे द्वारं प्रतीकारेण सखं १९ श्रीकृष्णाय नमः ॥ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

स०

८३

ईषादं जानलागलदंडतुल्यदं जान हेमकक्षाः सुवर्णवर्णाः २० २४ मृत्काः देशभेदास्तेषां २५ २८ यज्ञसेनेन दत्तातीति शेषः २९

शेषादं जान हेमकक्षाः सुवर्णवर्णाः कुथावतान शैलामान्त्रित्यमन्त्रांश्चाप्यमितं काम्यकंसाः २० दत्तैकैकोदशोतानकुंजराकव
चावतान हेमावतः कुलीनांश्चद्वारेणप्रविशंस्तथा २१ एतेचान्येचवह्वोगाणादिगण्यः समागताः अत्येष्टोपाहृतान्यत्र
त्वातीरुमहात्मनिः २२ राजाचित्रार्थोनामांधर्वो वासवानुगः शतानिचत्वार्यदृष्टानां वातरंरुसो २३ तुवुह
स्तप्रमुदितो गंधर्वो वाजिनो शतं आम्रपत्रसवर्णनामदृष्टममालिनो २४ कृतीराजाचकोरुष्यशृकराणां विशांपते
अदृष्टऊजरात्तानां शतानि सुवह्वन्यथा २५ विष्टेन तमत्सेन वत्यर्थं हेममालिनो कुंजराणां सरुस्त्रे हेमत्राणां समु
पाहते २६ पांशुराष्ट्रादसुदानो राजासिद्धिं शतिगजान अश्वानां च सहस्रेक्षराजनकांचनमालिनो २७ जवसत्त्वो
पपन्नानां वयस्यानां नराधिप बलिंचकृत्स्नमादाय पांडवेभ्यो निवेदयत् २८ यज्ञसेनेन दासीनां सरुस्त्राणि चतुर्दश
दासानामयुतं चैव सदा राणां विशांपते २९ अदृष्टऊजरात्तानां शतानि सुवह्वनिच गजयुक्तामराराजराज्यान्सिद्धिं
शतितस्तथा ३० राजंचकृत्स्नं पार्थिव्यार्थं चैतिवेदितं वासुदेवोपि वार्त्ते योमाने कुर्वतकिरीटिनः ३१ अदृष्ट
ऊजमुख्यानां सरुस्त्राणि चतुर्दश आत्मा हि कृष्णः पार्थिव्य कृष्णस्यात्मा धनंजयः ३२ यद्गुपादं जूतः कृष्णं सर्वकु
पीदसंशयं कृष्णो धनंजयस्यार्थं स्वर्गलोकमपित्यजेत् ३३ तथैव सर्वः कृष्णार्थं प्राणानपि परित्यजेत् सुरभींश्च
दत्तनरसात् हेमकुंभसमास्थितान् ३४ मलयान्तरद्वारा चैव चंदनायुनुसंचयान मणिरत्नानि भासंति कांचनं सस्र
वस्त्रकं ३५

समुद्रसारमुक्ताफलादि ३६ कुथान करिकंवलान ३७ ४० १ पर्यस्तस्वभूदेशोपिस्वर्गीभूतद्रव उपग्राहान उपहान ४१ ४३ प्र

० स०
८४

चोलपांड्यावपिहरंनलेभाते घुपस्थितौ समुद्रसारवैदूर्यमुक्तासंघास्तथैवच ३६ शतशस्त्रकुथास्तत्रसिं
हलाःसमुपाहृत संवतामणिचीरैस्तृष्णामास्तम्रांतलोचनाः ३७ तागहीत्वानपस्तत्रहारितिकंतिवारिताः
प्रीत्यर्थंवास्तृष्णाश्चैवहृन्निपाश्चवितर्जिताः ३८ उपानुहवि शश्चैवशूद्राश्चशूद्रवस्तथा प्रीत्याचवहृमानाच्चापुषा
गच्छतयुधिष्ठिरं ३९ सर्वस्तेछाःसर्ववर्णीः आदिमध्यान्तजास्तथा नानादेशसमुत्थैश्चनानाजातिभिरेवव ४० प
र्यस्तस्वलोकोययुधिष्ठिरनिवेशने उच्चावचानुग्राहानराजभिःप्रापितानवहृन ४१ शत्रूणांपश्यतोविप्रातमुमू
षमिधजायत मत्पास्तृयेपांडवानांतांस्तेवहृमिपार्थिव ४२ येषामामंचपयंचसंविधन्नेयुधिष्ठिरः अयुतंत्री
णिपघ्नानिगजारोहःससादिनः ४३ रथानामर्बुदेचापिपादातावहृवस्तथा प्रप्रीयमाणामामंचपच्यमांततथैवच
४४ विसृज्यमानेचाप्यत्रपुणपाहृस्तनएवच नाभुक्तवंतनापीनेनालंकृतमसत्कृतं ४५ अपश्यंसर्ववर्णानांयुधिष्ठि
रनिवेशने अस्माशीतिसहस्राणि ~~युधिष्ठिरा~~ स्नातकाग्रहमेधिनः ४६ त्रिंशद्दसीकएकैकोपातविभर्त्तियुधिष्ठिरः
सुप्रीताःपरितुष्ठाश्चतेद्याशंसंत्यरिहृयं ४७ दशान्यातिसहस्राणिपतीनामूर्द्धरेतसां भुंजतेरुक्मपात्रीमिर्यु
धिष्ठिरनिवेशने ४८ अभुक्तेभुक्तवहृपिसर्वमाकुञ्चवामने अभुजानापाज्ञसेनीप्रत्यवैहृदिशंपते ४९ द्रो
कौनप्रयच्छेतांकुंतीपुत्रीयभारत सावंधिकेनपांचालाःसखेनांधकवृक्षयः ५० इतिसभापर्वणिदुयोधिनसं
मीयमाणंस्वार्पादिनामानेनगणमानं आमंअपयं ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० अध्यायः ॥ तापे

राम०
८४

आयोक्त १ ह्रीनिषेवाः लजांतः ह्रीनिषेवाः इति पाठे ह्रीरेवाकार्यानिषेधिकायेषांते २ ५ अनुकर्षरथाधुः स्थितदासः अरुण शकयानहेमनयान
धनपूणान् अरुः कर्षेत्तपेचकेशकरव्यवहारयोरिति विश्वः ६ ८ उपासंगानिषंगं सुत्सहोभनमुचिं अंसिखं शैवं शिवाधनं पात्रं ९ १४ वाह्यं

दुषेधित्वाच आर्यास्तपेवैराजानः सत्यसंधामहाव्रताः पर्याप्रविधावक्तारो वेदांतावभयज्ञताः १ धनिमंतो ह्रीनिषेधा
धर्मात्मानो यशस्विनः मूर्ध्निभिषिकास्ते चैनं राजानः पर्युपासते २ दक्षिणार्थसमानीता राजभिः कांस्यदोहनाः आरणावह
साह स्नात्वा पश्यन्त न तत्र गाः ३ आजन्तुस्तत्र सत्सत्त्वयमुद्यम्य भारत अभिषेकार्थमग्रभांऽमुच्चावंचतपाः ४ वाह्नीको
रथमाहावीर्यान् नदविभूषितं सुदक्षिणास्तपुजेश्वेतैः कावोज्जैरुह्यैः सुनीथः प्रीतिमांश्चैव घनुकर्षमहावलः ध्वजं चेदि
पतिश्चैव माहावीर्यस्त्वयमुद्यतं ६ दक्षिणात्यः सन्नहनं सगुणीषेचमागधः वसुधनो महेष्वायोगजैर्द्रव्यक्रियायनं ७ मत्स्यकक्षा
नवावध्रादेकलव्यउपानहौ आवंत्यस्त्वभिषेकार्थमापोवद्विधास्तथा ८ चेकिता न उपासंगंधनुः काश्य उपाहृत अंसिरुक्
सहं शल्पः शैवं कांचनभूषणं ९ अभ्यषिचततो धौम्यो व्यासश्च सुमहातपाः नारदं च पुरस्सुतपदेवलंच सितं मुनिं १० प्रीति
मंत उपपातिष्वनभिषेकं मरुर्षयः जामदग्नेन सहितास्तथा त्वेवेदपारगाः ११ अभिजग्मुर्महात्मानो मंत्रवद्भिरदक्षिणं म
हेन्द्रमिव देवं द्रविषप्रर्षयो यथा १२ आधारपेश्च त्रमस्य सात्यकिः सत्यविक्रमः धनं जयश्च यजने ~~भूमि~~ भीमसे
नश्च पांडवः १३ चामरेचापि शुद्धे देयमोजगरुत्स्तथा उपागच्छाद्यमिद्रायपुराकल्पे प्रजापतिः १४ तमस्मै शंखमा
हार्षाद्वाह्यं कलशोदधिः शैवं निष्कसरुत्तेरा सुहृतं विश्वकर्माणा १५ तेनाभिषिक्तः कृत्स्नेन तत्र मेकं शूलो भवत् १६

शंखं कलशोदधिः समुद्रः निष्क समुद्रः निष्क सरुत्तेरा सुवर्णेन सुहृतं अलिप्तं शंखं १५ कश्मलो मूर्ध्नि १६ ॥ ६२ ॥ ६२ ॥ ६१ ॥

स०
८५

१६ मां च विसंज्ञं दृष्ट्वा २० २४ युगं ह्यपराख्यं अंधेन विधात्र न हं संवदं अत एव विपर्यस्तं २५ २६ अध्यायः त्वेव १ अमुत्यन्तं परकपरा न भिन्नं
 राच्छंति पूर्वादिपरं समुद्रं चापि दक्षिणं उत्तरं च नाच्छंति विना तातपतत्रिभिः १७ तत्र स्मदभ्युः शतशः शंखान् मंगलकारकान् प्रण
 दंते समाभ्यातास्ततो रोमाणि मेरुष्वन १८ प्रापत न भूमिपालाश्च ये तृहीनास्त ते जसा ध्वजध्वजः पांडवाश्च सात्यकिः केशवो धर्मः
 १९ सत्वस्यावीर्यसंपन्नाद्यन्योन्यप्रियदर्शनाः विसंज्ञान भूमिपालं दृष्ट्वा मां च ते प्राहुः संस्तु २० ततः प्रहस्यो वीभत्सुः प्रा
 दद्वे म विधाणिनां शतात्यनं दुर्हं पंचद्विजमुखेषु भारत २१ नरंति देवो नाभागो यो वनाश्वो मनुर्न च न च राजायथुर्वन्यो
 न चाप्यासीद्गरीरथः २२ यथातिर्न रुषो वापि यथा राजापुषिष्ठिरः यथातिमात्रं कोतेयः श्रिया परमयायुतः
 २३ राजसूयमवाप्येवं हरिश्चंद्र इव प्रभुः एतां दृष्ट्वा श्रियं पार्थ हरिश्चंद्रे यथाविभो २४ कथं तज्जीवितं श्रेयो मम पश्यसि
 भारत अंधेने वयुगं न हं विपर्यस्तं न राक्षिप २५ कनीयां सो विवर्द्धते ज्येष्ठा सीयंत एव च २५ एवं दृष्ट्वा नाभिविंदामि शर्मस
 मीत्यमीणोपिकुरु प्रवीर तेनारुमेवं ह शतांगतश्च विवर्णातां चैव सशोकतां च २६ इति सभापर्वणि दुर्योधन संतापे ४
 त राघु उवाच त्वं ज्येष्ठो ज्येष्ठतनयः पुत्रमापांडवानां द्विष देवाद्यसुखमादत्ते यथैव निधनं तथा १ अमुत्यन्तं स
 माथैर्नो हत्यमित्रं युधिष्ठिरं अक्षिपंतं यं दृष्ट्वा त्वाद्दशो भरतर्षभ २ त्वया भिजनवीर्यं च कथं भ्रातुः श्रियं न प पुत्र
 कामयसे मोहान्नेवं भूः शाम्यमाशुच ३ अथ यत्न विभूतितां कां ह्ये भरतर्षभ अतिजस्तवत त्वं तं प्रतंतं मरुधरं ४
 ५२ ५१

स०
८५

समानार्थं त्वयधनं त्वयमित्रं त्वमित्राद्रोहिणं अक्षिपंतं च त्वामपीति शेषः २ ३ सप्रगायत्यादी निछंदांसितं तव द्रवपस्य पक्षपटस्य तं ४

१० अंतर्वेद्याय ११ अध्यापः यस्य कार्यदिकं कुरुषोरुक्तौ शलं प्रज्ञा १ नविनोरिवेत्यस्वातंत्र्यं द्वितीयो विकल्पः २ आहुरिष्यंति राजानस्त
वापि विपुलं धनमिच्छन्तः तत्राह भविष्यमिति कृत्यं इदानीमेवानुष्ठेयं अर्थं धृतेन शत्रुश्रीरुराण्यप्यप्योजनं तत्र भविष्यं पक्षकालिकं वदति ३ ननु विदुरो
तेषु ५

आहुरिष्यंति राजानस्तवापि विपुलं धनं प्रीत्या च वरुमानाश्चरताम्याभरणानि च ५ अनार्या चरिते तात परस्परं रूपां
भक्षं स्वसंतपः स्वधर्मस्थोप-सवैस्त्वमेधते ६ अध्यापारः परार्थेषु नित्योद्योगः स्वकर्मसु रूपां समुपात्तानामेतद्वैभवलक्षणां
७ विपत्तिष्वप्यथोदहो नित्यमुत्थानवान्नरः अप्रमत्तो विनीतात्मानित्यं भद्राणि पश्यति ८ बाहू नित्यैतान्माच्छेत्सीः पांडु
त्रास्तथैव ते भ्रातृणां तद्वनार्थं वै मित्रहो हं च माकुरु ९ पांडोः सुतानमादिष्वस्वेरु राजन तथैव ते भ्रातृधनं समग्रं मित्रहो हं
तात महानधर्मः मरुपिता येन वैतेषां १० अंतर्वेद्याददक्षिणे कामाननुभवन् प्रियात् क्रीडन् स्त्रीभिर्निरातंकः प्रशम्य भ
रतर्षभ ११ इति सभापर्वणि दुर्धनसंतापे दुर्धन उवाच यस्य नास्ति निजा प्रज्ञा केवलं तु वक्तुः न स जानाति
शास्त्रार्थं देवीसूत परसानिव १ जानन्नैमोरुपसिमां नाविनोरिव संयता स्वार्थं किन्नावधानं ते उता हो ह्यसिमा भवान्
२ न संती मे धार्तराष्ट्रा येषां त्वमनुशासिता भविष्यमर्थमाख्यासि सर्वदा ह्यत्पमात्मनः ३ परनेयो ग्राणीयस्य समा
र्ग्यमिति मुह्यति पंथानमनुगच्छेयुः कथं तस्य पदानुगाः ४ राजन परिणतप्रज्ञो ह्यहं सेवी जितेन्द्रियः प्रतिपन्नास्वका
येषु संमोरुपसितो भक्षं ५

धृतं न मत्पते इत्याशंकारापरने पशति अस्माकमग्रणीस्तं विदुरश्चिह्नसीयो माभूरित्यर्थः ४ जानन्नेवाहं तव हितं वदामीति चेन्न त्राह राज निति मोहमे
वददासि तव हितं वदामीत्यर्थः ५

धिष्ठितः ३

स०

८६

प्रशाम्यभरतर्षमेतित ३ क्तोतिवृत्तिरूपो धर्मो विभूषणामस्माकं नेष इत्याह लोकेत्याह लोकेत्यादिता ६ १ ननु विप्रिपंकर्ता शत्रुर्न वपांडवास्तथा संतीत्याशंका
रु शत्रुरिति १० १३ ब्राह्मणं सत्यासितं १० १४ साधारणी ह्यवृत्तिर्जीविका एकानि पत्न्यन्यः १५ १७ मातेरेविष्वक्चिकरीमाभूत् सत्ववतां बुद्धिमतां
तयोनीतिः स्थितः अप्येतयः धीमद्विः शिरसा बोद्धव्य इत्यर्थः १८ जन्मवृद्धिप्रवजन्मप्रभृति जीवदेहादेर्यावृद्धिः स्वाभाविकी ता मिव एव धते वर्द्धते सद्यो अर्थानां ह

८२

लोकवृत्ताद्वा जज्ञत्तमत्यदहवदस्पतिः तस्माद्वाहाः प्रमत्तेन स्वार्थं श्रित्यः सदेव हि ६ कृत्रियस्य मरुता राजजयेवृत्तिः समाहिता सर्वधर्म
स्त्वधर्मे वास्वैतौ कापरीहृणा ७ प्रकालयेद्दिशः सर्वाः प्रतोदेनैव सारथिः प्रत्यभिन्नश्रियं दीमां जिघृक्षुर्भरतर्षभ ८ प्रच्छन्नेवा प्रका
शो वा योगो योरिप्रवाधते तद्वै शस्त्रं शस्त्रविदां न शस्त्रं छेदने स्मृतं ९ शत्रुश्चैव हि मित्रे च न लेख्यं न च मातृका यो वै संतापयति पं
सशत्रुः प्रोच्यते न प १० असंतोषः श्रियो मूलं तस्मान्नं कामप्राप्त्यहं समुच्छया ययते ते सरजस्य मोनयः ११ मम त्वं हि न कर्त्त
व्यमैश्वर्ये वाधने पिवा पूर्वावा प्रहं त्यम्ये राजधर्मं हितं विदुः १२ अद्रोहसमपं कृत्वा विच्छेद न मुचेः शिरः शक्रः साभिमेता तस्य
रिपो वृत्तिः सनातनी १३ द्वावेतौ प्रसते भूमिः सर्पो विलशयाति व राजानं चाविरोद्धा ब्राह्मणं चाप्रवासितं १४ नास्ति वैजातितः
शत्रुः पुरुषस्य विशांपते येन साधारणी वृत्तिः सशत्रुर्नैतरो जनः १५ शत्रुपक्षं समृद्धं ते यो मोहात् समुपेहते आधिराण्यापि
तद्वतस्य मूलं श्रित्तिसः १६ अत्योपि घृष्टिरत्यर्थं वर्द्धमानः पराक्रमैः वल्मीको मूलज इव ग्रसते हृद्धं प्रतिक्रान्ति १७ आ
जमीठरिपोर्लक्ष्मीर्मातेरेचिषभा रत एष भारः सत्ववतां नयः शिरसि धिष्ठितः १८ जन्मवृद्धिप्रवार्थानां यो वृद्धिप्रभिकां कृते
एव ते ज्ञातिषु स वै सद्यो वृद्धिर्हि विक्रमः १९ नाप्राप्य पांडवैश्चर्यं संशयो मे भविष्यति अवाशे वा श्रियं तां हि शेषे वा निरुतो
युधि २० एतादृशस्य किं मे घजीवितेन विशापते वर्द्धते पांडवानि तं वयं त्वस्थिरबुद्धयः २१ इति सभापर्वणि १० ॥ ४४

हिर्यो न सः सद्यो वृद्धिः विक्रमः प्राप्येति पांडवैश्चर्यं अप्राप्य अनवाप्य अदृष्टेति यावत् संशयो वितर्कः न भविष्यति नाभविष्यति नाभविष्यत वितर्कमे
वारु अवाशे इति पांडवैश्चर्यं दुस्सा इदं कर्त्तव्यं वामपामर्तव्यं वेत्येव वितर्को जात इत्यर्थः २० अस्थिरवृद्धिरहिता वृद्धिः संपतयेषां २१ अध्यायः १०

स०

८६

यांति १ २ गलहानपणान् ३ आस्फुरंश्च विन्यासपातनादिष्वानं ४ ९ नारभेतेतिपरस्वविनाशायेतिभावः ८ भयंभयशंकाहेतुंहेतादिकंपरि
हृतं ९ कल्पसमर्थः १० विकारंपूर्वविष्याद्युतिं अनायसंअलोकजं ११ अतर्थाद्युतात्मनर्थहेतुंसंग्रथनंगुणं १२ पुराणोर्नतादिभि

शकुतिरुवाच यांत्वमेतांश्रिपंदस्वापांडुपुत्रेपुषिष्ठिरेतप्यसेताहरिष्यामिघृतेनजयतांवर १ आहूयतांपरंराजनकुंतीपुत्रो
युषिष्ठिरः आगतासंशयमरुमपुधाचचमसुते २ अहानद्विपन्नहतःसन्विद्वानविदुषोजयेत् गलहानधनंविमे
विद्विशरातहांश्चभारत ३ अहाराणांहरपंमेज्यांश्चविद्विममास्फुरं ४ दुर्योधनउवाच अपमुत्सरुतेराजनश्रि
यमाहर्तुमरुविद्विषात् घृतेनपांडुपुत्रेभ्यस्तदनुहातमर्हसि ५ धतराष्ट्रउवाच स्थितोस्मिशासने भ्रातृविद्वि
रस्यमहात्मनः तेनसंगम्यवेत्स्यामिकार्यस्यास्यविनिश्चयं ६ दुर्योधनउवाच व्यपनेष्यतितेबुद्धिंविदुरोमुक्तसंश
यः पांडवानांहितेयुक्तोनतथाप्रमकौरव ७ नारभेत्परसामंश्चात्युत्सवःकार्यमात्मनः मतिःसाम्प्रद्वयोर्नास्तिकार्येषु
कुरुनंदन ८ भयेपरिहरन्मदआत्मानंपरिपालयन् वर्षासिद्धिन्नकटवन्निधन्नेवावसीदति ९ नव्याधयोनापि
यमः मांश्रेयःप्रतीहते यावदेवभवेत्कल्पस्तावद्व्येयःसमाचरेत् १० धतराष्ट्रउवाच सर्वथापुत्रवलिभिर्वि
ग्रहोमेनरोचते वैरंविकारंसजतितद्वैशस्त्रमनायसं ११ अतर्थाप्रथमंमत्पसेराजपुत्रसंग्रंथनंकलरुस्यातिपा
ति तद्वैप्रमत्तंयथाकथंचित्सजेदसीन्निशितात्सायकांश्च १२ घृतेपुराणोर्ववहारः प्रणीतस्तत्रात्ययोनास्तिन
संप्रहारः तद्गोचतांशकुनेर्वाक्यमद्यसभांश्चिप्रत्वमिहाज्ञापयस्व १३ स्वर्गादि रंदीव्यतांनोविशिष्यंतद्वर्तिनांवापि
तथैवमुक्तं भवेदेवंद्यात्मनातुल्यमेवंदुरोदरंपांडवै स्त्वंकुचुध १४

व्यवहारःप्रवृत्तिःप्रणीतःअनुकृतः आपयोनाशःसंप्रहरोपहं १३ स्वर्गहारंस्वर्गहारंश्रृणाप्रमिभवःधनजामश्चेत्सर्वं तेवंसोनवधनेनयत्तादिद्वारा

वा अतस्त्वविशिष्यंश्चैवंदुरोदरंरुपयंत १४

उपाक्रम्य संसृत्य भाविमवि **हं** ऐश्वर्यं कर्तुं शीलमस्येति भाविनं त्रेयस्करमित्यर्थः १५ दृष्टं ज्ञातं बुद्धि विद्या नुगेन बुद्धिः ऊहा पोरु कौशलं विद्या
शास्त्राध्ययनं दिव्य ज्ञानं वा १६ परमं प्रेतादधिकं **उत्तरं** यत्तु शतेनाप्यपरिहार्यं १७ क्रोशमात्रं आयातां दीर्घा क्रोशमात्रा यतां स्फाटिका मिति शेष

स०
८७

इतराष्ट्र उवाच वाकं न मे रोषते फल योक्तं यत्ते प्रियं तत्क्रियतां तरेन्द्र पश्चात्तप्यसेत इ पक्रम्य वाकं न हीदृशं भावि वचो हि धर्म
१५ दृष्टं ज्ञेयं तद्विदुरेणैव सर्वं विपश्चिता बुद्धि विद्या नुगेन तदेवैतद्वशस्याभ्युपैति मरुद्रयं कृत्रिय जीवघाति १६ वैशंपाय
न उवाच एवमुक्त्वा धृतराष्ट्रं मनीषी देवं मत्वा परमं दुस्तरं च शशासौ चैः पुत्रवान् पुत्रवा को स्थितो सौ राजा देव संमूढ चेताः
१७ सहस्रसंभारं मे वै दूर्यवित्रां शतद्वारां तोरणा स्फाटिकाख्यां सभामग्रां क्रोशमात्रा यतां मे तद्विस्तारमाश्रु कुर्वत्युक्ताः
१८ श्रुत्वा तस्य त्वरिता निर्विशंकाः प्राज्ञा दक्षा स्तां तदा चक्रुः सर्वद्रव्याण्युपजहुः सभायां सहस्रशः शिल्पिनश्चैव पुक्ताः
१९ कालेनात्येनाथ निष्ठांगतां तां सभारं म्यां वरुतां विचित्रां चित्रैर्हैमैरासनैरभ्युपेतामाचख्युस्ते तस्परान्न प्रतीताः
२० ततो विद्वानविदुरं मंत्रिमुख्यमुवाचे दं धृतराष्ट्रो नरेन्द्रः पुषिष्ठिरं राजपुत्रं च गत्वामक्षा को न हि प्रमिरुनयस्व २१
सभेयं मे वरुता विचित्रा शय्यासनैरुपपन्ना महार्हैः सादृश्यतां भ्रातृभिः सार्द्धं मे त्यसु हृष्टं तं वर्ततामत्र चेति २२
इति सभापर्वणि षष्ठे

एम०
८७

तद्विकारां क्रोशमात्रविस्तारं युक्ताः सन्नधाः १८ निष्ठां निष्पन्नत्वं हैमैरासनैरिति पाठेऽनुनिमित्तैः कशिपुभिः १९ २० २१ २२ अध्यायः १२

स०
८८

आत्मरतिः स्वस्योक्तर्षेण वरतिर्यस्य न तदधर्ममवीकृतो इति भावः दृष्टात्मेति पादे कश्चिन्नितः ६ अयं यं धनादेशविनाशं ७ रम्यतां कीडक्रियतां ८ दुरोदराघृत
काराः कितवान् धूर्तनिकपथिन इति यावत् श्रुतागतः इति हेतोः जुषस्वरोच्य ९ बुध्यमानः अमेजायां परिश्रंत्पस्य स्यात्तद्वेदेनेवाज्य १० कृपितामाता

विदुर उवाच एजामहात्मा कुशली स पुत्र आस्ते ह तोहाति मिरिंद्रकल्पः प्रीतो राजन पुत्रयुगौ विनीतो विशोक एवात्मरतिर्द
हात्मा ६ इदं तु त्वां कुरु राजो भुवा च पूर्वदृष्ट्वा कुशलं चावयं च इयं सभा त्वत्सभा तु व्यश्रपाभ्रादृणां ते दृश्यता मे त्वपुत्र ७
समागम्य भ्रातृभिः पार्थतस्यां सुहृद्घृतं क्रियतां रम्यतां च प्रीयामहे भवतां संगमेन समागता कुरु वश्चापि सर्वे ८ दुरोदरा वि
हिता ये तु तत्र महात्मना धतरा घ्रेणा राहा ता न द्रक्ष्यसे कितवान् संति विद्यानि त्यागतो हं न पतेत जुषस्व ९ युधिष्ठिर उवाच
घृते हनः कलहो विद्यते नः को वै घृतं रोचते बुध्यमानः किं भवानममसे पुक्तं भवद्वा को सर्व एव स्थिताः स्म १० ॥ ७॥

भ्रातर एनमारुते जानीमो नयता वद्धमेतमिति श्रुत्पुक्ता न घृजदोषा न जानन् अहः पाशो यस्य वर्तते बुद्धौ अगधतगं हतवान्वाजीवे गवान् अहैर्दीव्ये रतिय
स्य बुद्धिरुत्पन्ना स सद्य एव पराभसत इत्यर्थः तथापि आज्ञा एतस्यां विचारणीयेति न्यायेन तत्तदुक्तमवश्यमनुतिष्ठेयमित्याह किंवेति सर्ववयं पांडवाः १०

एम०
८८

घृते कृतोऽहं लोकहानिः युर्वीहोऽधने परलोकहानिः अतः श्रेयः आमुष्मिकं हितं युर्वीहोऽधने परलोकहानिः अतः श्रेयः ११ शतशः शतेन धनेन अंसस्य
तेनेत्यर्थः सन्निपत्य संगम्य १२ अति अति क्रम्य मर्षादि देवितं शीलमस्य सः अतिदेवी युष्मदेह्य एतिका मपि पणी करीष्यतीत्यर्थः कृतहस्तः यथेष्टं अहं
पातने कुशलः यतो मताहं हाताहं ततः पद्मातिदेवी कृतहस्तः इत्येवंपदे देवी रासी शैपरी तस्यां कृतो व्यापारितो हस्तो यैस्ते तदति लाघवंतः दुपेधिनाथाः ता

विदुर उवाच जानाम्यहं घृतमनर्थमूलं कृतं पत्नोऽस्य मया निवारणं राजा च मां प्राहिणोत्वत्सकाशं क्रत्वा विदुन श्रेय इहाचर
स ११ युधिष्ठिर उवाच केतत्रान्ये कितवादीयमाना विनारा होधतराष्ट्रस्य पुत्रैः पञ्चमित्रां विदुर ब्रूहि न स्तान् यैरीव्यामः सततं
सन्निपत्य १२ विदुर उवाच गांधाराजः शकुनिर्विशोपते राजातिदेवी कृतहस्तो मताहः विविंशतिश्चित्रसेनश्च राजा सत्यव्रतः पु
रुमित्रो जयश्च १३ युधिष्ठिर उवाच मरुभयाः कितवाः सन्निविष्टा माया विनोदे विनारोत्रसंति धात्रा उदिष्य स्पवशे किलेदं
सर्वजगन्निष्ठति न स्वतंत्र १४ नाहं राहो धतराष्ट्रस्य शासनान्नगं तु मिथ्यामिक वेदुरोऽयं श्वो हि पुत्रस्य पिता सदेव तदस्मि कर्त्ता वि
दुरास्य मां यथा १५ नचाकामः शकुनिना देवि ताहं न चेन्मां जिह्मुराह पिता सभायां आहूतो हं न निवर्त्ते कदाचित् तदा हितं शाश्व
तं वै व्रतं मे १६

तप्यति क्रान्तः अतिदेवी कृतहस्तः तेऽप्येव हस्तमिवेष्टंति अप्यंत घृतेन हरिष्यतीत्यर्थः १३ मरुभयाः मरुभयं ये मरुते प्रायोपधाः कपटपुरस्कारशीलाः
१४ उरोदरं घृतं दुरोदरो घृतकारे परो घृते दुरोदरमिति विश्वः १५ न निवर्त्ते निवृत्तं मां परे रूपेणोपमिति वक्ष्यंतीति भावः १६ श्रीकृष्णाय नमः ॥

प्रायात्रिकं प्रह्लाधनरागदिसहितायात्राप्रायात्रातस्यां उपपुक्तं सर्वप्रायात्रिकं शकटवाण्यादि सगणाः भ्रात्रादिगणपुक्तः सानुयात्रः सर्वसेवकपुक्तः आदि
अनुशीलमस्यतत आदिकृतं तमुखं कृत्वा विधाय १७ ननु जानंतोपि कुलरूपावहार्यं तापकुतो निर्गता इत्यत आह देवमिति देवं प्राक्तनं कर्म धातुः तदनु
चरति

वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा विदुरं धर्मराजः प्रायात्रिकं सर्वमाहात्म्यं प्रायात्रो भूते सगणाः सानुयात्रः सहस्रीभिर्दोमादिह
त्वा १७ देवं हि प्रज्ञामुस्मात्तिचक्रुस्तेजश्वापतत् धातुश्च वशमन्वेति पाशैश्चिवतरः सितः १८ इत्युक्त्वा प्रययौ राजा सहस्रत्रायुधिष्ठिरः
अमर्यामाणास्तस्याथ समाकृतमरिंदमः १९ वाङ्मयीकेन रथं पत्न्या पारवीरहा परिच्छन्नो ययौ पार्थिभातभिः सह पांडव २०
राजम्रियादीप्यमानो ययौ ब्रह्मपुरःसरः धतराष्ट्रेण चाहतः कालेन समयेन च २१ सहास्तिनपुरंगत्वा धतराष्ट्रं गृह्ययौ समि
पायचधर्मात्मा धतराष्ट्रेण पांडवः २२ तथाभीष्मो राटो रो न करोति न चरुपेराच समिपाययथा न्यायं द्रोणिना च विभुः सह
२३ समेत्य च महाबाहुः सोमदत्तेन चैव ह दुयोधिनेन शल्येन सौवलेन च वीर्यवान् २४ ये चायेतत्र राजानः पूर्वमेव समागताः
उः शासनेन वीरेणा सर्वे भ्रातृभिरेव च २५ जयद्रथेन च तथा कुरुभिश्चापि सर्वशः ततः सर्वमहाबाहुः भ्रातृभिः परिवारितः २६
प्रविवेश गहं राक्षो धतराष्ट्रं स्थधीमतः ददर्श तत्र गांधारी देवी पतिमनुव्रतां २६ सुषाभिः संवृतां शश्वत्तारामि विरोहि
णी अभिवाद्य सगांधारी तया च प्रतिनंदितः ददर्श पितरं वृद्धं प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरं २६ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥

रोधेन प्रवर्तयितुं सितः वरुः १८ हत्वा विदुरेण १९ परिच्छन्नः परिवृतः भ्रातृभिः तैश्च सह परिच्छिन्नः शनिपादे अत्यपरिवारः २० ब्रह्मपुरः ब्राह्म
णापुरःसरः कालस्य समयेन संकेतेन अमुकस्मिन् दिने आगतव्यमित्येवं रूपेण २१ समिपाय धतराष्ट्रेण सह संगतः तेन परिषक्त इत्यर्थः २२ २८ ददर्श
पितरं धतराष्ट्रं प्रतिपुनरागत इत्यर्थः २६

एवमन्येपि च कुरित्याह गृहेति गृहाधृतगच्छेता ३० ३२ प्रमत्तसः संतुष्टचित्ताः ३३ संविदं मिथः कथां व्यापामः श्रमः पूर्वेष्वपि तां प्रति कर्म केशप्रसाधनादि

एहामूर्धन्यपाद्यातास्तेचकौरवनेदताः चत्वारःपांडवा राजनभीमसेनपुरोगमाः ३० ततोरुर्ध्वःसमभवत्कौरवाणांविशं
पते तान्दृष्ट्वापुरुषव्याघ्रान्पांडवान्प्रियदर्शनात् ३१ विविशुस्तेभ्यनुज्ञातारत्नवंतिगृहाणिच ददृशुश्चोपयातांस्तान्द्रोपदी
प्रमुखास्त्रियः ३२ याज्ञसेन्याःपरामर्द्धिं दृष्ट्वाप्रज्वलितामिव स्त्रुषास्ताधतराष्ट्रस्यनातिप्रमत्तसोभवन् ३३ ततस्तेपुरुष
व्याघ्रागत्वास्त्रीभिस्तुसंविदं कृत्वाव्याघ्रमपूर्वाणि कृत्यानिप्रतिकर्मच ३४ ततःकृताङ्गिकाःसर्वेदिव्यचंदनभूषिताः
कल्याणमनसश्चैवब्राह्मणान्त्वस्तिवाच्यच मनोहमशनेभुक्त्वाविविशुःशरणागत्यथ ३५ उपगीयमानानारीभिरस्त्वप
नकुरुपुंगवाः अनंतरंचतत्प्राप्यप्रीत्याःपरपुरंजयाः ३६ जगामतेषांसारत्रिःपुरणारतिविरारिणां स्तपमाना
श्चविश्रांताःकालेनिद्रामयात्यजन् ३७ सुखोषितास्तेरजनींप्रातःसर्वेकृताङ्गिकाः सभारम्भांप्राविविशुःकितवैर
भिनंदिताः ३८ इतिसभापर्वणिघृते

परिहारं ३४ ३५ रतिविहारिणांस्त्रीसंगेनक्रीडातां ३७ ३८ सभायांघूतेऽध्यायः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

स०
६०

प्रविश्य १ संमेयानां यथार्हं आशीर्नत्पादिना संगतिं कुर्वन्तः स्यद्गतिस्पर्शकरीणि पस्यातां स्पर्शणीयानीति पावत् २ ३ उपस्तीर्णा आस्फुराण्ये
नाहपातनवाससा उपरिस्तीर्णा हितरूपाः कृतसंकेताः उष्वापातपित्वा ४ निवृत्तिः वेचनं देवनं धृतं पापं पापहेतुः यतो न च नीतिः धृते सत्यं नास्तीत्यर्थः ५
निवृत्तौ शाख्ये एवंशाख्येन संख्यां सम्पूज्यानेन पपराजयद्वारविवेकं ६ निवृत्तौ श्वले परेणा क्रियमाणो विधितः धृतेति कर्तव्यताभिः पञ्चमरामतिः जया

वैशंपायन उवाच प्रविश्यतां सभां पार्था युधिष्ठिर पुरोगमाः समेत्य पार्थिवान्सर्वान् पूजार्हानिभिपूज्य च १ पथावयः समेयाना
उपविष्टा पथार्हतः आसतेषु विचित्रेषु स्पर्शास्तराणावत्सु च २ तेषु तत्रोपविष्टेषु सर्वेष्वथ न पेक्षु च शकुनिः सौवलस्त
त्रयुधिष्ठिरमभाषत ३ शकुनिरुवाच उपास्तीर्णा सभा राजन् सर्वे त्वपि हतहृणाः अहानुस्मा देवनस्य समयोक्त्युधि
ष्ठिर ४ युधिष्ठिर उवाच निवृत्तिर्देवनं पापं न ह्यत्रोत्र पराक्रमः न च नीतिर्धृतिर्यथा राजन् किं त्वं धृतं प्रशंससि ५ न हि
मानं प्रशंसंति निवृत्तौ कितवस्य हि शकुने मेव नो जैषीरमार्गेणानसं सवत् ६ शकुनिरुवाच यो वेत्ति संख्यां निवृत्तौ विधि
ज्ञश्चेष्टास्त्रिभिः कितवो ह्यजासु महामतिर्यश्च जानाति धृतं सर्वं सह ते प्रक्रिपासु ७ अहं ग्लहः सोमि भवेत्परं न त्तेनैव
दोषो भवतीरुपार्थ दीव्यामहे पार्थिमा विशंकां कुरुष्व पाशां च चिरं च माह्वयाः ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

व१

सर्वे २

वरुपां कृत्वा पराजया वरुं चिकित्सति। सः धृतं जानाति स च प्रक्रिपासु धृतं क्रिपासु सर्वं कर्तुं सहते ७ पन्तु देवनं पापमित्युक्तं तत्राह अहं ग्लह इति पाशाधीनो
ग्लहः पाशाजयपराजयत्पौ व्यवहारः सः प्रतिकूलश्चेतनः पुष्पाकं अस्माकं च दीव्यतां मध्ये परं अभिभवेत् तेनैव अहं ग्लहः नैव दोषः पराभवात्सो भवति न तत्र
संख्याकपदं कर्तुं शक्यं देवाधीनत्वात् रूपातस्येत्यर्थः पाशां पशानीयं द्रव्यं च कुरुष्व वचनेन प्रत्यहं तावापुः कुरुष्वेत्यर्थः ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

राम०

६०

अयं असितः यः लोकद्वाराणि स्वर्गपर्वग्रायकारिणः कर्मज्ञानादीनि भ्राम्यन्ति ते सुसंचरति सोऽयं एवमाहेति संबंधः ९ द्विविधं देवं अहं श्रुतत्राघं निर्दिष्टा
 ५ परंप्रशंसति इदं वा इति १० स्तेछंति अयं शब्दे कुर्वन्ति भाषाभिः गीर्भिः मायया कपटेन चरन्ति न कर्म कुर्वन्ति वाचा देहेन च कौटिल्येन कुर्वन्तीति भावः ॥ अतए
 व जिह्मं अकुटिलं शंकुलपुरुषहीनं ११ ब्राह्मणार्थाय ब्राह्मणप्रयोजनाय शिक्षितं विद्यामुपादाहं यतामहे येन विज्ञेयं तदेव जिह्मं अपहर्तुमाति

युधिष्ठिर उवाच एवमाह यमसितो देवलो मुनिसत्तमः इमानि लोकद्वाराणि यो वै संचरते सदा ९ इदं वै देवं न पापं निह
 त्याकित वैः सह धर्मेण तज्जपो युद्धे तत्परं न ह देवं १० नार्या स्तेछंति भाषाभिर्मयि यान चरं सुत अजिह्ममशं युद्धमे
 तत्स पुरुषव्रतं ११ वं यत् शक्तितो विप्रान् रक्षितं प्रयतामहे तदेव जिह्मं माति देवीर्माजिष्ठीः शकुने यरात् १२ निहत्या काम
 येनाहं सुखात्सुतधनानि वा कितवणाप्य निहृते हृत्तमेतन्न शक्यते १३ शकुनिरुवाच श्रोत्रियः श्रोत्रियस्तु तं निहृत्यैव
 युधिष्ठिर विद्वानविदुषोभ्येति नाऽस्तानि हृत्ति जनाः १४

देवीः सर्वस्य पणीकरणेन अतिघृतं माहृथाः १२ न च कृपाताधीनो जयस्तवापि समान इत्याशंकारु निहृत्येति निहृत्या नीचकर्मणा इह कितवस्य एतद्
 तं हृत्तिनः न पूज्यते। सतां न प्रशस्य मित्यर्थः। निहृत्या जीगीषाखेन नीचकर्मणा वह्निमे अहृता कर्त्तानि युद्धे तेन संत्वेन यथै इति मंत्रवर्णात् युद्धेन वादे
 न वा जिगीषानीचमेव कर्म तथा पि जनाः व्यावहारिकाः लोकास्तां जिगीषया शत्रुं प्रतिगति निहृत्तिनीचकर्मत्वेन नाऽऽश्रुते विरिक्तविषयत्वात् इत्यर्थः अहृता
 कर्त्तुमयोग्यानि कर्त्तव्यानि कर्त्तव्यानि भविष्यन्ति ताच्चेवाकत्वेन एकेन युद्धे तेन संत्वेन इति श्रुत्यर्थः १३ १४ ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

स०
६९

दाष्टांतिकमाह अहैरिति १६ एवंतं निरुतिं छलं मन्यसेतर्हि ओवित्रियादओत्रियश्च विद्यावतो मन्त्रोपराभवभीतस्तं ह्य ताद्विनिवर्त्तस्वेत्यर्थः १७ विधि
कारपितांस्तयमि दिष्टं देवं १८ प्रतिपराश्वकोम्योस्ति प्रतिपराश्वकोम्योस्ति तवात्यधनत्वात्तमनुव्योधनिकः कोम्यो देवितास्तीति भावः पराश्चैव हि

अहैरिं हिं हितोभ्येति निरुतिं येषु धिष्ठिरः विद्यानविदुषोभ्येति तादृस्तं निरुतिं जनाः १५ अहतास्त्रं हतास्त्रं च दुर्वलवत्त्व
तरः एवं कर्मसु सर्वेषु निरुतिं येषु धिष्ठिरः १६ एवंतं मा मिहाभ्येति निरुतिं यदि मन्यसे देवताद्विनिवर्त्तस्व पदिते विद्यते भयम्
१७ पुधिष्ठिर उवाच अहृतो न निवर्त्तयमिति मे व्रतमाहितम् विधिश्च वलवाना जनदिषस्यास्मि वशे स्थितः १८ अस्मि
न्मागमे केन देवतं मे म विष्यति प्रतिपराश्वकोम्योस्ति ततो ह्युतं प्रवर्त्तताम् १९ दुर्पोधन उवाच अहं दातास्मि रत्नानां ध
नानां च विशांपते मदर्थे देविताचायं शकुनिमहिलो मम २० पुधिष्ठिर उवाच अतो नायस्य वै घृतं विषमं प्रतिभाति मे
एतद्दिद्व्युपादत्स्व काममेवं प्रवर्त्ततां २१

कोम्यस्त इति पाठेऽपराश्वकोम्यस्तत्त्वयामस्य मुखे इति शेषः तव मया सदेवित्म मनर्हत्वादिति भावः २६ २० २१ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥

६९

स०
६९

उपोद्यमाने उपस्थाप्यमाने १ ६ प्रतिपाणः एतच्च ल्यमौल्यं घृतार्थे स्थापितं वस्त्र ७ उरोदरं पाणं मत्सरः अर्थेषु तया स्थापितेषु हीनमौल्यत्वादितोष

वैशंपायन उवाच उपोद्यमाने घृते हरा जातः सर्व एव ते धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य विविशुस्तां सभां ततः १ भीष्मोदोषाः हृप
श्वेव विदुरश्च महामतिः नातिप्रीतेन मनसा ते च वर्त्तत भारत २ ते हं हृशः पथकूचैव सिंह ग्रीवामहोजसः सिंहासना
निभरीणि विचित्राणि च मे जिरे ३ शुश्रुभे सासभा राजन राजभिस्तैः समागतैः देवैश्चिप्रहाभाभिः सप्रवेतैस्त्रिविधैः ४
सर्वे वेदविदः शूराः सर्वे भास्वरमूर्तयः प्रावर्त्तत महाराज सुहृद् घृतमनंतरं ५ युधिष्ठिर उवाच अप्यं वरुधनो राजन् साग
रावर्त्तसंभवः मणिहारी नरः श्रीमान् कनकोत्तमभूषणः ६ एतद्राजन्म मधुने प्रतिपाणोत्तिकस्तव येन मां त्वं महारा
जधनेन प्रतिदीव्यसे ७ दुर्योधन उवाच संति मे मया यश्चैव धनाति सुबहूनि च मत्सरश्च न मे र्थेषु जयस्ते नंदुरोदरं ८ वैशंपा
यन उवाच ते तो जग्राह शकुनिस्तान् दानं कृतं त्ववित जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ९ इति सभा पर्वणि घृते पु
धिष्ठिर उवाच मत्तः कैतवकेनैव यजितोऽस्मि दुरोदरे अकुने हंत दीव्यामो ग्लहमानाः परस्परं १० ॥ ४० ॥ ४१ ॥

न १
युधिः ८ ९ अध्यायः मत्तः कैतवकेन कितवेषु विदितेन कपटे अरीहणा दिक्वा द्युज्ज मत्तः गर्वितः १ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

स०
६२

साधपलशतं सवर्णानां तिष्ठः भांडिनो मंजुषाः कुडिनामिति पाठे कुडिनः पात्रविशेषाः परिताः हिरण्यं धनं जातरूपं अकुप्यं स्वर्णं गीष्वात्म २ ३ सहस्रसमि
तः सहस्रशतं तुल्यं वेयाघ्रः व्याघ्रचर्मवतः सुचक्रोपस्कर इति पाठे स्वस्वचक्रं समुदायः तत्र उपस्कर उच्चासादिनाशत्रुप्रतिकारेण लोपेन सः किंकिनीनां कुदघं

संतितिष्क सहस्रस्य कुडिनो भरिताः शुभाः कोषो हिरण्यमक्षयं जातरूपमनेकशः २ एतद्राज नमधनं तेन दीव्याम्पहंतया वै
शोपायन उवाच कौरवाणां कुलकरं ज्येष्ठं पांडवमच्युते ३ सुक्तः शकुनिः प्राह जितमित्येवं तं तपं ३ युधिष्ठिर उवाच अयं सह
स्रसमितौ वेयाघ्रः सुप्रतिष्ठितः सुचक्रोपस्करः श्रीमान् किंकिणीजालमंडितः ४ संक्राद नो राजरथो यद्गृह्णात्मानुपावहत्
जैत्रोरथवरः पुण्यो मेघसागरनिःस्वनः ५ अघोयं कुमुदच्छायाः सदृश्वाराय संमताः वहंतियेन दिशंते स्य शान्तः चरणौ
मही एतद्राज नमधनं मधं तेन दीव्याम्पहंतया ६ वैशोपायन उवाच एवं श्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपाश्रितः जितमित्ये
व शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ७

कानां जालेन संवतः ४ उपावहत् आनीतवात् ५ कुरः पक्षिविशेषः तेन तुल्यप्रभाः कुरच्छायाः कुमुदच्छाया इति पाठान्तरं एषां पश्यत
भूमौ न्यस्ता भूमिमुपस्य शनभूचरः नमुच्येत् अतिदूरस्यो विभूचरः एषां पादाक्रांत एव भवतीत्यर्थः येन मुच्यंते पराभूमिमुपस्य शनिति पाठे उपस्य
शान्तित्येकत्वमार्थः भूचराः येन मुच्यंते अतिक्रम्यंते इत्यर्थः ६ ७

सम०

६२

हेमभद्रिकाः हेममयाः भद्रिकाः मंगलिकालंकाराः मंगलसूत्रादयो यासां ताः कंववः शंखवलयानि निष्कोवहोभूषणं च चतुष्पादिषु कलासु विशारदा
कलांतामानितु श्रीमद्रागवतदशमस्कंधरीकायां श्रीधरस्याभिभिर्दर्शिताति ९ स्नातकारीनां अनुसेवांपादप्रहलनादिरूपां सेवाप्रनुपश्चात्तचरंति प
रिचरंति सामगीतिः प्रीत्युत्पादनं १० ११ प्रावारवसनाः पदां वराच्छादनाः १२ १४ नागाः गजाः हेमकक्षाः गजरज्जवः कृतापीजः

युधिष्ठिर उवाच शतं दसीसहस्राणि तत्तपो हेमभरिणाः कंवुकैरुधारिणो निष्कंकष्यः खलं कृताः च महार्हमाल्या
भरणाः सुवस्त्राञ्च नो हिताः मणीन् हेमचविभ्रतः सर्वा वै सस्रवांससः अनुसेवां चरंतीमाः कुशलावृत्तसामसु स्नातका
नामप्राप्तानां राहोचममशासनात् एतद्राजन्ममधनं ते न दीव्याम्यहंत्वया १० वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो
निरुतिसंमुपाश्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ११ युधिष्ठिर उवाच एतावन्ति च दासानां सहस्राण्युतसंति
मे प्रदक्षिणानुलोमाश्चुप्राधारवसताः सदा १२ प्राज्ञमेधाविनो दांता युवानो मृगकुंडलाः पात्रीरुक्ता दिवारात्रमतिथी
न भोजयंत्युत १३ एतद्राजन्ममधनं ते न दीव्याम्यहंत्वया वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिसंमुपाश्रितः
जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत १४ युधिष्ठिर उवाच सहस्रसंख्यानां गामे मत्तास्ति संति सोवल हेमकक्षाः कृतापी
जः पद्मिनो हेममालिनः १५ सुदंताराजवहनाः सर्वशब्दहमायुधि ईषादतामहाकायाः सर्वे चाष्टकरेणावः १६ सर्वे
पुरभेत्तारो नवमेघनिभा गजाः एतद्राजन्ममधनं ते न दीव्याम्यहंत्वया १७ वैशंपायन उवाच इत्येवं वादिनं र्थं प्रहसन्निव
सौवलः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत युधिष्ठिर उवाच रथास्तावन्त एवे मे हेमदराजाः पताकिनः रुचैर्विनी
तैः संपन्नारथिभिश्चित्रयोधिभिः १८ एकैकोद्यत्र लभते सहस्रं परमां भूतिं युध्यतो युध्यतो वापि वेतनं मासकालिकं २०
कृतभूषणाः पद्मिनः गलां गच्छलादिषु पद्मचिह्नाः हेममालिनः खर्णमालावन्तः १९ ईषालांगलदंडः अष्टकरेणावः अष्टरुस्तिनीकाः १६ १८ दंड
ध्वजदंडः १९ भूतिर्वेतने तच्च मासकालिकं न त्वार्हिकं वार्धिकं वेति वक्तुं पुनर्वेतनग्रहणं २० दुरात्मवान् दुष्टचित्तः २१ ॥ ४७ ॥

एतद्राजन्ममधनं ते न दीव्याम्यहंत्वया वैशं इत्येवमु
क्तवचेनैव तेन दुरात्मवान् २१

ताम्रलोहैः परिवृताः ताम्रभाजनेषु लोहभाजनेषु च मुखेषु निरुता इत्यर्थः निधिर्निहे पदम् अहतस्य केवलस्य ३० ३२ अध्यायः एवं १ २ हराव

स०

६३

जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २२ युधिष्ठिर उवाच अश्वं स्तिन्निरकल्माषात् गंधर्वाङ्गेन प्रालितः ददौ चित्ररथस्त
 षोपास्तान् गांसीव धन्वते २३ युद्धे जितः पराभूतः प्रीतिपूर्वमरिंदमः एतद्राजन्म मधन्ते ते नदीव्याम्यहं त्वया १४ वैशंपायन उ
 वाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपाश्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २५ युधिष्ठिर उवाच रथानां
 शकटानां च श्रेष्ठानां चायुतानि मे युक्ता न्येव हिति छंति वा हे रुचाव चैस्तथा २६ एवं वर्णस्य वर्णस्य समुच्चैः पसरुस्त
 शः तथा समुदिता वीराः सर्वे वीर पराक्रमाः क्षीरे विवंतस्ति छंति भुंजानाः शालितं दुलान् घृष्टिस्तानि सहस्राणि सर्वे विप
 लवक्षसः एतद्राजन्म मधन्ते ते नदीव्याम्यहं त्वया २७ वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपाश्रितः जितमि
 त्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २८ युधिष्ठिर उवाच ताम्रलोहैः परिवृतानि धयो ये च तः शताः पंचदशौणिक एवैकः सुव
 र्णस्य अहतस्य वै ३० जातरूपस्य मुख्यस्य अर्धे पस्य भाग एतद्राजन्म मधन्ते ते नदीव्याम्यहं त्वया ३१ वैशंपायन उवाच ए
 तच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपाश्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ३२ इति सभापर्वणि दृष्टे वैशं एवं प्रवर्ति
 ते दृष्टे धोरे सर्वापहारिणि सर्वसंशयनिर्मोक्ता विदुरो वाक्यमब्रवीत् ३३ विडर उवाच महाराज विजानीहिय त्वां वक्ष्यामि
 भारत मुमुक्षुरिषधमिव नरो चेतापिते श्रुतं २ यद्वै पुरा जातमानो हरावगो प्रयुवद्विस्वरं पापचेताः दुर्योधनो भारतातां
 कुलघ्नः सोयं के भवतां कालहेतुः ३ गृहे वसंतं गोमायुं त्वं वै मोहान्न बुधसे दुर्योधनस्य रूपेण शृणु काव्यां गिरं मम ४ ॥
 शवृक्षतवान् ३ काव्यां कविना व्युक्तेणोक्तां नीतिगिरं ४ श्रीकृष्णाय नमः ॥ ४ ॥ ४ ॥

एम०

६३

माध्वीकः मधुपण्णवान् प्रतापं मधुं प्रपतंत्यस्मादिति व्युत्पत्तेः मज्जति तत्रैव मधुनि निमग्नो भवति ततः प्रपतनं चाधिगच्छति मधुवत् मधुनेव प मन्त्रो विवशः
६ ७ नियोगात् देवयोगात् २८ ९ चित्रवर्हन् मयूरान् १० ११ जंभत्यागे जंभत्यागनिमित्तं सर्वज्ञः सर्वभावज्ञः सर्वेषां प्राणिनां भावं चिन्ताशयं जा

मधु वै माध्विको लब्धाप्रयातं नैव बुध्यते आउद्यतं सज्जति वापतनं वाधिगच्छति ५ सोऽयं मन्त्रो ह्येतेन मधुवन्नपरीक्ष्यसे प्र
यातं बुध्यते नैव वैरं कृत्वा मरुतैः ६ विहितं ते मरुता प्राज्ञभोजे ष्वेवासमंजसं पुत्रं संत्यक्तवान् सर्वेषां राणां हितकाम्यया ७
अंधकाया दवाभोजाः समेताः कंसमंत्यजेत नियोगान्नुहते तस्मिन् हस्तेनामित्रघातिना ८ एवं ते ज्ञातयः सर्वे मोदमानाः
शतं समाः तन्नियुक्तः समसाचीनि गृह्णात सुयोधने ९ निग्रहादस्य पापस्य मोदतां कुरुवः सुखं काकेनेमांश्चित्रवर्हन्ति शा
ईलाक्रोमुकेन च श्रीणीघपांडवान् राजन मामजुः शोकसागरे १० त्यजेत कुलार्थं पुरुषं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत ग्रामं जन
पदस्यार्थं आत्मा र्थं यथिवी त्यजेत ११ सर्वज्ञः सर्वभावज्ञः सर्वशत्रुभयंकरः इति स्मभाषते काव्यो भजंत्यागे मरुसुरान् १२
हिरण्यवितः कांश्चित्पदिणो वनगोचरात् गृहे किल हतावासानलोभाश्चाज्ञान्यपीडयत् सचोपभोगलोभांधो हिरण्यार्थी
परंतप १३

तातीति तथा मूलः काव्यः श्रुतः अप्रपञ्च सर्वशत्रुभयंकर इति भाषते सर्वेषां स्वपरपक्षाणां शत्रुश्वभयंकरश्चेति स तथा त्यजेत कुलार्थं पुनरुपमिति भाषत इ
ति वा योज्यं १२ त्यपीडयत् हतवानलोभात् मांसलोभात् १३

आपतिं उत्तरकाले परलोकं उपकारिणां वधात् व्यनाशयत् तदा त्वं सांप्रतं इहापि सखप्राप्य धनं व्यनाशयत् १४ पत्निहापहि घ्नः तत्तस्मात् अर्थकामः ध-
नकामः पुष्पमिव पुष्पं उपहार्यं धनं १५ अंगारकारी स ह्यशखं तानि घर्षणेन वध्नुत्यादको वायुरिव त्वं एतेषां परस्परसंघर्षणेन कुलं हर्षमाकुरु इत्यर्थः

आपतिं च तदा त्वं च उभे सद्यो व्यनाशयत् तथा कामः पांडवांस्तु मादुरुः कुरुसत्तम १४ मोहात्मा तस्य सेवश्चाप्यहिहा पुरुषो
यथा जातं जातं पांडवेभ्यः पुष्पमादत्स्व भारत १५ मालाकारश्च वारमेस्तेरु कुर्वन् पुनः पुनः ब्रह्मानं गारकारी वमैतान् धात्रीः
समूलकान् १६ मागमः स सुतामात्यः सवलश्च यमहं यं समवेता तद्विकः पार्थान् प्रतियुध्येते भारत मरुद्भिः सहितो राजन् नपि
साह्यान् व्यत्यतिः १७ इति सभापर्वणि घृते विदुर उवाच घृतं मूलं कलहस्याभ्युपैति मिथो भेदं सहते दाहणाय तदा स्थितो
पंधत राक्षस्य पुत्रो दुषेधिनः सजते वैरमुग्रं १ प्रातिपेयाः शोतनवाभीमसेनाः सबाह्विकाः दुर्योधनापराधेन हृष्टं प्रा-
प्त्यंतिसर्वशः दुर्योधनो मदेनैष ह्येवं राक्षान् व्यपोहति २

१६ १७ अध्यायः घृतं मयाप्यभ्युपैतीति संबन्धः १ प्रातिपेयाः प्रतीयाचयनाः हृष्टं संकटं ह्येवं व्यपोहति राक्षस्यमुपलुप्तं करोतीत्यर्थः २ २ ॥

आरुजतेमंगंनयति तमनःआत्मनःपूर्वस्वमांष ३ अचेतिअनुसरति कविःक्रांतदर्शी स्वांष्टिंक्रांतदर्शित्वंवालनेत्राअभ्युत्पन्ननेत्युकां ४ ग्लहतेपाणं क
रोतिप्रीयायसेअतिशयेनप्रीयसेयडं-तोयंअप्रथमस्यापियकारस्यद्वित्वमांष प्रियायसइतिह्रस्वपाठेअप्रियमिवआचरसे अतिनर्मःतिविनोदस्वांतेसंप्रह
रोयुद्धंजायते युद्धरूपेणपरिणामते अतःसमुन्मज्जतिसंप्रहारइतिपाठे ५ आकर्षस्तेऽवाक्फलःसुप्रणीतः आकर्षेष्टुतंअवाक्नीचगामिफलंयस्य

विषाणंगौरिवमदास्वयमारुजतेवलात् ३ यश्चिन्नमचेतिपरस्परजनवीरःकविःस्वामवमन्यद्विं नावंसमुद्रेइववालनेत्रा
मारुघ्नघोरेव्यसनेनिमज्जेत् ४ दुर्योधनोग्लहतेपांडवेनप्रीयायसेत्वंजयतीतितच्च अतिनर्मजायतेसंप्रहारोयतोविना
शःसमुपैतिपुंसां ५ आकर्षस्तेवाक्फलःसुप्रणीतोहृदिप्रौढोमंत्रययोत्पमाधिः युधिष्ठिरेणकलहस्तवायमचिंतितोमि
मतःस्वबंधुना ६

सोवाक्फलःहानिमत्युनरकप्रदइत्यर्थः सुप्रणीतःसम्यक्प्रणीतउपस्थापितःशकुनिनेत्युपहासः आकर्षःशारिफलकेपाशकेष्टुतइंद्रियेइतिविश्वः आकर्षःस्ते
धनेकुप्रणीतइतिपाठेस्वधनंराज्यपुत्रादितत्रआकर्षधात्याद्याकर्षणसाधनंकायादिमयोहस्तःकुत्सितेनशकुनिनाप्रणीतः यतोऽप्यंष्टुतरूपः समाधि
नियमःमंत्रपदोमंत्रपूर्वकोभवतांहृदिप्रवृत्तः किंतावतेत्यतआरुयुधिष्ठिरेणोति अपमेवआकर्षःकलहःकलहरूपेणोत्पन्नइत्यर्थः ६ ॥ ७ ॥
रापदि १

तत्फलमारुप्रातिपेया इति काव्यां कविना दीर्घदर्शिनो मया ईरितां मंदं दुषेधिनं मात्यगाद इति पाठेऽप्युष्माकं मध्ये कश्चिदिमं कलहवैश्वानरं मात्यगात् अतिक्रम्य मा
गात् किं तु अर्वागेव शाप्यधमिया होत्रा र्देन ७ अयुर्द्वेन प्रशमयस्वेति राजानं प्रातिउक्तं युद्धे को दोष इत्यत आह यदेति दीपश्च दीपः आपत्समुद्रमज्ञता
माश्रयः च प्रभवत्यतिः यावदिच्छेत्तावन्नेधनमस्तीत्यर्थः अत्यंततस्मात्प्रफलेत्याह वदिति जयन् अजयः जितवान् किं ते ततः ततः स्यान्न किमपि अतो हेतोः

प्रातिपेयाः शांतनवाः शृणुधं काव्यां वाचं संसदिको रवाणां वैश्वानरं प्रज्वलितं सुधोरं मायास्पधं मंदमनुप्रपन्नाः यदा म
न्युपांडवो जातशत्रुर्न संयच्छेदं मदाभिभूतः हृकोदरः सव्यसाची यमौ च कोत्र दीपः स्यात्तु मुले वस्तुदानीं च महाएजप्रभव
स्त्वं धनानां पुरा गूतात्मनसा यावदिच्छेः वरुविना त्वां उवाच जयेस्त्वं किं ते न स्यादसुविंदेरुपार्थान् ९ जानीमहे देवितं सो वल
स्य वेदघूते निहृतिं पार्वतीयः यतः प्राप्तः शकुनिस्तत्र पाठमायुधो भारत पार्वतीयान् १० इति सभापर्वणि धृते ॥ ७ ॥

वसुविदेरुपार्थान् पार्थानेव धनरूपेण विंदलमस्तु वसुजिते रूपा र्थानिति पाठे वसुजित्वा वसुज यशीलः अत्येभ्योपि दृश्यंत इति जयतेः कृतिर् तादृशस्ते पार्थाने
वईरुईरुखाइच्छा विषया न कुरुते नैव महान्तामश्नर्थः ९ वेरजानी ते निहृतिश्च ले मापूधः मायोधय १० अध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

पतप्रियः प्रेप्रियायस्य बालातमखति अस्मिन्पादेऽहणविक्रमार्च १ स इति अत्यत्र श्वजयेऽतिषपराजयेचकामोप्रिलाषोपस्पसः अत्यत्रकामः
विहोपतत्रलिगंइप्रशंसा अतिषनिंराचेत्याहनिंदेति तेतवजिक्काकथं हृदयं हृदिस्थं अस्मासुदेषं व्यनक्ति अवाच्यमपिप्रकटयतीत्यर्थः जिह्मामन
स्ते हृदयं व्यनक्ति ज्योतरात्मनसः प्रातिहृत्पमिति पावेजिक्कावागिंदियंतत्सहितं मनः तत्प्रवर्तकं मंतः करणंतततेतव हृदयं बुद्धिं आशयंकथं व्यनक्ति

लानिवा १

दुर्योधन उवाच परेषामेव यशसा श्लाघयंतं सदा छत्रः कुत्सयत् धार्तराष्ट्रात् जातीमहे विदुरयस्त्रियस्त्वं वां स्मानवमन्य
सेत्वं १ सविज्ञेयः पुरुषो न्यत्रकामोतिंदाप्रशंसेहितया युनक्ति जिह्मामनस्ते हृदयं व्यनक्ति ज्योतः चरात्मनसः प्राति
हृत्पं २ उत्संगे च बाल इवाहितो सिमाज्जरिव त्योषकै चोपरुं सि भर्तृघ्नं त्वां नरि पापीयमा ऊस्तस्मात्तद्वृत्तः किं न विभेषि
पापात् ३ जित्वा शत्रून् फलमाप्नोमहे मास्मान्द्वृत्तः परुषाणीरुवोचत द्विषद्भिस्त्वं संप्रयोगाभिर्नदी मुकुर्देषं यासि
नः संप्रमोहात् ४

पतः अंतगतमनसः अपेक्षया वाचं वाचः प्रातिहृत्पं ज्ञायः विद्यमानोप्यस्मासुदेषः लोकलज्जाभयात्तया वाचानवकथ्य इत्यर्थः २ एतदेवाह उत्सं
जेनेति पापीयः पापात् भर्तृघ्नत्वात्स्वामिद्रेहात् ३ संप्रयोगे संसख्यमित्यर्थः संप्रयोगात् अस्माभिः सह सख्यं कृत्वा तान्मशंसन् मुकुः वारवा
रुंदेषं यासि अस्मदेषो भवसित्यर्थः संप्रमोहादित्यपि पाठः तेषां सरवाभूत्वा मोषादिस्माभिः सह देषं करोषि संबंधस्य साम्ये सत्वे तदनुकमित्यर्थः ४

प०
६६

ब१

अहमं हंतमपोपं निग्रहते एयं सवैपित्वं तत्र काशयसीति भावः तदाश्रितः पार्थिवः पार्थिवं धनं राघं पतो यथेष्टं माघसे ५ अहं दुषेधिनः कर्त्तेश्चि
चमामंस्यामामनस्य मावमंस्या इति पाठे माभिति शेषः ६ तिति कृत् न कृमावतः हि एह कृपयनात्रास्माकमपराध इत्यर्थः ७ कस्तर्हि कर्त्तेश्चतत्राह

अभिन्नतां पातिनरोहमवुवन्निग्रहते एयमभिन्नसंस्तवे तदाश्रितोऽपत्रप किन्तु वाधसे इच्छितं तदिहामिमाघसे ५
मानो वमंस्या विघ्नमतस्तवेदं शिरस्य बुद्धिश्च विराणां सकाशात् यशोरहस्यविदुरसंप्रणीतं माव्यायतः परकार्येषु भू
त्वे ६ अहं कर्त्तेश्चि विदुरमावमंस्यामानो नित्यं परुषाणीहोचः नत्वां यच्छामि विदुरयद्वितं मे सस्ति कृत्तमिति ति कृ
नहि एतत् ७ एकः शास्त्रानद्वितीयोस्ति शास्त्रागर्भे शयाने पुनरुपशास्ति शास्त्रा तेनानुशिष्यः प्रणवादिवां भोयथा
नियुक्तोऽस्मि तथा भवामि ८ भिनन्निशिरसाशैलं महिं भोजयते चयः धीरेव कुरुते तस्य कार्याणामनुशासनं यो
वलादनुशास्तीह सोमित्रं तेन विंदति ९

एक इति प्रवणत निष्ठात् ८ भिनन्नियेन नियुक्तः स्वीयमपिशिरसादुयतीत्यर्थः भोजयते एव च श्रेति तदसाहान्मत्पुमपित्रिं सर्वपः रक्षयते इत्यर्थः
एवमनिषेधिकर्मणो एवमांप्रेरयतीत्यर्थः तेन शासनेन शास्यमेवामित्रं विंदति प्राप्नोति ९ ॥ ६२ ॥ ६२ ॥ ६२ ॥ ६२ ॥

प०
६६

समुपेकृतशासनमिति शेषः जगत्पालकत्वेन तत्त्वमित्रं मां तमेवं शोधीत्यर्थः यदुक्तं वैरागिप्रशमयस्वेति तत्रारु प्रदीप्येति प्रकर्षणं दीपनीयो
 ३ मिर्यस्य सप्रदीपेति कर्षणं तेषां कर्षणं प्रदीप्यः शमयितुं चिरं नाभिधावति स तस्य कर्षणस्य मस्मापिन विंदति तथा च एवं पांडवान् प्रकोप्य यदि स

मित्रतामनुभूतं तसमुपेहेतपंडितः प्रदीप्य प्राकृष्टी प्रादि प्रासुरत्नानि धावति १० मस्मापिन स विदेत शिष्यं च तन भारत
 १० नवासयेत्याख्यं द्विषंतं विशेषतः कृतं रदितं मनुष्यं स यत्रैश्वर्यसि विदुस्तत्र गच्छसु सांतिताद्युसती स्त्री जहाति ११
 विदुर उवाच एतावता पुरुषं येत्यजंति तेषां सख्यमंतवद्भिराजन् एतां हि चित्तानि परिप्लुतानि सांते द्ध्वा मुसलैर्घातयं
 ति अवालत्वं मयसे राजपुत्रवालो ह मित्येव संभेदबुद्धे १२

मूलान्ननाशयामितर्हि एते मां निर्मूलमुन्मूलयिष्यंतीति भावः अत्र पातं तं निर्मूलं १० पारवर्गं पूर्ववर्गं शत्रुसंघे जातं ११ एतावता नीति शिद्धो
 न साह्यतपुत्रे मयि वापदपातमकुर्वन् राजन रुद्धतण्डु एतां हीति परिप्लुतानि द्वेषेणोति शेषः तर्हि तेषां हंतृत्वा घातयंति कोपं प्रच्छादयंत्येव अयं
 तु कोपप्रकाशना राजनीति विदिनि भावः अवालत्वं पंडितत्वं आत्मन इति शेषः १२

स०

६७

वा लोहं विदुः इति च मन्ये सेतुं विपरीतमिदं ह्यति सुहृत्सु अविश्वासं देववाल इत्यर्थः ~~अवाल इत्यर्थः~~ अवालत्वमिति पाठे त्ववाल इति दुर्बोधने
काकूत्ता योज्यं १३ ध्रुवं स्थिरं राज्यादिकं न रोचेत न रोचेत यद्वा ध्रुवं निश्चितं हितो पदे घेति शेषः भतरतर्षमस्येत्पहासे १५ पशुपहसाणि मावोच इत्यु
क्तं तत्राह लभ्यते इति पश्यं पश्याते हितं १६ १७ हेम हाराजये असंतो न पिवंति तं सतां पेयं मस्युं देसं पिव मस्युं देसं क्रतौ क्रुधीत्युक्तं तच्च अग्राधिजं

यः सौ हृद्रे पुरुषे स्थापयित्वा पश्चादेतं हस्यते सवालः न श्रेयसे नीयते मंदबुद्धिः स्त्रीस्तोत्रियस्येव गृहे प्रदुषा १३ ध्रुवं नरो
चेद्वरतर्षमस्य पतिः कुमार्याश्च वषट्पि वषट्पिः अतः प्रियं चतुर्लोकं हसेत्वं सर्वेषु कार्येषु हिताहितेषु १४ स्त्रियश्च राजन जपयं
कोऽप्यच्छत्वैतादृशांश्चैव सर्वान् १५ लभ्यते खलु पापीयान्नरः सुप्रियवाणिह अप्रियस्य हि पश्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः १६
यस्तु धर्मपरश्च स्यात्तत्त्वाभर्तुः प्रियाप्रिये अप्रियाणां हपथ्या नितेन राजा सहायवान् १७ अग्राधिजं कटुकं तीक्ष्णमुसंय
शोमुषं पुरुषं प्रतिगंधि सतां पेयं यन्न पिवं स संतो मस्युं महाराज पिव प्रशाम्य १८

किंतुकटुजं हपराजं हपराजं कटुरिति विश्वं तीक्ष्णं सर्पश्चित् उलंतापजनकं पशोमुषं कीर्तिघ्नं पशुषं नृत्वेति नृत्वे हं प्रतिगंधि इति दुषं नृत्वं धिदुषं वरांस
मानं औषधमप्येतादृशं अग्राधये जायते तत्र अग्राधिजं कटुजं कटुकादिकटुद्रव्यं तीक्ष्णं वेदनाकरं उलंताप्यनाशकं पशोमुषं कामोदीपनेन
पुरुषं यतादिसाधनहीनं प्रतिगंधिलघुनादिवदुगंधि पिव मस्युं औषधं वागिलप्रशाम्य प्रशाम्य आतोषं च प्राप्नुहि ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

पाम०

६७

शस्ततिरंतरं १९ आशीविषातं द्रुविषात नेत्रविषातं ध्रुविशेषात शस्त्रेण क्रोधदृष्ट्या च पांडुवास्त्वां धृष्टंतीति भावः २० अध्यायः वरु पाजे

वैचित्रवीर्यस्य यशोधतं च वांछाम्पहं सरुपुत्रस्य शशत यथा तथा ते स्तनमश्नुते स्तनममापि च स्वस्ति दिशं विप्राः १९ आशी
विषातनेत्रविषातकोपयेन्न च पंडितः एवं ते हं वदामीदं प्रयतः कुरुते दत्तः २० इति सभापर्वणि घृते शकुनिरुवाच वडविनें पराजे
षीः पांडवानां युधिष्ठिर आचक्ष्व विनें को ते ययदिते स्य पराजितं १ युधिष्ठिर उवाच मम विजयसंख्येयं यदहं वेदसौवल अथ तं
शकुनेकस्माद्विजं समनुयच्छसि २ अपुतं प्रयुतं चैव शकुं पद्मं तथा र्वं खर्वं चैव निखर्वं च समुद्रं चात्र पणतां सतमं मधनं राजं
स्तेन दीव्याम्पहं त्वया ३ वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपाश्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ४ यु
धिष्ठिर उवाच गवांश्च वडुधेनकमसंख्येयम जाविकं यत्किंचिदनुपणां प्राक्किंधोरपिसौवल सतममधनं सर्वं तेन दीव्याम्पहं
त्वया ५ वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपाश्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ६ युधिष्ठिर उवा
च पुरंजनपदो भूमिरब्राह्मणाधनैः सह अघ्राह्मणाश्च पुरुषाराज नशिषं धनं मम एतद्राजन ममधनं तेन दीव्याम्पहं त्वया ७

षीः हारितवान् १२ सपरंसाधिकं पराद्धाप्यधिकं ३ ४ परांशानदी ५ ६ ७ श्रीकृष्णाय नमः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

१३ अप्रियवत्प्रियमपि घृतेत्यजामीत्यर्थः १४ १६ सुमनसां परस्परमैकमत्यवतां भेदे वैमत्यं १७ ॥ ४८ ॥

राजन् ५

वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निहृतिः समुपाश्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ८ युधिष्ठिर उवाच राज
पुत्राद्मेराज न शोभते ये विभूषिताः कुंडलानि च निष्ठाश्च सर्वे राजविभूषणं एतन्मम धनं राजततेन दीव्याम्परुंत्वया ९ वै
शंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निहृतिः समुपाश्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत १० युधिष्ठिर उवाच
श्यामो युवां लोहिताहः सिंहस्कंधो मरुभुजः न कुलोग्लह एवैको विद्येत नमर्मदं न ११ ~~राजपुत्राद्मेराज न शोभते~~ श
कुनिरुवाच प्रियस्तेन कुलो राजपुत्रो युधिष्ठिर आस्माकं वशतां प्राप्तो भूयः केनेह दीव्यसे १२ वैशंपायन उवाच ए
वमुक्त्वा तानहान ~~शकुनिः प्रत्यदीयता~~ १ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत १३ युधिष्ठिर उवाच अयं धर्मा
त्सरुदेवो नु शास्ति लोके ह्यस्मिन् पंडिताख्यां गतश्च अनर्हता राजपुत्रेणातेन दीव्याम्परुंत्वा प्रियवत्प्रियेण १४ वैशं
पायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निहृतिः समुपाश्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत १५ शकुनिरुवाच मा
ही पुत्रोऽपि पौराजंस्तवेमौ विजितौ मया गरीयां सोढते मत्प्रेमी मसेन धनं जयौ १६ युधिष्ठिर उवाच अधर्मे चरसे न
योना वेहसि वै नयं योनः सुमनसां मूढविभेदं कर्तुमिच्छसि १७

राजन्
४८

क१

मन्त्रविन्नविवशचिन्तेनाधर्मता सगर्भेतरके स्यादं स्यादं तं ऋच्छति प्राप्नोति अर्धं तीति पाठे आङ्पूर्वस्य रूपं ज्येष्ठावयसाधिकः वरिष्ठो गुरोरधिकः १८ म

जेता १ ११

शकुनिरुवाच गर्भे मन्त्रप्रपतते प्रमत्तः स्यात्तु मिच्छति श्रेष्ठो राजतवरिष्ठो सितमस्त्रेभरतर्षभ १८ स्वप्ने तानि न पश्यति जाग्र
तो वायुविष्टिः कितवायानि दीव्यंत प्रलयं त्युक्तदाइव १९ युधिष्ठिर उवाच योनः संख्येनो रिव पारनेतां रिपुणां पुत्रस्त
रस्वी अनर्हता लोकवीरेण तेन दीव्याम्पहं शकुने फाल्गुनेन २० वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपा
श्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २१ शकुनिरुवाच अयं मया पांडवो नानाधनुर्धरः पराजितः पांडवः स व्यसाची
भीमेन राजन दपितेन दीव्ययत्कैतवं पांडवतेव शिष्यम् २२ युधिष्ठिर उवाच यो नो नेता यो युधानः प्रतोता यथा वज्जीदानवश
त्रुरेकः तिर्यक्प्रेक्षी सन्नतभ्रूमस्तमासि स्कुंधो यश्च सदा तपमधी २३ बलेन तु लोपस्य पुमान् न विद्यते गदाभ्रतामग्ररुहिर
मर्दतः अनर्हता राजपुत्रेण तेन दीव्याम्पहं भीमसेनेन राजन २४ वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समु
पाश्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २५ शकुनिरुवाच वरुविन्नं पराजैषी भ्रातृंश्च सह यद्विपान आचक्ष
विन्नं कौंतेय पदिते स्य पराजितं २६ युधिष्ठिर उवाच अहं विशिष्टः सर्वेषां भ्राता दपितस्तथा कुर्यामिहं जितः कर्मस्य
मात्मसुपलुते २७ ६१

तत्त्वमेवाह सप्रशति मन्त्रस्य मन्त्रवचः हंतव्यमिति भावः १९ संख्ये संग्रामे तरस्वी वेगवान् २० २१ कैतवं कितवेभ्य आहर्तव्यं धनं २२ २६ उपलुते जिते २७ ॥४०॥

स०
६६

२८ पापिषं अत्यधमं पापपापहेतुः २९ गृहेषु विषये राजानं प्रति एवमुक्ता राज्ञां पांडवानां पराजयं च लोकवीरा अप्रति उक्ता शकुनिहवावेति उत्तरेण संवेधः ३०
आत्मानं प्रति परां पुनर्जयदास्या तमोचयनोचेत शौपदी वाऽस्मद्दासी भविष्यतीत्यर्थः ३१ रोहिणी नातिरिक्ता ३२ शारदोत्पलसेविन्याः लक्ष्म्याः रूपेण समान

वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निहृतिः समुपाश्रितः जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २८ शकुनिहवाच ए
तस्यापि धर्मकरो र्यदात्मानं पराजयेः शिवे सति धने राजन पाप आत्मपराजयः २९ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा पताहस्ता
न ग्लहे सर्वानवस्थितान् पराजयश्च लोकवीरानहानुस्वायथ कूयथ कू ३० शकुनिहवाच अस्ति ते वै प्रियाराज त्वत्पुत्रो
पराजितः परास्त्रहस्मां पांचाली तयात्मानं पुनर्जय ३१ युधिष्ठिर उवाच नैव ह स्नानमरुती न ह शाना पि रोहिणी नीलकुं
चितकेशी च तया दीव्याम्बुहं त्वया ३२ शारदोत्पलपद्म्या शारदोत्पलगाधया शारदोत्पलसेविन्या रूपेण श्रीसमानया ३३
तथैव स्यादा न शंस्या न श्या स्यादूपसंपदा तदा स्याच्छीलसंपत्त्या या मिच्छेत्पुत्रः स्त्रियं ३४ सर्वैर्गुणैर्हि संपन्ना मनुकूलां प्रि
यंवदां यादृशी धर्मकामार्थसिद्धि मिच्छेन्नरः स्त्रियं ३५

या सन्निपाता वारणे सौभाग्यादिरूपया च समानया ३३ तथैवेति लक्ष्मीसाम्बुच्यते ३४ धर्मकामार्थसिद्धिं धर्मकामस्येत्यर्थोः सिद्धिर्यया सा तथा
तां अर्थमिति पाठे सिद्धि मिच सिद्धि ३५

सम०

६६

३६ मल्लिकेवसरभिरिति शेषः संमोदो मल्लिकेवतिगोडपाठे संमोदः परिमलः वेदीवृक्षमध्या ३७ सुमध्यया सुंदरमध्याया ३८ ३९ ४१ आकाररुर्षक
तत्त्वप्रियाय एवं अभिधाप अस्ति चैते प्रियादेवीत्यादिकं उक्ता ४२ ४३ जितकाशीजयशोभी ४४ अध्यायः ऐहि वेशमसंमार्जितां परैत परहतासती

चरमं संविशतिया प्रथमं प्रतिबुध्यते आगोपालाविपालेभ्यः सर्ववेदकृताकृते ३६ आभातिपन्नवृक्षं संसेदं मल्लिकेवच वेदीम
ध्यादीर्घकेशीताम्रास्यानातिलोमशा ३७ तथैवं विधयाराज नपांचात्याहं सुमध्यया ग्लहं दीव्यामिचार्वग्यादौ पद्याहं तसौवल
३८ वेशं पायन उवाच एवमुक्ते लवचने धर्मराजेन धीमता विधिगित्येव वृक्षानां सभ्यानां निसतागिरः ३९ चुहुभेसासभाराज
नराणां संजसिरे शुचः भीष्मद्रोणाहपादीनां सेदश्च समजायत ४० शिरोगहीत्वा विदुरो गतसत्त्वश्चाभवत् आसेध्यायन्नधौ वक्रो
निश्वसन्निवपन्नागः ४१ धतराष्ट्रस्तसंक्षुभः पर्ययच्छसुनः पुनः किं जितं किं जितमिति द्याकारं नाभ्यरुहत् ४२ जरुर्षकरोति
भृशं सरुदः शासनादिभिः इतरेषां तु सभ्यानां नेत्रेभ्यः प्रापतज्जलं ४३ सौवलस्त्वविचार्यैव जितकाशीमरोत्कटः जितमित्येव ता
नह्यामुनरेवानुपद्यत ४४ इति सभापर्वणि घृते दुर्योधन उवाच एहि कृतद्रोपदीमानयस्व प्रियां भार्यां संमतां पांडवानां सं
मार्जितां वेशमपरैतशीघ्रं तत्रास्तु दासीभिः परापशीला १ विदुर उवाच दुर्विभाषं भाषितं त्वाद्देशेन नमंदं संबुद्धसि पाशवद्धः प्र
याते त्वं लंघमानो न वेत्सि व्याघ्रानमृगाः कोपयसेति वेलं २ आशीविषास्ते शिरसि पूर्णकोपा मरुविषाः प्राकोपिष्ठाः सुमं
दात्मन्मागमस्त्वयमह्यं ३ नहि दासीत्वमापन्नाहस्माभिविहमर्हति अतीशेन हि रासेवापणोत्यस्तेति मेमतिः ४ अयं
धत्ते वैरपु रिवात्मघाती फलं राजा धतराष्ट्रस्य पुत्रः घृते हि वैराय मरुभाषयाय मन्त्रो न बुध्यत्ययमंतकालं ५ ॥ ४७ ॥ ॥

ऐतन्प्रापत् १ दुर्विभाषं दुर्विकल्पं २४ वेणुः वेतापरनाम राजा सहिरे श्वर्यं प्राप्य मान्यान् अमानयन् सघोनसः एवमयमपीत्यर्थः ५ ॥ ४८ ॥

स०
१००

अनुत्तुदः मर्मभेदी नशंसवादी परस्ववादी हीनतः नीतेन कर्मणा घृतादिना परंशत्रुं अभ्याददीतवशे कुर्वति उधंती दहिकां रुधंती मिति पाठे अकल्याणी
पापलोकां नरकावहां ६ ७ अजो हि शस्त्रमगिलकिलैक इति इयं कथा वनैकचरप्रसिद्धा एकः अजः शस्त्रं अगिलतमि लितमारब्धः ततस्तद्वा
कुवनभूमौ आस्य निपात्य पद्मांभोक्तुमारब्धः ततस्तस्मिन्नुचलिते सति शिरसा सरस्वस्य कंठस्य निहंतनं प्राप्य ममारतक्ष्ममपि पांडुर्वै रशस्त्रेण स्वरुननं
माहृथा इति मां च कश्चि किल मत्स्यघाती वडिशं धान्यपिष्टेनोपलिप्य यावज्जलाशये पातयति तावज्जुह्यगो न चोपलान्तस्य पिष्टमेव गिलितं तन्निष्काश

नारुत्तुदः स्यान्न नशंसवादी न हीनतः परमभ्याददीत यथा स्य वाचा पर उद्धिजेत ततां वदेदुषंती पापलोकां ६ समुच्चरं त्यति
वादाश्च वक्राघैरुतः शोचति एतद्गुनि परस्य नामर्मस्य ते पतंति तां तं डितो नावसजेत्यरेषु ७ अजो हि शस्त्रमगिलकिलैकः
शस्त्रे विपन्ने शिरसा सभूमा निहंतनं स्वस्य कंठस्य धोरंतद्वै रमाहृथा पांडुपुत्रैः ८ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ॥ ॥

ने विदीर्णकं वृक्षगोममारेत्याख्यापिकात्र दृष्टांतार्थमुक्ता पर्योजनात् एकः अजः धोरं शस्त्रं वडिशं अगिलितगिलितवान् कुतोऽस्य धोरत्वं तत्राह अस्य अ
जस्य शिरसा सरभूमौ शस्त्रे विपन्ने विशेषेण प्राप्ते सति स्वस्य कंठस्य निहंतनं कर्त्तनं छेदहेतुः पतोऽभवदित्यनुपः अजकंठस्य शस्त्रं सूत्रेण लक्ष्यमाणांतश्चि
रसासैव तद्देहादिभक्तमभूदित्यर्थः पद्विरपास्य भूमिमिति पाठे तदशस्त्रे विपन्ने पिद्रिभूमिपयास्य कंठस्य हंतनं छेदं आपेत्यध्यात् त्वयोऽयं अप्यभावः प
शुकं गान्निष्काशमागो वडिशोपशुरेव अंतरिक्षस्थोऽभवन्नततो वडिशं विपुज्यते तच्च पशोर्मरणातिश्रया कृडिशार्थी तस्य कंठछेदवानिति एवं वडि
शस्थानी पांडो पदीस्य शनखागश्च त्वमपि नश्यसीति भावः ८

सम०
१००

पार्थिवं किं चिद्वदंति पृथगस्तन किं चिद्वदंति अन्यतदुर्वाकादिति शेषः वनेचरं वा न प्रस्यं भवंति हे वंशवनराः श्रुतकतस्याः नराः आपत्सु धीरा नुदिश्य भवंति
धीरास्तु धीरास्त्वादेव तन्न गणयंतीत्यपि पांडवाभ्यां पयतीति धनिः ६ घृतोदये घृतहृते उक्ते १० अलाबुमजुनादिवत् हितमप्यहितवदृष्टानां भातीत्या

मं३

न किंचिद्विद्यं प्रवदंति पार्था वनेचरं वा गरु मे धिनं वा तपस्विनं वा परिपूरा विद्यं भवंति हे वंशवनराः सदैव ६ दारं सुघोरं ताक
स्पृजि नुवृधते धृतराष्ट्रस्य पुत्रः तमन्वेता रो वरुवः कुरुणां घृतोदये सरुदृशा सनेन १० मजुं तपला नृनि शिलाः प्रवंते मुद्यंति ना
वो मसि शश्वदेव मूढो राजा धृतराष्ट्रस्य पुत्रो न मे वाचः पथ्य नृपाः शृणोति ११ अंतो नूनं भविता यं कुरुणां सुदारुणाः सर्वहरो वि
नाशः वाचः काव्याः सुहृदां पथ्य नृपान् शृण्वंते वर्द्धते लोभ एव १२ इति सभापर्वणि वैशंपायन उवाच धिगस्त हृत्तारमिति
ब्रुवाणो दर्प्येण मत्तो धृतराष्ट्रस्य पुत्रः अवैह तप्रातिकामि सभायां मुवाच चैनं परमार्य मध्ये १ ॥ ४० ॥ ४० ॥

श्रुये ११ अंतो नाशकरः १२ अध्यायः धिगस्त अधिब्रुवाणा इति पाठे इति शब्दाध्याहारः अधिक धि कं निर्भर्या दं ब्रुवाणा इत्यर्थः प्रातिकामि शब्दार्था
रांत इन्नंतश्च १

विवदति विपरीतं वदति २ सिंहगोष्ठं सिंहस्थानं ३ ४ कैतवं कितवेभ्यो देयं धनं ५ १३ लघीयान नीचः १४

स०
१०१

दुर्पोधन उवाच त्वं प्रातिका मित द्रोपदी मानयस्व न ते मयं विद्यते पांडवेभ्यः हृन्नाद्यपं विवदत्येव भीतो न चास्माकं सद्दिका मः सदेव
२ वैशंपायन उवाच एवमुक्तः प्रातिका मी सस्तः प्रायास्त्री घं राजवचो निशम्य प्रविशत्तश्चेव सिंहस्य गोष्ठं समासदन्महिं षी पांड
वातां ३ प्रातिका म्युवाच युधिष्ठिरो घृतमदेन मत्तो दुर्पोधनो द्रोपदित्वा प्रजैषीत् सा त्वं प्रपद्यस्व धृतराष्ट्रस्य वेश्मनया मित्वा कर्मणो
पातसे नि ४ द्रोपद्युवाच कथं त्वेवं वदसि प्रातिका मि कोहिरीयेत भार्यया राजपुत्रः मूरो राजा घृतमदेन मत्तो ह्यभून्नात्यक्तै तव म
स्य किंचित् ५ प्रातिका म्युवाच यदा नाभक्तै तव मत्पदस्य तदा देवीत्पांडवो जातश्चतुः न्यस्ताः पूर्वभ्रातरस्ते न राता स्वयं चात्मा
त्वमथो राजपुत्रि ६ द्रोपद्युवाच गच्छ त्वं किंतव्यं मत्वा सभायां पश्यस्तज किंतु पूर्वपराजैषीरात्मानमथ वानुमां ७ एतद्वा
त्वा समागच्छत तोमानयस्तज हात्वा चिकीर्षितमहं राहो यास्यामि दुःखिता ८ वैशंपायन उवाच सभां गत्वा सचो वाच द्रोपद्या
स्तद्वचस्तदा युधिष्ठिरं न रेद्राणां मध्ये स्थितमिदं वचः ९ कश्येशोनः पराजैष्ठा इति त्वामाह द्रोपदी किंतु पूर्वपराजैषीरात्मा
न मथवा पिमां १० युधिष्ठिरस्तु निश्चेता गतस्तत्त्वा भवत न ते सतं प्रत्यवाच वचने साधु साधु वा ११ दुर्पोधन उवाच
इहैवागत्य पोली प्रश्नमेनं प्रभाषतां इहैव सर्वे शृण्वंतु तस्याश्चैतस्य पद्वचः १२ वैशंपायन उवाच सात्त्वा राजभवने
दुर्पोधन वशानुगः उवाच द्रोपदी सतः प्रातिका मी व्यथन्निव १३ प्रातिका म्युवाच सभां स्त्वमीराजपुत्र्या रूपं ति मन्ये प्रा
तः संशयः कौरवाणां न वै समद्विपालयते लघीयान पक्षां समानेष्मति राजपुत्रि १४

वा ३

॥ ४ ॥

स०
१०१

स०
१०२

हस्त

२८ कर्मिप्रसूवेणीरूपेण संनिवेशिततया च प्रवृत्तदीजलवन्निमोन्नतेषु कर्मयः वेणुलंकारास्तद्वत् २९ ३२ हृत्तजिह्वरुनौ नारायणानरावि
त्यर्थः ३३ यथोपजोषं यथावृत्ति ३४ ३५ उपनीतशास्त्राः अध्यापितशास्त्राः गुरुकुलस्थानाः पित्रादितुल्याः एवं एकवस्त्रत्वेन ३६ ३७ नि
ततः समुत्थाय सुदुर्मनाः सा विवर्णामाज्यमुखं करेण आतप्रिदुगवयतः स्त्रियस्ताईवैस्परातः कुरुपुंगवस्य २८ ततो जवेना
भिसमारोघातदुःशासनस्ताम्रिगार्जुमानः दीर्घेषु नीलेष्वयचोर्मिमासु जग्राह केशेषु नरेद्रपती २९ ये राजसूयावभये जलेन म
हाक्रतौ मंत्रपूतेन सिक्ताः तेषां उवाचां परिभूय वीर्यं वलात्प्रमथाधतराष्ट्रजेन ३० सतां पराहृष्य सभासमीपमानीय हृत्तमा मतिदी
र्घकेशी दुःशासनो नाथवती मनाथवच्चकर्षवायुः कदलीप्रिवार्ता ३१ सा हृष्यमाणान् मितांगयधिः शनैरुवाचाथ रजसुलास्मि
एकंच वा सोममम्रं द्रुक्षुः सभां नेतुं नारु सिमामनार्य ३२ ततो ब्रवीन्तां प्रसभं निगद्य केशेषु हृत्तमेधुन दासहृत्ता हृत्तं च जिह्वं च रुतिरं
चत्राणाम्यविक्रोशति याज्ञसेनी ३३ दुःशासन उवाच रजसुलावाभवया हसेनिएकां वरावाप्यद्यवा विवस्त्रा द्यूते जिता चासि कृता
सिंहासीषु वा सञ्चयथोपजोषं ३४ वैशंपायन उवाच प्रकीर्णकेशी पतिताईव स्त्री दुःशासनेन व्यवधूपमाना श्रीमत्प्रमर्षेण च
दध्यमानाशनैरिदं वाक्मुवाच हृत्ता ३५ द्रौपद्युवाच इमे सभायामुपदिष्टाः शस्त्राः क्रियावंतः सर्वएवेंद्रकल्याः गुरुस्थाना गुरुवश्चै
व सर्वे तेषामग्रे नोत्सहे स्यात्तमेव ३६ नृशंसकर्मस्तमनार्य हृत्ता मामा विवस्त्रां कुरुमाविकीर्षीः नमर्षयेयुस्तव राजपुत्राः सेंद्रा पिदेवा
पदि ते सहायाः ३७ धर्मस्थितो धर्मस्तु तो महात्मा धर्मश्च सृजो निपुणो पलभ्यः वाचापि भर्तुः परमाण्डमात्रं सिद्धो धनगुणानवि
सृज्य ३८ इदं त्वकार्यं कुरुवीर मध्ये रजसुलां यत्परिकर्षसे मां नचापिकश्चित् कुतुते तत्र लज्जां भवंतवेदं मतमन्वपद्यत ३९ धिगस्तन
षः खलु भारता नां धर्मस्तथा हृत्तविदां च हृत्तं यत्र द्यतीतां कुतुधर्मवेलां प्रेक्षंति सर्वे कुरवः सभायां ४० द्रोणास्य भीष्मस्य च नास्ति सत्वं
हृत्तुस्तथैवा स्य महात्मनोपि राहस्तथाहीममधर्ममग्नं न लक्ष्यं ते कुरुहृत्तमुत्थाः ४१ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥
पुणोपलभ्यः सृष्टवृद्धि मद्भिरेव हेयं वाचेति नारुमपराधिनां भार्यास्त्रीति भावः ३८ कश्चिदपितवकुत्सां न कुरुते किंतु सर्वोपि जनस्त्वदीयमतमभ्युपेतः ३९ ४० अ

न ५

स्वरातः धतराष्ट्रस्य ४२

सम०
१०२

आध्यायः कंठ्य मर्त्यवशातां सः भार्यापिरास्येवेति भावः ४४ ४५ जितोस्मीति वदताऽस्मैव पराजितो न तु स्त्री ४६ न च राजजयेनैव त्वजयः सिध्यति दूरतमर्यादा
विदाशकुनिनैव तव पथकूपणी करणात् इत्याह गृते इति राजात् पराजयात्वां पणी कृतवान् न च्छायातोऽस्माभीकथं पणितवानिति राहोपि दोषो नास्ति तथा च शकु

॥ ३ ॥

वैशंपायन उवाच तथा ब्रुवंती कुरुणां सुमध्यमा मर्त्यकुराह्वैः कुपिता तपश्च सा पांडवान् कोपयति तदेहान् संदीपयामास कदाह पातैः
४२ हृतेन राजेन तथा धनेन रत्नैश्च मुखेन तथा बभूव यथा तया कोपसमीरितेन ह्यस्माकराह्वैरावभूव दुःखं ४३ दुःशासनश्चापि समी
र्य ह्यस्माभवेत्समाणां ह्यपराजयतीत्यान विषयवेगेन विकल्पं ज्ञातुवाच दासीति हर्षशब्दे ४४ कदास्ति तदा वसती वरुषः संपूजया
मास हसन् स शब्दे गांधारराजः सुवलस्पुत्रस्तथैव दुःशासन मभ्यनंदत ४५ सम्प्राप्तयेतन्न वभूवुरन्येताभ्यामते धार्तराष्ट्रेण चैव तेषां
मभूदुःखमतीव ह्यस्मां ह्यस्माभ्यां परिहृष्यमाणं ४६ भीष्म उवाच न धर्मसो ह्यस्मात्सुभगे विवेकुं शक्नोमि ते प्रश्नमिदं यथा वत्
आस्वोद्य शक्तपणितं परस्त्रियश्च मर्त्यवशातां समीक्ष्य ४७ त्यजेत सर्वा पथिं वीसमहोयुधिष्ठिरो धर्ममथोन जघात उक्तं जितोस्मी
ति च पांडवेन तस्मान्न शक्नोमि विवेकुं मेतत् ४८ गृते द्वितीयः शकुनिर्नरेषु कुंतीसु तस्तेन निसर्गकामः न मन्यते तानि हृतिं युधिष्ठिरः न
स्मान्न ते प्रश्नमिदं ब्रवीमि ४९

निबुद्धे वत्समजिता तच्च शकुनिर्न मन्यते इत्याहनेति यतः पणीकृता अतः प्रागजिता यतश्च परासेन पणीकृता ततोप्यजितैवेति भावः ४९ ॥ ७ ॥ ७ ॥

स०
१०३

नातिकृतप्रयत्नोऽनभ्यस्तघृतः राजा मां सभाया माहूयकथं निसर्गकामः अनीशोपि स नमदाक्षानेन शत्रुसकामा कथं कृतवानित्यर्थः ५० जितोपीति आत्मपराजया
वसानत्वाघृतस्य कथं ततोप्युपरिदेवितवानित्यर्थः ५१ विरतविषयं वृत्तननुभीष्मवत्संदिग्धमिति भावः ५२ तथेति भीष्मेण द्रोपदीमाहात्म्यापनाय प्रश्नस्यो

द्रोपधुवाच आहूय राजा कुशलेरनार्यैर्दुष्टात्मभिर्नैकैः सभायां घृतप्रियेर्नातिकृतप्रयत्नः कस्मादयं नाम निसर्गकामः ५० अत्र
रुमावैर्तिकृतिप्रवृत्तैरवधमानः कुरुपांडवाग्रः संभूय सर्वे जितोपि यस्मात्पञ्चादयं कैतवमभ्युपेयः ५१ तिस्रंति चे मे कुरुवः सभाया मीशः स
तानां च तथा ह्युपाशां समीक्ष्य सर्वममचापि वाक्यं विरत मे प्रश्नमिदं पथावत ५२ वैशंपायन उवाच तथा ब्रुवंती कुरुपांडुदंती मवेक्ष्य मा
णां ह्यपणान्यंती क्षान् दुःशासनः पक्ष्माणपियाणि वाक्वाचामधुराणि चैव ५३ तां ह्यप्यमाणां च रजस्तलां च स्तनोत्तरीयामतदर्हमा
णां ह्यकोदरः प्रेक्ष्य पुषिष्ठिरं च चकार कोपं परमार्त रूपः ५४ इति सभा पर्वणि घृते भीम उवाच भवन्ति ते हे वंधवः कितवानां युधिष्ठिर न
तामिस्तदीयंति दया चैवास्ति तास्वपि १ काश्यपो यश्च न माहर्षी द्रव्यं यश्चाप्युत्तमं तथा मेघधिवीपालापातिरत्नात्युपाहरत २ वारुणानि
धनं चैव कवचाप्युधानि च राज्यमात्मा वयं चैव कैतवेन हतं परैः ३ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

नरं नोक्तं दुःशासनस्तपांडवपक्षपातिनापि भीष्मेण संशयोपन्यासादस्माकमेव जय इति मत्वा नोयत्किंचित्प्रललापेत्यर्थः ५३ परं अत्यंतं ५४ अध्यायः भवे
ति ३

सम०
१०३

तेतवपुरइतिशेषसंप्रधृष्टमि ६८ परकामेनपरेष्ययाएषमिति एवंतदुक्तप्रकारेण अस्मिन्प्रकृतेविषयेकृतंकुशलंधर्मपालनाख्यंयदिनविद्यांजानी

३३

नचमेतत्रकोपोभूत्सर्वस्येशोहिनोभवान् इमंत्वतिक्रमंमन्येदोपदीयत्रपण्यते ४ एषाद्यनर्हतीवालापांडवात्प्राप्यकौरेवैः त्वत्स
तेक्षिपतेहृद्रेर्त शंसेरुतात्मभिः ५ अस्याःकृतेमयुर्यंतपि एजन्निपात्यते बाहूतेसंप्रधृष्टमिसहरेवाग्निमानय ६ अर्जुन
उवाच नपुणभीमसेनत्वमीदृशीर्वदितागिरः परेस्तेनाशितंनूनंशंसेर्द्धमीगौरवं ७ नमकामाःपरेकार्याधर्ममेवाचरोत्तम भ्रा
तरंधार्मिकंज्येष्ठंकोतिवर्तितुमर्हति ८ आहूतोहिपरैराजाह्वात्रव्रतमनुस्मरन् दीव्यतेपरकामेनतन्त्रःकीर्तिकरंमहत् ९
भीमसेनउवाच एवमस्मिन्कृतेविद्यांयदिचाहंधनंजय दीपेग्नौसहितौवाहूनिर्दह्येवलादिव १० वैशंपायनउवाच तथा
तान्युःखितानदृष्ट्वापांडवानधृतराष्ट्रजः क्षिप्यमानांचपांचालीविकर्णा इदमब्रवीत् ११ यावत्सेन्यायदुक्तंतद्वा संविकृतपा
र्थिवाः अविवेकेनवाक्यस्यनरकःसद्यएवतः १२ भीष्मश्चधृतराष्ट्रश्चकुरुसह्यतमावुभौ समेत्यनारुतःकिंचिद्विदुरश्चमहामतिः
१३ भारद्वाजश्चसर्वेषामाचार्यःरूपएवच कुतएतावपिप्रश्नानारुतर्हिजसन्तमौ १४ येतन्येपथिवीपालाःसमेताःसर्वतोदिशं
कामक्रोधोसमुत्पज्यतेबुवंतपथामति १५ यदिदंद्रोपदीवाक्यमुक्तवत्यसहस्रभा विमश्वकस्यकःपहःपार्थिवावदतोत्त
रं १६ एवंसवरुशःसवन्तिकवांस्तान्सभासदः नचतेपथिवीपालास्तमृचुःसाधुसाधुवा १७ ॥ ४० ॥

पातर्हिवाहृदरेयमेव यतोजानांमिअतोतदहमीत्यर्थः १० १४ सर्वतो दिशं सर्वदेशीयाः १५ १६ १७ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

स०
१०४

१६ महीहितां रासां ग्राप्ते ह्रीमो २० तथेति हताप्य हते वसा क्रियेत्यर्थः २१ समाहूतेन प्रेक्षितेन २२ सर्वेषां भार्या कथमेकेन पणी कर्तुं शक्नोत्याह साधा

उक्ता सकृन् तथा सर्वा द्विकर्णाः पृथिवीपतीन पाणोपाणिं च निष्पिष्यति श्वसन्निदमब्रवीत् १८ विव्रत पृथिवीपाला वाक्सां मां कथं
चन मत्प्रेत्याप्यं पदत्राहं तद्विवक्षामि कोरवाः १९ चत्वार्याङ्गुर्नरश्रेष्ठा वसना निमहीभता मगायां पानमहांश्च ग्राप्ते चैवातिरि
क्ततां २० एतेषु हितरः सक्तो धर्ममुत्सृज्य वर्तते तथा युक्तेन च कृतां क्रियां लोको न मन्यते २१ तदप्यं पादुपुत्रेण वसने वर्तताभ
शं समाहूतेन कितवैरस्थितो द्रौपदीपराः २२ साधारणी च सर्वेषां पांडवानां निदिता जितेन पूर्वचानेन पांडवेन कृतः पराः २३
इयं वकीर्तिता ह्यस्मात्सौवलेन पणार्थिना एतत्सर्वं विचार्य हि मन्येन विजिता मिमां २४ एतत्सत्त्वान्नान्नादः सभ्यानामुदतिष्ठ
त विकर्णं शंसमानानां सौवले चापि निंदताम् २५ तस्मिन्नुपरतेशवे राधेयः क्रोधमूर्च्छितः प्रगृह्य हचिरं वाक्यं निदेव च नमब्रवीत्
१६ कर्ण उवाच दृश्यं ते वै विकर्णो ह वै कृतानि वरून् अपि तज्जातस्तद्धिना शापयथाग्निररणी प्रजः २७ एतेन किंचिदप्याहुश्चो
दिता अपि ह्यस्य धर्मेण विजिता मेतां मन्यंते दुपदात्मजां २८ तंतुकेवलवात्येन धार्तराष्ट्रविदीर्यसे यद्वीचिसभा मध्ये बाल
स्य विरभावितम् २९ न च धर्मं पथा वत्सं वेत्सि दुयोधनावर यद्वीचि जितां ह्यस्मां न जितेति सुमंदधीः ३० कथं यद्विजितां
ह्यस्मां मन्यसे धर्तराष्ट्रज यदा सभायां सर्वं स्वं त्यक्तवान् पांडवाग्रजः ३१ अंभ्यं त एव सर्वस्वे द्रौपदीभरतर्षभ एवं धर्मजितां ह्यस्मां
मन्यसे न जितां कथं ३२

राणीति २३ एतत्सर्वं राज्ञो व्यसनि त्वं जित त्वं परप्रवर्तित त्वं द्रौपद्याः साधारणत्वं चेति हेतुचतुष्टयं २४ २६ वै कृतानि विपरीतानि २७ २८ ताम्ये वारुपवि
ति २९ ३० ३१ ३२

सम०
१०४

२७ प्राप्तवाटिकः प्राप्तमानी ३८ अवकीर्ण संमततत्पत्ता ३९ ४० आकृष्यमाण इति हरिः सर्वदुःख संहर्ता वा गोविंदगवां इन्द्रियाणां विंदतीति विंदो ल
 ध्या सर्वेन्द्रियचालकत्वात् सन्निहितः मां कथं न जानासि सन्निहितोऽप्यशक्तः किं कुर्यादित्यारुद्धारकावासिन्निति एकसन्नेतो वस्त्रीयान् आपदः सकाशादुद्धर्तुं समु
 द्रमध्ये तां पुरीं प्रतिसर्वनगरस्थयुगात् प्रापणं च कुर्वतस्तव मम त्राणामीषत्करमित्यर्थः ननु सन्निहितः शक्तश्च किमिति दुष्माननुगृह्णीयादत आरुह्य समस्तमा
 वास १

कीर्तितादौ पदीवाचा अनुज्ञाता च पांडवैः भवत्यविजिता केन हेतुनैषां मतातव ३३ मत्पसेभामेता मानीता मेकवाससां अध
 मे गोति तत्रापि शत्रुमेवाकमुत्तमं ३४ एको भर्ता स्त्रियादेवैर्विहितः कुरुनरत इयं त्वनेकवशागाबंधकीति विनिश्चिता ३५ अस्याः
 सभामानयनं न चित्रमिति मेमतिः एकां वधरत्नं वाप्यथवापि विवस्त्रतां ३६ यच्चैषां द्रविणां किंचित्पात्रेषां च पाण्डवाः सौवलेने
 रुतत्सर्वधर्मेण विजितं वसु ३७ उः शासनसुवालोप्यं विकर्णः प्राप्तवाटिकः पांडवानां च वासां सिद्धौ पद्याश्चाप्युपाहृत ३८ तच्छ्रु
 त्वा पांडवाः सर्वे स्वानि वासां सिंभारत अवकीर्णान् नरीयाणि सभायां समुपाविशत ३९ ततो दुःशासनो राजनद्रौ पद्यावसनं वलात
 सभामभ्येसमाहिप्य व्यपाकर्षुं प्रचक्रमे ४० वैशंपायन उवाच आकृष्यमाणो वसनेद्रौ पद्याचिंतितो हरिः गोविंदद्वारकावासिन् ह
 गोपीजनप्रिय ४१

अथ सर्वदोषकर्षणः ननु तथापि अतः तं साहसं प्रापाम् सर्वत्वमति लोभता अशोचं निर्दयत्वं च स्त्रीणां दोषाः स्वभावजा इत्युक्तेः स्वामा विकस्त्रीदोषो नापने
 तं शासः नद्याशीविषदेष्वाः मत्स्रवाकर्तुं शक्येत त आह गोपीजनप्रिय नरेषु तावदत्यंतं नीचां यो न स्त्रियस्तु ततो विनीचतरास्ता स्वपितृचानुग्रहो द
 श्यते किमु तमाह शपां त्वदेकशरणायां त्वयै वराजस्य प्रिये के रातु गृहीताया मिति भावः ४१ ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

५०
१०५

केशव कश्च अश्वश्च विश्वव्रह्मविष्णु रुद्राः तैः सह वा तिष्ठतीति केशव ब्रह्मादीनामपि प्रवर्तकतयात्मकेति अतः सर्वथा त्वं मामनु गच्छतीत्येति भावः आर्त्तिनाश
नेति गोवर्द्धनोद्धारोदाय मिषानादिना ब्रजवासिनामार्त्तिस्त्वयैव यथा नाशिता तथा प्रमाण्यार्त्तिनाशयेति भावः ४२ विश्वात्मन विश्वांतयामि न्नित्यर्थः विश्व
भावन विश्वकर्तृः अंतयामित्वेन शब्दोवाऽस्मिन्नर्थे उदासी नं कुरु अथवा विश्वकर्तृत्वेन वस्त्राणां बहूनि समर्पयेति भावः ४३ भामिनी दीप्तिमती स्वस्मि

कौरवैः परिभृतां मां किं न जानासि केशव हे नाथ हेर मानाथ व्रजनाथान्निनाशन ४२ कौरवार्णवमग्नामासुद्धस्वजनादन ह्यस्म
 ह्यस्ममहायोगिनिश्वात्मनिश्चभावत प्रपन्नां पाहि गोविंदकुसुमधेवसीदती ४३ इत्यनुस्मृत्य ह्यसंसारुणिनिभुवनेश्वरं प्राउ
 ददुःखिताराजतमुख्यमाद्याधमाग्निनी ४४ यातसेन्यावचः श्रुत्वा ह्यस्योगकरितोभवत तत्काशप्यासतं पद्मं ह्यपालुः ह्यप्याभ्यगात
 ४५ ह्यसंभविस्सुचरुणिनरंचत्राणाय विक्रोशति पातसेनी ततस्तु धर्मेन रितो महात्मा समावृणो देवि विधेः सुवल्त्रैः ४६ आह
 ष्यमाणो वसने द्रौपद्यास्तु विशांपते तद्वपमपरं वस्त्रं प्रादुयासीदनेकशः ४७ नानारागविरागाणिवसना न्यथैवै प्रभो प्रादुर्भ
 वंति शतशो धर्मस्य परिपालनात् ४८ ततो हलहलाशक्तत्रासीद्वोरदर्शनः तदद्भुततमं लोके वीर्यसर्वमहीभूतः शशंस
 द्रौपदी तत्र कुत्सं तोषत एषूजं ४९

तमगवदनुग्रहनिश्चयात्तशत्रुनगाण्यंतीत्यर्थः ४४ गद्वरितः कदुणातिशयाद्गदकंठः ४५ धर्मेतिरितः धर्मस्य च तं वस्त्रं तदभावं गतवान् गत्या च तं व
स्त्रं प्रपूजैः समावृणोच्च ४६ निष्कम्ब ४७ नानाभागाणि च विरागाणिकेवलञ्चेतानि च ४८ नास्त्यकार्यं कदर्याणां नास्त्यह्मण्यं महात्मनां नास्त्यपेक्ष्योरुरेर्भक्त्यति
घृते प्रदर्शितं ४९

राम०
१०५

शशापशपथं कृतवान् ५० ५१ धर्मपीडमेवाहसभाप्रति आर्त्तस्यात्राणेन सभ्यानां धर्मताशोभ्येव यथोक्तं सभां प्रविवेशे त्राज्ञः सभ्यरोषाननुस्मरन् अब्रुवन् विब्रु

शशापतत्रभीमस्तु राजमध्ये ब्रुत्स्व नः क्रोधादिस्फुरन्नालोको विनिष्पिष्य करे करं ५० भीम उवाच इदं मे वाक्यमादध्वं ह त्रिया
लोकवासिनः नोक्तं पूर्वतरैरत्येनं ज्ञात्वा योऽपि दिष्यति ५१ यद्येतदेवमुक्ता हं न कुर्वं यदि विवीश्वराः पितामहानां पूर्वेषां ताहं गतिमवा
प्नुयाम् ५२ अस्यापापस्य दुर्वृद्धेर्भारतापसदस्य च न विवेकं बलाद्धोभित्वा चेद्बुधिरंयुधि ५३ वैशंपायन उवाच तस्य ते तद्वचः श्रुत्वा
सौद्रलोमप्रहर्षणं प्रचक्रुर्वहुलां पूजां कुत्संतो धृतराष्ट्रं ५४ यदा तवासं साराशिः सभा मध्ये समाचितः ततो दुःशासनः आतो व्रीडि
तः समुपाविशत् ५५ धिक्कुशवस्तुतस्तत्र समभ्युज्ज्वल हर्षणाः सभ्यानां नरदेवानां ५६ दृष्ट्वा कुंती सुतांस्तथा ५७ न विब्रुवंति को
रव्याः प्रश्नमेतन्मिति स्मरु सुजनः क्रोशति स्मात्र धृतराष्ट्रं विहसन् ५८ ततो वाहसमुतक्षिप्य निवार्य च सभा सदः विदुरः सर्वध
र्मज्ञ इदं वचनमब्रवीत् ५९ विदुर उवाच द्रौपदी प्रश्नमुक्ते वैरोरवीति त्वनाथवत् न च विदुस्ततं प्रश्नं सभ्या धर्मे त्रिपीड्यते ५९
सभां प्रपद्यते घातः प्रज्वलन्निव हव्यवाद् ते वै सत्येन धर्मेणा सभ्याः प्रशमयंत्युत ६० धर्मप्रश्नमतो ब्रूयादार्प्यः सत्येन मानवः विब्रूयु
स्तत्र तं प्रश्नं कामक्रोधवलाग्निनाः ६१ विकर्णेन यथा प्रहस्य मुक्तप्रश्नो न राधिपाः भवंतोऽपि हितं प्रश्नं विब्रुवंत्यप्यामति ६२
यो हि प्रश्नं न विदूयाद् धर्मदर्शी सभागतः अतस्ते पाफलावाप्तिस्तस्याः सोऽर्द्धं समश्नुते ६३ यः पुनर्वितथं ब्रूयाद् धर्मदर्शी सभाग
तः अतस्ते फलं कृत्स्नं संप्राप्नोतीति निश्चयः ६४ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनं प्रह्लादस्य च संवादं मुनेरागिरस्य च ६
वत्वापि न रोभवति किञ्चिदपीति ६० ६२ एतदेवाह यो हि प्रश्नमिदं ६३ आगिरस्य सुधन्वनः ६५ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

६६ केशित्याकन्याविरोचनसुधन्वानौघघोषवयोःकोज्यायानकुलशीलादिनाश्रिषइति तौचस्वस्वज्यायस्त्वप्रतिजानानौप्राणौनैवप्राणैर्नदेव प्राणं प्राणं चक्रतप्राणयोरिति विषयसप्रप्ती। पराजितेनयावज्जीवजेतुर्दस्यं कर्तव्यमित्यर्थः प्राणानामीश्वरस्तवेत्सु पसंहरात ६७ ६८ विवदनात्मभावाद्यताव्रस्रदेऽऽव्रस्रणानिर्भि

प्रह्लादो नाम देवैर्दूतस्य पुत्रो विरेचनः कन्याहेतोर्गंगिरसं सुधन्वानमुपाद्रवत् ६६ अहं ज्यायानहं ज्यायानिति कन्ये स पातय
तयोर्देवनमन्त्रासीत्प्राणयो रितितः श्रुतं ६७ तयोः प्रश्नविवादो भूत्प्रह्लादं तावप्युत्तां ज्यायानकश्चावयोरेकः प्रश्नं प्रहृदि मा
मृषा ६८ समधावचनाद्रीतः सुधन्वानं विलोकयन् तं सुधन्वावती तच्छब्दो ब्रह्मदंड इव ज्वलन् ६९ यदि वै वक्ष्यसि मृषा प्रह्ला
दय न वक्ष्यसि शतधा ते शिरो वज्जीवज्जेण प्रहरिष्यसि ७० सुधन्वाना तथोक्तः स न व्यथितो न च स्य परावत् जगाम कश्यपे दे
व्यः परिप्रष्टुं महौजसं ७१ प्रह्लाद उवाच त्वं वै धर्मस्य विज्ञाता देवस्येहा सुरस्य च ब्राह्मणस्य महाभाग धर्मकृच्छ्रमिदं शृणु
७२ यो वै प्रश्नं न विदूषादितथैव निर्दिशेत् के वै तस्य परे लोकास्तन्मा चक्ष्य उच्यते ७३ कश्यप उवाच जानन्न विबुवन्
आन कामात् क्रोधात् भयान्नथा सहस्रं वाह्मणान् पाशानात्मनि प्रतिमुञ्चति ७४ साङ्गी वा विबुवन् साङ्गं गोकर्णशिथि
लञ्चरन् सहस्रं वाह्मणान् पाशानात्मनि प्रतिमुञ्चति ७५ तस्य संवत्सरे शृणो पाश एकः प्रमुच्यते तस्मात्सत्यं तु वक्तव्यं जान
ता सत्यमेजसा ७६

तः कालदंडः । ब्रह्मशाप इत्यपि केचित् ६९ ७० व्यथितः कंपपुक्तः ७१ अविबुधताविस्पष्टमबुधन ७४ गोकर्णशिथिलः उभयपक्षस्य शीघ्रप्रतिमुंचति द्विप
ति ७५ अंजसातत्वतः ७६

धर्मोऽधर्मेणाविदुः द्रयोर्विवदतोरेकः स्वयं मिथ्यावादी सन्नितरधर्मिष्ठं मिथ्यावादीति वदतिसोपमधर्मेणाधर्मस्य वेधः तत्र अथ च नान्मिथ्यावचनात्संदिग्धवचनाद्वापेधर्म
सत्यं न निहंतं तंति न शिंदंति त एव तेनाधर्मेणाविद्याभवति २७ तदेव विहणोति अर्द्धमिति अर्द्धाधर्मस्येति शेषश्लेषः सभापतिः ७८ ७९ इष्टपागदित्रापू

विद्वो धर्मे घृधर्मेण सभां पत्रोपपद्यते न चास्य शस्यं हंतंति विद्वस्तत्र सभासदः ७७ अर्द्धहरति वैश्रेष्ठः पादो भवति कर्तृषु पादश्चैव
सभासत्सु येन निंदंति निंदितं ७८ अनेनाभवति श्रेष्ठो मुच्यंते च सभासदः एनो गण्यति कर्तारं निंदाहंयत्र निंद्यते ७९ वितथं तु वदेय
व्यधर्मे प्रह्लादपश्यते द्रष्टा पूर्णं च ते घ्नंति सप्त सप्त परावरात् ८० हृतस्वस्य हि पतदः खं हृतपुत्रस्य चैव यत आशिनः प्रतियच्चैव स्वार्था
द्रष्टस्य चैव यत ८१ स्त्रियाः पत्या विहीना पाराक्षास्तस्य चैव यत अपुत्रायाश्च पतदः खं व्याघ्राघ्रातस्य चैव यत ८२ अव्यूहायाश्च
पतदः खं साहिभिर्विहृतस्य च एतानि वै सप्तान्या रुदः खानि त्रिदिवेश्वराः ८३ तानि सर्वाणि दुःखानि प्राप्नोति वितथं ब्रुवन् समहृदर्श
नात्साह्यं श्रवणाच्चेति धारणात् ८४ तस्मात्सत्पुत्रवत्साह्यधर्मार्थाभ्यां न हीयते कश्यपस्य वचः श्रुत्वा प्रह्लादः पुत्रमब्रवीत् ८५ ॥ ६॥

५१

क्रा ९

नेवाप्यदिपरावरणभूतानभाविनश्च ८० ८२ अयूगायाः कृतसपत्नीकायाः ८३ समहेतिसाहादर्शनादन्नाप्राप्ताः ८४ आधिगतस्यार्थस्यधारणात्साङ्गीत्य
र्थः ८४ लोभादिरोषाततस्यविज्ञावनेऽधमदीयतमेवेत्यभिप्रायः ८५ ॥ ४७ ॥ ४७ ॥ ४७ ॥ ४७ ॥ ४७ ॥ ४७ ॥

पांडनां पांडवानां आर्षस्तुतिलुक्पावतस्य धृष्टद्युम्नस्य कथं द्रुपदो प्राप्नुयां ९ १२ उक्तेति १३ किमस्तत्त्वान्न विवेक्तुमर्हसि तेत्याह वलवानिति वलवान्क
राद्युर्ध्वे धिनादिर्पुं कृते स एव धर्मः परस्मै दुर्वलेनोक्तः अभिहितो धर्मोऽप्यधर्मो भवतीति भावः अभिहितः परैरिति पाठे तु अधर्मवेलाया अपि परैर्वलवद्विरुक्त एव ध
र्मो भवति न दुर्वलोक्त इति आकारं प्रक्षिप्य योज्यं १४ ननु वलवत्तरस्तमेव सत्यं ह्यतीत्यत आह नेति विवेक्तुं विविच्य वक्तुं अपमस्याशयः पद्येनां मज्जितासीति व

महात्मी न ३

सनघः कौरवेयेषु पूर्वो धर्मः सनातनः कथं हि भार्या पांडनां पार्षतस्य स्वसासती ९ वासुदेवस्य च सखी पार्थिवानां सभामियां ९ तामिमां
धर्मराजस्य भार्या स दृशवर्णां जां व्रतदासीं वातकरिष्यामि कौरवाः १० अयं मां सुदृढं हृदः कौरवाणां पशोरुः किं श्रुतिना हंतस्मो वृं चिरं
शत्र्यामि कौरवाः ११ जितां वाप्यजितां वापि मत्पक्षं मां यथा पाः तथा प्रत्युक्तमिच्छामि तत्करिष्यामि कौरवाः १२ भीष्म उवाच उक्तवान्
स्मि कल्याणि धर्मस्य परमांतिं लोके न शक्यते हातुमपि विहैर्महात्मभिः १३ वलवांश्च यथा धर्मलोके पश्यति पुरुषः स धर्मो धर्मवेलायां
भवत्यभिहितः परः १४ न विवेक्तुं च ते प्रश्नमिदं शक्यमिति श्रुत्वा तस्मै तां हनत्वा च कार्यस्यास्य च गौरवात् १५ ॥ ७ ॥ ७ ॥

ह्येतद न्यायं विनापीडितैः सासद्यः कोपेन कौरवाणां शयेत तथा च द्रौपद्यपि मानजो वा कुरुनाशजो वा दोषो मरुनिति संशये धर्मतत्त्वस्य सूक्ष्मत्वाद् विवेचनं देवकार्यमेव नाशे
न भवतीत्यां शंका सर्वेषां वध्यानामिह संप्रयोगाभावात् गहनमिदं पांडवानामशस्त्रत्वात् परदासत्वाच्च तत्त्वामिनां कौरवाणां नाशनं द्रौपद्या अपि दोषाप स्यामि
नाशस्य सुतरामकार्यत्वादिति हेतुत्रयं विविच्या कथनेति भावः १५

ननु लवल्हतिरेव धर्मश्चेत्तत्त्वधर्मोऽवलवन्नरुमेताम् शापान्निताध्वोऽप्याशं क्वाहन् नमिति अक्षपमा विनिकार्येन तत्पातपोषयः कर्तव्य इति भावः ५६ इदमेव

स०
१०८

नूनमंतःकुलस्यास्य भविता न चिरादिव तथा हि कुरवः सर्वलोभमोहपसवणाः ५६ कुलेषु जाताः कल्याणि व्यसनैराहतामशं धर्मात्मा
गान्ति च्यवंते येषां न स्त्वं वधूस्थिता १७ उपपन्नं च पांचालितवेदं ह्यनमीदृशं यत्तु इमपि संप्राप्ता धर्ममेवान्ववेहसे १८ एते द्वौणाद
यश्चेव द्वाधर्मविदो जनाः हृत्पेशरीरे स्तिष्ठन्ति गता सवडवानताः १९ युधिष्ठिरस्तु प्रश्नेस्मिन् प्रमाणाप्रतिमितिः अजितां वा जितां वेति
स्वयं व्याहर्तुमर्हति २० अतिसमापर्वणि घृते वैशंपायन उवाच तथा च दृष्ट्वा वक्तुं तदेवी रोत्रपमाणां कुररीमिवार्ता नोचुर्वचः साध्वथ
वाप्य साधुमहीहि तो धार्तराष्ट्रस्य भीताः १ दृष्ट्वा तथा पार्थिव पुत्रपौत्रांस्तु ह्यभीभूतान धतराष्ट्रस्य पुत्रः स्मपन्निवेदं वचनं वभाषे पांचाल
राजस्य सुतां तदांती २ दुर्योधन उवाच तिष्ठ त्वयं प्रश्न उदारसत्वे भीमेर्जुने सरुदेवे तथैव पत्न्योचते न कुले याज्ञसेति वदंस्ते वचनं त्वत्प्रस
तं ३ अनीश्वरं विबुवं त्वार्यमधो युधिष्ठिरं तव पांचालिहेतोः कुर्वतु सर्वे चानतं धर्मराजं पांचालित्वं मोहसे दासभावात् ४ धर्मे स्थितो
यतो धर्मस्तु तो महात्मा स्वयं चेदं कथय सिद्धकल्पः ईशो वा ते ह्यनीशो यथैव वा क्वा रस्य हि प्रमेकं भजस्व ५ सर्वे हीमे कौरवेयाः स
भापां दुःखांतरे वर्तमानास्तवैव न विबुवं त्वार्यसत्वा यथा वत्पंती क्षुते समवेक्ष्या त्यभाषांत ६ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ॥

नूनं तदूर्जोऽप्यस्थिता अतस्तु मपितथैवातिष्ठसेति द्वाभ्यामाह कुलेष्विति १७ १८ १९ २० अध्यायः तथाह ६ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ॥

स०
१०८

सम्पाः प्रशंससुः तेषांचेलाः चेराः प्रेष्यास्तवेधानिवेधानतत्रतत्रसमाचारप्रापणंपरस्परैराचक्षुः संकेतं वाचक्रुः समायां उपोषते न उक्तमात्रावार्त्तिसयः
सर्वत्र प्रकीर्तित्यर्थः चेलावेला न वस्त्रभ्रामणामीति प्राचः तत्रैव हाहेति कौरवपक्षपातिष्वेव पांडवानां न्यायपक्षपातिनां प्रमाणीकरणे द्वौ पटीयस्यास्तुक्ता भवि

वैशंपायन उवाच ततः सम्पाः कुरु राजस्य तस्य वाक्यं सर्वे प्रशंससुस्तथोच्चैः चेलावेधांश्चापि चक्रुर्न दंतो हाहेत्यासीदपि चैवार्त्त
नाटः ७ श्रुत्वा तु तदा कामतो रुरंततर्ह्यश्वासी कौरवाणां सभायां सर्वे चासनपार्थिवाः प्रीतिमंतः कुरु श्रेष्ठं धार्मिकं प्रजयंतः ८
युधिष्ठिरं च ते सर्वे समुदेहंत पार्थिवाः किंतु वक्ष्यति धर्मं तदिति साचीकृताननाः ९ किंतु वक्ष्यति वीभत्सुरजितो युधिपांडवः भीमसे
नो यमोचो भौमशंको तस्मात्प्रिताः १० तस्मिन्नुपरतेशब्दे भीमसेनो ब्रवीदितं प्रगृह्य चिरं दिव्यं भुजं चंदनचर्चितं ११ भीमसेन उवा
च ये घोषगुरुस्माकं धर्मराजो महामनाः न प्रभुः स्यात्कुलस्यास्य न वयं मर्षयेम हि १२ ईशो न पुण्यतपसां प्राणानामपि
चेश्वरः मत्पतेजितमात्मानं पघेष विजिता वयं १३

प्यतितेन च सर्वेषां मस्माकं दुस्खं भविष्यतीत्यभिप्रायः ७ ८ साचित्पर्यं ९ ११ यद्ययं नः कुलस्य प्रभुर्न स्यात् न हि न मर्षयेम हि यतो यं प्रभुस्ततो मर्षयामहे इत्य
र्थः १२ ईश इति अजितमिति श्रेष्ठः द्वौ पटी पणानात् प्राणिनि शेषः यद्ययमात्मानं प्रजितं मत्पतेन हि वयं पूर्वमेव भवद्विजिताः संतः इदानीं विजिताः द्वौ पटीत्यर्थः
मिथ्यावादेन सुतरां जिताः स्मृत्यर्थः अतो द्वौ पटी न दासभावमापन्नेति भावः १३

८१

स०
१०६

नत्वजितेनापित्वयाकिंस्यात्तत्राह नहीत्यादि १४ १५ पाशसितःपाशवद्धः १६ तलासिभिन्वपेराखड्गैः १७ १८ अध्यायः त्रयः किलेमे सधनाः सभायांभी
ष्मः कृताकोरवाणांगुरुश्च येस्वामिनंदुष्टतमंवदंतिवांछंतिहृदिनचविहिपंतीतिश्लोकप्रथमः त्रयः किलेमे अधना इति द्वितीयः सधनाः समर्थाः धम्मेहिंघिनेइ
तर्थाः हृदिस्वामिनः मूलछेदं नचविहिपंति पापकरणोव्याकुलाश्चनमवति १ दासस्यपत्नीहीनेश्वरीदासधनं च सर्वहीनेश्वरंसतभद्रेकल्याणभाजितयो

नहिमुच्येतमेजीवनपदाभ मिमुपस्यशत मर्त्यधर्मीपरामर्षपांचाल्यामूर्द्धजानिमात १४ पश्यध्वंघ्रापतौहंतोभुजौमेपरिधाइव
नैतयोरंतरंप्राप्यमुच्येतापिशतक्रतुः १५ धर्मपाशसितस्त्वेवंगाधिगणमिसंकटं गोश्वेरा निरुद्धश्चनिग्रहीरुर्द्धनस्यच १६ ध
र्मराजतिसप्तसिंहः कृद्रमगानिव धार्तराष्ट्राणिमायायान्निष्पिषेयंतलातिभिः १७ वैशंपायनउवाच तमुवाचतदाभीष्मो ह्यो
गोविदुरएवच हृम्यतामिदमित्येवंसर्वसंभाम्यतेत्वयि १८ इतिसभापर्वणिशृते कणउवाच त्रयः किलेते सधनाः सभायांभीष्मः
कृताकोरवाणांगुरुश्च येस्वामिनंदुष्टतमंवदंतिवांछंतिहृदिनचविहिपंति १ त्रयः किलेमे सधना भवंति दासः शिष्यश्चासतं त्राच
नारी दासस्यपत्नीत्वधनस्यभद्रेहीनेश्वरसधनं च सर्व २ प्रविश्याहः परिवारंभजस्वतन्नेकार्यंशिष्यमादिश्यतेन ईशास्तस
र्वतवराजपुत्रिभवंतिवैधार्तराष्ट्रानपार्थाः ३

६१

रीश्वरेक्षपमपिततस्यसनीयमित्यर्थः तथाचस्मृतिः त्रय एवाधना लोके भार्यादासस्तथासुतः त्रयन्ने समधिगच्छन्निपस्येतेतस्यतदुनमिति। ततथाचराजजयेनै
वतस्यत्यपिजितैवनतत्रअजितेनजितेनवापराजितेतिविमर्शः संभवतीतिभावः २ परिवारंराजभजस्वपादसंवारुनादिनासेवस्व ३ ॥ ४ ॥ ४ ॥

स०
१०६

अन्यमितिपतिजयेनात्मजयं नमस्यसेचेदपतिकात्तरपथं अन्यं पतिवृत्तिं वा पतिषु कामसृत्तिर्यथेष्टं वर्तनं लोके स्त्रीणां प्रवाचं द्रष्टुं तत्तद्विदितं प्रसिद्धं अतः परमिति प
ति काद्वारभावादेन तपतिकंदास्यमेवतवास्तितिभावः ४ नैवसंति अस्मद्दासाः पांडवा अस्माभिः प्रत्याख्याताश्चेतत्वां नैव भोक्तुं समर्थमिवेयुश्चिन्तितः ५ प्रयोजनमिति पदमा

अन्यं वृत्तिं पतिमाश्रुमावितियस्मादास्यं न लभसि देवनेन अवाच्या वै पतिषु कामसृत्तिर्यथेष्टं द्रष्टुं तत्तद्विदितं तन्न वास्त ४ पराजितो न कुलोभीम
सेनो युधिष्ठिरः सहदेवाजुर्नौ च दासीभृता त्वैरिवैवाज्ञसेति पराजितास्ते पतयोनसंति ५ प्रयोजनं चात्मनिकिंतमन्यते पराक्रमं पौरुषं चैव पार्थः
पांचाल्यस्य दुपदस्यात्मजा मिमांसा प्रध्येयोति देवीतल्लेषु ६ वेशं पायन उवाच तद्वै श्रुत्वा भीमसेनो त्यमभीमशं निशश्वासतदा तर्कपः
राजानुमोक्षमपाशा नुबद्धो हन्ति वै तं क्रोधसंक्रुष्टः ७ भीम उवाच नाहं कुप्ये स तपुत्रस्य राजने तस्य तं दासभावं प्रविष्टाः किं विद्धि धीवैमा
मेवं व्याहरे पुनर्देवी त्वं यद्यनया तरेण ८ वेशं पायन उवाच भीमसेन वचः श्रुत्वा राजा दुर्धनस्तदा युधिष्ठिरमुवाचेदं हं स्मीभृतमचेतनं ९
भीमाजुर्नौ पमौ चैव स्थितौ तेन पशासते प्रप्लवृष्टिचक्रस्मांस्तमजितो यद्विप्रस्यसे १० एवमुक्त्वा तद्वै तं यमपौष्टवसनं स्वकं स्मन्ति वैश्यपा ११
चालीमैश्वर्यमदमोहितः १२ कदलीदंडसदृशं सर्वलक्षणसंयुतं गजरुस्तप्रतीकाशं वज्रप्रतिमगौरवं १३ अभ्युत्सपित्वा राधेयं भीममा
धर्षयन्निव द्रौपद्यान्प्रेस्मानायाः सव्यमृतमदर्शयत् १४ भीमसेनस्तमालोकानेने उक्त्वा लोहिते प्रोवाच राजमध्ये तं सभां विश्रावयन्नि
व १५ पितृभिः सह सालोक्यं मास्मागच्छेत् कोटरः पद्येत मृगं गद्यानमिद्योते मरुहवे १६ क्रुद्धस्य तस्य सर्वभ्यः श्लोतो न्यः पावकाचिषः व
हस्येव विनिश्चेत् कोटरेभ्यः प्रदघ्नतः १७ विदुर उवाच परंपरं पश्यत भीमसेना १८ बुधधं पार्थिवाः प्रातिपेपाः देवैरितो नूनमयं पुरस्तात्परो
नयो भरते हृदयादि १९ अतिघृतं हृतमिदं धानं राक्षस्यस्मात्स्त्रियं विवदधं सभायां योगहेमौ नश्यतो वः समग्रौ पापान्मंत्रान्कुरवो मंत्र
यंति ३ संधर्मं कुरवो जानतास्तु धृते धर्मे परिषत्संप्रदुष्येत १८

यदेवी तसजन्म निप्रयोजनं जन्मसाफल्यं किं नम्यते जऽपि तमन्यत एव एवं पराक्रमादावपियोज्यं सषडासधर्ममर्तुरुत्कृष्टवर्णनं ६ १० अपोस्तु अपहृष्य ११
१२ अभ्युत्सपित्वा प्रोत्साह्य १३ १४ उदपादिउत्पन्नः १५ अतिघृतं परिषत्संप्रदुष्येत १६ बुधधं पार्थिवाः प्रातिपेपाः देवैरितो नूनमयं पुरस्तात्परो
नयो भरते हृदयादि १९ अतिघृतं हृतमिदं धानं राक्षस्यस्मात्स्त्रियं विवदधं सभायां योगहेमौ नश्यतो वः समग्रौ पापान्मंत्रान्कुरवो मंत्र
यंति ३ संधर्मं कुरवो जानतास्तु धृते धर्मे परिषत्संप्रदुष्येत १८

ततद्दि २

२१

नी

कितवोयुधिष्ठिरः अपराजितात्मा सर्वचेतः अग्नहीष्वात् पणीकृतवानभविष्यत्तैरिहामवदासीत्यादेवेति भावः यस्य येन धनेनाशोरी व्यति तत् स्वस्तोपथानि
धनं आप्राप्तजितं धनं जित्यर्थः यस्यैतेन स्यतद्धनमिति स्मृतिस्तदा सभावेर्जितं धनं स्वामिगामीत्याह न तत् प्राक्तनमपीति १९ मापयातमागच्छत अग्निहोत्रे

३२

स०

११०

इमां चेत् सर्वं कितवो ग्वहीष्वादीशो भविष्यत्पराजितात्मा स्वमेयथैतद्विजितं धनं स्यादेवं मये यस्य रीत्यतीशः १९ गांधाराजस्य वचोति
शम्पधर्मादस्मात्कुरवो मापयात २० दुर्योधन उवाच भीमस्य वाके तद्देवार्जुनस्य स्थितो हं वै यमयोश्चैव मेव युधिष्ठिरं ते प्रवदंत नीशमथो
दास्यामो ह्यसे पाहसेति २१ अर्जुन उवाच ईशो राजा पूर्वमासी हेनः कुंती सुतो धर्मराजो महात्मा ईशस्त्वयं कस्य पराजितात्मा तज्जानीधं
कुरवः सर्व एव २२ वैशंपायन उवाच ततो राजा धृतराष्ट्रस्य गोहे गोमापुस्त्रैर्वा हरदग्निहोत्रे तं सभाः प्रत्यभाषंत राजन्समंततः पद्मिनाश्चै
वरो द्यः २३ तं वैशंबे विदुरस्तत्तवेदीशु आवधोरं सुवलात्मजा च भीष्मो द्रोणो गौतमश्चापि विद्वानस्वस्तिस्वस्तीत्यपि चैवाकुरुचैः २४ ततो
गांधारी विदुरश्चापि विद्वान्मुत्पातं घोरमालक्ष्य रात्रौ निवेदयामास तदुत्तरं वन्न दत्ततो राजा वासमिदं वभाषे २५ धृतराष्ट्र उवाच हेतोसि दुर्यो
धनमन्त्र बुद्धेयत्वं सभायां कुरुपुंगवानां स्त्रियं समाभाषसि दुर्विनीतविशेषतो द्रौपदी धर्मपत्नी २६ एवमुक्त्वा धृतराष्ट्रो मनीषी हिताचेषी
वांधवानामपायात् कृष्णां पांचालीमव्रवीत्सां त्वष्टुर्विप्रश्चैतत्प्रतयात त्वबुद्धिः २७ धृतराष्ट्र उवाच वंरं हृणीष्व पांचालि मत्तो यदभिवांश्च
सि वंधूनां हि विशिष्या मे त्वं धर्मपरमासती २८ द्रौपद्युवाच ददासि चेदं मधुं हणोमि भरतर्षभ सर्वधर्मविगः श्रीमान्नरा सोऽस्त्युधिष्ठिरः
२९ मनस्विनमजानं तोमैवं ब्रूयुः कुमारकाः एष वै दासपुत्रो हि प्रतिविंधं ममात्मजं ३० राजपुत्रः पुराभूत्वा यथानाम्यः पुमान् क्वचित् राजर्त्त
लितस्यास्य न पुत्रादासपुत्रता ३१

स०

११०

गङ्गाग्निसमीपे २० २३ सुवलात्मजा गांधारी २४ २६ प्रतिविंधं युधिष्ठिरस्तु तं ३० ३१ ॥ छ ॥ छ ॥

मभिः

स्वः

स०
१११

प्राणांतरमेता न्येव्यो नीषुपककुर्वतीत्याह अमेधे अश्रुचो ईतन्नरति नः दण्डाणामिति संमिति संवंधः तत्परकीये अपत्यादिकं ज्योतिः अस्मदीयानां दण्डाणां मर्शनादभिरुते अमितः सर्वतः कृतांतं हातमस्माभिरित्यर्थः अभिरुतमिति पाठे ओहाड् गतावित्यर्थः पः संसदि परमाणुस्य घुंजत्रपते सविविकेऽवश्यं पारदारिकः स्यादेवेति भावः एवं सर्वानिर्दिष्टाकर्णयो मुदिश्यारुधने जयेति तथाच अभिमघ जं परैरभिमघे भ्यो यरे भ्यो जातमपत्यं किं नृस्यात् संकरजज्ञानी च कर्म कृदेव स्यात्

न

अमेधे वै गतप्राणे श्रुत्येहातिमिरुदिते देहे त्रितयमेवैतत्पुरुषस्योपयुज्यते ईतन्नो ज्योतिरभिरुतं दण्डाणामभिमर्शनात् धनं जय कथं सित्पा दपत्यमिति शिष्यवत् ७ अर्जुन उवाच न चैवोक्ता तचातुक्ताहीनतः पनुषागिरः भारत प्रतिजयंति सदा तन्मपहृषाः च स्मरंति सुकृता येवन वै रणिल्लतापि सन्तः प्रतिविजानंतो लब्धा प्रत्यपमात्मनः ८ भीम उवाच इहैवेतास्तु रात्सर्वा न्हं मिशत्रून् समागतात् अथ निष्कम्प एजेंद्र समूहान् कृन्मि भारत १० किन्नो विवदिते ते ह किमुक्तेन च भारत अद्यैवैतान्निहन्मीह प्रशाधि पथिवीमिमां ११ इत्युक्त्वा भीम सेनस्तकतिष्ठेभ्रातेभिः सह मगमध्ये यथा सिंहो मुहुर्हते हत १२ सांत्वमानो वीह्य माणः पार्थेना क्लिष्टकर्मणा सिध्यत्येव महाबाहुरं तदा हेनवीर्यवान् १३ क्रुद्धस्य तस्य स्रोतोभ्यः कर्णादिभ्यो नराधिप सध्रमः सखुलिंगा र्विः पावकः समजायत १४ ॥ ७ ॥ ७ ॥

उह २

जानं २

सूत वीजादीरोत्पत्तेरसंभवात्कंसवत्करोपि असुरबीजोऽचकूरकर्मकरत्वादिति भावः ७ इति हीनतः हीनैः प्रतिजयंति प्रत्युत्तरयंति च प्रतिविजानंतः कृतस्य प्रतीकारंतः लब्धसंभावनाः प्राप्नुयुजाः ८ इहैवेतास्तु रात्सर्वा नातु गत्वरया त्वरया त्वरतेः किपि ज्वरत्वेत्युपधाया ऊठ एतां नस्तुतानित्यपपाठः निष्क्रम्य इतः स्थानादिनिशेषः समूहान् कौशुर्गादिसहितान् १० विवदितेन विवादेन ११ १३ स्रोतोभ्यः निर्गममाणैः १४ ॥ ७ ॥ ७ ॥

सम०
१११

ॐ
 ५५ जोषंतस्मीस उपविश १६ १७ अध्यायः राजत १ अरिषंतिर्विघ्नं २ ४ यत इति शांतिरेव बुद्धेः फलमित्यर्थः अदाहणिकाष्टभिन्ने पाषाणादौ मद
 रेव बाध्यत इत्यर्थः ५ बाधनेपि सतां वृत्तमाह भेति ६ संत इति प्रत्युपकाराशया उपकारं कर्तव्येतीत्यर्थः ७ अधनमध्यमोत्तमानां कलरुप्रसंगे वृत्तमाह संवादे ३

भ. कुरीकृतदुःप्रेक्ष्यमभवत्तस्य तन्मुखं युगांतकाले संप्राप्ते कृतांतस्येव रूपिणः ५५ युधिष्ठिरस्तमा वार्यवा रुना वारुशालिनं मैवमित्य
 ब्रवीच्चैनं जोषमास्तेति भारत १६ निवार्यचमहावारुं कोपसंरक्तलोचनं पितरं समुपतिष्ठद्वतराष्ट्रं कृतांजलिः १७ इति सभापर्व
 णि द्यूते युधिष्ठिर उवाच राजत किं कर्वामस्ते प्रशाध्यस्मात्त्वमीश्वरः नित्यं हि स्यादुमिच्छामस्तव भारत शासने १ धृतराष्ट्र उ
 वाच अजातशत्रो मद्रते अरिषंस्वस्ति गच्छत अनुज्ञाताः स रुधनाः स्वराज्यमनुशासत २ इदं चेवावबोद्धव्यं हृदस्य मम शा
 सने मया तिगादितं सर्वं पथं निःश्रेयसं परं ३ वेत्यत्वेतात धर्मणि गतिं सुख्यां युधिष्ठिर विनीतो सिमरुप्राप्तवृक्षनां पर्युपासिता
 ४ यतो बुद्धिस्ततः शांतिः प्रशमं गच्छ भारत नादानुणिपतंश्च स्त्रंदारुण्ये तन्निपात्यते ५ न वै राण्यभिजातं तिगुणा न्युशंति नागुणा
 न विरोधं नाधिगच्छन्ति यत उन्नमपूरुषाः ६ स्मरंति सुकृता ये व न वै राणि कृता न्यपि संतः परार्थं कर्वाणा नावेहंते प्रतिक्रियां
 ७ संवादे परुषाणां कुर्युधिष्ठिर त राधमाः प्रत्याकर्म धमास्ते तावुक्ताः परुषमुत्तरं ८ न चोक्ता नैव चामुक्तास्त्वहिताः परुषाणि
 रः प्रतिजल्पंति वैधीराः सदा तल्लमपूरुषाः ९

ति ८ दुर्वचो भिरुक्ताः अनुक्ता वा संतः अहिताः दुःखकर्त्री यतः परुषाः मर्मस्थिरस्तादृशीतिरिः ९ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

संत इति आत्मोपम्येन परस्यापि दुःखं मा भविति ज्ञानं तदर्थः १० भ्रातृभिर्दुर्धनादिभिः १६ सर्वसमयं हृत्वा तदुक्तं यत्तत्तथैवास्त्विति प्रतिज्ञाय १७ १८ इति
नैलकंठीये सभापर्वभावेदीये धृतं समाप्तं ॥ अनुज्ञा १ धृतराष्ट्रेण यथा प्रतिज्ञं सुरुच्यं ते विपुलकारादलक्ष्मणं देवं कौरवान्सर्वं भूपदं परुतौ अनुधृतं प्रावर्त

स०
११२

स्मरंति सुकृतां न्येव न वैराणि कृता न्यपि संतः प्रतिविजानं तोल्य प्रत्ययमात्मनः १० असंमिन्नार्थमयदि साधवः प्रियदर्शनाः तथाच
रितमाप्येरात्तयास्मिन्समागमे ११ दुर्धनस्य पाह्यं तन्नातद्विमादयाः मातरं चैवां धां रीमां च त्वं गुणकां हृया १२ उपस्थितं
वृद्धं धं पितरं पश्य भारत प्रेक्षा पूर्वमया घृतमिदमासीदुपेक्षितं १३ मित्राणि द्रष्टुं कामेन पुत्राणां च वलावलं अशोभाः कुरवो राजन
येषां त्वमनुशासिता १४ मंत्री च विदुरो धीमान्सर्वशास्त्रविशारदः त्वयि धर्मं जितुं धैर्यं भीमसेने पराक्रमः १५ शुद्धाच गुरुशुश्रूषायाम
योः पुरुषाग्रयोः अजातशत्रो भद्रं ते त्वं उपस्थिता विशत भ्रातृभिस्तैस्तसौ भ्रात्रं धर्मं ते धीयतां मनः १६ वैशंपायन उवाच इत्युक्ते
भरत श्रेष्ठ धर्मराजो युधिष्ठिरः कृतार्थसमयं सर्वप्रतस्थे भ्रातृभिः सह १७ ते रथान्ने घसंकाशानां स्यात्पुरुषस्य प्रययुर्हृषमन
सः इदं प्रस्थं पुरोत्तमं १८ इति सभापर्वणि घृतं समाप्तं जनमेजय उवाच अनुज्ञातां स्तान विदित्वा सरत्तधनं संचयान् पांडवान धा
र्तराष्ट्राणां कथमासीन्मतस्तदा १ वैशंपायन उवाच अनुज्ञातां स्तान विदित्वा धृतराष्ट्रेणाधीमता राजन दुःशासनः हि प्रजं भ्रातरं
प्रति २ दुर्धनं समासाद्य सामां भरतर्षभ दुःखाते भरत श्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत् ३ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

यदि त्याह अनुज्ञाता निति २ भारत श्रेष्ठः भरतस्य दुर्धनस्य दृष्ट्वा श्रेष्ठः प्रशस्यत मोदुःशासनः ३ ३ ३ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

सम०
११२

वसव

पुत्रो

१८ सजनेनसमानजनेनअज्ञाताः १९ सविधान्द्रवशीकरणाविद्यासहितां २० सारवत् व्य धातान्धातान् २१ वैशंपायनउवाच २२ अका

स०

११३

पुनर्दीव्याममद्रतेवनवासायपांडवैः एवमेतान्नशोकर्तेशिरूपामःपुस्तर्षम १७ तेवाद्वादशवर्षाणि वयंवाघृतनिर्जिताः प्रवि
शेममहारण्यमजितैःप्रतिवासिताः १८ त्रयोदशं च सजनेअज्ञाताःप्रतिवत्सरं ज्ञाताश्चपुनरन्यानिवनेवर्षाणिद्वादश
१९ निवसेमवंपतेवातथाघृतंप्रवर्त्ततोअहानुस्वापुनर्घृतमिदंकुर्वतुपांडवाः २० एतल्लयतमंराजन्नस्माकंभरतर्षम अ
यं हिशकुनिर्वेदसविद्यामहसंपदं २१ दृढमूलावयंराज्येभिन्नाणिपरिगृह्य च सारवद्विपुलं सैन्यंसल्लयचतुरासदं २२ तेचत्रयो
दशंवर्षं पारयिष्यंतिचेद्भूतं जेष्यामस्ताचंपराजन्तरोचतांतेपरंतप २३ धतराष्ट्रउवाच तूरांप्रित्यानपस्वेतान्कामं व्य धातान
पि आगच्छंतुपुनर्घृतमिदंकुर्वतुपांडवाः २४ वैशंपायनउवाच ततोद्दोहाःसोमदत्तोवाक्लूकीकश्चैवगौतमः विदुरोद्दोहापुत्र
श्चवैशंपाउत्रश्चवीर्यवान् २५ भूरिश्रवाःशान्तनवोविकर्णश्चमहारथः माघृतमित्यभाषंतशमोस्त्वितिचसर्वशः २६ अकामा
नांचसर्वेषांसुहृदामर्थदर्शितां अकरोत्योडवाहानंधतराष्ट्रःसुतप्रियः २७ इतिसभापर्वणि वैशंपायनउवाच अथाब्र
वीन्महाजधतराष्ट्रंजनेश्वरं पुत्रहार्दोद्धर्मयुक्तागांधारीशोककर्षिता १ जातेदुर्वोधनेहृतामहामतिरभाषत नीयतांप
रलोकायसाधयंकुलपांसनः य नञ्जातमात्रोहिगोमापुरिवभारत अंतोनृनंकुलस्यास्यतन्निबोधतभारत ३ मातिमृजीः
स्वदोषेणामहासुखं हिभारत वालानामविशिष्टानांमामतिष्ठंतिवैप्रभो ४ माकुलस्यद्वयेघोरेकारणांत्वंभविष्यसि वदंसेतुं

कोतुभिंधाधमेच्छांतंचंपावकं ५

मानांघृतमनिच्छतां २८ अध्यायः अथाब्र ३ मतिंमाभिर्मन्याः अभिमतांमाकुह ४ धमेतुद्वेधयेत ५ छ ॥ छ ॥ छ ॥ ॥

राम०

११३

तन्नेत्राः त्वमेवनेतायेषांतेतन्नेत्राः दीर्घाः तन्नेत्राभिन्नमर्यादाः संतः प्रहसिषुः जीवितत्यागेनेतिशेषः ८ ६ माप्रमादीः अनवहितोमामः १० मृदुपौमामृदुषुसमाहिता

शमेस्थितात्कोनुपार्थानकोपयेद्रतर्षम स्मरंतेत्वामाजमीठंस्मारपिष्याम्यंरुं पुनः ६ शास्त्रंनशास्तिदुर्वृद्धिंश्रेयसेचेतएयच नवै
सुद्धोवालमतिर्मवेद्राजनकथंचन ७ तन्नेत्राःसंतुतेपुत्राःमात्वंराजनप्रहसिषु तस्मादयंमद्वचनास्यज्यतांकुलपांसनः ८ तथाते
नरुतंराजनपुत्रस्त्रेहान्नराधिप तस्यप्राप्तंफलंविद्विकुलांतकरणाययत ९ शमेनधर्मेणपरस्यबुद्ध्या जाताबुद्धिर्यास्ततेमाप्रती
या प्रधंसिनीकूरसमाहिताश्रीर्मदुप्रोभागच्छतिपुत्रपौत्रान् १० अथाब्रवीन्महाराजोगंधारीधर्मदर्शिनी अंतःकामंकुलस्यास्त
नशक्नोमितिवाचितं ११ येयेच्छसितथेवास्तप्रत्यागच्छंतपांडवाः पुनर्घृतंचकुर्वंतमामकाःपांडवैःसह १२ इतिसभापर्वणि वैशंपा
यनउवाच ततोमधुगार्तपार्थप्रातिकामीयुधिष्ठिरं उवाचवचनाद्राज्ञोद्धतराष्ट्रस्यधीमतः १ उपास्तीर्णीसभाराजन्नह्युद्धायायुधिष्ठि
र एहिपांडवदीव्येतिपितात्वाहेतिभारत २ युधिष्ठिरउवाच धातुर्तियोगाद्भूतानिप्राप्नुवंतिशुभाशुभं ननिवन्तिस्तयोरास्तिदेवि
तवंपुनर्यदि ३ अरुघूतेसमाकानंतियोगातस्थविरस्यच जातन्न पिह्यकरंनतिक्रमिदमुत्सहे ४ वैशंपायनउवाच असं
भवेहेमप्रयस्यजन्नोस्तथापिरामोलुलुभेष्टगाय प्रायःसमासन्नपराभवानांविप्रोविपर्यस्त तराभवन्ति ५ इतिब्रुवन्नववृतेभ्रात
भिःसहपांडवः जानंश्चशकुनेर्मायांपार्योघृतमियात्यनः ६ विचिष्टुस्तेसमांतात्पुनर्महाराथाः व्यथयंतिसचेतांसिसुहृदंभरत

पेमा: ७

सतीप्रोक्तमृत्वा १० अतोनाशः कामंयथेषं ११ १२ अध्यायः ततोव्यधेति असंभवे इति धतराष्ट्रमुद्दिश्य मुक्तं ५६७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

ॐ ३

सं
११४

यथोपजोषमासीनाः पुनर्धृतप्रवृत्तये सर्वलोकविनाशाय देवेनोपनिषिताः ८ शकुतिरुवाच अमुं च तस्य विरोधो धनं परितमे
वतत् महाधनं ग्लहं त्वेकं शृणु मे भरतर्षभ ९ वयं वा द्वादशाब्दनिपुष्पाभिर्धृतनिर्जिताः प्रविशेम महारणं रौरवाजित्वाससः १०
त्रयोदशं च सजने अज्ञाताः परिवत्सरं ताताश्च पुनरन्यानि वने वर्षाणि द्वादश ११ अस्माभिर्निर्ताप्यं वने द्वादशवत्सरान् वसध्वं ह्यस्मया
सार्धं मज्जिनैः प्रतिवासिताः १२ त्रयोदशं च सजने अज्ञाताः परिवत्सरं ताताश्च पुनरन्यानि वने वर्षाणि द्वादश १३ त्रयोदशं च निर्हते
पुनरेव यथोचितं स्वराज्यं प्रतिपन्नम्य मितरैरथ वेतरैः १४ अनेन व्यवसायेन सहास्माभिर्युधिष्ठिरः अहानुद्या पुनर्धृतमेहि दीव्य
स्वभासत १५ अथ सभ्याः सभामध्ये समुच्चितकरास्तदा ऊचुः उद्धिन्नमनसः सवेगात् सर्व एव हि १६ सभ्या ऊचुः अहो धिग्वोधवा
नैनं बोधयंति मरुद्भ्यं बुद्धेर्नवा बुद्धेर्दयं वै भरतर्षभ १७ वैशंपायन उवाच जनप्रवादान् सवहून् श्रुत्वा देवपुत्रपुत्राः क्रियाचध
र्मसंयोगात्पार्थो धृतमिह तु नः १८ जानन्नपि महाबुद्धिः पुनर्धृतमवर्तयत् अप्यासन्नो विनाशः स्यात् कुरुणा मिति चिंतयत् १९
युधिष्ठिर उवाच कंथं वै मद्दिधो राजा स्वधर्ममनुपालयत् आहूतो विनिवर्त्तेत दीव्यामिशकुने त्वया २० शकुतिरुवाच गवाश्च वरुधे
नृकमपर्यंतमजाविकं गजाः कोषो हिरण्यं च दासी दासाश्च सर्वशः २१ एकतो ग्लह्मको वै वनवासापपांडवाः यूयं वयं वा विजिता वसेम
वनमाश्रिताः २२

नष्टित्यज्जपाधर्मसंयोगात्तीर्थाधिरनजात १८ २० गजाश्वादिकं बहुधेनुकं वरुदोऽग्नीकंपणीकृतमिति शेषः २१ २२ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥

यम०
११५

सप्तमेकस्वपराहृष्टाहृष्टा २३ समुत्क्षेपेराएकेनैववचनोपक्षेपेरा सकृद्वाहृतमोत्रेणोसर्थः प्रतिजयाहृतंलहंश्रीवकार ततः सौवलोहंजयाहृष्टापां
 तितान २५ अनुद्युतेसमाप्तं ततः परा दीक्षाव्रतग्रहणंनत्वेजातेयेयादीक्षिताः १ ३ पांजेः स्त्रियोपांजवोऽहुतइसुते तान्स्त्रीभ्योऽगितं कतेयोरपस्यानि
 पांजेयाः सैमेः सैर्वर्माः अस्थितेआगंतुभिरितिसेकीर्णत्वात् - स्थलहीनेः संप्रयाताअस्मात्प्रतीतिशेषः सर्वेधरेवाअनुकूलाइत्यर्थः गुरोःश्रीमत्त्वादितिः ज्येष्ठाः

एषनोऽहृष्टेवैकोवनवासायपांजवाः एयंवयंविजितावसेमवनमाश्रिताः २३ त्रयोदशंचैववर्षमज्ञानाः सज्जेतथा अनेनव्यवसायेनदी
 यामपुहवर्षमाः २४ समुत्क्षेपेरावैकेनवनवासायभारत प्रतिजयाहृतंपार्थोऽहंजयाहृष्टोवनः जितमिमेवशकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २५
 इतिभाषवर्षाअनुद्युतेसमाप्तं वैशंपायनउवाच ततः पराजिताः पार्थावनवासायदीक्षिताः अजिनासुत्ररीयाशिजगद्भ्यथाक्रमे
 १० अजिनैः संहृतान्दृष्ट्वाहृतगज्जानरिन्मान् प्रस्थिताचुनवासायततेहुः शासनोब्रवीत् १ प्रहंथात्रैराष्ट्रस्पचक्रंराज्ञोमहात्मनः पराजि
 ताः पांजेयाविपक्षिपरमांगताः ३ अर्धदेवाः संप्रयाताः सैमेवर्तमभिरस्थितेः गुराज्येष्ठास्तथाश्रेष्ठाभूयांसोयद्वयंपरैः ४
 नरकंपातिताः पार्थादीर्घकालमनंतकं सुखाच्चहीनाराज्याच्चविनष्टाः शाश्वतीः समाः ५ धनेनमत्तायितेस्मधार्तराष्ट्रान्प्रहा
 सिषुः तेनिर्जिताहृतधनावनेमेष्यतिपांजवाः ६ चित्रान्मत्ताहानवमुंचतुर्वैयावासांसिदिश्यानिचभानुमंति विवासेंतोरुरुचमोति
 सर्वेयथाहृतंसौवलस्यभुपताः ७ नसंतिलोकेषुपुमांसंशरंतेवयेनावितवुइयः सदा ज्ञास्मिन्नितेत्मानमिमेधपांजवाविपर्ययेषण
 तिलाइवाफलाः ८

तथाज्येष्ठाः वयसा अतस्वश्रेयांसः प्रशस्यतरः ४ ५ प्रहासिषुः सभायांउर्योवनजलेपतिनंदस्वाहासंरुतवंतः ६ सन्नाहान्उसीषकचचकचकटिवं
 धादीन् भानुमंसिमुचरांतनुमयत्तादीप्तिमंतिविवासेंतोपरिधाप्येतां रुतः कृष्णमगः ७ ईदृशाः अस्मत्सदृशाः अफलाः निवीर्याः ८ ॥ ॥

अग्निर्नैर्विवासितं आच्छादितं तावन्मात्रया संपत्ता सहज्यात्तवहिष्कृतं धर्मैरा निवृद्धो न निरुद्धो मार्गो रिपुर्मर्दनं भोयस्व तं मधुपर्कं गौर्गौरिति त्रिनिवेदितायाः गोः वधः उत्स
 र्गश्च दृष्टः तत्सामान्यात् अतः कृपायातिथये निवेदिताः पां उवपेक्षव उत्तराः तेषु न वेयं मत्सु मृत्वा त्पुनः कृति उत्सृज्यमात्रा सर्वे वेगेन पलायंते पुनरस्मान् यं मा वधिसे निते वाप
 रिहासे नवाकुलीकरणाय - - नेरा द्धाने क्रियते गौर्गौरिति मत्सु भयात् पशुवत्प्राणभयात् पलायंते शिपां उवातां कातरत्वात् च कोयमुपहसः अस्मिन्नं देवा पर्वणि

वैशंपायन उवाच एवं ब्रुवाणामग्निर्नैः प्रवासितं दुःशासनस्तं परिहृत्य तस्मिन् मध्ये कुरुणां धर्मनिवृद्धमार्गं गौर्गौरिति स्माद्वय
 मुक्तलज्जः भीमसेन उवाच नृशंसपुरुषं वक्तुं शक्यं दुःशासनतया निरुत्साहि धनं लब्ध्वा को विकस्यितुमर्हति १० मैवस्मसु कृतां ह्योका
 न्गच्छेत्सार्थो ह्यकोदरः यद्विषक्षो हिते भित्तान् पिवेच्छेत् शान्ते रणे धात्रे राष्ट्रान् रणे हत्वा मिषतां सर्वधन्विनां शमं गतास्मिन् चिरात्समेत ३
 वीमिने ११ वैशंपायन उवाच तस्मै राजा सिंहगतेः सखे लं डुर्योधनो भीमसेन स्पृहयात् गतिं स्वगत्यानुचकार मंदो निर्गच्छतां पां उवातां
 सभायाः १३ नैतावता कृतमित्यब्रवीत ह्यकोदरः परिहृता द्दकायः शीघ्रं हित्वा निहतं सावुवंधं सस्मार्यो हं प्रतिवक्ष्यामि मूर्ध्नि १४

भीमसेनो वक्ष्यति येस्मान् पूर्वप्रवृत्तं संतिमुद्धुर्गौरिति गौरिति तावत्प्रतिवृत्तामः पुनर्गौरिति उत्तरा न्यश्रुत्वा भीमयितुमाद्वयं तोयेस्मान् पूर्वप्रवृत्तं संतितां नेचयुद्धे वि
 हारितान् हृत्वा नृत्सामश्निते दैर्घ्यः ८ ११ मिषतां पश्यतां १२ १३ प्रतिवक्ष्यामि अस्मिन् परिहासस्योत्तरमिति शेषः १४ १४

स०

११६

आत्मनिचित्रे १५ १८ परमस्य कर्कशस्य १९ व्यवसितं कीर्तितां दृष्टारः दृष्ट्यामः २० २१ ग्रहाः उन्नेन का प्रवक्ताः कुबुद्धेः २२ ॥ ॥

एतत्समीक्षात्मनिचावमानंनियम्यमनुवलवान्समानी राजानुगः संसदिक्कौरवारांविनिःक्रमन्वाक्यमुवाचभीमः २५ भीम
उवाच अहंउर्योधनंहेताकर्णंहेताधनंजयः शकुनिंवाक्षकितवंसहदेवोहनिष्पति २६ इहंचभूपोवक्ष्यामिसभामध्येवहद्वचः
संसदेवाः करिष्यंतियन्तोयुद्धंभविष्यति २७ सुयोधनमिमंपापंहेतास्मिगदयायुधि शिरः पादे नचास्याहमधिष्ठास्यामिभूत
ले २८ वाक्यश्रुत्वास्मैवास्पपनुषस्पडुरात्मनः २९ शासनस्पउधिंरपातास्मिन्गणदिव २९ अर्जुनउवाच नैवंवाचाव्यवसितं
भीमविज्ञायतेसतां इतश्चतुर्देशेवर्षेदृष्टारोयन्विष्यति ३० भीमसेनउवाच उर्योधनस्यकर्णोस्यशकुनेश्चडुरात्मनः ३१ शासनचतुर्यो
नाभूमिः पास्यतिशेरिगितं ३१ अर्जुनउवाच अस्यपितारंरुष्टारंपवक्तांरंविक्त्यतेभीमसेननियोगात्तेह ताहंकर्णमाहवे ३२ अ
र्जुनः प्रतिजानीतेभीमस्यप्रियकाम्यया कर्णंकर्णानुगांश्चवरणंहेतास्मिपत्रिभिः ३३ येचान्येप्रतियोत्स्यंतितुडिमीहेनमानयाः
तांश्चसर्वानहंवारोर्नेतास्मियमसादनं ३४ चलेद्धिहमवान्स्थानानिःप्रभः स्यादिवाकरः शैलंसीमात्पराशेषतमत्संचचलेद्यदि
३५ नप्रहास्यंतितेचेद्राज्यमितोर्वर्षचतुर्दशे उर्योधनोभिसत्कृत्यसंसमेतभविष्यति ३६ वैशंपायनउवाच इत्युक्तवतिपर्यंतु
श्रीमान्माद्रवतीसुतः प्रमद्विपुलंवाङ्मसहदेवः प्रतापवान् ३७ सौवलस्यवधंप्रेप्सुरिदंवचनमब्रवीत् क्रीधसंरक्तनयनोनि
श्वसन्निवपन्नगः ३८ सहदेवउवाच अक्षान्यान्मन्येसमूढगंधाराराण्यशेहर नैतेक्षानिशितवाराणास्त्वयैतेसमरेवृताः
३९ यथोचैवोक्तवान्भीमस्त्वापुद्दिश्यसंवाधवं कर्तोहंकर्मणालस्यकुरुकार्यारिोसर्वशः ४० ॥ ॥

राम०

११६

समाधिः मनः स्थाव्यकरः १३ १६ माहासीः मातृज सांपर्येपरलोकविषयेविधारणानियमेन १८ विसर्गेदाने संयमेवशीकरणे आत्मप्रदाने सर्वहितार्थेशरीरेर्द्धापां

संयत्नासहेदेवस्तुधौम्योन्नतिवित्तमः धर्मार्थकुर्यान्निचवैद्यदीधर्मचारिणी ११ अमोक्षमपिः सर्वतथैवप्रियदर्शनाः पौरभेद्याः संतुष्टा
कोवोनस्पृश्येदिह १२ एषवैसर्वकल्याणः समाधिसुवभारत नैनंशत्रुविषहेतेशक्रेणापिसमाप्नुत १३ हिमवसनुशिष्टोसिमेरुसावर्णि
नापुरा द्वैपायनेनकृष्णेननगरेवारणावने १४ भृगुर्तुंगेश्वरमेरादृषद्वत्सं चण्डभुना अश्रौषीरसितस्यापिमहर्षेरंजनप्रति १५ कल्माषीती
रसंस्थस्यगतस्तंशिष्यतांभृगोः इहासदानारदस्तेधौम्यस्तेयंपुरोहितः १६ माहासीः सांपर्येत्वंबुद्धिंतामपिपूजितां पुनरवसमेत्वंत्वं
द्याजपसिपांडव १७ शक्राजयसिराज्ञोन्नान्धीन्धर्मोपसेवया इंद्रविजयसेशैर्याघमंकोपविधारणात् १८ सागेनधनदरेवंवतुणंसं
यमेनच आत्मप्रदानेसौम्यत्वमभ्युद्येवोपजीवने १९ भूमिः क्षमाचतेजश्चसमग्रंस्वयमेतन्नात् वायोर्वलंविद्विस्तं भूतेभ्यश्चात्मसं
भवं २० अगद्वोक्तभद्रंवोदृष्टास्मिपुनरागतान् आपदुर्मार्थकृद्येषुसर्वकार्येषुवापुनः २१ यथावत्प्रतियद्येथाः कालेकाले
युधिष्ठिर आदृष्टोसीहकौतेयस्त्वत्तिप्राप्नुहिभारत २२ हतार्थस्त्वस्तिमेतत्त्वंदृष्ट्यामः पुनरागतं नहिबोवृजिनंकिंचिद्दृक्कश्चित्सु
एकत २३ वैश्यायनउवाच एवमुक्तस्तेथेसुक्तापांडवः ससविक्रमः भीष्मद्रौणो नमस्कृत्वाप्रातिष्ठत्तयुधिष्ठिरः २४ इति।

सभायर्वणि

७६

॥

॥

सांख्यजीवनंजीवनहेतुत्वं ऐंद्रेइति लोकपालगुणान्यंचभूतगुणंश्चसर्वसंपत्तिहेतुनृजयादीनामुपहीत्यर्थः १८ अथायः ॥ ॥ ॥ ॥

अद्विविनाकृताः संपदिहीनाः दृष्टेतिपावेपिसस्यार्थः १६ १७ शतशृंगात् १८ पुत्राधिपुत्रविषयामनः पीडा १९ २० अभिसंधितावृता मद्यमम २१ भोयुत्र
काः वः युष्माननविहोस्ये २२ असुंदेमेप्राणधारणे अंतवतिविनाशवतिप्रमादतः पांडुरिवममोतः किंनविहितः २३ २४ अनादिनिधनमितिद्वारकावा

स्मात्तुमभ्याग्यदेवोपयाहंयुष्मानजीवनं उः स्वाध्यासमुजोत्तर्यपुक्तानपुत्रमेगुतोः १६ कथं वत्सपथदुर्गसुवेनेद्विविनाकृताः वीर्यस
त्ववेलात्साहतेजोभिरकृशाः कृशाः १७ यद्येतेदेवमज्ञासंवेनेवासोहिवोध्रवे शतशृंगात्सतेपांडौनागमिष्यंगजाद्वये १८ धर्मवः।
पितरंममेतयोमेधानितेनया यः पुत्राधिमसंप्राप्यस्वैगृह्यामकरेत्प्रियां १९ धर्मोचार्तीद्रियज्ञानमिमोप्राप्तापरंगतिं ममेतुमाद्रीध
र्मज्ञाकल्पारंगीसर्वथैवतु २० रत्नामत्पावगत्याचययाहमभिसंधिता जीवितप्रियतांमखंधिगमासंलेशभागिनीं २१ पुत्रकामजहा
मघकृष्टलध्वान्प्रियान्सतः साहाय्यास्मामिहिवनेहाकृष्टकिंजहासिमां २२ अंतवत्सुमनुष्येषुधात्राकिंतुप्रमादतः ममोतो
नैवविहितस्तेनायुर्नजहातिमां २३ हाकृष्टद्वारकावासिनक्कासिसंकर्षणानुज कस्मान्नजायसेदुः स्वान्मांचेमांअनरोत्तमान् २४
अनादिनिधनेयत्तामनुध्यायंतिवैनराः तांस्त्वपासीत्ययंवादः सगतोव्यर्थताकथं २५ इमेसद्धर्ममाहात्पयशोवीर्यानुव
र्तिनः नाहंतिवसनंभोक्तुंनन्वेषांक्रियतांदया २६ सेयंनीत्यर्थविज्ञेषुभीष्मशेराकरुपादिषु स्थितेषुकलनाथेषुकथमायडु
पागता हापांडोहामहाराजक्कासिकिसमुपेक्षसे २७

सिनिग्याधिमतिउत्पत्तिनाशयोर्निराकरणं अमुपाधौकारोपाधौवानयोरप्रसक्तेः अतएवउत्पत्तौचतुर्भुजंरूपमेववसुदेवेनदृष्टं यत्तुशरीरंवासुदेवस्यामस्यच
महात्मनः अर्जुनोहाहयामासपुर्वेषाप्रकारिमिरितिशरीरहाहवचनंतदनुत्पत्तिवचनविरोधाद्विशेषभावमात्राभिप्रायं २५ २५ २५

३२ हेतुभिः देवप्रावल्यादिप्रतिपादकैर्वचनेः ३३ ३६ अनेकाग्रः आकुलचित्तः अध्यायः तमागतं १ २ शंसकथय ३ ७ ७ ७

पुत्रान्विवास्मत्तः साधून्निभिर्घृत्तनिज्जितान् सहदेवनिवर्त्तस्वननुत्तमसिमेप्रियः ३० शरिरादपि मोक्षेयमामांस्याक्षीः कुपुत्रवत् प्रे
 जेतुभ्रातरस्तेमीयदिसत्ताभिसंधिनः मत्परित्राराजधर्ममिहेवत्वमवाप्नुहि ३१ वैशंपाय नउवाच एवंविलपन्तीकुंतीमभिवाद्यप्र
 राप्स्यच पांडवाविगतानंदारवनीयेवप्रवव्रजुः ३२ विदुरश्चापितामार्त्तिकुंतीमाप्स्यसहेतुभिः प्रावेशयन्गृहेक्षन्नास्वयमार्त्तत
 रः शनैः ३३ धार्तराष्ट्रस्त्रियस्ताश्चनिविलेनोपलभ्यतत् गमनं परिकर्ष्य वक्रसायाद्युत्तमंडले ३४ रुरुदुः सुस्वनं सर्वावि
 निंद्यः कुरुत्तुभ्यं रथ्युश्चसुचिरं कालं करसक्तमुखं वुजाः ३५ राजा च धृतराष्ट्रस्तपुत्राणामनयं नदा ध्यायन्नुद्विग्नहृदयो न
 शान्तिमधिजग्मिवान् ३६ सचित्रयन्त्रनेकाग्रः शोकव्याकुलचित्तनः क्षतुः संप्रेषयामासशीघ्रमागम्यतामिति ३७ ततो जगा
 मविदुरो धृतराष्ट्रनिवेशनं तपय्यथ त्वत्संविश्रोधृतराष्ट्रे जनाधिपः ३८ इति सभापर्वणि वनप्रवेशे ७७ वैशंपायन उवा
 च तमागतमथो राजा विदुरं दीर्घदर्शिनं साशंकद्वयप्रपद्य धृतराष्ट्रे विकामुतः १ धृतराष्ट्र उवाच कथं गच्छति को ते यो धर्मपु
 त्रो युधिष्ठिरः भीमसेनः सत्यसाची माद्रीपुत्रौ च पांडवौ २ धौमप्यैव कथं क्षतः शोपदी च यशस्विनी ओतुमिच्छाम्यहं सर्वं ते
 वामंतविचेष्टितं ३ विदुर उवाच वक्रसा संतप्य मुखं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः बाहू विशालौ संपश्यन् भीमो गच्छति पांडवः ४
 सिकतावपन्नस्य साची राजानमनुगच्छति माद्रीपुं सहदेवो मुखमालिप्य गच्छति ५ पांडूपत्निप्रसर्वागोनकुलश्चित्तविद्ध
 लः दर्शनीयतमो लोके राजानमनुगच्छति ६ वक्रसा च कैशैः प्रपद्य मुखमायतलोचना दर्शनीया प्ररुदती राजानमनुग
 च्छति ७ ॥ ॥

याम्पानियमदैवत्यानि ८ १० शरीरदयावान् ११ १६ असक्ताः परस्परमलयाः १७ हतपसो हतभर्तृकाः २१ २१ नैर्ऋतानिर्ऋतिकोरागान् २३

मा ३

धौम्योयाम्पानिसामानिरोद्राणिचविशंपते गायनगच्छतिमोर्गेषुकुशानादायपाणिना ८ धृतगच्छुवाच विविधानीहृत्पाणि कृत्वागच्छति
 पोद्वाः तन्ममाचक्ष्विदुरकस्मादेवं व्रजंति ९ विदुर उवाच निरुतस्यापि ते पुत्रे द्वेते रज्यधनेषु च न धर्माश्चलन्ते बुद्धिर्दुर्मराजस्य धी
 मतः १० यो सो गजा घरी नि सं धात्रे रष्ट्रेषु भारत नित्यं भ्रंशितः क्रोधान्नोन्मीलपतिलोचने ११ नाहं जनं निर्देहं यं दृष्ट्वा घोरैराचक्षुषा
 सपिथाय मुखं राजानं स्माद्व्यतिपादवः १२ यथा च भीमो व्रजति तन्मे निगदतः शृणु वाक्कोर्वलेन स्तिसंमो ममेति भरत धम १४ वाङ्
 विशालौ कृत्वा सौतेन भीमोऽपि गच्छति वाहू विदर्शय द्वा जन्वाङ्गद्विगार्क्षितः १५ विकीर्णेन कर्मशत्रुभ्यो वाङ्गद्वयानुरूपतः प्रदिशन्
 सरसं पातान् कुंती पुत्रो ज्ञेयस्तदा १६ सिकता वयनस्य सा चो राजानमनुगच्छति असक्ताः सिकतास्तस्य यथा संप्रति भारत १७
 असक्तं शरवर्षाणि तथामिदं शत्रुषु न मे कश्चिद्विजानीयान्मुखमद्येति भारत मुखमालिप्यते नासौ सह देवोऽपि गच्छति १८
 नाहं मना स्यादेहं यं मोर्गस्त्रीरामिति प्रभो पांसुपलिप्तसर्वगो न कुलस्तेन गच्छति १९ एकवल्गा प्ररुदती मुक्तकेशी रजस्वला
 शेरिणा क्ता ईव स न दीपरी वाक्यमब्रवीत् २० यत्कृते ह मिदं प्राप्नोते यो वर्षे चतुर्दशे हतपसो ह सुता हतवंधुजनप्रियाः २१
 वदुः शेरिणा तदिग्धां ग्यो मुक्ता केशो रजस्वलाः एवं कृते ह का भार्याः प्रवेक्ष्यंति गाजाक्षये २२ कृत्वा तु नैर्ऋतान् दर्भान् धीरो धौम्यः
 पुरोहितः सामानि गायन् याम्पानि पुरतो याति भारत हतेषु भारते च जौ कुरूणां गुरवस्तदा २३ ॥ ॥

राम ०

११८

२७ मयसायनिश्रपं २८ निर्यत्सुगच्छत्सु २९ ३० प्रत्याहंति नगरसमीपे प्रेतमांसास्थाहीनि आनयन्ति प्रतिकूलं भणन्ति वा ३१ ३५ ब्राह्मी श्रियं अशिमोघैश्चर्यं सर्वं

क१
एवंसामानिगास्यंति तु स्काधौम्योपि गच्छति २४ हाहा गच्छति नो नाथाः समवेसध्वमीदृशं अहो धौकु रुचद्वातांवा लानामिव चेष्टितं २५ रोष्ट्रेभ्यः
पांडुरायाहं ह्योभान्निवासयंतिये अनाथाः स्मवयं सर्वे वियुक्ताः पांडुनंदनैः २६ दुर्विनीतेषु लुब्धेषु काप्रीतिः कोरेवेषुनः शनिपौराः सुदुः स्वार्त्ता
क्रोशंति स्म पुनः पुनः २७ एवमाकारं लिखेत्स्वयं समायं मनो गतं कथयंतश्चैको ते यावन्नंनं गमुर्मनस्विनः २८ एवं तेषु नराग्रेषु निगच्छत्सु गता
दृष्यात् अनन्ने विधुतश्चासनभूमिश्च समकंपत २९ राडुरयमरादि समपर्वणि विशांपते उक्ता चाप्यपसयं हि पुरं कृत्वा अशीर्यत ३० प्रत्याह
इति क्रव्यादाश्च भोगो मायुवायसाः देवाय तनूचैतेषु प्राकारहालकेषु च ३१ एवमेते महो न्याता प्राडुरासनं डुरासराः भरतानामभावाय राजन्
दुर्मित्रितेतव ३२ वैशंपायन उवाच एवं प्रवर्तते रवतपोस्तत्र विशांपते धृतराष्ट्रस्मराजश्च विदुरस्य च धीमतः ३३ नारदश्च सभामध्ये
कुरूगामग्रतः स्थितः महर्षिभिः परिवृतो रौद्रं वाकानुवाच ह ३४ इतश्चतुर्दशे वर्षे विनक्ष्यंती ह कोरवाः दुर्योधनाय परधेनभीमार्जुनव
लेन च ३५ इत्सुक्ता दिवमाक्रम्य सिप्रमंतरधीयत ब्राह्मीं श्रियं सुविपुलं विभ्रं देवर्षि सत्तमः ३६ वैशंपायन उवाच ततो दुर्योधनः
कर्ताः शकुनिश्चापिसौवलः द्रोणं द्रुपदं सत्यं तराजं चास्मै न्यवेदयत् ३७ अथाध्रवीप्रतो द्रोणो दुर्योधनममर्षणं उः शासनं च कर्णो
च सर्वानेव च भारतान् ३८ अवध्याम्योऽवानादुर्देवपुत्रान् हि जातयः अहं वै शरणां प्राप्ता न वत्तमानो यथा वलं गतास्तर्वात्मना भक्ष्मा।

खुलोकेषुकामवारं ३६ दीपेन्द्राश्रयं ३७ ३८ सरजकाशसमूहसहितान् ३९

37

三

11

धार्तराष्ट्रसराजकान् ३८

स०
१२०

४४ देवदत्तः देवदत्तः साध्वीभयं ४५ ४६ मन्त्रिमत् संगमः संगमः परमं अनंतं रघुप्राणः प्राणासंगेनापीत्यर्थः ४७ ४८ नैते देवताकृते रतमेव कल्पे

मा ४

नोत्तरेयं परिपुत्रं देवदत्तं वलवत्तं धर्मतः पांडुपुत्रो वैवर्गं छतिनिर्जिताः ४० ते च द्वादशवर्षाणि वने वत्संति पांडवाः चरितवत्सचर्यां
क्रोधा मर्षवसानुगाः ४१ वैरं निर्यातयिष्यन्ति महतः स्वायं पांडवाः मया च भूषितो राजन दुपदः सखिविग्रहे ४२ पुत्रार्थं मयजद्राजो वधाय
ममभारतं याजोपयाजतपसा पुत्रं लेभे स पायकात् ४३ धृष्टद्युम्नो द्रोणं पदं च वेदीमध्यादनिर्दितां धृष्टद्युम्नस्तु पार्थानां शपालः संवधिनामतः
पांडवानां प्रियरतस्तस्मान्ममयं विशात् ४४ ज्वालावर्गेण देवदत्तो धनुष्मान् कवचीशरी मर्मधर्मतया तस्मादघमे साध्वी सोमहान् ४५
गते हि यक्षतांते पाण्डवैः परवीरहा रथातिरथसंख्यायां योग्यराजं रज्जुनो युवा ४६ इहः प्राणैर्मया तरेते न चेत्यंगमो मम किमन्यतः स्व
धिकं परमं भुवि कौरवाः ४७ धृष्टद्युम्नो द्रोणमनु रिति विप्रश्चिंतय चः मद्रुधाय श्रुतोऽप्येव लोके चाप्यतिविश्रुतः ४८ सोऽयं नूनमनुप्राप्तस्तु
कृते कालवत्तमः खरिता कुतश्च येन ते देतावता कृतं ४९ मुहूर्ते सुरमेवैतन्नालक्षण्येव हैमनी यजध्वं च महायज्ञे भौगान् प्रीतश्च ५०
इत श्रुत्वा द्रोणो वक्ष्ये महत्प्राप्यथैव शंसं द्रोणस्य वचनं श्रुत्वा धृतराष्ट्रो ब्रवीदिति सम्पगाह गुरुः क्षत्ररूपावर्त्तय पांडवान् यदिते न निवर्त्तते स
कृतायां तु पांडवाः सशस्त्रा यथादाता भोगं वतश्च पुत्रकाः इति सभापर्वणि वनप्रवेशे ५१ वैशंपायन उवाच वने गतेषु पार्थैषु निर्जितेषु
दुरोदरे धृतराष्ट्रं महाराज तद्विंता समाविशत् १ तं चिंतयानमासीनं धृतराष्ट्रं जनेश्वरं निश्च संतमने काग्रमिति होवाच संजयः २ ॥

गानरावता पांडवनिर्वासनमात्रेण कृतं भवति ४९ हैमनी हेमंत संवधिनी वैशसं नाशं ५१ अध्यायः वनं २ २

राम०

१२०

युद्धेयैः युद्धेयैः ४ ७ अवाचीनानि विपरीतानि ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

संजय उवाच अवाप्य वसुसंहरणं वसुधां वसुधाधिप प्रजापत्यां उवाचा ज्ञाज न किमनुरोचसि १ धृतराष्ट्र उवाच अशोकं कुरुते तेषां ये
 पां वैरं भविष्यति पांडवे युद्धे पांडवैर्हि वलवन्निर्महारेणैः ४ संजय उवाच तवेदं सुकृते राजतमहं देवमुपस्थिते विनाशे येन लोकस्मानु
 वेधो भविष्यति ५ वार्यमाणो हि भो व्येरादौ रो न विदुरे राच पांडवाने प्रिया भार्यो दौ पदी धर्मचारिणी ६ अहिरो दानये हे पुत्रो दुर्यो ति ३
 धनस्तव सत्पुत्रं सुमं रात्मानि लेज्जः प्रातिकामिने ७ यस्मै देवाः प्रयच्छन्ति पुरुषाय पराभवं बुद्धिं तस्मात्कर्षति सो वाचीनानि पश्यति
 ८ बुद्धौ कलुषभतायां विनाशे समुपस्थिते अनयो नयसंकाशो हृदयान्नापसर्पति ९ अनर्थो अर्थरूपेण अर्थो अर्थानर्थरूपिणः
 उत्तिष्ठति विनाशाय नूनं तच्चास्योचते १० न कालोऽमुधम्यशिरः कृतं तिकस्पचित् कालस्पवले मेतावद्विपरीतार्थदर्शने ११
 आसादिजमिंदेधोरनुमुले लोमहर्षणं पांचालीमपकर्षन्दिः सभामध्येतपस्विनी १२ अयोनिजांश्च वर्तों कुले जातों विभावसोः
 कोनुतां सर्वधर्मज्ञां परिहृययशस्विनी १३ पर्यायेत सभामध्ये विना दुर्घृतदेविनं स्त्रीधर्मिणी वरुणो हाशेरितेन परिजुता १४
 सकलराज्यपांचाली पांडवानभ्यवेशत हतस्वान् तराज्यांश्च हतवल्मान् द्रुपदप्रियः १५ विहीनान् सर्वकामेभ्यो दासभावमुपागा
 तान् धर्मपाशपरिक्षिप्तान् शक्तानि वविक्रमे १६ कुट्टाचान् देवीं कृष्णान्ः खितां कुरुसंसदि दुर्योधनश्चकाराश्च कटुकान्
 १७ मभावतां १७ ॥

इति श्रीमत्सर्वाक्षप्रमाणमर्यादाधुरंधर चतुर्धरवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिसुश्रीनीलकंठविरचिते भारतभाष्ये सभापर्वोपप्रकाशः समाप्तिमगमत् ॥ ॥ ७२ ॥

स०

१३३

कुरुयोवामहेष्टासाः पांचाला वामहारयाः तेन सत्याभिसंधेन वासुदेवेन रक्षिताः ३४ आगमिष्यन्ति वीभत्सुः पांचालैः परिवारितः ते
धामध्ये महेष्टासो भीमसेनो महाबलः ३५ आगमिष्यन्ति धुव्वा नो गदादं मिवांतकः ततो गंडीवनिर्घोषं क्रत्वा पार्थस्य धीमतः ३६ ग
दो वगंच भीमस्य नालं सोढुं न राधिषाः तत्र मेरोचते नित्यं पार्थैः सामनविग्रहः ३७ कुरुभ्यो हि सदा मये पांडवान् वलवन्नरान् तथा हि व
लवान् राजानरासंधो महाकृतिः ३८ वडुप्रहरणेनैव भीमेन निहतो युधि तस्य ते शम एवास्तु पांडवैर्भरतर्षभ ३९ उभयोः पक्षयोर्मु
क्तं क्रियतामविशंकया एवं कृते महाराज परं श्रेयस्त्वमास्पसि ४० एवं गावला रोक्षत्राधर्मार्थसहितं वचः उक्तवान् नृहीतं वै मया पुत्र
हिते पिता ४१ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां सहितायां वैद्यसिक्त्या सभापर्वणि अनुद्युतं समाप्तं ७६ एतत्सर्वं सभापर्वे मया ख्यातं म
हर्षेयः अध्यायाः सप्ततिर्ज्ञेयास्तथा द्वौ चात्र संख्यया ८० श्लोकानां द्वे सहस्रे तु सप्रश्लोकशतानि च श्लोकाश्चैकादशतया पर्वण्यपि स्मि
न् प्रकीर्तिताः इति सभापर्वे समाप्तं अस्यानेतरं आरुणकपर्वे भविष्यति यस्यायमाद्यश्लोकः जनमेजय उवाच एवं द्यूतजिताः पार्थाः
कोपिताश्च दुरात्मभिः धार्तरष्ट्रैः सहामासैर्नैकस्याद्विजसन्नम अथास्मिन्पर्वणि वृत्तान्ताः मया भिगमने सभानिर्माणः सभाप्रवेशः नार
दागमनं कच्चिदश्रुः देवसभावर्णने राजसूयमंत्रः जरासंधोत्पत्तिः जरासंधवै राजमोक्षार्थं दिग्विजयः राजसूयः राजागमनं बल्पाहर
णं राज्ञो नियोगः अर्घ्यमिहरणं शिशुपालकोपः शिशुपालवधः यज्ञसमाप्तिः वासुदेवगमनं दुर्योधननिवासः सभायां दुर्योधना
वहासः दुर्योधनामर्षः दुर्योधनचिन्ता धृतराष्ट्रमंत्रः पांडवाद्धानं पांडवपराजयः द्यूतराज्यहरणं द्रौपदीप्रकर्षणं द्रौपदी
वरप्रदानं अनुद्युतं पांडवपराजयः वनप्रस्थानमिति ॥ ॥

ध. ४

राम०

१३३

ॐ

समापर्व पत्रे १२२ श्री ३ महाशय एतदेव
जी जोगेश्वरी काशी केवली मल्लिकार्जुन

समापर्व
१२२

१३१६५३१२२

